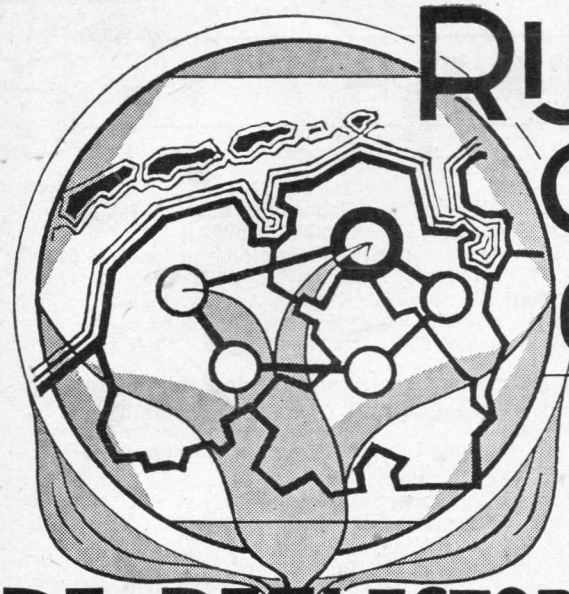

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No. 1
1 jan. 1957

De redactie van ‚de Reflector' wenst u en uw gezin

een zeer voorspoedig en gelukkig nieuwjaar

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Meijer F.,wmr. 1e kl. no. 3052, van Bierum naar Spijk.
Boonstra K., opperwmr. no. 829, van Oudehaske naar Giekerk als Post-C.
Smit S., wmr. 1e kl. no. 3497, van Zwaagwesteinde naar Schiermonnikoog.
Cnossen J., wmr. 1e kl. no. 2439, van Oldehove naar Hemelum als Post-C.
Drijfhout J., wmr. 1e kl. no. 1720, van Opende naar Oldehove.
Randen D. van, wmr. 1e kl. no. 2378, van Sexbierum naar Veenklooster als Post-C.
Meulen S. v. d., wmr. 1e kl. no. 2519, van Oldeholtpade naar Opende.
Helmantel J. A., wmr., van Buitenpost naar Zwaagwesteinde.
Timmer A., wmr. 1e kl. no. 3228, van Giekerk naar Smilde.
Kalverda E., wmr. 1e kl. no. 2642, van Engwierum naar Oosterend als Post-C.
Bax H., opperwmr. no. 286, van Hemelum naar Goor (als 1e kl.).
Koning A., wmr. 1e kl. no. 1013, van Oude Pekela naar Hellevoetsluis.
Zijlstra B., wmr. 1e kl., van Beek en Donk naar Oldeholtpade.
Jeurink G., wmr. 1e kl. no. 2623, van Coevorden naar Verk.groep Assen.
Lalkens H., opperwmr. no. 154, van Surhuisterveen naar Dokkum als Gr.-C.

In de sterkte opgenomen:

Bandsma S., Arb.contractant. Parketgr. Groningen.
Bosma. M.,Adsp. Koudum., afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Haan A. de, Adsp. Coevorden, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Kalt W. E. Y., Adsp. Marssum, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Bil R., Adsp. Terhorne, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Vries K. de, Adsp. Peize, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Veen K. van, Adsp. Exloo, afk. v. Oplschool Rijkspol. Arnhem.
Jostma J., Adsp. Finsterwolde, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Kempenaar Y., Adsp. Boelenslaan, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Koops J., Adsp. Blijham, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.

Met eervol ontslag:

Ploeg W., wmr. no. 522 Marum. Wegens emigratie naar Amerika.
Draijer H., wmr. 1e kl. no. 2947 Appingedam.
Hiemstra E., adjudant no. 84 Warffum. Met pensioen.
Bousema A., adjudant no. 112 Dokkum. Met pensioen.

Overleden:

Bosma D., res. wmr. Groep Bedum.

Gehuwd:

Hospes C., wmr. 1e kl. Tzummarum met mej. A. Terpstra.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e kl.:

Rinsma H. R., no. 401, Mantgum m.i.v. 1-12-'56.
Kooi. J. H., no. 452, Oppenhuizen m.i.v. 1-1-'57.
Baron W. H., no. 517, Groningen m.i.v. 1-1-'57.
Zwart S., no. 573, Leek m.i.v. 1-1-'57.
Klinkhamer H., no. 614, Vriescheloo m.i.v. 1-1-'57.
Dam H. v., no. 621, Niekerk m.i.v. 1-1-'57.
Koopman A., no. 624, Groningen m.i.v. 1-1-'57.
Prins J., no. 640, Zorgvlied m.i.v. 1-1-'57.
Wonink G., no. 656, Groningen m.i.v. 1-1-'57.

Belast met het postcommando te Schiermonnikoog:

Westra J., wmr. 1e kl. no. 2407, Schiermonnikoog.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Nooitgedagt R., wmr., Makkum.
Jurjens G. J., wmr., Schoonebeek.
Essen F. J. C. van, wmr., Terschelling.
Buma L., wmr., Nieuwe Schans.
Hoekstra S., wmr., St. Jacobi Parochi.

Geslaagd voor het politiediploma A:

Tap H., wmr., Hoogeveen.

Gedetacheerd naar de 15e cursus adspirant personeel verkeersgroepen te Bilthoven:

Das J., wmr., Boelenslaan.
Drolenga B., wmr. 1e kl., Peize.
Speelziek J. E., wmr. 1e kl., Odoorn.
Taekema H., wmr. 1e kl., Terhorne.
Hut J. G., wmr. 1e kl., Appingedam.
Sanders H. R., wmr. 1e kl., Blijham.

Geboren:

Siebrichje, d.v. wmr. 1e kl. J. Boersma en S. Kooistra te Hommerts.
Kornelske Egbertje Reina, d.v. wmr. 1e kl. H. E. Huizinga en H. R. Oosting te Engelbert.
Alma Clara, d.v. wmr. H. Bakker en I. R. Peterson te Leek.
Auke, z.v. wmr. T. v. d. Wal en S. Roorda te Warga.
Swijs Willem z.v. wmr. 1e kl. W. J. Stel en T. Oving te Pesse.
Willem Swijs, z.v. wmr. 1e kl. W. J. Stel en T. Oving te Pesse.
Mia Johanna, d.v. off. 2e kl. L. P. Bergsma en H. Cloo te Assen.
Willem Geert, z.v. wmr. 1e kl. H. Moedt en R. Snijder te Kerkenveld.
Annie Catharina, d.v. wmr. 1e kl. H. Rodenburg en H. J. Bouwmeester te Hoogeveen.
Marten, z.v. wmr. H. Kampen en G. Maring te Oude Pekela.
Reina, d.v. wmr. 1e kl. C. de Jong en R. E. Swart te St. Jacobi Parochie.
Lammert Hendrik, z.v. wmr. 1e kl. A. Kosters en T. v. d. Ploeg te Norg.
Rienko Bert, z.v. wmr. 1e kl. K. A. Wietsma en J. G. Offringa te Noordwolde.
Doewina Catharina, d.v. wmr. 1e kl. D. H. Scholtens en J. Bettenbroek te Nieuwe Schans.
Tom Albert, z.v. wmr. 1e kl. H. R. Sanders en J. Meijer te Blijham.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (2)

6e jaargang no. 1 Verschijnt 1 x per maand 1 januari 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.
Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Bij de jaarwisseling

Wederom snelt een jaar teneinde en komt een nieuw op ons aan.... een nieuwe bladzijde in ons levensboek wordt opgeslagen en wij kunnen niet bevroeden hoe die bladzijde zal worden beschreven.

Wanneer uw Gewestcommandant hoopt dat daarop voor u en uw gezinnen slechts gunstige en goede notities zullen worden gemaakt, dan is dit geen gemeenplaats of zo maar een min of meer gebruikelijke nieuwjaars-tirade.... hij wenst van harte dat het zo moge zijn, dat het jaar 1957 u zal brengen wat u ervan hoopt en verwacht!

Zien wij een ogenblik terug op het afgelopen jaar! Wederom herdenken wij enigen der onzen die aan het Gewest zijn ontvallen; het waren Opperwachtmeester E. Kuipers, Wachtmeester 1e klasse H. Klooster, Wachtmeester H. Veldhuizen, Magazijnknecht-B., R. Onstwedder en de reserve-Wachtmeesters T. Veldman en D. Bosma, die op de plaats waarop zij gesteld waren hun beste krachten hebben gegeven voor de Rijkspolitie. Hun nagedachtenis zal bij ons in ere blijven. Ik gedenk tevens een man die voor ons onvergetelijk zal blijven; het is de majoor C. S. van Kuik, voormalig Districtscommandant te Winschoten, die in de nacht van 4 op 5 Januari 1956 overleed. Ofschoon hij toen reeds niet meer in het Gewest Groningen werkzaam was, bleven toch banden bestaan.... banden van vriendschap en collegialiteit.
Ook met hem ging een uitstekend Rijkspolitieofficier heen!

Maak ik thans, zoals reeds bij vorige jaarwisselingen is geschied de balans op over de dienst-prestaties in het afgelopen jaar, dan slaat deze naar de gunstige zijde over; ik ben daar trots op.

Ik ken de moeilijkheden waarmede de Rijkspolitieman te kampen heeft — ik weet dat het soms niet eenvoudig is om onder alle omstandigheden blijmoedig de weleens zware diensten te verrichten, maar tot op heden hebben we geen klagen en onder ons devies: „Plichtsgetrouw en Steeds Paraat" zullen wij allen verder gaan met ons werk ten bate van de gemeenschap.
Blijft allen uw plicht doen; weest steeds een eerlijk en loyaal politieman en houdt de eer van het korps Rijkspolitie hoog.... dit is, mannen van het Gewest Groningen, mijn nieuwjaarsboodschap aan u!
Ik wens u en de uwen een gelukkig en voorspoedig 1957.

Uw Gewestcommandant

De Dir. Off. der Rijkspolitie 1e kl.,

(G. H. VAN HELDEN)

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (3)

Het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen

concerteerde in de Harmonie te Groningen

Donderdag 29 november 1956 gaf het **„Mannenkoor Rijkspolitie Groningen"** een concert in de grote zaal van de Harmonie te Groningen, waaraan tevens medewerking werd verleend door:
de Rijkspolitie Muziekvereniging te 's-Gravenhage;
het Groninger Politie Dameskoor (Rijks- en Gemeentepolitie);
het Politie Mannenkoor „Groningen";
het Mannenkoor „Zang en Vriendschap" te Groningen en de bariton-zanger Wmr. I. G. A. Boot te 's Hertogenbosch.
Toen de dirigent van het Mannenkoor, de heer Theo Westen, om 20.00 uur liet beginnen, was de zaal praktisch tot de laatste plaats bezet. Onder de aanwezigen merkten wij op de Gewestcommandant van het gewest Groningen, de Kolonel G. H. van Helden en diens Toegevoegd Officier, de Overste Hoestra, de Overste De Gast, namens de Alg. Inspecteur van Rijkspolitie, de Hoofdcommissaris van Politie te Groningen J. J. Haye, de President van de Arrondissements Rechtbank te Groningen Jhr. Feith en vele andere leden van de Rechterlijke macht, de Territoriaal Bevelhebber Noord, Kolonel Duchateau, al de Districtscommandanten uit het Gewest Groningen en de Toegevoegde Officieren, de Commissaris van Politie te Assen, R. de Jong en vele Burgemeesters uit de provincies Groningen, Friesland en Drente.
Het concert werd geopend door de gezamenlijke Mannenkoren met het Wilhelmus, het Grunnens Laid en het Domine Salvam Fac. De beide eerste nummers werden staande door de aanwezigen aangehoord.
Na het Domine salvam fac, de heilwens aan onze Koningin, brak er een daverend applaus los in de zaal. Daarna trad de Rijkspolitie Muziekvereniging op met een selectie uit de opera „Carmen" van Bizet, hetgeen goed werd uitgevoerd en warm applaus in de zaal ontlokte.
Vervolgens liet de bariton, de Wmr. I. G. A. Boot zich horen met het orkest met „In diesen heiligen Hallen", uit de opera „Die Zauberflöte" van Mozart. Ook hij bracht het er zeer goed af en mocht een warm applaus in ontvangst nemen. Wij hebben zeer genoten van zijn klankvolle stem.
Nadat de gezamenlijke Mannenkoren zich nog hadden laten horen met het „Priesterkoor" uit dezelfde opera, trad het Politie Dameskoor op, met „Lenteverwachting" en „Lentefee". Ook de dames bleven niet achter met hun prestaties en zongen zoals wij van hen gewend waren. Zeer mooi en melodieus. Zij oogstten zeer veel bijval in de zaal.
Tot slot, voor de pauze, traden al de koren op met het orkest met „Vrijheid", gedicht van Jan Engelman op muziek van E. v. 't Kaar. Dit werd fris en met overtuiging gezongen en gespeeld. De toehoorders staken dit niet onder stoelen en banken en het applaus, dat hierop volgde groeide uit tot een ware ovatie.
Na de pauze werd ongeveer weer in dezelfde volgorde gezongen en gespeeld. Na het laatste nummer hield het applaus zo lang aan, dat de dirigent genoodzaakt werd een toegift te geven, waarvoor werd uitgekozen „Vrijheid", terwijl ook de Muziekvereniging nog een toegift gaf.
De dirigenten van het koor en van het orkest werden bloemen aangeboden en de bariton een Groninger Koek.
Het was reeds 22.45 uur toen het concert teneinde was. Het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen kan op een goed geslaagde avond terugzien en wij hopen, dat dit niet het laatste concert is geweest.
Rest ons nog te vermelden, dat de Drumband van de Rijkspolitie Muziekvereniging als eerste na de pauze optrad. Ook dit viel bij het publiek zeer goed in de smaak. Deze band oogstte veel succes en wij hopen ook hen nog eens weer in Groningen terug te zien.

INTERGEWESTELIJK VOLLEYBALTOURNOOI

Op 20 november jl. nam een gewestelijk volleybalteam deel aan het door de Sportvereniging Rijkspolitie Gewest Arnhem (S.R.G.A.) ter gelegenheid van haar 10-jarig bestaan georganiseerd Intergewestelijk volleybaltournooi. Aan deze intergewestelijke volleybalwedstrijden, die werden gehouden in het kamp „AVEGOOR" te Ellecom, gemeente Rheden, namen alle 5 gewesten van de Rijkspolitie en de Staf van de Algemene Inspectie met één team deel. De voorz. der S.R.G.A., de heer Kranenburg, opende met een kort woord dit tournooi. Spreker wees erop, dat reeds lang de mening had postgevat, dat het intergewestelijk sportcontact niet langer beperkt diende te blijven tot athletiekwedstrijden en sprak in dit verband de hoop uit, dat een volgend jaar een ander gewest bereid zou blijken de organisatie van een volleybaltournooi te verzorgen. Verder wenste hij de deelnemende teams veel succes. Het programma bestaande uit 15 wedstrijden werd op zeer vlotte wijze afgewerkt. Aldra bleek, dat er nogal wat onderling krachtsverschil bestond. Desondanks was de strijd veelal bijzonder spannend, doch vooral sportief. Bepaald verheugend was het voor het gewest Groningen te ervaren, dat zij nu bij de betere ploegen behoorde. Slechts in 1 ploeg, t.w. Den Bosch, moesten onze vertegenwoordigers hun meerdere erkennen en dan nog eerst in de derde set. Den Bosch legde ook beslag op de eerste plaats. Het dient gezegd, dat deze ploeg een beter geheel vormde en dat is ook te begrijpen, daar dit gewest zich had laten vertegenwoordigen door het districtsteam Breda, dat kampioen is van het district Zuid van de N.P.S.B. Ons team kwam er gaandeweg beter in en het is dan ook aan een kant jammer dat zij reeds de tweede wedstrijd tegen de kampioenen moesten spelen. Niettegenstaande was dit de mooiste en spannendste wedstrijd van de dag. Wij zijn met de tweede plaats echter ruimschoots tevreden. Na afloop van de wedstrijden werden de prijzen uitgereikt door de overste Mr. R. Warmoltz, die de Algemeen Inspecteur van de Rijkspolitie vertegenwoordigde.
De navolgende spelers hebben deze dag deel uitge-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (4)

De Rijkspolitie Muziekvereniging

Op donderdag 29 november jl. werd door de Rijkspolitie muziekvereniging medewerking verleend bij het concert gegeven door het Rijkspolitie mannenkoor te de Harmonie te Groningen.
Dit concert werd door velen van ons bezocht en stond, rekening houdende met de vele moeilijkheden, op hoog peil.
Bij aankomst in de stad Groningen werd een mars door de stad gemaakt, welke bij de bevolking een gunstig onthaal vond, gehoord de vele opmerkingen welke ik als toeschouwer mocht horen.
Als oud-secretaris van dit gezelschap kan ik niet anders zeggen dan dat zij veel vooruit zijn gegaan en onder leiding van de nieuwe voorzitter, de majoor Offermans, werkelijk ons „visitekaartje" zijn.
Want vrienden zo moet het toch zijn, dat zij door hun optreden een stempel zetten op ons korps. Dit wordt door velen van ons maar al te dikwijls vergeten. En wat ook vergeten wordt is dat nog niet allen van ons gewest dit gezelschap financieel steunen. Maar al te dikwijls hoor ik bij mijn bezoek op de groep de uitroep: „Wij zien of horen hen nooit". Maar het feit dat zij er zijn moet al voldoende zijn, zij kunnen niet op elke standplaats in het gewest komen.
Het is toch te mal vrienden dat voor aankoop van een instrument, welke prijs over het algemeen zeer hoog ligt, zij in overweging nemen een concert te gaan geven in een badcentrum voor een aantal halfnaakte vrouwen en mannen. Dit moet onze eer in het algemeen en van ons korps in het bijzonder te na zijn.
Na het bovenstaande doe ik een beroep op alle personeelsleden in het gewest en in het bijzonder op dat van de groepscommandanten hun personeel er op te wijzen dat wij er een eer in moeten stellen het streven van de Rijkspolitie muziekvereniging financieel te steunen. Wanneer elk personeelslid van het gewest, welke tot nu toe nog geen steun verleende, dit gaat doen met **tien cent per maand** is de vereniging voorlopig uit de moeilijkheden. Vrienden laat dit eens tot u doordringen. De groepscommandanten willen gaarne uw naam aan mij doorgeven.
En nu iets speciaal aan de H.H. groepscommandanten. Het is zo dat de muziekvereniging eenmaal per jaar voor dienst in het gewest kan komen, zodat na een aantal jaren praktisch elke politieman het kan hebben gehoord en gezien. Gaat u eens na in uw bewakingsgebied welke mogelijkheden er zijn om bij feestelijke gelegenheden het muziekgezelschap daar te ontbieden. dit laatste zal door mij aan de heer gewestcommandant worden voorgelegd. Ik noem bv. landbouwtentoonstelling, herdenking van het ontstaan van de gemeente, hetwelk door het gemeentebestuur feestelijk wordt herdacht. Ik denk aan de gemeente Appingedam. Andere gelegenheden waar een groot aantal politiemannen worden samengetrokken voor bijzondere gelegenheden zoals de TT in Assen.
Gaarne wilde ik voor de eerstkomende jaren een schema hebben teneinde de lijn te kunnen uitstippelen.
Na deze uiteenzetting vrienden, verwacht ik uw reacties maar bovenal geef u en uw personeel een injectie om toe te treden tot de schare van financiële helpers. Het is voor de muziekvereniging en voor ons korps hard nodig.
Tot slot hartelijk dank aan degenen welke in de afgelopen jaren het werk van de Rijkspolitie muziekvereniging steunden.

De contactman,
G. van der Zanden,
Materieelbeheerder.

---

maakt van het gewestteam. G. Zijlstra (Staf Gewest), R. Tienstra, P. Venema en L. van der Werf. (Distr. Groningen), P. Kuindersma, K. C. Mulder en F. W. Schedeler (Distr. Leeuwarden), B. Bosma (Distr. Heerenveen) en J. Schoonoord (Distr. Winschoten).
De gedetailleerde uitslagen waren:

Algemene Inspectie—Gew. Den Haag 1-15, 2-15.
Gew. Amsterdam—Gew. **Groningen** 2-15, 9-15.
Gew. Arnhem—Gew. Den Bosch 5-15, 15-8, 6-15.
Algemene Inspectie—Gew. Amsterdam 4-15, 4-15.
Gew. Den Haag—Gew. Arnhem 7-15, 8-15.
Gew. **Groningen**—Gew. Den Bosch 13-15, 16-14, 6-15.
Algemene Inspectie—Gew. Arnhem 4-15, 8-15.
Gew. Den Haag—Gew. **Groningen** 11-15, 3-15.
Gew. Amsterdam—Gew. Den Bosch 4-15, 7-15.
Algemene Inspectie—Gew. **Groningen** 4-15, 2-15.
Gew. Den Haag—Gew. Den Bosch 0-15, 3-15.
Gew. Amsterdam—Gew. Arnhem 11-15, 14-16.
Algemene Inspectie—Gew. Den Bosch 3-15, 8-15.
Gew. Den Haag—Gew. Amsterdam 8-15, 15-9, 12-15.
Gew. **Groningen**—Gew. Arnhem 15-6, 15-6.
1. Gew. 's-Hertogenbosch 10 pnt.; 2. Gew. Groningen 8 pnt.; 3. Gew. Arnhem 6 pnt.; 4. Gew. Amsterdam 4 pnt; 5. Gew. Den Haag 2 pnt.; 6. Algemene Inspectie 0 pnt.

JMP.

ODE oan de B.M.W.

Do eale skepping fan minsk'ne fornuft,
toanbyld fan skientme en krêft.
Do stiest altyd klear, do kenst gjin biswier,
mei dyn lûd, sonoar en sêft.

As ik yn dyn seal oer de diken gliid,
fiel ik my in prins allyk.
Dan hawwe de winen har krêft forlern,
is alle wjerstân tosyk.

Al binne de nachten ek noch sa swart,
do wiist my 't paed mei dyn ljocht.
En wie de wei net licht, it doel fierôf,
do hast my d'r altyd brocht.

Bêste freon, op dyn rêch fiel ik my thús,
mei tsjin dyn flanken in foet.
Né, do bist net matéry allinne,
do hast in siel, ha gjin noed.

R.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold.

Het gezin van Luuks Hilbers behoorde tot een buurtschap en had zijn burenplicht te vervullen aan de Oostzijde van hun woning net tot aan de woning van Karst Karsies.
Dat gezin van Karst Karsies woonde dus aardig dicht bij Hilbers in de buurt, maar het behoorde niet meer tot de eigenlijke buurtgemeenschap, al kwamen Jan en Freins daar nogal eens aanlopen.
Bij Karst Karsies nu was in het begin van het nieuwe jaar de dienstmeid op de loop gegaan. Zwane, de vrouw van Karst, stond nogal als lastig en als een „kwaje" bekend, kon het slecht met de dienstmeiden vinden en had dan ook ieder ogenblik weer een andere, want ze trof altijd hele slechten!
Maar dat de laatste dienstmeid Jenne er vandoor gegaan was, daar had Zwane zeker niet de meeste schuld aan, want Jenne, dat was nu werkelijk inderdaad een erge kwaje, waar ze het al bar slecht mee getroffen had.
Brutaal was ze, lui en onverschillig, daar was het eind van zoek. En dan dat vreselijke gedoe altijd met die jongens; ze was een reusachtige jongensgek. Iedere Zaterdagavond naar de vrijer en om de haverklap een andere. Nooit zat ze eens gezellig en een ogenblikje rustig in huis, altijd op stap, dat was het liefste wat ze deed.
„Zak nog maar ies èv'm hèn Marchien gaon?" vroeg ze heel beleefd en onderdanig aan Zwane.
„Nee!" zei Zwane, „wat zu'j daor now weer hèn doewn? Daor hei jao gisteren pas de hiele aovend ewest! Ie mut nog eerappels schellen en ie haren jao zo veule vraogen te leeren veur de kesaosie, he'j ezegd, gaot die vraogen veur de domeneer now eerst maar ies leren!"
„O", zei Jenne onverschillig, „daor he'k nog maar zat tied veur!" En toen ze de aardappelen geschild had, vroeg ze niets meer, zei gewoonweg, alsof het vanzelf sprak dat ze in dit opzicht haar eigen baas was: „Now, goindag, dan gaok now maar èèv'm hèn, ik bin d'r zo weer!" Rrrt, was ze de deur al uit, ongevraagd en ongeweigerd. Zeker weer een afspraakje met de een of ander dacht Zwane en riep haar maar niet terug, want nu de aardappels geschild waren, kon ze haar eigenlijk best missen.
Een heel ander geval was het als er wat bijzonders was, zoals een dag of wat later. Toen hadden ze bij Kars Karsies een varken, dat uitgerekend was. Het had al melk in de uiers en het begon al wat te nestelen.
„Zak vannaomt nog maar ies een poossien hèn Marchien gaon?" vroeg Jenne weer aan Zwane, net zoals altijd, enkel en alleen voor de vorm.
„Bi'j gek of wat mekeert oe?!" riep Zwane. „Ie mut vannacht waken. 't Mottien is al aover de rèken en krig vannaomt of vannacht vaste keun".
„Now", lachte Jenne, „laot 't mottien dan nog maar èv'm geduld hebben, 'k bin d'r zoo weer, heur! Goindag!" Rrrt, geen tegenhouden aan, weg was Jenne! Razend was Zwane, ze wilde Jenne wel achterna vliegen, maar wat kon je er aan doen? Ze schreeuwde van „Jenne, hier blieven!" 't Gaf haar niets. Jenne was weg en bleef weg.
Ondertussen werd in het varkenshok het eerste biggetje geboren en stuurde Karst zijn knechtje Koop met de boodschap naar het gezin van Jan Knellis, dat Jenne meteen weer thuis moest komen, maar dat was me ook wat moois: Jenne was helemaal niet bij Marchien geweest.
Nu moest Zwane van nood zelf wel bij de motte in het hok om te helpen en daar had ze een griezelige hekel aan ook al was het dier niet kwaadaardig, al was het nog zo mak.

Eindelijk, zowat midden in de nacht, toen ze net de laatste big van het varken afhaalden, daar kwam Jenne weer thuis met een rood verwilderd gezicht, het haar zwierig en verward om haar hoofd hangend, net als een echte bosjesman en haar kleren aan de rugzijde onder de hooisprieten.
Er was licht in het varkenshok, dus waakten ze nog bij het varken.
Brutaalweg stak Jenne haar hoofd om de deur van het varkenshok en zei: „Daor waak weer!"
Nu moest u Zwane eens gehoord hebben!
„Lilke, brutaole varken, lilke luibuis, waor koom ie vandaon? Ik haar oe toch ezegd, da'j niet weg muggen, ie haren mutten waken, lilkerd da'j bint!"
„OOOO!" zei Jenne, met teen dood onnozel gezicht, net alsof ze van de prins geen kwaad wist, „ooooo! det haak niet begrepen, maar waorumme hei 't mottien dan niet ezegd, dattie now vooreerst nog een poosien geduld haar mutten hebben? Marchien, die zèè zo net nog tegen mi'j . . ."
„Marchien, Marchien!" schreeuwde Zwane, „Marchien, daor bi'j aginne niet ewest, ie hebt . . . ." en opeens zag ze de hooisprieten op de rug van Jenne en riep ze. . . . „oh lilke klitze, ie hebt in 't heui elèègen, ie komt zeker mit en vri'jer uit de heuibarg. „Oh lilke . . ." en toen volgde alles wat maar mooi en lelijk was, het ene voor en het andere na, alsof er een wekker afliep, zo rolden en rammelden en ratelden de scheldwoorden over de lippen van Zwane.
„Och meinse! ie bint niet wies", bromde Jenne, „ie hebt en klap mit de puil had, ie mut enkele reis hèn Zutphen nemen!"
De dienstmeiden, die bij Karst Karsies met ruzie weggekomen waren — en dat waren er nogal een stuk of wat — lichtten elkaar van te voren al in: Ai Zwane ies hellig in de kop wilt maken, dan mu'j zeggen, dat ze en klap mit de puil ehad hef.
Geen wonder dus dat Zwane na dit laatste gezegde van Jenne opnieuw begon te schelden en razen, maar nu achtte Jenne de tijd gekomen, dat zij op haar beurt ook eens moest uitpakken.
„Gekke wief", schreeuwde ze er doorheen, „mien ie, dak mi'j maar zo van alles laote toezeggen, da'j mi'j maar zo beledigen kunt ai wilt, mien ie dat een maagd ook gen eergevuul hef? Wat dêênk ie wel, is me det hier ook en stèè? Magt ook niks! Niks as maar warken en warken! Maar geef mi'j mien loon maar, dan stap ik op, dan gaok fut! 'k Wil niet langer diejn bi'j iene, die en klap mit de puil had hef!"
Meteen rende ze bij het varkenshok weg zonder verder acht te geven op het schelden en schreeuwen van

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (6)

Zwane, die haar eerst nog achterna wilde en even later was ze door de baanderdeur verdwenen, de deel op. Toen men de volgende morgen bij Karst Karsies opgestaan was, konden Karst en Zwane, ja konden ze allemaal wel zo hard schreeuwen als ze wilden van: „Jenne, opstaon! Jenne d'r uut! Jenne, luibuis koomter óf!" Het gaf toch allemaal niets, want Jenne was er niet, ze was diezelfde nacht nog weggegaan naar haar familie.
Overdag zou ze er wel met haar vader of moeder aankomen om haar boeltje op te halen en om af te rekenen. Dan zouden ze er meer van horen.
Maar hoe moesten ze er mee an als Jenne om haar loon zou vragen? De andere meiden, die uit eigen beweging weggelopen waren, hadden niets gekregen, hadden er vanzelfsprekend ook geen recht op en Jenne had dat dus evenmin. Maar die Jenne, dat was zo'n ontzettend brutale rakker en die had zo'n grote aanhang door al haar vrijers van vroeger en ook van nu! Als ze Jenne niets wilden uitbetalen en zij dan de jongens eens opstookte, dan konden die de ruiten bij hen nog wel eens ingooien en dan waren ze nog verder achterop.
Enfin, als ze er sterk op aandrongen om een deel van haar loon te ontvangen, dan moesten ze haar maar wat geven, want het spreekwoord zegt niet voor niets: „Ie mut de duvel tot vrend hollen!"
Precies, zoals ze bij Kars Karsies wel gedacht hadden, zo kwam het ook uit! Tegen de middag kwamen er een paar vrouwen het pad aflopen, de eene was Jenne de andere Woltertien van Jan Barties Maaie, Jenne's moeder.
Daar komen ze aan, nu zullen we 't hebben! dacht Zwane. Ze was er wel een beetje bang voor, want ze had vanzelfsprekend meer van dit soort ruzie's meegemaakt. Deze keer viel het evenwel ontzettend mee. Jenne zei geen boe of bah, deed geen mond los en aan haar gezicht kon je zien, dat ze gehuild had. Woltertien voerde alleen het woord, heel fatsoenlijk, al was ze er lang niet tevreden over, dat Zwane haar Jenne zo uitgescholden had en uiteindelijk op de koop toe nog weggejaagd had.
„Nee, nee Woltertien!" viel Karst haar in de rede, „nee Woltertien, weggejacht niet, ze is uut heur zölm weggelopen!"
„Ja heur, Woltertien! uut heur zölm weggelopen, we wussen van mörreng niet iens, dat ze vut was", vulde Zwane aan.
En toen viel het toch zo ontzettend mee!
„Oh fuj, wat ai zegt? Uut heur zölm weggelopen? Jenne, Jenne, wat heur ik, is det waor, bi'j uut oe zölm weggelopen?"
Als antwoord wreef Jenne wat met haar handen in haar ogen en knikte van ja!
Toen begreep Woltertien meteen, dat ze geen cent van Jenne's loon los zou krijgen en om de eer aan haarzelf te houden zei ze: „Nou Karst en Zwane, dan bi'j oews niks schuldig, heur!" en zich tot Jenne richtend, voegde ze er aan toe: „Allah Jenne, zuuk ie dan al oen kleeraozie en al oen goewd maar gauw bi'j mekaar, dan wil Karst Karsies oen kassien dommiest wel èven naobrengen, as 't niet te veule muijte veur hum is um èèv'm mit de lösse wagen bi'j oewze huus langers te varen."
Zwane was doodgelukkig, dat het zo buitengewoon vlot van stapel liep, die wilde die goeie geschikte Woltertien en Jenne, die nu ook zo gedwee en onderdanig was, van blijdschap wel haast om de hals vallen en Karst was ook danig in zijn nopjes met deze afwikkeling.
Maar met al zaten ze nu maar zonder dienstmeid en waar kregen ze nu zo gauw een andere vandaan?
Hillechien van Poesten Klaos en Eule was nog altijd bij haar ouders thuis en die zou zeker graag weer aan het werk willen gaan, maar die was op zo'n rare manier bij Luuks Hilbers weggekomen. Het was wel vreemd, want Hillechien leek zo op 't oog toch zo'n flinke en aardige meid, zo te zien geschikt, onderdanig, gehoorzaam, ja en helemaal niet brutaal en opstandig, maar aan de andere kant... het zou toch wel een heel grote „sociaal" wezen!
Fömmechien van Jan Hilbers stond toch bekend als een evenwichtig en verstandig mens die het kwaad niet in de wereld gebracht had en vast geen ruzie zou zoeken. En toen ze Hillechien heel kalm en bedaard op haar plicht gewezen had, haar aan 't verstand had willen brengen, dat Hillechien tot het mindere volk behoorde en niet moest denken, dat in de wereld alles maar gelijk was... hoe had Hillechien het toen opgenomen? Ze had Fömmechien gewoonweg niet alleen uitgelachen, maar haar ook uitgescholden, zo hard als ze maar kon en geschreeuwd van „zeuven kiepen en 'n haane!" net of ze zeggen wou: „Hol maar op mit oen prooties, ik bin net zo hoge van staand as ieje!"
En dat voor een meid van Poesten Klaos en Eule, die het van de bedeling moesten hebben!
Dat Jan Hilbers, met z'n onverschillige en driftige buien toen gek in de kop werd en tussenbeide kwam, is te begrijpen. Maar ze had hem gewoonweg de kop kapot gekrabd.
Zo was Jan Hilbers er lelijk mee te pas gekomen, maar het was Hillechien ook zuur opgebroken, want die zat nu al een maand of wat zonder werk, kon mee armoede lijden bij haar vader en moeder en had meteen de tijd om wat bij te komen en wakker te worden.
Ja, het was wat tegenwoordig, een hele toer met dat werkvolk, die socialen kregen de laatste tijd veel te zeggen; het was heel wat anders dan vroeger en je moest met het huren van een meid of een knecht wel terdege goed uit je ogen kijken, vooral als je al zo veel slechte getroffen had, zoals dat bij Karst Karsies het geval geweest was. Oppassen wat je in je huis haait was de boodschap!
En toch dachten Karst Karsies en Zwane ondertussen aldoor aan Hillechien van Poesten Klaos en Eule. Hillechien moest in ieder geval flink in het werk zijn en ook eerlijk, en ze zou er ook wel wat van geleerd hebben, dat ze nu bij Luuks Hilbers zo gek te pas gekomen was.
Zo kwamen Karst Karsies en Zwane na lang en breed overleg ertoe om te besluiten, dat Karst maar naar Poesten Klaos en Eule moest gaan om Hillechien als meid te winnen. Het kon best wezen, dat het nog wat meeviel.
En het viel ook mee! Klaos en Eule en ook Hillechien waren zo dol gelukkig en zo blij als het maar kon, toen Karst kwam om te vragen of Hillechien bij hem wilde komen werken.
„O, graag, slim graag!" riepen ze tegelijk.
Omdat het zo ontzettend vlot in z'n werk ging, dacht Karst: now zak er daalek nog maar wat veurwaarden bi'j stellen.
„Das dan goewd, goewd dan!" zei Karst.
„Hillechien, ie haren en hoog loon bi'j Luuks Hilbers jonges, zo ak eheurd hebbe, nou ie kunt bi'j oews ook en boewl verdienen, 'k wil oe 't zelde geven as Luuks Hilbers jonges, maar ien dink zeg ik oe van te veuren en dat muj dus eerst maar goed bedêênken en aoverwèèg'n: „Ik wil gien sociale anhalen in mien huus!"
„Daor hei groot geliek an, Karst", zei Klaos de Poeste. „Dat wok ook niet ak oe was. Ik zegge zeins maar, net zo as in 't varsien stiejt: „Weg met de socialen, Leve de Willem Drie, Oranje boven!"
En Eule en Hillechien zelf zeiden ook, tot grote verwondering van Karst: „Weg mit de socialen, Leve de Willem Drie! Oranje boven!"
En zo werd Hillichien dan met ingang van de volgende week als dienstmeid aangenomen bij Kars Karsies.

De Rijkspolitiekalender 1957 is er. Die hem niet heeft mist wat!

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (7)

Van een veldloop die verloren maar toch

Rustig draaien de wielen van des Oppers fiets hun rondjes over de gladde straatstenen. Herfst, regen, mist en koude maken iedere patrouilletocht tot een koude, rillerige thuiskomst. Brrr.... d'r is niks aan, deze herfst.
Zijn ogen zwerven van links naar rechts, lettend op verkeersovertreders, spiedend naar criminaliteit inzake jacht en visserij en vogels. 't Is wat je noemt maar een slappe tijd tegenwoordig, ondanks een paar procent van dit of een paar procent van dat. Al mijmerend zet de Opper zijn voorgeschreven fietstocht voort om tijdig op het punt van postvatten te zijn. Ja, daar zou je alleen al een hele dag over kunnen prakkizeren: Het voor en het tegen van 't postvatten. Maar dan.... als een duivel uit een doosje, springt plotseling het politieinstinct bij hem omhoog. Wat loopt daar op de grote autoweg? Hoe is 't mogelijk? Midden over de grote betonweg, alleen toegankelijk voor het snelverkeer, loopt een eenzame figuur, rustig te wandelen in de richting van de Friese grens. Nee, illegale grensoverschrijding, of een poging daartoe, kan het nóg niet zijn. Maar wat moet die vent daar?
De Opper begeeft zich op de betonweg. Uiterst rechts, gedachtig aan het: Memento mori.
„Hé, jongeman; wat loop jij hier te scharrelen over de autoweg?"
Jongeman schrikt! „Mag dat niet m'nheer, weet ik niks van. Bij ons mag dat wel!" „Zo, en waar kom jij dan vandaan?" „Uit eh.... Hoogland m'nheer". „O, juist, en waar gaat de reis naar toe?" (Nieuwsgierig zijn die plietsies wel, hé? „Ik moet naar eh.... Friesland, m'nheer". En of het nu kwam dat jongeman te vaak of te weinig „m'nheer" zei, maar op de bon ging ie. In vloeiende volzinnen knetterde de Opper enige artikels van ons Reglement over des verdachte's hoofd, waarbij het verboden is, anders dan in uiterste noodzaak, en zonder toestemming van de daartoe bevoegde competenties enz. enz. Jongeman deed z'n mond steeds verder open over zoveel geleerdheid en dat allemaal uit wetboeken. Desgevraagd, door het bevoegd gezag, gaf hij op te zijn genaamd Jan Dinges, komende van Hoogland en op weg naar Friesland, wonende te Hoogland, enz. enz. Hm, hm, hm, hm.... De Opper laat een verdacht aantal kuchjes de velden in dartelen en zegt de verdachte proces-verbaal aan terzake het lopen op bedoelde autoweg. „Ja, zeker, m'nheer; ik wens schikking! Ja, heel graag, m'nheer. Nee, nee, ik doe dit nooit weer!" en met een klein tikje teveel haast vervolgt verdachte Dinges, J. zijn weg....

„Ik weet het niet", zegt het verstand van de Opper. „Och, 't is nog een jong knulletje", zegt het hart van de Hulp-Officier. „'t Jong, as 't ie me eens bezodemietert, denkt des Oppers rede (omdat het een door-deweekse dag was mócht de Opper voormeld afwijkend woord **denken**). Maar, och.... alles komt me nogal waarschijnlijk voor! Maar hoe 't ook is, ik ga naar huis en informeer even te Hoogland!" De telefoon ratelt. De juffrouw zegt: „Hier komt Hoogland voor u mijnheer!" Toch leuk dat je tegelijk Opper en mijnheer bent. Hier, de Bevolking Stadhuis(?) Hoogland. „Met wie zegt u? O! juist ja, precies, nee zeg, Hmmm. Welverdorie (ho, Opper, denk er om, je bent thuis)!!" Met een smak en een dankjevriendelijk béleefd, gooit Opper de hoorn op de haak, vergeet de notitie in het telefooncahier, en racet de weg op. Nu komt het: dat verwenste jong; zo'n snotaap; dat loeder van een valse naam. Als ik je krijg, vriend.....

Valse naam is intussen (rustig is het woord niet) doorgetippeld. Zo nu en dan achterom kijkend. Had hij me die smeris even te grazen? Ha, zo'n dorpsveldwachter. Hij lacht om alle dorpsveldwachters. Hem krijgen ze niet. Was hij alle rechercheurs van de stad niet te slim af geweest? En wat zou me zo'n droge dorpsdiender. Nee, mij Chris MOLS, alias Jan Dinges, wonende te Hoogland (hahaha) hebben ze niet zo gemakkelijk in de vingers. Maar wie komt daar aan? Alweer een politie? Nee, zeg kijk uit jô; 't is dezélfde weer. Vlug achter een boom; het corpus artikel 435, ten 3o van het Wetboek van Strafrecht duikt achter een boom. Z'n hart bonst. Wát een rotzooi.
De Opper stapt af. „Zeg, jong kom jij eens even mee naar 't bureau. „Waarvoor m'nheer?" „Och, zó maar; ik moet nog een beetje meer van je weten".
„Nee, 'k wil niet" en met vervaarlijke pasjes begint Valse naam boksbewegingen te maken. Dat verdriet de Opper. In boksen is hij nooit sterk geweest, ondanks alle goed bedoelde pogingen van zijn alleszins bekwame sport-instructeur. Dan maar een „losse greep". De greep is raak. Met een wurgende beweging smoort de opper Valse naam de adem af door hem aan zijn das te „bewegen" mee te gaan. Valse naam duikt naar beneden. Nóg een ruk; hij verkiest de vrijheid. Als een dolle geit, ontworsteld aan zijn halsband, neemt Art. 435, 3o de benen en kiest het hazenpad. In dit geval: een stuk bouwland, dras en nat en slikkerig van de klei. De Opper staat, als wijlen vrouw Potifar, met de das van de vluchtende Jozef in zijn hand. Hij ziet de vluchteling gaan. Hij kijkt naar zijn schoenen en naar de klei en.... zucht. Maar slechts één ogenblik. Alle restende vitaliteit die een Opper na een bijna volbrachte patrouille en met een lege maag, nog kán opbrengen wordt bijeen geschraapt; de fiets wordt in de berm gekwakt, een kleine aanloop en de eerste sloot is genomen. Sjomp, sjomp, sjomp, sjompen de schoenen in steeds sneller wordend tempo. Ha, vriend, die sloot neem jij niet; nu ben je de sigaar. Valse naam weifelt. Dáár die boom in. Als een slingeraap werkt hij zich omhoog. „Kom hier, zeg ik je", klinkt het al vlak achter hem. In een wanhopige sprong waagt de ontvluchte het; uit de takken van de over een brede sloot hangende boom ploft hij aan de andere kant in de vette klei. Opper presteert hetzelfde. Wéér is de afstand gelijk. Nog maar es schreeuwen. „Stop, vent; kom hier zeg ik je". Schieten? Nee, niet op een kind!
Valse naam: De Opper kan me nog veel meer vertellen, en de angst voor het steeds woester wordend gevaar achter hem geeft hem kracht. Leeftijdsverschil doet zich gelden. Opper zakt of. Zijn pet heeft hij al afgelegd na de eerste 100 m horden. Nu de overjas maar. Uít dat ding. Tuniek uit? Tjong? Voorgeschreven tenue? Ach, wat; dienstbelang. Verder: in overhemd! Een stuk groenland. Wéér een sloot. Hup, 't went al. Bouwland.... wat een rotvent! Veldloop 3 km; mooi terrein en pracht omgeving. Brrr....
Dan nadert Valse naam de bebouwde kom van een ander dorp. Dáár kan hij misschien verdwijnen. De Opper nadert ook. Weliswaar met méér verschil dan borstbreedte maar.... tóch. Aan de knieën toe vol blubber; in overhemd rood-blauw aangelopen en buiten adem. Maar overgeven? Dat nooit, zei de Opper, dan liever de klei in!
Telefoneren bij die boer. Ja, dat kan. De ijlboodschappen worden de lucht ingejaagd. Assistentie van de Groep; denkt u om de speurhond? Naburige posten worden gealarmeerd. We zullen zien, vriend, wie dit wint, maar jij niet. Opper leent een jas en een fiets en als landarbeider vermomd jakkert hij de straat weer op. Je bent per slot bij de rijkspolitie of je bent het niet.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (8)

gewonnen werd

Ergens, op een Post der Rijkspolitie gaat de telefoon. De Wachtmeester meldt zich: Ja, hallo, u spreekt hier met boer Haak; namens Opper X moet ik u vragen om hulp bij de arrestatie van een ontvluchte. Richting P. of H. Ja, in orde. Bedankt. Mond afvegen (vanwege het middagmaal), burgerjasje aan; FN, zakboekje, potlood? Ja, karre maar.
Op het Groepsbureau ratelt de telefoon. De ouwe komt in de benen. Hetzelfde verhaal. B. M. W. heeft er zin aan. Collega ophalen. Vlug mee! De Rijksspeurhondgeleider trapt op z'n ouwe Harley dat de vonken er af spatten. Herta blaft en snuift de lucht. Binnen 10 minuten is de R.P. actief en wel zéér actief. Onwetend van elkaar maar toch in vertrouwen op elkaar richt aller activiteit zich naar één doel: Opsporing en aanhouding van de ontvluchte Valse naam.
Zwaar uitkijkend over de velden trapt de Wachtmeester tegen de wind in. Ja, uitkijken? Waarnaar? Tóch maar proberen. Je weet nooit hoe een koe een haas vangt en zichzelf uitlachend over deze rare vergelijking gaat hij verder. Achter een boerderij staat een meisje. 'n Leuk kind, zo te zien. Bij haar staat een jongeman. Het meisje wijst met haar arm. En zie, dat is het slot geweest van deze historie. Wachtmeester ziet deuren opengaan in zijn onbezoldigd rijksrechercheurschap. Hij stopt. Is al achter de boerderij. „Hallo, vriend, weet jij de weg niet?" „Nee, m'nheer". „Waar moet je heen?" „Groningen, m'nheer". **Dit is hem,** zegt er iets binnen in des wachtmeesters gemoed. Vuile schoenen; klei tot aan de knieën van zijn slobberbroek. „Ben jij zo pas uitgeknepen voor een andere politie?" „Ja, m'nheer, maar ik zal 't nooit weer doen." Tranen, beloften, schuldbesef. „Kom maar mee!" Dan nadert de Opper. Woest waaien zijn schaarse haren in de herfstwind. Een werkjas wappert om zijn lijf. Daar komt de B.M.W., de uitlaat staat roodgloeiend. De Harley komt de bocht om loeien; Herta blaft. Twee straaljagers gieren over. „Zie je nou wel, jong", zegt de Wachtmeester, „van de Rijkspolitie win je 't nóóit!!!!!!"

Opperwachtmeester Haandrikman postcommandant der Rijkspolitie te Norg 25 jaar in overheidsdienst

Op 15 december jl. mocht de opperwachtmeester G. Haandrikman, postcommandant der rijkspolitie te Norg, het feit herdenken, dat hij 25 jaar geleden in overheidsdienst trad. Dit jubileum werd op 17 december gevierd in de met bloemen versierde raadzaal van de gemeente Norg. In die raadzaal waar de jubilaris aanwezig was met zijn echtgenote, zijn beide oudste zoons en zijn schoonmoeder, merkten we o.m. op, de burgemeester der gemeente Norg, de heer M. Pelinck, met echtgenote, de gemeentesecretaris en beide wethouders, ded istrictscommandant der rijkspolitie te Assen, kapitein Mackay en zijn toegevoegde officier, de 1e luitenant Bergsma, het secretariepersoneel, het bijna voltallige personeel van de groep, waarvan enkelen vergezeld van hun dames; enige leden van de reserve-rijkspolitie en enige vertegenwoordigers van plaatselijke verenigingen.

Burgemeester Pelinck opende de rij van sprekers. Spr. memoreerde de tijd dat de jubilaris voor de oorlog als gemeenteveldwachter zijn eigenlijke politieloopbaan in Norg begon. Daarvoor had jubilaris bij de politietroepen gediend. De burgemeester noemde de jubilaris een ijverig en betrouwbaar politieman, welke voor hem, ook in moeilijke jaren, steeds een grote steun was geweest. Volgens spreker behoefden voorgeschreven diensten voor mensen als jubilaris niet bestaan. Bij zijn gelukwensen bood de burgemeester het boek „Drenthe" van dr. K. van Dijk, aan.
Daarna werd het woord gevoerd door kapitein Mackay. Deze roemde ook de dienstijver van de opper en noemde hem een rechtschapen mens. Ook waardeerde spr. de manier waarop de jubilaris voor zijn gezin opkwam. Aan het slot van zijn bewoordingen bood de kapitein de bekende enveloppe aan.
Ook de groepscommandant, de adjudant Oberink, richtte het woord tot de jubilaris. Deze sloot zich geheel bij de woorden van de vorige sprekers aan en betrok in zijn hulde tevens de echtgenote van de opper. Volgens deze spr. vervult de echtgenote van de politieman op het platteland namelijk ook een van de politietaak, vooral wat betreft het aannemen der vele telefoontjes. Spr. sprak zijn voldoening uit over de goede onderlinge verstandhouding op de post Norg. Door de groepscommandant werd, namens de groep, een kapstok met kleed aangeboden.
Tenslotte werd het woord gevoerd door de gemeentesecretaris, de heer Tijmes. Deze roemde de goede samenwerking welke in Norg bestaat tussen het gemeentepersoneel en de rijkspolitie. Deze spr. bood, namens het gemeentepersoneel, de wethouders en het beroeps- en reservepersoneel van de rijkspolitie in de gemeente Norg, een encyclopedie aan.
Verder werden door de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer een rookstander, door de Vereniging voor Veilig Verkeer een wandschemerlamp en door de Motorclub Assen e.o. sigaren aangeboden. Ook de echtgenote van de jubilaris werd bij dit alles niet vergeten. Deze werd danig in de bloemetjes gezet.
De jubilaris dankte de aanwezigen voor de betoonde belangstelling, de tot hem gerichte waarderende woorden en voor de ontvangen cadeaus.
Onder het genot van thee met gebak en iets pittigers was men enige uren gezellig bijeen.
Des avonds werd het jubileum in meer intieme kring gevierd. De daar aangeboden traktaties zorgden voor een zeer gezellige stemming.
Al met al werd deze dag voor de jubilaris en zijn gezin tot een onvergetelijke gemaakt. V. K.

HET NATIONAAL SCHANDAAL

door GODFRIED BOMANS

Onlangs heeft een schildwacht, die voor een kazerne op post stond, zijn geweer gegrepen en een jongen doodgeschoten. Dit was natuurlijk de bedoeling niet. De man had tevoren het magazijn geledigd, doch daarbij de kogel vergeten, die reeds in de loop was aangebracht. Wat ons hier echter interesseert, is de vraag naar de voorgeschiedenis. En dan blijkt dat niet alleen deze man, maar al zijn voorgangers die daar gestaan hebben, zijn gesard, beledigd en met stenen bekogeld, uur na uur en dag na dag, zonder ophouden. Zat hier anti-militairisme achter, dan ware dit optreden nog op een beginsel terug te voeren. Maar er zat niets achter. Het was een uiting van volstrekt redeloze moedwilligheid, die door de volwassen voorbijgangers niet alleen getolereerd werd, maar als een vanzelfsprekende gebeurtenis in de dagelijkse gang van zaken was opgenomen. Het lijkt mij nuttig, om naar aanleiding van dit schot eens een verschijnsel te behandelen, dat wij gerust, maar tevens met diepe verontrusting, nationaal mogen noemen. Ik wil mij daarbij niet bepalen tot het hierboven gesignaleerde geval, maar al dergelijke gebeurtenissen, al betreffen zij personen of zaken, vanuit één gezichtspunt samenvatten. Dit punt is de moedwil. Hoe men over de oorzaken ook denken moge, het verschijnsel zelf staat, dunkt mij, wel vast: de Nederlandse jeugd verkeert in een voortdurende toestand van geïrriteerdheid. Voor zover mijn reizen strekken, kan ik vaststellen, dat ons land het enige is, waar men zonder aanwijsbare reden kan worden nageroepen en uitgejouwd, waar ruiten worden ingegooid, voorbijgangers gemolesteerd, bomen beschadigd, planten uitgerukt en waar leegstaande huizen van de zolder tot de kelder worden leeggebroken. Het is een vaderlandse euvel, dat men nergens in die mate aantreft. Ik ken een Nederlander van een enigszins opvallende lichaamslengte, die nu in Parijs woont en daar zijn weelde niet op kan. Overal werd hij hier beledigd en nagewezen, ginds echter kijkt geen mens. De eerste week kromp hij oudergewoonte ineen, als hij kinderen zag naderen. Maar gaandeweg kwam hij tot de verrassende ontdekking, dat het niet hoefde. Hij werd, zó als God hem ontworpen had, geaccepteerd.

Wie over de oorzaken nadenkt, kan verschillende hypothesen aanvoeren. Hij kan voorstellen, dat de Nederlandse volksaard als zodanig naar baldadigheid neigt. Aldus bekeken is het kwaad ongeneeslijk. Men constateert dan een ingeschapen hebbelijkheid, waarbij men zich heeft neer te leggen. De juistheid van die bewering is overigens noch te bewijzen, noch tegen te spreken. Daar zij bovendien tot geen enkel praktisch resultaat voert, stellen wij haar buiten discussie. Men kan vervolgens aannemen, dat wij te dicht op elkaar wonen en daardoor te weinig speelruimte hebben. Ik geloof dit niet. De dorpsjeugd is in dit opzicht geen zier beter en bovendien is het hier beschreven verschijnsel in de buitenlandse steden, die soms miljoenen tellen, volmaakt afwezig. Een gevolg dan van ons democratisch bestel, dat tot de oudste ter wereld behoort? Treurige vrucht. In deze gedachtengang zou een voortdurende nivellering tenslotte een algemene aversie gekweekt hebben van alles, dat boven het gemiddelde uitsteekt. Toegegeven, de tendens is in onze humor aanwijsbaar. De Nederlandse geestigheid, die ik overigens niet laag taxeer, is bij uitstek ontluisterend. Ook de zucht tot diminueren, die in onze verkleinwoorden zo duidelijk aan de dag treedt, de voortdurende neiging alles „gek" te vinden en de daarmee corresponderende zorg om vooral niet op te vallen, wijzen op een angst voor het buitengewone, die zich overal, waar het ongewone zich vertoont, in een lachsalvo ontlaadt. Een nationale erosie, waardoor de toppen belachelijk worden. Er is ook een uitleg denkbaar, waarbij het Nederlandse geestesleven zich gaandeweg zou geconformeerd hebben aan het landschap, zodat de voortgaande assimilatie met het platte vlak de derde dimensie van het uitzonderlijke ten slotte heeft weggenomen.
Ras, overbevolking, bestuur en landschap, waarbij nog de factor van klimaat te voegen is, zij hebben alle, behalve hun onbewijsbaarheid, dit nog gemeen dat zij de gegeven situatie pogen te verklaren. Het is mij echter niet om een diagnose, maar om de therapie te doen. En dàn hebben wij een hefboom, die zich niet terstond bij het aanvatten in de nevel van het hypothetische verliest: de opvoeding.

Er is geen gezag. Of liever, men delegeert dit gezag aan een instantie, die de opdracht onmogelijk verwerken kan: de politie. Door de ontoereikendheid van dit apparaat vindt de jeugd een toestand van rechteloosheid, waarin alles mogelijk is. Ziehier de oorzaak van de geïrriteerdheid, waarop ik zoëven doelde. Een kind is namelijk zo gebouwd, dat het door gemis aan lucht in een staat van geprikkeldheid geraakt. Het vindt een autarkie, waarop zijn krachten niet berekend zijn en slaat in moedwil over. Door deze zelfde misvatting kan men ook allerwegen de paradox constateren, dat volwassenen, die het euvel van harte betreuren, geen hand uitsteken om het te bestrijden. Integendeel, wie kinderen op vandalisme betrapt en een poging doet de vernieling te verhinderen, loopt gevaar het met de betrokken ouders aan de stok te krijgen. Deze komen met opgestoken zeilen naar buiten en vragen, wat meneer ermee te maken heeft. Hierna keren zij voldaan weer in hun huizen terug, om met oprechte verontwaardiging verder te lezen over de verwording der Nederlandse jeugd. Men wordt niet geacht zich daarmee te bemoeien. Dat doet de politie.
Deze zonderlinge houding komt voort uit een gemis aan burgerzin. Hiermee bedoel ik geen vage gemeenplaats, maar letterlijk wat het woord betekent: het besef, dat men burger is van dezelfde gemeenschap en dus voor het eigendom van die gemeenschap **persoonlijk** verantwoordelijk is. Dit besef leeft in alle Europese landen. Nergens zou een kind het in zijn hoofd halen de hand te slaan aan iets, dat als publiek bezit wordt aangezien. Er staan in Parijs, Rome en Madrid fonteintjes, die met één steenworp onherstelbaar beschadigd zouden zijn. Die steen is vier, vijf eeuwen niet geworpen. Niet uit zelfbedwang, maar vanuit de opvatting, dat men daarmee door eigen ruiten gooit. Dit is in Nederland anders. Hier gaat men van de zonderlinge zienswijze uit, dat dit aan „anderen" behoort. Hieruit volgt dan de misvatting, dat het ouderlijk gezag zich alleen tot eigen huis en tuin beperken moet. Toezicht op het gemeenschappelijk bezit aan de andere zijde der schutting valt buiten die bevoegdheid. Dit is niet meer „van mij". Het is dus zaak van de politie. Ik moge dit noodlottige wanbegrip met een enkel persbericht verduidelijken:

> **„Vorige week hebben dertig kinderen een jeugdgebouwtje in de Amaliadwarsstraat te Utrecht, nadat eerst de omheiningen grondig vernield waren, nagenoeg met de grond gelijk gemaakt, met een**

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (10)

grote ijzeren paal werden de muren gerammeid, tot deze instortten. Hierna werd er twee uur lang in huisgehouden, dat het restant er uitzag of er een granaat was ingeslagen. Vervolgens wendde de jeugd zich tot een nabijgelegen kerkgebouw. Na een inleidend stenenbombardement op de gebrandschilderde ramen, waardoor er geen ruit meer heel was, werd de avond besloten met het naar binnen spietsen van een zware houten balk. De schade loopt in de tienduizenden guldens. Tot oordelen bevoegde personen verklaren, dat het politietoezicht in deze volkrijke buurt te wensen overlaat. Zolang daar geen verandering in komt, voelt men er weinig voor een en ander te herstellen.....”

Nergens anders dan in Nederland is zulk een persbericht mogelijk. De gang van zaken is in alle opzichten absurd, maar illustreert precies de nationale kortsluiting tussen publiek en privaat bezit. Stel u voor, dat in een **volkrijke** buurt te Milaan of Londen dertig snotneuzen de boel kort en klein slaan, niet even, maar stelselmatig, met beleid en systeem, en over een tijdruimte, die nauwkeurig met „twee uur” staat aangeduid. En stel u voor, dat de buurtbewoners dit niet alleen lijdzaam hebben aangezien (want dit **moet** hier gebeurd zijn), maar na afloop, in plaats van zich diep te schamen, nog de treurige moed opbrengen om zich over gebrek aan politie-toezicht te beklagen! Het is ondenkbaar. Alleen in Nederland kan dit. En het kan, omdat men een situatie, die schreeuwt om persoonlijk ingrijpen, als een politionele aangelegenheid beschouwt. Het lijkt mij zeer waarschijnlijk, dat deze laffe houding een der voornaamste oorzaken is van de toenemende onbeschoftheid, waaronder wij dagelijks te lijden hebben.
Want wat is de taak der politie? De taak der politie is een aanvullende. Zij vangt aan, waar de macht van de burger te kort schiet. Zij veronderstelt een ruime mate van zelfwerkzaamheid bij de civiele bevolking. Waar deze eindigt, daar begint zij. In Nederland echter wordt om een uniform geroepen, waar een gewoon pak slaag ruimschoots volstaan zou. Wie in een agent een vervanger ziet van het vaderlijk gezag, moet zich niet beklagen dat de tucht onder de jeugd zienderogen verslapt. Hij heeft daartoe het recht verbeurd. Want één surveillerend agent kan dit onmogelijk aan. Men zou in iedere straat drie van zulke kindermeisjes moeten laten patrouilleren. Beter ware het nog, in elke Nederlandse huiskamer een agent zijn vaste plaats te geven, opdat ook het servet ombinden en niet morsen aan de gewapende macht kan worden toevertrouwd. In die opvatting schiet **elke** politieman te kort. Deze zienswijze is dan ook fundamenteel verkeerd. En zolang wij in die dwaling volharden, zo lang worden onze parken vernield, onze bloemen vertrapt en onze ruiten ingegooid.
Men make zich geen illusies: het ligt aan ons. Of de Nederlandse kinderen **van nature** baldadiger zijn dan die in het buitenland, weet ik niet. Het is mogelijk. Maar **dit** staat vast: zij hebben hier een vrijheid van handelen, die nergens elders geduld zou worden. En dat zij hiervan, tot overmoed geprikkeld, gebruik maken, kan geen politiemacht beletten.
Ik hoop, dat de burgemeester van Utrecht zijn mannetjes uit de Amaliadwarsstraat terugneemt. Laat de bewoners eens beginnen met zich de eerste beginselen der opvoedkunde eigen te maken. Zolang ze daar uit de ramen hangen om niets van het schouwspel te missen, mag tot geen enkele prijs een agent de voorstelling verhinderen. Dit zou jammer zijn. Men kijke ongestoord. De schade kan na afloop uit de entreegelden vergoed worden.

(Elseviers Weekblad).

Huwelijk reserve-wachtmeester C. A. Ax

Wild waaide de wind over het Drentse landschap en dreigend dreven donkere wolken over het 17 kilometer lange Smilde, toen onze vriend en collega, reservewachtmeester AX, behorende tot de groep Rijkspolitie Beilen, Post Smilde, op 13 december 1956, om ongeveer 14.30 uur met zijn a.s. echtgenote, mejuffrouw Feijen, zijn schreden richtte naar het gemeentehuis te Smilde. Aldaar zou hun huwelijk voor de burgerlijke overheid worden voltrokken.
Nadat de ambtenaar van de burgerlijke stand dezer gemeente het bruidspaar, zoals gebruikelijk, op de wederzijdse verplichtingen had gewezen, bevestigde Kees, zoals wij hem dagelijks noemen, dat hij Jannie tot zijn wettige huisvrouw aan nam. Omgekeerd bevestigde Jannie, die heus niet verlegen is, dat zij als echtgenote haar Kees onderdanig zou zijn.
Hierna volgde de kerkelijke bevestiging van hun huwelijk, waarna het bruidspaar, gevolgd door familie, vrienden en bekenden, tijdens een flinke regenbui een goed onderdak vond in Van Sleen's lunchroom.
Aldaar bestond gelegenheid het bruidspaar geluk te wensen.
Ook des avonds werd hiervoor andermaal de gelegenheid gegeven, die door het personeel van de reserve-Rijkspolitie te Smilde niet onbenut werd gelaten.
Enige dagen tevoren reeds waren twee dames van de leden van het reservepersoneel erop uit gegaan om een geschenk voor het bruidspaar te kopen.
Tijdens de avondreceptie verscheen het personeel van de reserve-Rijkspolitie te Smilde, keurig in uniform gekleed en vergezeld van hun dames ten huize van de klasse-instructeur, wmr. 1e kl. Bulthuis, om vandaar naar Van Sleen's lunchroom op te trekken.
In tegenwoordigheid van de klasse-instructeur werd genoemde lokaliteit betreden en tot grote verwondering van het bruidspaar stapten daar een aantal leden van de heilige Hermandad binnen, gevolgd door hun dames. Het bruidspaar hief beide armen omhoog, ten teken van overgave.
Spoedig echter werden zij door de reserve-wachtmeester P. Tingen op hun gemak gesteld, die zich in passende bewoordingen namens de collega's van de bruidegom en klasse-instructeur, tot het bruidspaar richtte.
Als blijk van goede vriendschap en saamhorigheid bood hij het bruidspaar een prachtige „Gong” aan, die dankbaar door het jonge echtpaar werd aanvaard.
Nadat al het personeel en de dames de jong gehuwden persoonlijk hadden geluk gewenst, bleven zij nog geruime tijd onder het genot van alles wat maar lekker was, de gasten van bruid en bruidegom.
Vanaf deze plaats wensen wij onze vriend en collega AX en zijn vrouw een gelukkig en vorspoedig huwelijk toe.

Wmr. 1e kl. T. Bulthuis.

Ons 5-cent-fonds

Hartelijk dank aan ons vijf-centsfonds
Voor de fruitschaal, 'k vond haar fijn
Want zij was tijdens mijn ziekte,
Tevens een goed medicijn.
't Gaf mij dadelijk nieuwe krachten
En een dosis nieuwe moed,
Doch vooral niet te vergeten
't Medeleven deed me goed.

Mevr. G. Baron-Woldijk,
Wagnersingel 8a, Groningen.

Groningen, 21 nov. '56.

Bij dezen betuig ik mijn allerhartelijkste dank aan het Bestuur tot beheer van het 5 cent-fonds voor de prachtige schaal met fruit, die u mij tijdens mijn aanwezigheid in het ziekenhuis deed toekomen.
Ik kan u verzekeren, dat de vruchten zeer welkom waren, een aardige verrassing in een minder prettige tijd.

U nogmaals hartelijk dank zeggend;
G. Römelingh-van Delden.

Aan het Bestuur en Leden van het 5 cent-fonds, mijn zeer hartelijke dank voor de blijk van medeleven tijdens mijn ziekte.

J. de Jong,
Winschoten, Grindweg 100.

Buren Aml. 9 dec. 1956.

Aan de Commandant, Instructeurs en het reservepersoneel der Rijkspolitie.
Mijne Heren,
Naar aanleiding van de door u gegeven financiële steun, ontvangen na het overlijden van mijn echtgenoot, wil ik langs deze weg mijn oprechte dank uitbrengen aan allen die er toe bijgedragen hebben, dit mooie en welkome bedrag bijeen te brengen.

Hoogachtend,
A. Veltman-Tieman
Wed. Veltman,
Kloosterpad 3, Buren Ameland.

Hierbij mijn hartelijke dank voor de beide prachtige fruitmanden die ik tijdens mijn ziekte met St. Nicolaas en Kerstmis mocht ontvangen.

A. Rottier-Goënga,
Oostwold (W.K.).

Havelte 7-12-'56.

Geachte heer Redacteur,
Beleefd verzoek ik u, in „De Reflector" mijn welgemeende dank te willen overbrengen aan het 5 centfonds, voor de mooie fruitmand die mij na ontslag uit het ziekenhuis werd toegezonden.

Hoogachtend,
F. Zijlstra, Wm. 1e kl.

Haren, december 1956.

Hartelijk dank voor de mooie fruitschaal, die ik mocht ontvangen bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis.

De Adjudant, P. Dissel.

Lemmer, 25 november 1956.

Geachte redactie,
Gaarne zag ik in de eerstvolgende „Reflector" een dankbetuiging geplaatst aan het adres van „Ons 5 cent-fonds.
Tijdens mijn ziekte ontving ik een prachtige fruitmand. De inhoud daarvan was overheerlijk.
Onze hartelijke dank.

Hoogachtend,
Mevr. H. C. Hoekema- Letter,
Zuiderzeestraat 17, Lemmer.

Dalen, 1 december 1956.

M. H.,
Wilt u de leden van het 5 cent-fonds hartelijk bedanken voor de prachtige mand fruit, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

Hoogachtend,
G. Ottens-de Raaf.

Door het 5-cent-fonds werd ik met de kerstdagen verrast met een prachtige kerstkrans. Hij was reuze lekker.
Aan allen van het 5-cent-fonds hartelijk dank daarvoor.

Daag,
Hilly Smeding, Ried 108c.

M.H.
Dank u wel voor de lekkere sinaasappels.

Martin Sijnstra, Stuifzand D 104.

Hierbij mijn hartelijke dank voor de fruitschaal, die ik met de kerstdagen mocht ontvangen.

A. v. Guldener—Haandrikman.

Weledelgestr. Heer.
Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank voor de mooie pop en de fruitschaal, die ons dochtertje mocht ontvangen tijdens haar verpleging in het Wilhelmina Ziekenhuis te Assen.

M. Wegman
H. C. Wegman—Pettinga
Vaart Z.Z. 141, Assen.

Aan het „5-cent fonds"
Hierbij mijn hartelijke dank voor de mooie en goed opgetaste fruitmand, die ik van het „5-cent fonds" mocht ontvangen.

Mevr. F. Wietsma—Post,
Burgerzinstr. H 185g, Zuidwolde (Dr.)

Weledelgestr. Heer.
Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank voor de mooie fruitschaal die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

R. M. Mantjes,
Violenstraat 47, Assen.

Hierdoor zeg ik alle leden van het 5-cent fonds hartelijk dank voor de vriendelijke attentie, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen, in de vorm van een heerlijke kerstkrans.

Met vriendelijke groeten,
Mevr. J. L. Veen—Smit
Leeuwarden.

TE KOOP AANGEBODEN:

(t.b.v. Wed. Klooster)

HANDBOEK voor de Politie door W. H. Schreuder, 8-delig, tot en met laatste supplement, in goede staat f 15.00;

SCHRIJFMACHINE, merk „Everest" mod. 90, als nieuw en in prima staat f 200.00.
Te bevragen Postcmdt. Rijkspol. Scherpenzeel (Fr.).

Een weinig gedragen **winterjas,** maat 54., prijs f 60.—. Een **korte jas,** zo goed als nieuw, maat 54, f 25.— (maatwerk). Een **nieuwe pet,** maat 57, f 2.—. Te bevragen bij G. van Sinderen, Gratamastraat 3b, Groningen. Deze goederen kunnen van kledingrekening afgetrokken worden.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (12)

„Knoalster - Lorelei"

Ter herinnering aan de **„Oude-Garde"**.

Ik wait nait wat et zal bedu'den
Dat ik zo mieserig bin
Ain vertelsel oet olle tieden
Dai gait mie moar nait oet de zin
t'Is kold over daip en t'wordt duuster
t'Is alles in rust groot en klain
En de leuning van de badde is duud'lijk
In 't heldere woater te zain

En een oardig schipperswichie
Van zo'n achttien of negentien joar
Dai stait in d'r onderlievie
En kamt heur stroblonde hoar
Zai kamt et in lange strengen
En zingt zachies ain deuntje der bie
Zai zingt van de laifde en van schaiden
En de snikke voar net heur veurbie

En de snikjong achter aan 't rouer
Dai ropt „Goien oavend soam"
Hai zugt gain liene en gain badde
En kikt moar noar 't wicht op de proam
Zai zegg'n: Hai is mit zien hassens
Liek tee'gn de badde aan goan
En dat het mit heur zing'n
Dat schipperswichie doan!

Het laid van zo'n vattig of vieftig jaor lee'dn.....
Dou'w de schee'pn en proamen mit törf,
nog deur de knoalen en wiek'n —
Oet Baggerkompas, Klazienaveen, Siepel- en Noordveen Weerdinge- en Valtermond —
Laang's Ter-Ooapel, Mussel- en Stadskanaal —
Wildervank, Veendam en de Pekel —
Noar „Stad" tou glee'dn.....:
Dou'w de scheepsjoagers nog op heur moag're kapstokk'n ree'dn
en ze de meziek nog nait op de piano.....
moar op de trekharmonicoa dee'dn.....:
Dou'w ook de men'sen mit de sinasappels en citroun'n.....
van de „Pekelders" en „Muntendammers" nog waar'n tevree'dn:
Dou'w oal dat volk oet de veen'n.....
nog op de fiet'sen noar de.....
„Ter-Oapeler kermis" ree'dn..... en zuch doar.....:
Een stuk in d e „kroage" zoo'pn..... en.....:
Mit het blanke stoal over de kopp'm snee'dn!
moar
Dou'w d'r ook „Veldwachters" waar'n..... en .....
dei meer mit de „Gummistok" dan mit dat.....
„Verd..... Potloodje"..... dee'dn!

F. Gelling.

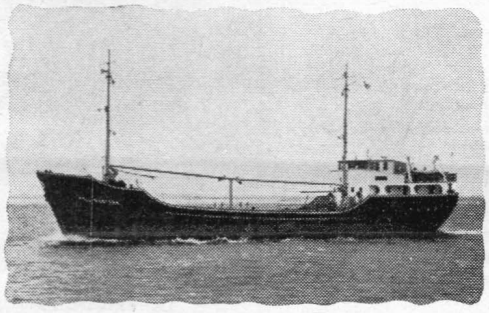

N.V. G. J. v. d. WERFF's SCHEEPSBOUW
Westerbroek bij Groningen (Holland) – Opg. 1817
Telefoon Westerbroek 271 (K 5904) b.g.g. 273

N.V. SCHEEPSWERF WATERHUIZEN
J. Pattje
Waterhuizen – Groningen

NOORD NED. SCHEEPSWERVEN GRONINGEN

N.V. SCHEEPSWERF ‚VOORWAARTS'
v/h E. J. HIJLKEMA
HOOGEZAND

N.V. Scheepswerf Westerbroek
v/h J. G. Bröerken
KUSTSCHEPEN SLEEPBOTEN

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

E. J. SMIT & ZOON'S
SCHEEPSWERVEN N.V. – WESTERBROEK
Kustschepen en sleepboten

BODEWES' SCHEEPSWERVEN N.V.
MARTENSHOEK
Bouwers van COASTERS en alle andere vaartuigen

TOEKOMSTMUZIEK??

RYKSPOLYSJE — Anno 2000?
Gewest Grins
Gritenije Idearderadiel
Post Warten no:..... — Wol ôfkeapje.
Groep Grou no:.....

PRESES-FORBAEL
tsjin A. M. Ozinga, oangeande it hanneljen yn striid mei art. 13 en 84 fan it Dikeforkearsreglemint.

Op'e fiifentweintichte jannewaris twatûzend, de moarns fjouwer ûre, alsa op in tiidstip tusken in heal ûre nei sinneûndergong en in heal ûre foar sinneopqomst, sagen wy, Sibbele Vriezema en Harke Burmania, beiden wachtmeester fan'e Rykspolysje en ûnbisoldigd ryksfjildwachter bihearrende ta de post Warten qn'e groep Grou, dat in frommis as bistjûrster sittend op in fyts ried op'e foar it iepenbier riiden oar forkear iepensteande wei, de Leechlânswei ûnder Wergea yn'e gritenije Idaerderadiel, wylst dy, har, fyts net forsjoen wie fan in kopljocht dat foarút bliuwend helder wyt as giel ljocht striele. Oan'e foarside fan'e fyts skynde alhielendal gjin ljocht.
Boppeneamde frou, fan ús steande holden, joech dernei frege op to wêzen:
Fortochte. Aeltsje Marije Ozinga, boerfaem, berne op'e 10de maert 1980 to Raerd, wenjende to Grou, Sweallestrjitte 18, gemeente Idaerderadiel.
Oangeande boppesteande heard, forklearre fortochte: „Dit is myn eigen fyts. It foarljocht hjirfan is yndied stikken; it lampke niis brutsen. Nei myn bitinken moat it koartslúting wêze. Omt ik aensens melke moat en eins al oan'e lette kant bin, fytste ik. De brulloft der't ik hinne west bin, duorre hwat ryklik lang. Dat sadwaende. Ik soe graech ôfkeapje as dat kin, hwant om nei de Rjochtbank ta liket my neat."
Preses-forbael is oansein.
Namme ensafuorthinne blieken by ûndersyk goed to wêzen.
Hwerfan fan ús opmakke dat preses-forbael op'e eed ôflein by it oanfearden fan ús bitsjinning.
Opmakke en slúten to Warten, 30 jannewaris 2000.
X.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551 — Emmen Tel. 1372

E.S.A. *Touringcars*
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN: Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352 en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

200 LEREN JASSEN A.H. DE WIT!
TEL. 2052
WILDERVANK

Materialen voor tekenen en kunstschilderen
H. WIEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
K. BOSSINA
Zuiderdiep 9
Groningen

VOOR
BETERE MERKRIJWIELEN EN BROMFIETSEN
GEBR. TONKES
Rolderstraat 61-63 – ASSEN – Telefoon 3068

ATLANTA-PUDDING
voor fijnproevers!

Door of **in Assen**
even vertoeven in het verkeersrestaurant
Busstation of Stationsrestauratie
Restaurateur H. J. B. de Herder

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

*Handig stoppen! * Heerlijk roken!*
VOORTREKKERS
LICHTE HOLLANDSE BAAITABAK

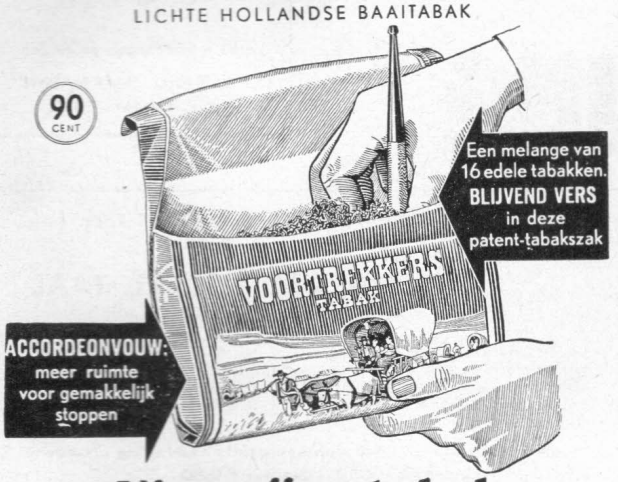

Niemeijer tabak
Erkend de beste!
V 5602

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

N.V. *Gremi*
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

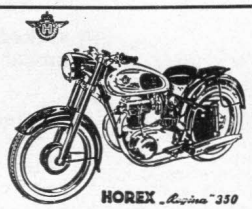

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Landbouwsmederij en constructiewerkplaats
Gebr. Steenhuis
SLOCHTEREN – Telefoon 05982 - 255
☆
Landbouwwagens Aanhangwagens Trailers
Speciaal „Bendix" vacuum snelremmen
Erkend „Bovag" Tractor Service

Galeries Modernes n. v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

KOOKT, STRIJKT en WAS
met SHELL BUTAGAS
Hoofddepòt H. F. KOSTER - WILDERVANK

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

voor al Uw Bontwerk.
Balans Opruiming
Volledige garantie (geen winkel)
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr. de Ranitzstraat 2 GRONINGEN Telefoon 30634

Koopt bij onze adverteerders !

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere Inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

VéGé kruideniers

(er zijn 1600 in Nederland)

verkopen naast het gehele assortiment

merkartikelen

Bovendien nog een zeer groot assortiment **Vé-Gé-artikelen** met **altijd** 10 % korting in Vé-Gé-geldzegels.

Ook voor U dus de aangewezen adressen

Voor hen die zich wensen te bekwamen voor een politie-diploma:

LEIDRAAD NEDERL. TAAL

door J. G. Assendorp en P. A. Perrels

Deze „Leidraad" dankt zijn ontstaan aan het feit, dat de Nederlandse taal op de examens veelal het struikelblok is. De stof is daarin op bevattelijke wijze verwerkt en voorzien van practische oefeningen. Door de „Sleutel" afzonderlijk uitgegeven, is het boek uitermate geschikt voor zelfstudie.

In elke Leidraad bevindt zich een gratis aanvulling „Nieuwe spelling" - Leidraad f 4.50 - Sleutel f 0.80

Verkrijgbaar in de boekhandel

A. W. SIJTHOFF'S UITGEVERSMIJ. N.V. - LEIDEN

REIST
met uw clubs en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

★ *Timtur*
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist ★

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Drink **Pé-Wé** vruchtenlimonade

EET NIJBOER'S GEBAKKEN VIS
ALTIJD 'N TRAKTATIE

★

ASSEN – OUDESTRAAT 19 – TELEFOON 2273

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

ATTENTIE! Overgeplaatst? Geen nood indien U eens praat met **J. DIETERS,** woninginrichting en verhuisbedrijf, want wij leveren ook al uw benodigdheden als meubelen, gordijnen of vloerbedekking tegen de laagst mogelijke prijs, en garanderen u in **één dag** vloeren belegd, gordijnen gehangen enz. Bel op **2706, Assen,** en het komt in orde.
Beleefd aanbevelend.

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No. 2
1 febr. 1957

Ten afscheid

Toen ik in het januari-nummer van „De Reflector" mijn nieuwjaarsboodschap tot u richtte, kon ik weinig vermoeden dat er reeds zo spoedig weer aanleiding zou bestaan mij tot u te wenden met een persoonlijk woord.

Zoals u inmiddels natuurlijk reeds hebt vernomen ben ik door Zijne Excellentie de Minister van Justitie per 14 januari 1957 op eervolle wijze ontheven van het commando over het Gewest Groningen en met ingang van dezelfde datum aangewezen als commandant van het Gewest Arnhem. Dit betekent dus dat ik Huize „Gelria" ga verlaten en afscheid neem van het noorden des lands. Ik kan u de verzekering geven dat dit afscheid mij niet in alle opzichten gemakkelijk valt; immers, wanneer men ruim 5½ jaar de eer en het genoegen heeft gehad dit gewestcommando te mogen voeren, dan wordt de band die is ontstaan niet zo maar ineens doorgesneden. Is het dan wonder dat in deze dagen mijn gedachten herhaaldelijk afdwalen naar die voorbije periode? Daarin is heel wat geschied — prettige en soms ook wel onaangename dingen — maar ik verzeker u dat de herinnering die bij mij achterblijft, een goede is.

Ik heb ernstig getracht, o.a. door middel van „De Reflector" en het „Vijf-cents-fonds" een zekere samenhang te scheppen tussen het gehele personeel van het Gewest, mede omdat ik ervan overtuigd ben dat eendracht en eenheid voor ons, politiemensen, zo belangrijk is. Ik heb mij met u verheugd in successen en met u spijt gevoeld over het niet vlot verlopen van een moeilijk onderzoek.

En wanneer ik dan thans voor de laatste maal het woord tot u richt, dan is dat om u nogmaals voor ogen te stellen uw mooie politie-taak.... dan is het om u ernstig aan te raden uw plicht te blijven doen ten opzichte van de gemeenschap en eerlijk en oprecht te staan tegenover superieuren en collega's.

Hoe dan ook in de toekomst de organisatie van de Rijkspolitie moge worden, ik ben en blijf er trots op eenmaal te zijn geweest de commandant van het **Gewest** Groningen der Rijkspolitie. Voor het vertrouwen dat u steeds in mij hebt gesteld blijf ik u zeer dankbaar; allen die mij bij de uitoefening van mijn commando zo voortreffelijk hebben terzijde gestaan — officieren en manschappen — ben ik zeer erkentelijk. Mannen van het Gewest Groningen, ik wens u en uw gezinnen het allerbeste.

De Dir. Off. der Rijkspol. 1e kl.,
G. H. van HELDEN

★ MUTATIES ★

MUTATIES OFFICIEREN.

Verplaatsingen:

Dir. Officier der Rijkspolitie 1e klasse G. H. van Helden. Met ingang van 14 januari 1957 op eervolle wijze ontheven van het commando over het Gewest Groningen en met ingang van dezelfde datum belast met het commando over het Gewest Arnhem.

Dir. Officier der Rijkspolitie 2e klasse A. S. Fogteloo. Met ingang van 14 januari 1957 op eervolle wijze ontheven van het commando over het District Leeuwarden en met ingang van dezelfde datum belast met de waarneming van het commando over het Gewest Groningen.

Ontslagen:

Dir. Officier der Rijkspolitie 2e klasse R. F. Hoestra. Met ingang van 1 februari 1957 eervol ontslagen uit de dienst. (pensioen).

MUTATIES PERSONEEL.

Verplaatsingen:

Jeurink G., wmr. 1e kl. no. 2623, van Coevorden naar Verkgr. Assen.
Wegter J., wmr., van Finsterwolde naar Appingedam.
Betten W., wmr. 1e kl. no. 3405, van Oudega naar Oudehaske als Post-C.
Mabelis A., wmr. 1e kl. no. 2386, van Balk naar Sint-Nicolaasga.
Jong R. P. de, wmr. no. 751, van Sint-Nicolaasga naar Balk.
Kruise W., wmr. 1e kl. no. 380, van Siddeburen naar Woltersum als Post-C.
Munting K., wmr. 1e kl. no. 1233, van Scharmer naar Siddeburen als Post-C.
Schuitema R., wmr. 1e kl. no. 1212, van Woltersum naar Scharmer als Post-C.
Krijger C., opperwmr. no. 287, van Zurich naar Westzaan als Gr.-C.
Steinfort P., opperwmr. no. 277, van Ruinen naar Staphorst als Gr.-C.

Met eervol ontslag:

Deelstra J., wmr. 1e kl. no. 1289 Zweins. Wegens aanstelling ter gemeente-secretarie te Barradeel.
Drost F., wmr. 1e kl. no. 1991 Niekerk. Wegens aanstelling tot maatschappelijk werker bij de gemeente Peize.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeesters:

Pauw D. J., no. 258, Nieuwolda m.i.v. 1-1-57.
Goudswaard P. A., no. 269, Assen m.i.v. 1-1-57.
Padje F. E., no. 272, Leeuwarden m.i.v. 1-1-57.
Kruit E., no. 276, Wildervank m.i.v. 1-1-57.

Aangesteld in vaste dienst:

Onnes O., monteur. G. Verk.groep Groningen.

Geslaagd voor „Buitengewoon geoefend man" de reserve-wachtmeesters:

Groot M. de,	Groep Het Bildt.
Alkema Tj.,	Groep Het Bildt.
Post C.,	Groep Het Bildt.
Miedema L.,	Groep Het Bildt.

Geslaagd voor „Geoefend man" de reserve-wachtmeesters:

Andringa J.,	Groep Het Bildt.
Vries F. de,	Groep Het Bildt.

Geboren:

Fransina, d.v. wmr. J. Hofman en F. Weijdema te Rolde.
Erna, d.v. wmr. 1e kl. A. Scholten en C. G. Mikkers te Nijland.
Anna Geertruida, d.v. wmr. 1e kl. H. Otten en J. Mos te Borger.
Anje Pia, d.v. wmr. 1e kl. P. Blink en T. Smit te Nieuwe Schans.
Coby Marjan, d.v. wmr. 1e kl. F. Burgler en M. Homan te Groningen.
Johanna, d.v. wmr. 1e kl. K. Lubberts en A. v. Dalfsen te Joure.
Gerhard, z.v. wmr. H. Kremer en G. Jonker te Den Andel.
Wilko, z.v. wmr. 1e kl. R. Middel en J. Tjeerdsma te Middelstum.
Sietske, d.v. wmr. H. de Boer en C. Halbertsma te Marum.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (18)

6e jaargang no. 2 Verschijnt 1 x per maand 1 februari 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Verl. Hereweg 44, Groningen
Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Aan de lezers van de Reflector

Hoewel ik mij reeds in een dagorder tot al het personeel van het Gewest Groningen heb gericht, wil ik gaarne aan het verzoek van uw redacteur vlodoen om mij in „De Reflector" nog met een enkel woord tot u te richten.
Ik wil dan van deze gelegenheid gebruik maken u er op te wijzen, dat dit blad zich er bij uitstek toe leent om meer waardering voor elkaar te krijgen en de onderlinge band die dit Gewest heeft, te verstevigen of uit te breiden.
Ik hoop dat u naast uw dagelijkse werk ook voor onderwerpen op ander terrein, liefhebberijen, sportbeoefening enz. de nodige tijd en gelegenheid kunt vinden en door middel van „De Reflector" anderen hiervan deelachtig weet te maken.
Wanneer daarop wordt gereageerd of ingehaakt, kunnen meer contacten tot stand worden gebracht, niet alleen tot verrijking van de eigen kennis of verdieping van inzichten, maar ook kunt u daardoor uw blad nog lezenswaardiger maken.
„De Reflector" is toch immers „door u en voor u". Waar mogelijk hoop ik ook steeds mijn steun en medewerking te kunnen verlenen, waarbij u ervan overtuigd kunt zijn, dat ik de goede geest en samenwerking zal trachten te bevorderen en waar nodig te verbeteren. Moge „De Reflector" steeds voldoende tot in alle uithoeken van ons gewest reflecteren, waarbij aan u de daad het mogelijk soms kleine straaltje licht op te vangen en in de vorm van uw bijdrage(n) terug te kaatsen tot nog grotere groei en bloei van ons gewestelijke bindingsorgaan.

De Gewestcommandant,
De Dir. Off. der Rijkspol. 2e kl.,
A. S. FOGTELOO, w.n.

De districten Leeuwarden en Heerenveen kregen een nieuwe Districtscommandant

Bij het ter perse gaan van dit nummer werd bekend, dat met ingang van 1 februari 1957 de Districtscommandant van het District Heerenveen, de Dirigerend Officier der Rijkspolitie 3e klasse, P. J. G. Aalders, was aangewezen tot Districtscommandant van het District Leeuwarden en de Officier der Rijkspolitie 1e klasse, G. van Dijk, toegevoegd Officier bij de Districtscommandant Groningen met gelijke datum tot Districtscommandant der Rijkspolitie te Heerenveen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (19)

Afscheid kolonel van Helden

Op woensdag 23 januari j.l. werd, in verband met zijn verplaatsing als Gewestcommandant naar het Gewest Arnhem, in Huize „Gelria" afscheid genomen van de Kolonel G. H. van Helden.
Bij dit afscheid waren behalve de fam. Van Helden aanwezig, de tegenwoordige Gewestcommandant, Overste A. S. Fogteloo, de Overste Hoestra en diens echtgenote, de Officier toegevoegd voor Jeugdzaken mej. mr. M. A. Boom, de Kapitein G. v. Dijk, de Commandant van het Bereden Peloton der Rijkspolitie te Hoogeveen, de Districtsrechercheurs, vertegenwoordigers van de Politie Technische Dienst, Politie Verbindingsdienst, het Rijkspolitiemannenkoor, alsmede de Dirigent de heer Th. Westen, de gepensioneerde Adjudant J. R. Gies, alsmede het personeel van de Staf van het Gewest.
Nadat de Overste Fogteloo als opvolger van de Kolonel Van Helden de aanwezigen hartelijk welkom had geheten, werd achtereenvolgens het woord gevoerd door de heer A. Ousen, als Hoofd van de Administratie namens het personeel van de Staf van het Gewest, de Adjudant T. Luppens als chef de bureau van het Gewestbureau, de Adjudant G. v. d. Zanden als Materieelbeheerder, de Adjudant H. Stamhuis als Commandant van en namens het personeel van het Bereden Peloton der Rijkspolitie te Hoogeveen, de Adjudant D. Zwerver namens de Districtsrechercheurs, de Opperwachtmeester F. de Vries namens het Rijkspolitiemannenkoor en de Kapitein G. v. Dijk namens de leden van het personeelsblad „De Reflector".
De heer Ousen bracht naar voren dat de Kolonel steeds een goede sfeer bij de Staf van het Gewest heeft weten te scheppen, zodat hij altijd, aldus spreker, met genoegen en voldoening, op zijn ambtsperiode in Groningen doorgebracht, kon terugzien.
Namens het personeel van de Staf van het Gewest werd door hem aan de scheidende chef een elektrisch bureauklokje aangeboden, waarbij hij de hoop uitsprak dat dit klokje voor de Kolonel een blijvende herinnering aan het Gewest Groningen mocht zijn.
Mevrouw Van Helden werd namens het personeel een bouquet bloemen geoffreerd.
De Adjudant Luppens betoogde dat hij, sedert de komst van de Kolonel op 1 juni 1951, hem vooral bij verplaatsingen van voorlichting en advies had mogen dienen, doch de verplaatsing van Zijn Hoogedelgestr. uiteraard niet had kunnen voorkomen. Hij had dat echter gaarne gedaan want „we wisten" aldus spreker, „wat we aan u hadden. U gaf ons uw vertrouwen en daarnaast in grote mate vrijheid van werken. U stond

Overste Fogteloo, mevrouw Van Helden, Kolonel Van Helden

achter het personeel, ook daar waar persoonlijke fouten werden gemaakt. Altijd trachtte u weer de helpende hand te bieden, hetgeen we zeer hebben gewaardeerd."
Hij dankte de scheidende chef voor al het goede dat hij voor het Gewest Groningen had gedaan en wenste mevrouw Van Helden en de Kolonel nog een prettige diensttijd in het Gewest Arnhem.
De Adjudant Van der Zanden memoreerde dat de Kolonel nu een standplaats was toegewezen met een omgeving die enig is in Nederland. Hij wenste hem met deze plaats van harte geluk.
Verder merkte hij op dat hij in een verslag in één der dagbladen had gelezen dat de Kolonel naar voren had gebracht dat het voor hem prettig werken was in Groningen, hetgeen hem aangenaam had getroffen. Namens het personeel van het bureau van de Materieelbeheerder werd door hem aan de Kolonel een grammofoonplaat aangeboden getiteld „Tante Greet ik ken d'r", zodat, „wanneer u deze plaat tijdens een rustig moment draait" aldus spreker, „de provincie Groningen als een open blad voor u ligt."
De Adjudant Stamhuis dankte voor het feit dat hij als vertegenwoordiger van het Bereden Peloton te Hoogeveen bij dit afscheid tegenwoordig mocht zijn.
Wijzende op de verplaatsing van het Bereden Peloton der Rijkspolitie van Assen naar Hoogeveen, bracht hij de vele moeilijkheden naar voren, welke deze verhuizing hadden veroorzaakt.
Hij bracht de Kolonel namens het personeel van het Bereden Peloton dank voor het vele dat hij voor hen

Overste Römelingh biedt de Kolonel Van Helden, namens de officieren, een staande schemerlamp aan.

Adjudant Zwerver zet mevrouw Van Helden, namens de districtsrechercheurs, in de bloemetjes.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (20)

had gedaan en hoopte verder, dat de Kolonel een prettige werkkring in het Gewest Arnhem mocht vinden en met vreugde aan het Bereden onderdeel in het Gewest Groningen mocht terugdenken.
„Ook mevrouw Van Helden", aldus spreker, stond niet buiten het Bereden Peloton, hetgeen op hoge prijs werd gesteld.
Namens het personeel van het Bereden Peloton werd door hem aan de scheidende commandant een reisklokje in étui aangeboden.
Adjudant Zwerver feliciteerde namens de Districtsrechercheurs de Kolonel met zijn benoeming als Commandant van het Gewest Arnhem. „Het spijt ons" aldus spreker, „dat u ons gaat verlaten, niettegenstaande we de nieuwe Gewestcommandant vol vertrouwen en vreugde begroeten.
Spreker memoreerde verder dat de Kolonel steeds achter hen had gestaan en dat hij een open oog en oor had voor hun werk.
Hij dankte de scheidende Kolonel voor het volle vertrouwen.
„Wij hebben ons best gedaan" aldus spreker, „dit vertrouwen niet te beschamen."
Namens de Districtsrechercheurs werd door spreker een boekwerk aangeboden getiteld „De Friesche Elfstedentocht", terwijl mevr. Van Helden al weer werd verrast met een bouquet bloemen.
De Opperwachtmeester F. de Vries bracht namens het Rijkspolitiemannenkoor naar voren dat hij gehoopt had dat de Kolonel Groningen niet zou verlaten, niet als Gewestcommandant, maar ook niet als Beschermheer van het koor.
Spreker bedankte de Kolonel voor de daadwerkelijke hulp, die hij het koor onder de moeilijke omstandigheden had gegeven, waardoor het koor is geworden wat het nu is.
Ook mevrouw Van Helden werd door spreker in deze dank betrokken. Namens de Dirigent, het Bestuur en de leden van het Koor werd door hem aan de Kolonel een kristallen asbak met inscriptie aangeboden en alweer werd de voorraad bloemstukken voor mevrouw Van Helden met één aangevuld.

Tenslotte sprak de Kapitein G. v. Dijk als redacteur van het personeelsblad „De Reflector", en zei o.m.:
Als ik hier het woord voer om nog enkele dingen te zeggen, dan doe ik dat in mijn functie van Redacteur van de Reflector. Redacteur is echter een nog al groot woord. Ik heb een onaangename gewoonte Kolonel en dat is dat ik graag een ander datgene laat doen, wat ik zelf niet per se behoef te doen en dat is ook zo met de Reflector, waarmee ik maar wil zeggen dat het blad gevormd werd en wordt door het personeel van uw voormalig Gewest.
Als gevolg van uw opdracht en uw stimulerende kracht verscheen op 1 mei 1952 het eerste nummer

De redacteur van de Reflector wenst de Kolonel het allerbeste toe in zijn nieuwe Gewest.

Kolonel Van Helden spreekt zijn gasten toe.

van de Reflector. Het verscheen met een Martinitoren, hunnebedden een Zaailand en een Friese vlag op de voorpagina. Nu u uit het Gewest Groningen gaat vertrekken of eigenlijk al bent vertrokken zijn deze symbolen aan uw oude gewest van de Reflector verdwenen. Maar als u in Arnhem woont zult u daar nog wel eens aan terugdenken.
Kolonel, u was de geestelijke vader van onze Reflector en de steun die ik van u ontving hebben de werkzaamheden vergemakkelijkt daarvoor zeg ik u dank.
De Redacteur bracht vervolgens verschillende gebeurtenissen uit het bijna 5 jarige bestaan van ons orgaan naar voren en begon met het voorwoord van het allereerste nummer aan te halen en zei dat hij geloofde dat de wens van de Kolonel n.l. de hoop, dat het blad een binding onder het personeel zou worden, inderdaad wel enigszins in vervulling was gegaan.
„We lazen elk nieuw jaar uw korte maar woord voor woord gemeende nieuwjaarswens, ontdaan van elke franje". Voor een ietwat ongepast plaatje bij een nieuwjaarspuzzel werd door de Kapitein excuus gevraagd. U was bij schaatswedstrijden, wij zagen u decoreren en u was bij alle mogelijke gebeurtenissen waar de band tussen u en het personeel maar verstevigd kon worden en heel vaak in tegenwoordigheid van uw echtgenote.
Kolonel, u bent, zoals het door mij wordt aangevoeld, altijd een soort Spil van de Reflector geweest en daarom zien wij u niet gaarne vertrekken.
Ik acht mij gerechtigd Kolonel om u namens alle leden van het Gewest die de Reflector lezen, en dat zijn praktisch alle leden van uw voormalig Gewest, ten bewijze van hun dank, een afscheidscadeautje aan te bieden, opdat u, al bent u ook in Arnhem, de Reflector niet meer kunt vergeten."
Daarop overhandigde de Kapitein Van Dijk de Kolonel een sigarettendoos met inscriptie „Reflector 1 mei 1952—14 januari 1957", waarbij hij de hoop uitsprak dat hij nog vele jaren hieruit sigaretten („Hunters") kon roken en presenteren.
Na het nuttigen van de koffie met versnaperingen werd het woord gevoerd door de Kolonel als scheidende chef, die iedere spreker beantwoordde, waarbij hij allen dank bracht voor de hem toegesproken woorden en voor de mooie geschenken. Hij hoopte echter dat de redacteur van de Reflector zich bij het verslag een weinig zou matigen, omdat men anders in Arnhem zou denken dat er een engel aangeslopen kwam.
Hij bracht verder woorden van dank aan Overste Fogteloo voor het beschikbaar stellen van de lokaliteit om dit afscheid te kunnen houden.
Verder merkte hij op dat hij zich op het standpunt had gesteld, om vertrouwen in het personeel te stellen en dat een dienst of Korps op vertrouwen gebaseerd moet zijn.
Hij noemde de onderlinge band tussen personeel en

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (21)

Commandant en tussen het personeel onderling goed, hetgeen voor hem een reden was met een dankbaar hart en voldaan gemoed te vertrekken.
Hij memoreerde dat een politieorganisatie niet zonder een behoorlijke politieadministratie kon zijn, omdat een goede administratie één der pijlers was, waarop het politieapparaat rustte.
Hij was verder verheugd over de uitstekende verstandhouding en samenwerking met de Gemeentelijke politiekorpsen.
Omtrent het personeelsblad „De Reflector" merkte de Kolonel op dat de idee, om dit personeelsblad in het leven te roepen niet van hem was, doch dat hij dit van een ander had overgenomen, „maar", zo ging hij verder, „het zou niet juist zijn, wanneer je iets goeds ziet, dit niet zou overnemen."
Hij was verheugd dat het werk door hem verricht gewaardeerd werd. „Het is", aldus spreker „geen gemakkelijke taak afscheid te nemen, doch ik hoop dat u, uit wat ik heb gezegd, mijn gevoelens zult distilleren jegens u."
„Wanneer" zo ging hij verder, „de gevoelens van aangenamen aard zijn, dan beschouw ik de periode hier doorgebracht als een glansperiode." Aan de Wachtmeester 1e klasse J. Pruis, die in deze periode chauffeur bij de Kolonel is geweest, werd door de scheidende chef een foto in lijst aangeboden, voorstellende hun verblijf bij de Internationale Politie Tentoonstelling te Essen, als waardering voor het feit dat hij steeds onbeschadigd op correcte wijze was thuisgebracht. Zowel chef als chauffeur toonden zich hierbij ontroerd; de hechte band werd verbroken.
Hiermede werd deze bijeenkomst besloten en werd door alle aanwezigen met een handdruk afscheid genomen van mevrouw Van Helden en de Kolonel.
In de namiddag van dezelfde dag nam de Kolonel afscheid van alle Officieren van het Gewest Groningen, die met hun dames daartoe in „De Faun" verschenen. Het was een intiem en hartelijk afscheid waarbij zeer gevoelvolle woorden werden gesproken. Ook mevrouw Van Kuik was hierbij tegenwoordig. Wij plaatsen van dit afscheid hier ook een paar foto's.

Afscheid overste Fogteloo

als districtscommandant te Leeuwarden

Op donderdag 24 januari j.l. werd in Hotel „De Kroon" te Leeuwarden, afscheid genomen van Overste Fogteloo in zijn functie van Districtscommandant der Rijkspolitie.
Het voltallige personeel van de Staf van het District en alle Groepscommandanten waren aanwezig toen de Overste, vergezeld van mevrouw Fogteloo, te ruim 10 uur de zaal betrad.

De samenkomst stond onder leiding van wnd. Commandant van het District, de Majoor Aalders, die in zijn openingswoord o.m. zei:
„De laatste dagen zijn voor u en uw vrouw dagen geweest met plezierige aspecten, omdat u werd ingeleid als Gewestcommandant. Vandaag is het een minder plezierige dag, omdat u afscheid neemt van het District.
Ik weet dat u met veel genoegen in Friesland en dit Friese District hebt gediend.
Toen u in 1946 in Friesland kwam ging het om het zijn of niet zijn van het Corps Rijkspolitie. In ons Corps, dat steunt op de tradities van de onderdelen waaruit het is samengesteld, heeft u steeds ernaar gestreefd, deze tradities te doen voortbestaan.
Ik moge u mede daarom van harte gelukwensen met uw bevordering en benoeming tot Gewestcommandant. Wij zullen trachten in uw voetspoor voort te gaan en zoveel als in ons vermogen is uw steunen bij het vervullen van uw taak als Gewestcommandant. Ik hoop dat het u gegeven moge zijn nog in de beste jaren van uw leven te kunnen werken aan de bloei van het Gewest Groningen!"

Namens het personeel van de Staf werd het woord gevoerd door Adjudant Procee:
„Ruim tien jaren hebben wij onder u mogen dienen en wij zijn u zeer dankbaar voor de wijze waarop. Het Corps heeft in die jaren zijn „ups en downs" meegemaakt, maar wij hebben, dank zij uw leiding, daar weinig last van gehad.
Wij zijn vandaag in zeker opzicht een weinig weemoedig gestemd maar wij hopen en vertrouwen dat u het District Leeuwarden niet zult vergeten en wij geven u de verzekering dat wij u zeker niet vergeten! U heeft aan Friesland vele goede herinneringen en wij hopen dat u in uw nieuwe woonplaats zich zo goed thuis mag voelen als in Friesland."
Ter herinnering aan de Staf bood de Adjudant een antieke zilveren Friese geboortelepel aan en werd aan mevrouw Fogteloo een bloemstuk overhandigd.
Adjudant Bleeker, sprekende namens het bureaupersoneel, zei het volgende:
„Het is niet de eerste keer dat ik tegen u spreek Overste, maar wel de eerste maal dat mij de eer te beurt valt u toe te spreken. Het komt sporadisch voor dat ons als ondergeschikten de gelegenheid wordt geboden onze superieuren toe te spreken.
Mijn toespraak bestaat uit drie gedeelten en wel: de Commandant, de Officier en de Mens.
Ruim tien jaar bekleedde u de zeer eervolle functie van Commandant van het District Rijkspolitie Leeu-

Adjudant IJpma neemt afscheid van Overste Fogteloo en mevrouw Fogteloo

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (22)

warden. Het is buiten kijf, dat u deze functie naar eer en geweten heeft weten te vervullen.
Met de „jongens", ik spreek immers namens het bureaupersoneel, mocht ik u ruim acht jaar dienen en in deze spanne tijds hebben wij u leren kennen als een humaan Chef; een Commandant die boven zijn personeel stond, maar toch ook weer zo heel dichtbij.
Barse en ruwe taal waren en zijn u vreemd. Juist daardoor heeft u veler harten gewonnen en kon u bereiken wat u zich ten doel stelde.
Uit de oude D.V. der Kon Mar. herinner ik mij een artikel waarin o.m. met betrekking tot de Officieren deze zinsnede voorkwam: „dat de Districtscommandant zich steeds bewust moest zijn van zijn maatschappelijke positie als Officier." Ik geloof niet dat een dergelijke bepaling in de huidige Dienstvoorschriften voorkomt, doch die is voor u ook niet noodzakelijk. Uw positie als Officier bent u zich wel bewust. Hieraan kunnen en willen wij ons spiegelen. Te weten wat dit betekent, ook nu nog in de overigens volgens mijn gevoelens steeds meer afzakkende mentaliteit der mensheid, is van onschatbare waarde.
Voorkomendheid, beleefdheid en het kiezen van de juiste toon en houding in elke situatie zijn enige van uw talenten die u zich eigen weet en u als Officier sieren en u deze rang waardig keuren.
Tenslotte Overste, kan van u getuigd worden, zonder overdrijving, dat u een vader voor ons was. Een man van medeleven. Vele malen hebben wij dat aangevoeld en beleefd. Steeds leefde u mede met onze gezinnen en stelde u belang in het lief en leed van uw mannen. Niet zelden konden wij met u spreken over zuiver particuliere aangelegenheden en daarbij viel het altijd op dat u behalve Commandant en Officier ook mens was. Ook dan wisten wij ons gedragen door uw warme sympathie, die stimulerend werkte. Overigens behoeven wij ook maar te denken aan de tijd dat u actief medewerker was van liefdadige instellingen, waarbij het hart sprak en dan wel in het bijzonder voor het lot van de medemens.
Bovenal, en dat heb ik steeds in bijzondere mate in u gerespecteerd, wist u zich gedragen door God de Heere. Ook dat mag en moet gezegd worden Overste, u stond en staat niet alleen en u wilt het ook niet alleen doen.
Wij danken u uit de grond van ons hart voor hetgeen u voor ons zijt geweest; wij zullen u missen. Niettemin gunnen wij u gaarne deze promotie en daarmede het Commando van het Gewest Rijkspolitie Groningen, waardoor u, zij het dan niet direct, doch wel indirect onze Chef blijft.
Geve God dat u de u toevertrouwde zeer eervolle functie naar eer en geweten moge vervullen, daartoe bijgestaan door uw zeer geachte echtgenote, die u, dat is maar al te vaak gebleken steeds een trouwe steun is geweest. Ook u mevrouw Fogteloo van harte gelukgewenst met de benoeming van uw echtgenoot als Commandant van dit Gewest.
Mag ik besluiten Overste, met te verklaren dat wij u voorzover mogelijk en nodig alle steun en medewerking toezeggen en u nogmaals hartelijk danken voor alles van Piet — Jan — Hendrik en van mijzelf!
Vervolgens sprak Adjudant Ypma namens de Groepscommandanten.
„Wij zijn als Groepscommandanten hier bijeen om afscheid van u te nemen, m.i. is dit niet een afscheid van de persoon als zodanig, omdat u onze indirecte Commandant blijft. Namens de Groepscn. in dit District onze hartelijke gelukwensen met uw benoeming tot Gewestcommandant.
Het verheugt mij, dat ik bij dit afscheid kan verklaren, dat u Overste, steeds de belangen van de leden van dit District heeft gediend. U heeft ons, als Groepscommandanten, steeds beschouwd als uw medewerkers; ik geef u de verzekering, dat wij zullen blijven

Kijkje in de zaal van Hotel „De Kroon"

trachten door plichtsbetrachting, dienstijver en correctheid, uw verantwoordelijke taak als Gewestcommandant te verlichten.
Wij hebben gemeend onze dankbaarheid niet alleen in woorden te vertolken: namens de Groepscommandanten in dit District bied ik u een wandbord van Makkumer aardewerk aan, hierbij de hoop uitsprekende dat dit een plaats mag vinden in uw woonkamer of wel op uw bureau."
Zich tot mevrouw Fogteloo richtende, zei spreker: „Gedurende de tien jaar dat uw man het Commando voerde over dit District, heeft u blijk gegeven van medeleven met onze gezinnen zowel bij vreugde als tegenspoed. Mag ik u, als blijk van onze erkentelijkheid, dit bloemstukje aanbieden."
Hierna sprak de Adjudant Plaat namens de reserve-Rijkspolitie. Nadat Plaat de Overste en mevrouw had gelukgewenst met de bevordering, ging hij nog even de groei en bloei van de reserve-Rijkspolitie in het District Leeuwarden, gedurende de afgelopen jaren, in korte trekken memoreren.
Spreker dankte de Overste voor de ondervonden steun en goede leiding en sprak de hoop uit dat de Overste in de functie van Gewestcommandant nog veel voor de reserve-Rijkspolitie zou willen doen, en dat de reservisten van het District Leeuwarden een warm plaatsje in het hart van de Gewestcommandant mochten blijven behouden.
Een tweetal leden van het bestuur van de Contact-Commissie hadden zich van hun dagelijkse werkzaamheden los weten te maken om bij het afscheid tegenwoordig te kunnen zijn. De voorzitter van de Contact-Commissie zei blij te zijn dat de Overste niet te ver uit de buurt ging. Hij bracht dank voor alles wat de scheidende Districtscommandant in de afgelopen jaren voor het reserve-apparaat had gedaan en bood namens de reservisten een bloemstuk aan.
De volgende spreker was Adjudant Dijkstra. Deze sprak namens de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden.
„Het toenmalige bestuur," aldus Adjudant Dijkstra, „heeft een zeer goede keus gedaan, door u te benoemen als ere-voorzitter van onze vereniging. Nimmer heeft u ons beknot in het houden van diverse sportwedstrijden en als de dienst het mogelijk maakte was u steeds bij onze wedstrijden tegenwoordig. Wij danken u voor de medewerking die wij steeds van u mochten ontvangen. Wij hopen dat u als Gewestcommandant ook de belangen van de „Politiesport" zult blijven behartigen."
Hierna bood spreker een asbak met inscriptie aan, terwijl mevrouw Fogteloo een groot bouquet bloemen werd overhandigd.
Als laatste spreker vroeg de Adjudant Procee, namens het District Noord van de Ned. Pol. Sport Bond, nog de medewerking van de nieuwe Gewestcommandant voor de diverse sportgebeurtenissen in het Gewest.
Vervolgens dankte Overste Fogteloo voor de gevoel-

volle en waarderende woorden tot hem en zijn echtgenote gesproken.
„Ik wil u ditmaal niet allen persoonlijk bedanken, omdat mij dan het gemoed vol zou schieten. Ik dank u voor de liefde, de toewijding en de hartelijkheid waarmede u mij steeds omringde. Men kan een stempel op zijn werk drukken, doch dan moet men zich gesteund weten door zijn medewerkers. Mijn vreugde is dat ik bij u mag blijven, al zult u mij niet zo dikwijls zien als voorheen. Ik hoop dat ik de kracht kan opbrengen om het Gewest te leiden als dit in Leeuwarden het geval is geweest. Het leven is kort; wij moeten dit goed besteden; dat heeft God ons opgedragen.
Ik had in Leeuwarden een Staf die uniek is en kon vertrouwen op Groepscommandanten die stuk voor stuk staan voor hun gebied. Mijn opvolger zal hier mensen vinden die met een grote moed hun werk verrichten. Specialisten die berekend zijn voor hun taak.
In dit District zijn enige honderden reservisten die trouw zijn aan het Gezag. Ik ben trots op deze reservisten. Het zijn trouwe Nederlanders, die weten waar het in de toekomst om gaat.
Met trots verlaat ik het District. Ik dank u allen voor wat u mij in de afgelopen jaren heeft gegeven. Ik dank u voor de mooie cadeau's."
Met de bede, dat God zijn arbeid in Groningen zou mogen zegenen, besloot de Overste zichtbaar ontroerd zijn dankwoord.
Hiermede was een einde gekomen aan het officiële gedeelte van deze intieme en zeer stijlvolle samenkomst.
Men bleef nog enige tijd gezellig bijeen onder het genot van een kopje koffie en hetgeen gebruikelijk is bij dergelijke gelegenheden.
Te omstreeks 12 uur werd met een handdruk van de Overste en mevrouw Fogteloo afscheid genomen.

Afscheid overste Hoestra

Op vrijdag 11 januari j.l. werd in verband met zijn pensionering, op het gewestbureau afscheid genomen van de hoofd-officier toegevoegd aan de gewestcommandant, de overste R. F. Hoestra, die zich binnenkort als rustend burger in Utrecht zal vestigen.
Bij dit afscheid waren behalve de overste Hoestra en diens echtgenote tegenwoordig, de gewestcommandant en diens echtgenote, de toegevoegd officier voor jeugdzaken mej. mr. M. A. Boom, de districtscommandanten te Groningen, Assen en Leeuwarden met hun toegevoegde officieren, districtscommandant Winschoten alsmede het personeel van de staf van het gewest. Districtscommandant Heerenveen moest wegens familieomstandigheden verstek laten gaan.
Allereerst werd de scheidende functionaris toegesproken door de gewestcommandant.
Spreker memoreerde dat het voor hem moeilijk was om iets te zeggen, omdat zij gedurende 5 à 6 jaren, iedere dag met elkaar hadden gesproken over verschillende dingen omtrent het lief en leed en wel en wee van de persoonlijke en personeelsaangelegenheden.
Hierna ging hij in grote trekken de loopbaan van overste Hoestra na, doch wilde dit afscheid niet zien als een mijlpaal. Ook wilde hij dit niet zien als een rustpunt gezien de vitaliteit waarin de overste verkeert.
Hij bracht hem verder dank voor de prettige onderlinge verhouding, een verhouding die gebaseerd was op onderling vertrouwen en wederzijds begrip.
Verder prees hij het goede humeur en de humoristische kijk van de scheidende functionaris welke dingen je pas gaat zien aldus spreker, wanneer je zolang hebt samengewerkt.
Ook betrok de gewestcommandant mevrouw Hoestra in dit afscheid die een grote steun voor de overste is geweest.
Wij kunnen dit afscheid hier gedenken aldus spreker, omdat de overste op zijn aanvankelijk standpunt, om zonder meer in z'n privé-auto te vertrekken is teruggekomen.
Namens de officieren van het gewest Groningen, werd door hem de scheidende functionaris een tafelaansteker met inscriptie aangeboden. Hij sprak verder de hoop uit dat wanneer de overste deze aansteker zou gebruiken, hij zou denken aan de officieren van het gewest Groningen, alhoewel hij dan gezien zijn rooklust waarschijnlijk de gehele dag aan de officieren zou moeten denken. Spreker hoopte verder dat hij met zijn echtgenote zijn pensioenjaren in gezondheid mocht doorbrengen.

Nadat verder de gebruikelijke versnaperingen waren gepresenteerd werd namens het personeel van de staf van het gewest alsmede namens de commissie van het vijf-cent-fonds het woord gevoerd door het hoofd van de administratie de heer A. Ousen.
Deze bedankte de overste voor de wijze waarop hij voor het personeel had klaar gestaan. „Wij vonden bij u", aldus spreker, „altijd een open deur en kregen een vriendelijk woord", waarbij hij opmerkte dat deze erkentelijkheid niet zal worden vergeten. Verder bracht hij naar voren dat ook de commissie van het vijf-centfonds, waarvan de scheidende functionaris als voorzitter de belangen heeft mogen behartigen, hoopte, dat de overste met z'n echtgenote in de provincie Utrecht nog vele jaren in gezondheid mocht genieten. Als blijk van waardering voor de wijze waarop de overste met de onderofficieren en het andere personeel heeft samengewerkt werd door hem namens het personeel van de staf van het gewest aan de scheidende functionaris een souvenir aangeboden in de vorm van een ets, voorstellende de Martinitoren te Groningen. Ook mevrouw Hoestra werd namens het personeel van de staf van het gewest verrast met een bouquet bloemen.:
Hierna werd het woord gevoerd door de scheidende chef. Spreker bedankte voor de hem toegesproken woorden. Hij erkende dat hij inderdaad de voorkeur had gegeven, om langs een achterdeur te vertrekken, maar aldus spreker: „de overste heeft gewikt, het personeel heeft beschikt."

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (24)

Hij bracht naar voren dat hij zich bij vorige gelegenheden als deze wel eens had verkneuterd wanneer hij een „ander slachtoffer" in het zonnetje mocht zetten, doch dat hij nu zelf het „slachtoffer" was. Het is verder onmogelijk, gezien de cadeaux die mij zijn aangeboden, zo ging hij verder, de periode te vergeten, die ik hier heb meegemaakt. In de eerste plaats aldus spreker de tafelaansteker en in de tweede plaats de schitterende ets, die o.m. een beeld geeft van het gebouw waar ik zeven jaren heb gezeten als districts-commandant van de Rijksveldwacht.
Voor de vriendelijke woorden tot mij gesproken ben ik u zeer dankbaar. De verhouding met de officieren aldus spreker kan ik zeer waarderen. Hij bedankte verder het personeel van de staf van het gewest voor de prettige samenwerking, alsmede, mede ook namens zijn echtgenote voor de schitterende cadeaux, die de herinnering aan de periode in Groningen levendig zullen blijven houden.
Nadat de bijeenkomst door de gewestcommandant was gesloten, werden allen nog in de gelegenheid gesteld om van de scheidende functionaris en diens echtgenote persoonlijk afscheid te nemen en de hand te drukken.

J. Aardema
Gewststaf Groningen

Afscheid van adjudant E. Hiemstra

In de gezellig aangeklede bovenzaal van hotel „Spoorzicht" te Warffum, had op 28 december 1956 des namiddags de afscheidsreceptie plaats van adjudant E. Hiemstra, groepscommandant te Warffum, die op 1 januari 1957 op verzoek de dienst met pensioen ging verlaten.
Daar het de wens van adjudant Hiemstra was, dit afscheid in ambtelijke sfeer te houden, waren het nagenoeg uitsluitend autoriteiten, superieuren en vast- en reserve personeel van zijn groep, die naar Warffum waren gekomen om afscheid van hem te nemen.
Onder de autoriteiten merkten wij op mr. P. de Jong, politierechter te Groningen, mr. J. Muntendam, officier van justitie te Groningen, de heer Haver, waarnemend griffier bij de arrondissements-rechtbank te Groningen, zomede de burgemeesters der gemeenten Warffum, Eenrum en Usquert.
De districtscommandant te Groningen, overste J. B. S. Römelingh en diens toegevoegd officier, kapitein G. van Dijk, waren eveneens ter gelegenheid van dit afscheid tegenwoordig. Overste Römelingh die als eerste de rij van sprekers opende en in verband met de wens van adjudant Hiemstra de leiding van deze samenkomst op zich had genomen, sprak in een uitvoerige rede, de scheidende functionaris toe die, aldus spreker, zijn beste krachten had gegeven aan het politievak, hetgeen veel waardering bij autoriteiten en zijn superieuren had afgedwongen. Zijn doortastendheid en inzicht maakten het hem mogelijk, belangrijke onderzoeken tot een goed einde te brengen. Eén van de opmerkelijke eigenschappen die spreker bij adjudant Hiemstra steeds heeft moeten bewonderen was, dat hij hem nimmer kwaad heeft gezien. Hoe het hem bij een onderzoek of verhoor ook mocht „tegenzitten", hij bleef altijd kalm en evenwichtig. Vermoedelijk zal hier het „Friese bloed" zeker een groot aandeel hebben gehad.
Als bekroning voor zijn werk, overhandigde overste Römelingh aan adjudant Hiemstra, een door de inspecteur-generaal aan hem toegekende gratificatie. De liefhebberij van adjudant Hiemstra in antiquiteiten, was de inspiratie voor de districtsstaf geweest om hem een boekwerk aan te bieden, waarvan de inhoud hem in staat stelt zijn hobby nog meer tot ontplooiing te brengen. Na aanbieding van dit geschenk, richtte spreker zich tot mevrouw Hiemstra, waarbij hij haar dank bracht voor haar gastvrijheid bij zijn afgelegde bezoeken gedurende de loop der jaren aan de familie Hiemstra en voor haar ontelbare aantallen geschonken kopjes thee.
Daarna voerde de burgemeester van Warffum het woord. Ook hij sprak woorden van waardering en voegde aan de opgesomde goede eigenschappen van adjudant Hiemstra door de vorige spreker geuit nog toe, dat hij adjudant Hiemstra had leren kennen als een politieman, die als een panter gelijk zijn eenmaal gevangen prooi niet gauw weer los liet. Niettegenstaande in de overigens goede en prettige samenwerking wel eens meningsverschillen waren wist ik altijd, aldus spreker, wat ik aan adjudant Hiemstra had. Gezien het feit, dat adjudant Hiemstra in zijn politieloopbaan het dobbelen in het algemeen en in bepaalde gelegenheden in het bijzonder afkeuringswaardig vond, schonk spreker hem een zilveren asbak, waarin enige personen waren gegrafeerd, die zich bezig hielden met dobbelen.
Als oudste groepscommandant van het district, sprak vervolgens adjudant G. Bosma namens alle groepscommandanten. Daar het persoonlijk contact tussen spreker en adjudant Hiemstra niet zo veelvuldig was geweest, kon hij niet veel goeds zeggen, daartegen ook geen kwaad. Afgezien hiervan meende hij toch te moeten vaststellen, dat de verstandhouding en samenwerking tussen de groepscommandanten in het district met adjudant Hiemstra steeds goed en prettig was geweest. In verband met de toekomstige werkzaamheden van adjudant Hiemstra in de verzekeringsbranche, bood spreker hem namens zijn collega's een tweetal kunstlederen mappen aan.
Vervolgens sprak opperwachtmeester W. Zwaagman namens het personeel van de groep. Hij memoreerde de steeds prettige samenwerking tussen het personeel en hun groepscommandant en de goede sfeer, welke tussen beiden bestond. Namens het personeel bood spreker zijn groepscommandant een autoreisdeken aan.

Mevrouw Hiemstra werd daarbij door hem een luxe theetrommeltje met inhoud aangeboden.
De reserve wachtmeester G. Boerma voerde daarna het woord. De acht jaren, dat hij in de groep Warffum onder commando van adjudant Hiemstra bij de reserve rijkspolitie had gediend, waren een tijd geweest van prettige samenwerking en een goede verstandhouding. Spreker bood namens de reservisten in de groep, adjudant Hiemstra een autoreparatielamp aan.
Wegens verhindering van adjudant Hiemstra, brigadecommandant der Koninklijke marechaussee te Groningen, sprak opperwachtmeester Wardenaar de scheidende adjudant toe. Spreker vond het een voorrecht het jonge personeel bij het wapen der Koninklijke marechaussee, de pioniers van het oude wapen der Koninklijke marechaussee, waartoe destijds ook adjudant Hiemstra behoorde, als voorbeeld te kunnen stellen.
Als klasse-genoot destijds aan het depot der Koninklijke marechaussee te Apeldoorn, sprak adjudant Zijltra nog, waarbij hij leuke herinneringen ophaalde uit vroegere jaren.
Aan het slot was het de onlangs gepensionneerde adjudant der rijkspolitie I. Poutsma, die als collega en oud-instructeur zijn toenmalige leerling nu toesprak.
Als sluitstuk van deze samenkomst, dankte adjudant Hiemstra alle sprekers, in het bijzonder de districtscommandant voor hun waarderende woorden en de aangeboden geschenken, waarna de districtscommandant namens adjudant Hiemstra alle aanwezigen hartelijk dankte voor hun getoonde belangstelling. Mede onder het genot van een rokertje en verfrissende drank, was dit intieme sluitstuk van een ambtelijk leven tot een gezellig samenzijn gemaakt.
Des avonds was het personeel van de groep de gast van hun scheidende „baas" in hotel Spoorzicht te Warffum. Drinken, eten en vrolijk zijn kenmerkte dit afscheid van een elftal politiemannen van hun aanvoerder.

Duc.

Afscheid in Dokkum

Adjudant A. Bousema gaat na 35 jaren met pensioen

Adjudant A. Bousema, groepscommandant van de Rijkspolitie in Dokkum, heeft 1 januari de scepter van de politiemacht overgedragen aan een jongere collega, de opperwachtmeester H. Lalkens uit Surhuisterveen. Deze commandowisseling betekende, dat de oude Bonifatiusstad een algemeen gezien en geacht politieman van de oude stempel van de ambtelijke naar de burgerlijke staat des levens zag overgaan. Want adjudant Bousema blijft in Dokkum wonen. De ervaringen in zijn laatste standplaats waren van dusdanig prettige aard, dat de adjudant ook als gepensioneerd politieambtenaar Dokkumer verkiest te blijven. In de raadzaal van het Dokkumer stadhuis heeft het gemeentebestuur de scheidende adjudant een afscheidsreceptie aangeboden, waarop in woord en gebaar de grote waardering tot uiting kwam, die adjudant Bousema zich door zijn werk in Dokkum heeft verworven.
Burgemeester S. van Tuinen, die de leiding van de bijeenkomst had, ging in korte trekken de politiecarrière van adjudant Bousema na. Die begon 35 jaar geleden bij de gemeentepolitie van Den Haag, werd voortgezet in Oostwold, Rinsumageest en op Vlieland en eindigde tenslotte in de oude Bonifatiusstad Dokkum.
De burgemeester vroeg zich af hoeveel uniformen in al die jaren door adjudant Bousema werden versleten, hoeveel kilometers hij had gelopen, gedraafd en gefietst en hoeveel dieven en dronkelappen door hem werden opgebracht.
Wie weet, aldus burgemeester Van Tuinen, gaat onze adjudant straks nog eens het voorbeeld volgen van commissaris Voordewind en schrijft ook hij zijn memoires. De adjudant zou dan zeker de burgemeester van Dokkum tot zijn lezers mogen rekenen, want drs. Van Tuinen zei beslist nieuwsgierig te zijn naar de gebreken, deugden en ondeugden van de bevolking. „U wordt nu veteraan en mag uw uniform voorgoed aan de kapstok hangen om voortaan als ongewapend man machteloos door de wereld te kuieren", aldus de burgemeester.

Waardering, bloemen en geschenken voor politiemah van oude stempel

Gezond bestaan

De heer Bousema zal in 't vervolg voor de Dokkumers „åld-adjudant" zijn, al is hij niet oud en nog zo vitaal en fris als een jonge kerel. Gelet op de fysieke toestand van de adjudant kon burgemeester Van Tuinen slechts concluderen, dat het politieleven een gezond bestaan is (althans in Dokkum).
Namens het stadsbestuur bracht de burgemeester adjudant Bousema dank voor zijn werk in Dokkum, dat een goede afsluiting vormde van zijn geslaagde carrière en waarvan enkele Koninklijke bezoeken en het grote feest van 1954 hoogtepunten vormden. Behoudens de trieste oorlogsjaren, die vooral ook voor Dokkum droevige gevolgen hadden, deden zich tijdens het verblijf van adjudant Bousema in Dokkum geen rampen voor, traden er geen grote politieke en maatschappelijke spanningen op en werden er niet al te veel boevenstreken uitgehaald.
De preventieve waarde van de politiemacht o.l.v. adjudant Bousema komt hierin echter tot uitdrukking. Burgemeester Van Tuinen zag in de persoon van adjudant Bousema het bewijs, dat het platteland een reservoir van volkskracht is. De burgemeester wenste de heer Bousema en z'n echtgenote nog lange jaren van welverdiende rust toe.

Eervolle loopbaan

Overste A. S. Fogteloo, districtscommandant der

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (26)

Rijkspolitie uit Leeuwarden, was van mening, dat adjudant Bousema in de oude stad Dokkum een eervolle loopbaan heeft beëindigd, waarop hij met dankbaarheid mag terugzien.
Grote misdaden eisten nooit de aandacht van adjudant Bousema in Dokkum, maar wel de feesten met hun duizenden bezoekers. Daarbij ontpopte adjudant Bousema zich echter als een eerste klas organisator, die bovendien uitstekend met het publiek wist om te gaan. Als zodanig heeft hij de rijkspolitie een goede naam bezorgd en de corpseer hoog gehouden.
De ambtelijke druk zal nu van u afvallen en u krijgt tijd en gelegenheid voor eigen gedachten en ambities. Dat zal een gevoel van bevrijding geven en ik hoop, dat u met Gods hulp nog veel goeds en schoons zult mogen maken van dat deel van uw leven, dat nog vóór u ligt", aldus overste Fochteloo.
Bij die wens sloten zich de overige sprekers aan, vertegenwoordigers van de collega-groepscommandanten, B.B., S.W.G., Middenstand, Politiesportvereniging, R.K. gemeente, het personeel van de groep Dokkum, de oud-illegalen, reserve rijkspolitie en N.O.F.
Naast alle goede woorden ontvingen de heer en mevrouw Bousema verscheidene bloemstukken en geschenken, een asbak van de sportvereniging, een kist sigaren van de Bonifatiusstichting, een boek van het personeel, een tafelaansteker van de N.O.F. en een fruittest plus een ingelijste tekening van Dokkum, vervaardigd door de heer E. E. Meek van het gemeentebestuur.
Adjudant Bousema dankte tenslotte voor alle goede gaven en geschenken.

APPINGEDAM

„Opper" Bos op hartelijke wijze gehuldigd

Met hem bestaat er geen politieprobleem

„Het gemeentebestuur stelt het op hoge prijs, u, opper Bos in deze raadszaal vandaag te mogen huldigen met uw 25-jarig ambtsjubileum. Politieman zijn is dikwijls niet eenvoudig, maar u heeft er iets, ja, zeer veel van gemaakt. Als het publiek met de politie in aanraking komt, reageert men dikwijls verschillend. Bij de ene politieman wordt men bars behandeld en bij de andere hoffelijk. U behoort zeer zeker bij de laatste groep. Al hebt u het ook nog zo druk, u maakt zich niet zenuwachtig. Bij u ontmoet men juist die tact, zoals het bij een politieman moet zijn. Als wij een cijfer zouden moeten geven, zoals een onderwijzer dit doet, dan zou dat cijfer zeer hoog liggen. Wij hopen dan ook, dat wij nog veel van uw werkkracht zullen mogen profiteren en dat het u gegeven mag zijn, spoedig promotie te maken."
Burgemeester C. C. J. Welleman was met bovenstaande toespraak de eerste van een rij van sprekers die opperwachtmeester E. Bos, postcommandant van de Rijkspolitie te Appingedam in de stijlvolle raadszaal kwam feliciteren met zijn jubileum, vijf en twintig jaar trouwe dienst bij de politie.
Ook uit de woorden van de andere sprekers bleek wel, welke grote kwaliteiten opper Bos als politieman in zich verenigt.
De districtscommandant van de Rijkspolitie te Winschoten, kapitein A. W. de Vrieze wees o.m. op de bijzondere sfeer, die Bos om zich wist te scheppen. Spreker wees er op, dat opper Bos waarschijnlijk de langste tijd in Appingedam zal hebben doorgebracht omdat voor hem de weg naar promotie open staat. Aan het slot van zijn toespraak overhandigde de kapitein aan de jubilaris een enveloppe met inhoud.
Burgemeester L. Steenhuis van Zuidbroek, in welke gemeente opper Bos zeven jaar werkzaam was, roemde het open karakter van opper Bos. „U volgt niet slaafs de bevelen op maar u toont u steeds een persoonlijkheid, die voor zijn mening uitkomt en toch zijn plichten kent". Namens hemzelf en het gemeentepersoneel bood hij opper Bos een „rokertje" aan.
De onmiddellijke chef van de heer Bos, adjudant H. van Dalfsen feliciteerde de jubilaris namens het gehele personeel van de groep Appingedam met zijn jubileum. „Wij hebben u leren kennen als een flink politieman met meerdere echt menselijke trekken, rustig in het optreden tegenover publiek en personeel met zo nu en dan een felle uitschieter, die een uitgebreide politionele kennis paart aan tact en mensenkennis. Niet onvermeld mag blijven uw bijzondere belangstelling voor de verkeersproblemen in de gemeente Appingedam. De reeds door u opgeleide verkeersbrigadiertjes doen dagelijks prachtig werk, doch daarvoor dragen ze dan ook het merk „BOS". Mede namens de burgemeester, de gemeente-secretaris en de gemeente-architect en het personeel van de groep, bood spreker hierna een fraaie schemerlamp aan voorzien van een klein parkeerbord. Dit laatste om de heer Bos er aan te herinneren dat in het onrustig bestaan van een postcommandant het goed zal zijn, rustig en veilig onder de lamp te gaan parkeren.
Nog verschillende sprekers waaronder de heer H. Uiterwijk, die met een 4-tal jeugdbrigadiertjes een bloemstuk kwam overhandigen, de inspecteur W. J. Slijkoort, de adjudant J. Jonk, de wachtmeester 1e klasse Th. A. Dijkman en de heer W. H. Baarschers, die respectievelijk het gemeentepolitiekorps te Delfzijl, de sportvereniging R.S.D.W., de Ned. Pol. Bond, Afd. Delfzijl en de plaatselijke correspondenten van verschillende dag- en weekbladen vertegenwoordigden, kwamen aan het woord en deden hun toespraken vergezeld gaan van een attentie.

Aan het slot bracht de opperwachtmeester Bos zijn dank aan allen die hem deze dag tot een onvergetelijke hadden gemaakt.

Voor Uw verhuizingen en emigratie
J. Zigterman, Groningen
Als het één kan, is 't Zigterman
Kantoor Oosterhamrikkade 102, Tel. 22598 (K 5900)
Oostersingel 124b, Telefoon 22233

Overlijden reserve wachtmeester der Rijkspolitie D. Bosma te Sauwerd

In januari 1950 trad Diemer Bosma toe tot de Reserve-Rijkspolitie, post Sauwerd, groep Bedum.
Hij was een persoon, die zich met hart en ziel gaf voor de Reserve-Rijkspolitie. Op hem werd nimmer een vergeefs beroep gedaan. Ondanks zijn zeer drukke werkzaamheden als landarbeider en de zorgen voor zijn groot gezin, had hij nog steeds de tijd over, om dienst te doen met een van de leden van het vaste personeel van de post Sauwerd.
Bosma had een sterk sociaal gevoel. Hij was iemand, die steeds blijmoedig en opgewekt zijn werk deed. Werd Bosma gevraagd voor een bijdrage voor een overleden lid van de Res. Rijkspolitie van het Gewest Groningen, dan was hij terstond bereid daar aan mede te werken, niet vermoedend, dat ook voor hem spoedig de tijd was aangebroken, om van het aardse leven te scheiden.
Zondag 9 december 1956 werd Bosma naar het Acad. Ziekenhuis te Groningen gebracht. Na veel pijn te hebben geleden is hij daar in de nacht van 16 op 17 december 1956 aan een hartkwaal overleden. Zijn echtgenote deelde, na een condoleantie-bezoek aan haar, mede, dat Bosma reeds het einde voelde naderen, toen hij naar het ziekenhuis werd gebracht. Bosma bereikte de leeftijd van 42 jaren.
Op vrijdag 21 december 1956 werd van uit het gebouw voor Chr. Belangen „Salvatori" te Sauwerd, nadat daar te voren een rouwdienst was gehouden, onder leiding van ds. Reenders, geref. pred. te Bedum, het stoffelijk overschot overgebracht naar de Nieuwe Begraafplaats te Sauwerd. In de lijkstoet liepen o.a. mee de off. der Rijkspolitie 1e kl. toegevoegd, kapitein G. van Dijk van het district Groningen, de groepscommandant der Rijkspolitie te Bedum, tien leden van het reserve- en vier leden van het vaste personeel van de groep Bedum der Rijkspolitie, de burgemeester van Adorp, vertegenwoordigers van de plaatselijke afdeling Steun Wettig Gezag, alsmede een zeer groot aantal belangstellenden. Aan de baar waren twee bloemstukken gehecht, namelijk een van de werkgever van de overledene en een van het reserve- en vaste personeel van de post Sauwerd der Rijkspolitie. Aan het graf werd gesproken door de werkgever van de overledene, de heer B. J. Kuipers te Sauwerd, die memoreerde, dat Bosma steeds blijmoedig en op uitstekende wijze zijn werkzaamheden bij hem had verricht. Bosma was iemand, die dag en nacht klaar stond, als er een beroep op hem werd gedaan. Tevens werd aan het graf nog gesproken door G. P. van der Laan, bestuurslid van de Ned. Chr. Landarb. Bond, waarvan de overledene een actief lid was. Tenslotte werden op gevoelvolle wijze woorden van troost tot de weduwe, kinderen en nabestaanden gesproken door de kapitein der Rijkspolitie G. van Dijk, namens de gewestcommandant en de districtscommandant te Groningen. Hij wenste de weduwe, die in vast vertrouwen in haar GOD geloofde, de kracht toe, die GOD haar alleen kan geven, om het grote verlies te dragen.
De oudste broer van de overledene dankte de sprekers en de belangstellenden voor de laatste eer, de overledene bewezen.
Onze gedachten gaan met deernis uit naar de zieke, invalide weduwe, die met tien kinderen, waarvan de oudste achttien en de jongste een jaar is, alleen achterblijft. Wij wensen haar de troost toe, die alleen GOD haar kan schenken.
Wij zullen Bosma nimmer vergeten. Zijn opgewektheid, levensblijheid en bereidwilligheid zullen steeds bij ons in dankbare herinnering blijven.

Br

Een moedige daad belicht

Op zaterdagmorgen 15 december 1956 tegen 12 uur, was een viertal jeugdige kinderen, vermoedelijk met de bedoeling om hulst te zoeken voor de komende feestdagen, in het bos van „Fogelsangh-state" te Zwagerveen. Op onverklaarbare wijze geraakte het 2½-jarig dochtertje van A. Bakker in de 4 à 5 meter diepe vijver, die zich daar in dat bos bevindt. De andere kinderen gingen om hulp zoeken, hetgeen echter niet zo vlug gelukte. Tenslotte ontmoetten zij de heer M. Van Maassen, tevens reserve wachtmeester der Rijkspolitie van de groep Kollumerland. Deze begaf zich in allerijl naar de vijver, sprong zonder zich te bedenken, in het water en wist het kind op het droge te brengen. Het kind gaf echter geen tekenen van leven meer en daarom begon de heer Van Maassen toen direct met het toepassen van kunstmatige ademhaling. Nadat hij hiermede ongeveer tien minuten bezig was geweest, constateerde hij tot zijn grote vreugde dat het kind weer tot bewustzijn was gekomen. Hierna kwam ook dokter Ehrenburg van Zwagerveen ter plaatse, die de behandeling van het kind overnam en het kind overbracht naar de ouderlijke woning. Ook de redder kon zich toen naar huis begeven om droge kleren aan te trekken. De volgende dag bleek al wel dat de kleine geen nadelige gevolgen van dit koude bad had ondervonden. De blijdschap van de ouders door de prestatie van de moedige redder kunt u zich indenken.
Op de contact- en vormingsbijeenkomst voor de reserve Rijkspolitie, die op woensdag 19 december d.a.v. te Dokkum werd gehouden, was dit zeer belangrijke feit een gerede aanleiding voor de distr. cdt., overste Fogteloo, om de reservist Van Maassen voor het forum van de met ruim 400 dames en heren gevulde zaal te huldigen en hem van harte te bedanken voor deze moedige en gevaarvolle daad, waardoor het mogelijk werd om dit kind van een gewisse dood te redden. Dankbaar was de overste ook, omdat hij dit mocht zeggen tegen een van zijn reserve wachtmeesters der Rijkspolitie, die door deze daad reeds had bewezen de taak te verstaan, die ons allen opgelegd zou kunnen worden. Een daverend applaus klaterde op uit de zaal, waardoor de woorden van de overste werden onderstreept en waarmede wij allen onze mede-reservist van harte huldigen voor zijn moedige daad.

Pl.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (28)

De Rijkspolitie in Nieuwe- en Oude-Pekela kreeg betere huisvesting

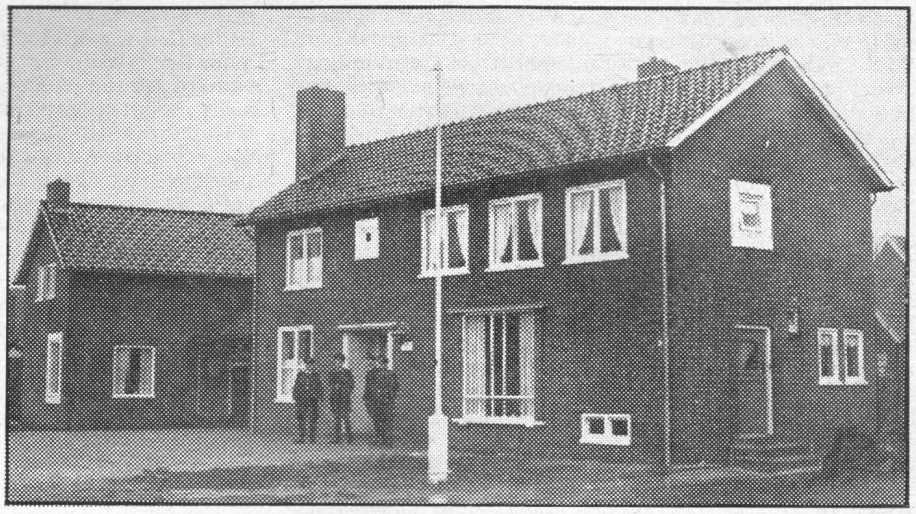

Cliché afgestaan door N.v.h,N. (foto Folkers, Groningen)

De Rijkspolitie heeft eindelijk in de gemeente Nieuwe- en Oude-Pekela een behoorlijke huisvesting gekregen. De commandant van het district Winschoten heeft in tegenwoordigheid van de groepscommandant, de adjudant D. Koning en de postcommandant te Oude Pekela, de opperwachtmeester J. R. Piening op 4 januari 1957, deze gebouwen getoond aan de vertegenwoordigers van de pers.
De huisvesting van het groepsbureau en de postbureaus waren tot dusverre totaal onvoldoende ondanks de medewerking die door burgemeesters van beide gemeenten steeds was verleend.
In Oude-Pekela, welke plaats het eerst werd bezocht, is aan de Raadhuisstraat een prachtig Rijkspolitiecomplex verrezen, bestaande uit twee woningen, een bureau voor de postcommandant, een verhoorkamer, tevens geschikt voor bijeenkomsten van het personeel, bergruimte, twee moderne cellen, een garage, enz. alles volgens de eisen des tijds ingericht. Dank zij de medewerking van het gemeentebestuur is er naast het gebouw een park aangelegd. Zodra het dienstgedeelte van de nieuwe meubilering is voorzien, zal de inrichting ook keurig zijn.
Te Nieuwe-Pekela is de voormalige kazerne van de Koninklijke Marechaussee overgenomen door de Rijkspolitie. Het groeps- en het postbureau zijn hier thans in gevestigd, nadat de verschillende vertrekken een grondige herziening hebben ondergaan. In het dienstgedeelte zijn aparte vertrekken voor de groeps- en postcommandant, een theoriezaal, een verhoorkamer, vertrekken voor huisvesting bij eventuele detachering, enz.
De districtscommandant, die van beide gebouwen een uitleg gaf aan de persvertegenwoordigers, gaf hierbij uitdrukking aan zijn dankbaarheid ten opzichte van beide gemeentebesturen, die niet alleen voordien hun medewerking hadden verleend inzake de huisvesting, maar ook veel hadden bijgedragen inzake de verwezenlijking van de plannen.
Ook hier is weer gebleken dat Rijks- en Gemeentelijke instanties kunnen samenwerken.

Hajé.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold.

Het was bij Poesten Klaos en Eule een hele opluchting dat Hillechien weer het huis uit was. Het was midden in de winter, er was weinig te verdienen, het was een slechte tijd en dan er nog bij dat nare en ontzettend koude weer. Klaas had het de laatste tijd zo erg op z'n borst en kon niet veel meer doen en Eule kon ook niet zo best meer uit de voeten. En dan hadden ze Hillechien er nog bij op de kost; ze wisten haast niet hoe ze zich moesten redden. Nu ineens waren ze dan weer vol goede moed.
Als Hillechien er nu maar niet weer aan kwam lopen! Maar dat zou wel niet, want Klaas en Eule hadden het haar beiden nog behoorlijk gezegd voordat ze wegging. Wees nu onderdanig Hillechien hadden ze gezegd, weet dat je de minste bent en kijk de boer en z'n vrouw naar de ogen! Zwane moet wel een beetje een kat wezen die graag de baas speelt en niet gemakkelijk is voor de meiden, maar denk er altijd om: *zij* is de vrouw en *jij* bent de dienstmeid.
Het zal aan mij niet mankeren en ik zal mijn uiterste best wel doen had Hillechien beloofd en deze belofte kwam ze goed na ook.
Ze had nog niet zo lang gewerkt in haar nieuwe dienst of Karst Karsies en Zwane waren er maar best mee ingenomen dat ze Hillechien hadden gekregen; dat was een beste ruil voor die Jenne. Och, och, wat een verschil met die brutale, luie, onhandige Jenne! Hillechien, zo gedienstig, zo vlijtig en hulpvaardig met al haar werk, niet zoals Jenne, altijd graag de hort op, alleen zo nu en dan 's avonds eens een klein poosje naar haar familie. Ook gelukkig niet dat onophoudelijke gedoe met jongens, de ene zaterdag Jan, de andere zaterdag Klaas of Barreld of Gerrit tot ze de knechten van de gehele buurt bij langs geweest was, nee, net andersom, het leek wel alsof Hillechien er helemaal geen wilde hebben. En het was toch wel zo'n knappe en zo'n flinke meid, die er maar zat een krijgen kon! Nu, en dat ze zo'n grote „sociaal" was, daar merkten ze ook helemaal niets van, ja Karst Karsies en Zwaantje, die twijfelden er in het begin dadelijk al aan en die geloofden er nu al helemaal niets meer van dat dat zo erg was, want dàn zou ze wel niet zo haar best doen om het Zwaantje, zo veel als ze maar kon, met alles gemakkelijk te maken.
Als Zwaantje thuis druk aan het werk was en bijvoorbeeld, om maar eens wat te noemen, de haardplaat wilde schuren, dan zei Hillechien: „O, wat! Zwane! gao ie d'r now maar ies bi'j zitten, ie hebt oe vandaage

al zo uutesloofd, dat kan ik wel doewn, want achternuus heb ik toch alles al daon".
Dan pakte ze Zwane zo ongemerkt de „stroowisse" of de „plaatentonte" uit de handen, zette het potje met het witte zand en de schuurmiddelen naast zich neer, wreef en poetste de haardplaat dat het een aard had en een ogenblikje later glom hij als een eikel zodat je je er wel in kon spiegelen.
Zwaantje kon er dan intussen gerust bij gaan zitten of wat ander licht werk aanpakken, want ze kon het Hillechien niet verbeteren en zo was het nu met alles, zowel vóór als achter 't huis.
Nee hoor, Karst Karsies en Zwane konden niet anders zeggen dan dat ze een goede ruil gedaan hadden, een ontzettend goede ruil en dat lieten ze ook wel blijken. Ging Hillechien 's avonds na het werk naar haar vader en moeder, dan zei Zwaantje nogal eens vaak: „Hillechien, neemt oen vader en moewder nog maar en maoltien eerappels mee en ze kreeg zo nu en dan ook wel eens een pulletje karnemelk of iets dergelijks. Hadden ze bij Karst Karsies een varken geslacht, dan kregen Klaos en Eule er vast ook een beetje van: bloedworst, leverworst, een paar metworstjes, zo van alles wat. U kunt begrijpen hoe hun dat aanstond want de normale tractatie van de slachterskost bij het middageten, was voor Klaas en Eule in de regel ook al niet anders dan een plakje Amerikaans spek.
Met tranen van blijdschap in de ogen zei Eule dan wel eens: „Hillechien, Hillechien, mien maagien, wat hei het toch best etröffen, ie heb nog bèter stèè as bi'j Luuks Hilbers jonges. Hoe kunt ze now toch zeggen, dat die Zwane zo'n katte is, die zo slecht veur de meiden is; niet allent veur oe, maar ook veur oews nog is ze gewoonweg en engel van en meinse!" En dat was Hillechien geheel met haar moeder eens. Wie dan ook kwaad durfde te spreken van Karst Karsies of Zwane, die kon er op rekenen dat hij met Klaas en Eule en Hillechien aan de stok kreeg.
Dat ondervond Jenne al gauw toen ze op een avond Hillechien, die weer eens naar haar vader en moeder ging, tegenkwam.
„Hé, Hillechien, gojndag, bin ie daor? Now en hoe bevalt 't oe bi'j Karst Karsies en Zwane? vroeg ze.
„Best!" zei Hillechien kortaf. „'t isser en beste stèè!"
„Ja, bezeker!" lachte Jenne, „dat zal wel zo wèzen. In het begun leek het mi'j ook zo toe, maar 't zal gauw genogt aanders wörden. O, Hillechien, die Zwane, dat is zo'n valse katte, eerst döt ze arg mooi en oarig en dan maai van alles, maar nao een week of wat dan zuj wel ies zien, dan döt ze niks as maar achter oe an zitten te bestellen en te foeteren en dan maai niks meer. Ak dan zo graag ies en poossien hèn Marchien wol, dan was het: Nee heur, ie mut bi'j 't mottien waken of ie mut oen vraogen veur de kesaosie nog leren. Altied kan det gekke wief wat bedèènken um oe te plaogen en wus ze te bewarken, dai d'r nooit ies uut muggen. Maar ik wus ook wel wat um heur te plaogen! Ai maar èèv'm zegt: „Och meinse, hold oe stille, ie heb een klap mit de puil had", dan wördt ze zo gek in de kop, ai 't nog nooit eziene hebt. Zeg, Hillechien, dat muj ies doewn, dan kuj nog ies schik hebben!"
„Lilke rabbelbek van een kwaodsprèèkster, lilke kletskouse, ondeugende snaore van en meid daj bint", zei Hillechien, „ie heb zölm en klap mit de puil had, dat zal bèter uutkomen. Zwane is en best meinse heur, en ze hebt groot gliek had, dat ze oe weggejacht hebt, brutaole hekse!"
„Weggejacht, weggejacht? niks heur", blufte Jenne, „ik wol d'r niet langer wèzen, ik bin uut mi'j zölm weggelopen. Mien moewder haar die graoperds ook wel in de gaten en umdat ze wel wus, dak net zo min wat van mien verdiende loon kreeg as Awbertien van Teunis Jaansen, die d'r ook zo weggekomen is, hef ze mitiene maar ezegd: „Ie hebt oewze Jenne veur niks ehad." Maar as ie zo wies mit heur bint, dan muj 't zölf eerst maar ies tot oen schaa en schaande ondervienden dat zal 't beste wèzen", vervolgde Jenne.
Hillechien was kwaad, was ontzettend kwaad op Jenne, maar toch wilde ze geen ruzie maken want het was haar te min om Jenne de huid vol te schelden. Ze luisterde maar ternauwernood meer naar haar praatjes, al stond die ratel van Jenne geen ogenblik stil. Alhoewel Hillechien nauwelijks hoorde wat Jenne allemaal vertelde, het werd ineens anders en ze was er met volle aandacht bij, toen Jenne vervolgde: „Ik zal me now dèènk ik, wel bestèèn bi'j Luuks Hilbers jongens".
„Watte? Bi'j Luuks Hilbers jonges?" vroeg Hillechien verwonderd. „En daor heb ze jao....."
„Ja, det Fömmechien van 't Vèène, det week wel, maar die hef heur wark daor now daon, die heur taake is daor now offelopen!"vertelde Jenne.
„Hoe zo dan?" vroeg Hillechien weer.
„Wel, die heft mit Freins veur mekaar emaakt. Ze zult in de meitied wel gaon trouwen. Now hef ze daor niks meer neudig en zal ze wel gauw weer naor 't Vèène gaon as ze d'r temiensn nog niet is. Now heb ze daor dommiest vanzölf weer en maagd neudig, want Jan Hilbers Fömmechien mut nog altied an de sokkel wèzen en asser Freins dan ook nog uutgiejt, dan bint Garriet en Jantien strakkies nog niet maans genogt um heur zunder maagd te redden. Daorumme wok er net naortoe um ies te heuren".
Daar begon me die Jenne opeens te lachen en te giechelen, dat Hillechien niet wist, wat ze er van denken moest. Wat mankeerde die gekke Jenne toch ineens?
„Wat schèèlt oe toch, rare lachebek?" zei Hillechien, „is det now um te lachen?"
„Nee Hillechien, nee Hillechien," giechelde Jenne weer, „maar ik dèènke daor net an, dat Freins op en zaoterdagaomt pös nog bi'j oe ewest hef te vri'jn en assie now veur de meitied nog trouwt dan kunt ze oe nog wellis zoor holt *) brengen!
Maar trek er oe maar niks van an Hillechien, ie magt bliede toe wèzen daj hum niet kriegt, want die Luuks Hilbers jongens bint allebeide toch maar niks aanders as grote zoepkalver". Meteen liep ze giechelend en lachend weer verder en Hillechien, een beetje verbouwereerd en uit het veld geslagen, ging stil en nadenkend de andere kant uit, naar haar familie.

* *

„Zul 't waor wèzen, zul 't warkelijk waor wezen?" dacht Hillegien. Al was het niets vreemd, ja, al lag het eigenlijk wel voor de hand, dat Freins, die de leeftijd er ook voor had, ging trouwen met Fömmechien, die van zijn stand en leeftijd was en dat ze dan ook trouwden zonder lang met elkaar te lopen, toch kon Hillechien het maar nauwelijks geloven, dat het al zó gauw zou gebeuren en dat alle kans voor haar verkeken was. Want bij haar leefde nog altijd de hoop dat Freins de hare zou worden. Dat had hij haar beloofd

---

*) Noot redactie.
In de tijd van „Luuks Hilbers jongens" was het gebruikelijk om „geen kat in de zak te kopen". Het huwelijk werd vaak niet eerder gesloten dan nadat bleek dat nakomelingschap verzekerd was, tenzij de aanstaande echtgenote over een groot kapitaal beschikte, want de Drenten waren en zijn over het algemeen wel op de penning! Bleek dat bijv. een Hillechien niet aan de verwachtingen van het kunnen leveren van toekomstige eigen werkkrachten op het land kon voldoen en werd het meisje op grond daarvan in de steek gelaten met als gevolg een huwelijk met bijv. een Fömmechien, dan gebeurde het geregeld dat de afgedankte „zoor holt" gebracht werd. Grote hoeveelheden oude rommel werd dan om en op het huis, waar de „afgedankte" dan verblijf hield, geplaatst; uitgerafelde stropakken werden in de liegusterhaag gevlochten, op de schoorsteen en op het dak van het huis werd alle mogelijke oude rommel geplaatst en dit alles gebeurde bij voorkeur op zaterdagavond, zodat de kerkgangers de volgende morgen van een en ander kennis konden nemen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (30)

en hij meende het ook vast zo, want Freins was iemand, waar je op aan kon, die loog niet.

Maar eigenlijk had ze Freins zelf de raad gegeven en er zelfs op aangedrongen dat hij haar maar moest vergeven en gezegd dat het tussen hun beiden toch nooit wat kon worden. Maar och, al had ze dit om zijn bestwil gedaan, en al had ze het ook in ernst gemeend, toch had ze Freins zo graag willen hebben.
Een jonge rijke boerenvrouw worden, op eigen grond wonen, dat was heel wat anders dan altijd hard werken en toch armoede lijden. En dan Freins, die hield van haar, was goed voor haar, was dat altijd geweest en zou dat ook altijd blijven. Al was hij dan ook een wat oude kerel, ontzettend lelijk en een zuiplap, ze moest er van haar kant ook *wat* voor over hebben! Als er niets aan mankeerde, dan was er toch zeker ook geen *sprake* van, dat hij een doodarme dienstmeid wilde trouwen, nog wel eentje van Poesten Klaos en

Eule die van de diakonie steun kregen.
Zo prakkezerend kwam Hillechien bij haar ouders thuis en het leek wel alsof het op haar gezicht te lezen stond want Klaos en Eule vroegen haar meteen wat er aan de hand was.
„Niets!" zei Hillechien en terwijl ze een onverschillige toon aansloeg, net alsof het haar niet kon schelen vroeg ze: „Hei al heuren zeggen, det Freins Hilbers giet trouwen met det Fömmechien van 't Vèène, die daor is komen te spinnen, toe ik vurt was?"
Eule kwam de deur zo goed als niet meer uit en hoorde zodoende weinig nieuwtjes meer. Klaos was die dag net voor één dag gehuurd door Jan Knelis waar hij takkenbossen gebonden had. 's Middags aan tafel hadden ze het daar toevallig over het gezin van Hilbers gehad. Het stond hem dan ook best aan, dat hij Hillechien wat kon inlichten.
„Of ze now al zo gauw zult trouwen, da week niet" zei Klaas, „maar dit week wel: Jan Knelis die hef 'n donderdag zölf eziene, dat Freins en Fömmechien op 't Vledder an 't scheuvellopen waren, dat Fömmechien, zoas det gebruuklijk is, heur trekker in en tentien trakteerde, dat Fömmechien d'r vriejd uutkwamp, en echte pronkstarte zèè Jan Krelis nog, mit echte kaante an de musse en 'n echte veere op de hoewd en dat ze bi'j al heur deftigheid en pronkeri'je en gezichte ezet haar, zo wies as te toe!
Freins haar d'r ook wel dapper utekeken en was nog hielemaole niet dronkent ewest, aanders as Jan Hilbers want die haar in Möppelt ewest en was al weer veur goewd half zeuven! Veur in Möppelt haar hi'j bi'j en hiel troepien boerenvolk in de harbarge zitten te zwetsen en te schroeten dat Freins en Fömmechien 't hielek d'r deur haren en det zien kiender het er now zo goed veuren haren staon, dat ze d'r mit menaar van heur anstaonde Meu Fömmechien op zien aldermienste nog wel viefduuzend gulden bi'jkregen en dan alles van Friens vanzölf ook nog."
Als het spreekwoord waarheid bevat, dat kleine kinderen en dronken mensen de waarheid spreken, dan behoefde Hillechien zich dus verder geen illusies te maken.
Hillechien wist er nu voorlopig genoeg van. Ogenschijnlijk besteedde ze er verder geen aandacht meer aan wat haar vader verder vertelde, maar het had haar geheel van streek gemaakt.
En het werd er niet beter op toen Klaas nog zei: „Ja Hillechien, zo ziej, geld wil bi'j geld wèzen, zo hef 't altied ewest en ie magt wel ies edacht hebben, dat Freins veule van oe höld — en dat zal wel waor wèzen ook — maar al issie ook nog zo mienzaam en gien sikkepittien groots, dat 't oen keerl nog wel ies kun wörden, dat hek nooit kunnen en willen gleuven en ie ziejt wel weer, dak gliek hebbe! In romantische boewken gebeurt zoks wel, maar in de warkelijkheid giet het niet zo toe! Freins is rieke, hef en groot kaptaal en ie bint arm, bringt niks mit en zo'n hielek das allennig wat veur 'n roman!"
Hoe weinig ontwikkeld Klaas de Poeste ook was, al was hij ook zo kort op school geweest, dat hij nauwelijks lezen of schrijven kon, toch was hij in menig opzicht niet zo dom en Hillechien, al deed het haar ook veel verdriet, begreep ook hier weer dat haar vader gelijk had, dat zij verstandiger had moeten zijn en nooit met die vrijerij met Freins had moeten beginnen.
En toch, toen ze 's avonds van haar ouders naar haar boerderij ging spookten allerlei gedachten en droombeelden in haar rond en beletten haar het slapen toen ze bij Karst Karsies en Zwane weer thuis was. Was ze dan bang dat ze er overbleef, dat ze geen jongen kon krijgen, nee, dat behoefde ze helemaal niet te wezen. Jongens kon ze genoeg krijgen. Jan Timmermans! Ze hoefde maar een vinger uit te steken en dan had ze hem en het was maar wat een flinke en oppassende vent! Och, ze wist er wel veel meer maar.... Freins wilde ze hebben en die wilde haar toch ook!?
Was het nu zo'n wonder dat hij met Fömmechien, die bij hem in huis woonde, op 't Vledder aan het schaatsenrijden was geweest en dat ze hem in een tentje getrakteerd had? Zoiets was toch heel gewoon op het ijs? Betekende dat dan meteen al dat ze spoedig gingen trouwen? Zou Freins dan zo maar ineens niet meer aan haar denken? Zou hij het niet meer weten van die ochtend, van dat gelukkige moment toen ze daar zaten op die kruiwagen met knollen bij de wagenschuur achter het huis? Och nee, dat kon hij niet vergeten zijn, net zomin als zij dat zelf kon en als ze daar alleen maar aan dacht, dan kon ze wel rustig gaan slapen ook! Freins die zou haar vast niet verstoten als een arme drommel aan de deur van de rijkaard nu hij één van zijn stand kon krijgen. Freins bleef voor háár de liefdevlam die bij aanraking ook in haar binnenste de liefde deed ontbranden, totdat er één onuitblusbare vlam uitsloeg die beide naturen in gloed zette en verwarmde met wondere bekoring. Freins móest ze hebben, ze moest en ze zou nog een keer met hem samenwezen, verenigd en verbonden door de banden die de natuur zelf aanlegt tussen twee mensenkinderen van beider geslacht; samenwezen zij, Hillechien en Freins, vertederd en verknocht en opgaande in elkaars liefde en trouw, één van ziel en één van zin.
Dat zou gebeuren en dat was de geruststellende gedachte waarmee ze die avond naar het dromeland verhuisde om ongestoord door te slapen tot de volgende morgen vijf uur toen de gewone dagtaak op de boerderij haar weer wachtte.

Pech gehad!

Nog maar net had opper Van Dijke de map met brieven dichtgeklapt en met een: „Tot de volgende keer," sloot hij de groepssamenkomst.
„Hé, hé," ging hoorbaar door het theorielokaal. Een verdraaid ondankbaar geluid als je naging met hoeveel ijver de groepscommandant al de administratieve rompslomp poogde voor te lezen; probeerde te doen naleven en daardoor meewerkte aan de meerdere glorie van 's lands beste politiekorps.
Dat „hé, hé," irriteerde de ouwe wel wat. Was dat nou de dank waarvoor je je een hele middag uitsloofde? En was het niet in het belang van de man zelf dat hij zijn voorschriften goed kende; dat hij iedere veertien dagen met de neus bovenop alle brieven en voorschriften werd gedrukt? „Ja, zo is het toch?"
En sprankelden de dienstvoorschriften niet van levendigheid en praktische waarde? Als je 't maar zien wilde.... Maar die jonge krengen van 't personeel leerden het nooit. En als er eens een grotere baas kwam dan stonden ze met de mond vol tanden. Dan zou je ze een katjewaai tegen der ....werk geven dat ze niet wisten waar ze moesten blijven. Nee, dan vroeger: bij het oude wapen. Tóen zat er muziek in. Dát was dienst doen. Als je dan van een behoorlijke lange nachtdienst thuis kwam met de ouwe en je had geen nummertje kunnen maken onderweg, dan zei de ouwe: „Kom jong, de deurknop is nog warm; we gaan nog een rondje." Maar nou....? Nee, dán vroeger.
Laatst had ie nog een van zijn personeelsleden betrapt op roken tijdens de dienst. Stond me daar dat snotjong te smoken alsof het „dienst" was. Nee, dienst is dienst en dan wordt ér niet gerookt. Artikel zoveel van de D.V. der R.P. verbood het immers? Nou dan? Maar leer ze het maar eens af! Uiteindelijk zou hij, opper van Dijke, de man zijn die op de kop kreeg dat leden van de hem onderhorige groep rookten tijdens de dienst.
Direkt daarop, tijdens de eerstvolgende groepssamenkomst, had hij de hele melogem van de rokerij extra luid voorgelezen. Hij was gedekt en zij waren gewaarschuwd en „een gewaarschuwd man rookt voor twee" maar dat mocht de ouwe niet weten. Hij met zijn roken en zijn dienstvoorschriften. Nergens in de hele Grondwet las je één artikel die 's mensen vrijheid ging beperken wat roken betreft. En dan maakten ze zich in Genève nog druk over de rechten van de mens. Ben je helemaal .....? Ik, wachtmeester der Rijkspolitie (z.v.) G. J. de Wijteraar rook tóch. Wat zegt u? Gevaarlijk? Een douw? Welnee man hoe kom je der bij? De baas heeft zowat eelt voor z'n gat vanwege de bureaustoel en de voorschriften; de grote baas komt niet op die afgelegen posten. Wat zou die man daar doen? Maar.... de grote baas kwam wél....

* *

Als je op een eilanden-provincie D.C. bent kun je beslist niet alle dagen elke post bezoeken. Dat wordt ook niet verwacht met permissie, maar zo nu en dan zag je toch de wagen van de baas over een der eilanden denderen, en was je al of niet gewaarschuwd door de collega's bij 't veer dat „ie" der aan kwam. „Nou laat maar komen niet; wij zijn der wel." „Bel jaa't," zeggen ze daar dan. Nou moet gezegd dat de baas erg gezien was. Hij was niet fitterig; hij strafte niet gauw maar áls hij 't een keer gezegd had dan wist je voorlopig genoeg. Die ogen van hem.... ja, die ogen, dié deden alles. Veel meer dan alle sterren en balken op zijn kraag. Hij zag en wist. Hij wist óók dat de wachtmeester G. J. de Wijteraar rookte tijdens de dienst; hij wist het. Hoe? Doet niet terzake. Op 't matje roepen die knaap? Och hij was anders niet zo beroerd, maar ja, voorschriften zijn er toch om nageleefd te worden. Toch maar eens zien waar die knaap uithangt vandaag. Ha, daar stond het: Patrouille van 14 tot 17 uur Dreister polder. Postvatten 15.30—15.45 uur Molen. Ja, dat treft. D.C. kijkt op zijn horloge. Komt mooi uit. Even langs rijden. Wijteraar jonge, kijk uit. Je gaat er aan dit keer, maar je hebt er om gevraagd....

* *

Achter de dijk is niemand. Auto stoppen; D.C. er uit. Klimt de dijk op. Met dat zijn oog het liefderijke polderland omvat dat zich ver uitstrekt tot over wazigblauwe waterwijdten, ziet de D.C. Vóór hem, beschut door de molen, staat de wachtmeester Wijteraar als een dienstvoorschriftentreiteraar; handen op de rug; sigaar in de mond, heerlijk genietend van de blauwe lucht die hij inademt bij elke trek aan zijn sigaar. Jonge, jonge, jonge, wat is dit land toch mooi. En wat is die sigaar lekker....
D.C. voelt zich als een jager die een haas kan schieten in zijn leger. „Nee, niet sportief genoeg". Met afgewend hoofd geeft D.C. een aartsvaderlijke kuch. Hij weet: Nu móét het gebeuren. En ja, het ís gebeurd. Met dat de wachtmeester de kuch hoorde, zag hij de grote baas op de kruin van de dijk. Wég sigaar; als de weerlicht flitsen even materialisme en gehoorzaamheid bij elkaar langs. In zijn schrik tóch nog de gedachte aan behoud van de sigaar. In de zak van zijn overjas. De baas gaat zó weer weg en hij, wel hij rookt dan wel verder. Ja, zeker dat dacht je maar. Hij meldt zich volgens het zoveelste artikel van de D.V. en heeft „geen bijzonderheden".
Ja, en nu is het woord aan de D.C. Die moet praten, almaar praten. Dat kan hij wel maar doet het niet graag. „Zo, dus geen bijzonderheden?" „Nee, majoor". Tja, nu verder. „Hoe is het thuis?" „Goed, majoor". (Dank u, vergeet hij). „En hoe gaat het met de studie?" „Oók goed, majoor". Wat moet de Wijteraar nu zeggen? „Hoe is 't bij u thuis majoor?" Nee, da's te gek. Of de majoor nog studeert? Hem een zorg. Ik wou dat die man (nogmaals met permissie) maar opmieterde. Langzaam voelt de Wijteraar warmte bij zijn been opkriebelen. Hoe loopt dit af?
D.C. monstert kwasi het uniform van zijn slachtoffer. De rechter-overjaszak dampt een weinig. Niks zeggen, eventjes wachten. Nóg es vragen hoe het thuis is? Ha, het weer. „Ja, pracht weertje, majoor." „Ja, beter, als gisteren, majoor". Hé, wat wordt zijn rechterbeen warm. Er zal toch niet....? Wel nee, zo'n sigaar dooft natuurlijk direct. Majoor monstert nog es zijn kleren. Dan ziét D.C. Geel-bruine rook kringelt door de jaszak naar buiten. Een gat als een theeschoteltje brandt zich, bevorderd door de buitenlucht, gretig al verder uit. Nog even en de hele wmr. de Wijteraar zou „wijlen" zijn. Met een kort „Ik heb verder niets voor je" verdwijnt de D.C. haastig over de dijk. Hij kon nog nét z'n waardigheid ophouden. Maar ook nét. Achter de dijk proest hij het uit. Dit is beter dan tien keer op het matje. En de Wijteraar? Hij heeft hem gevoeld en rookt niet meer, althans zó lang niet voor hij een nieuwe overjas heeft overgespaard. Dat had zijn vrouw bepaald. En gelijk had ze.....

H.H.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (32)

KAMMERRAETSKIP

It is nou al wer tritich jier lyn en it barde yn it âlde Dimter bij 4-I R. H. Dat geheimskrift seit Jo neat fansels, 4-IRH. Sa neamde men foarhinne in ûnderdiel fan'e husaren, nou de „Huzaren van Boreel".
In Sneintomoarn, yn it winterskoft 1926-1927. De greatste helte fan it eskadron wie net oanwêzich mar siet thús. Wy stiene „aangetreden" foar appèl om dêrnei nei de stâl to gean en dê hynders to fuorjen. Dat wie sa de gewoante bij de cavelerie. En as men gjin wacht hie, wie men dan it fierdere diel fan'e Snein frij.
Nei de stâl ta mochten wy perfoarst gjin skuon oan ha, mar moasten de klompen droegen wurde. Sa hiet it de Garnizoenscommandant forordonnearre. En „Befehl ist Befehl." Mar, as men sa'n foech tweintich jier âld is, hat men it omtinken net fan lettere jierren. Dat sadwaende.
Ww hiene learkeklompen, sa't dy yn'e wâlden in bulte droegen wurde. En sa lang as de learkes it hâlde is er neat to rêdden mei dit soarte klompen. Frijhwat minder wurdt it lykwols, hwannear't dêr mankemint oan komt en hammer en spikers net by de hân binne. Dan is Leiden in last, tominsten, foar safier't in jongfeint fan tweintich yn'e pypsek sitte kin.
En nou moast it útrekkene my barre, dat ein fan'e learkes fan myn klompen los rekke wie. Reparaesje wie met mear mooglik en dus, de skuon oan. Yn dy jieren siket men meastentiids de wei fan'e minste wjerstân, oftowol, „de brede weg ten verderve...." Ik moast it wol weagje en rekkene op in wachtmeester fan'e wike mei bigryp. Sa stiene wy dan, op heale sterkte, dy Sneintomoarns yn'e rigele.
Alles amme de rêst fan'e Snein. Noegjend letten de tsjerkeklokken harren kling... klang... kling... klang... Lofts fan my stie in keamergenoat dy't, hoewol op 't sikerapport, dochs de appèls mei ûndergean moast. De jonge hie him trochriden op in hurd Ingelsk seal.... Sa't ynwijden wol witte, koe men yn sokke gefallen, as men op it sikerapport foar kaem nammentlik, nei it appèl wer ynrukke. Myn maet koe dus dan syn keamer wer opsykje.
De wachtmeester ynspektearre it gelid en bleau, fansels, foar my stean. „Je klompen?", oan myn adres. „Kapot, wachtmeester. Leertjes los", andere ik. „Hoe heet je?". „Dy en dy", ik. „Kamer?" „Tweeënzestig, wachtmeester", myn biskied. „Krib?" „Vierde van rechts, wachtmeester", ik wer. „H'm", de wachtmeester ta bislút.
Swijend en roerleas hie myn maet-keammergenoat, dit alles oanheard. Doe, „Geeft, acht. Rechtsom. Voorwaarts, mars". Nei de stâl. Myn maet fan lofts wer nei boppen en, „met bekwame spoed"!. Noch altiten swijend... Underweis nei de hapkes gyng it sa yn my om dat de wachtmeester him wolris oertsûgje soe en meitsje in reis nei keammer 62. Mar hawar, it feit wie net sa swier nei myn bitinken. Lykwols, hie ik net sein fan „de leertjes"?, dus beide?
Fan de stâl wer nei de keammer. Myn maet wie dêr. Ik seach ûnder myn krib. Radikael! Beide learkes. Folslein.....!!
Doe seagen wy minoarren yn'e eagen, myn maet en ik. Laconiek sei'r, „ik was earst....!" Seit dit Jo hwat? Sokke maten forjit men net....
Tweintich jier letter stie hy wer yn't gelid. Nou op Skiphol, de achtste Meije; Churchil kaem oan. Nou stie ik foar de rigel, ynspektearre de minsken en seach him, myn âld maet, wer. Deun foar him bleau ik stean en neamde syn foarnamme...
Biskieden as altiten sei er, „en nog wel mijn voornaam onthouden?". Ja, nommele freon, sokke dingen forjit in Fries net.
En nou wit ik wol, neijer bisjoen wie it in simpel gefal, mar, witte Jo, de ynstelling fan dizze man. Wurden hied'r net nedich. Swijend bigriep er en, hwer't it om gyng, de hanneling. „Gründlich".

X.

VRAAG EN AANBOD

Wie helpt postzegelverzamelaar aan postzegels uit Suriname, Ned. Antillen, Nieuw-Guinea, Indonesië of andere landen, of zo ook aan een correspondentie-adres in Suriname en of in de Ned. Antillen?
Ook wel genegen postzegels over de gehele wereld te ruilen, desnoods tegen catalogus waarde.
Bericht aan B. Bijma, wmr 1e kl. Kakenweg 9 te Stiens (Fr.) Tel. 05109—485.

TE KOOP AANGEBODEN:

1 kamgaren overjas voor adjudant, maat 52,
1 lederen koppel.

Prijs nader overeen te komen.

L. J. de Goede, Mozartstraat 77, Leeuwarden.

ONS 5-CENTS-FONDS

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank aan het 5 cent fonds, voor de prachtige kerstkrans die ik tijdens de Kerstdagen mocht ontvangen.

G. Nijzing,
Idskenhuizen.

Ik moge u even laten weten,
Dat de Kerstman mij ook dit jaar niet heeft vergeten;
Hij verraste mij met een prachtige doos bonbons,
En bracht daarmede een licht in de donkere dagen,
Van „in de mensen een welbehagen",
Afkomstig van het 5-cent-fonds.
Het fonds, dat nimmer vergeet hen, die verkeren in smart,
Ontvange veel heil en zegen uit een dankbaar jongens-hart.

Henkie Frederiks,
Beertsterweg 46
Winschoten.

Aan alle leden van het „Vijf-cent-fonds" mijn hartelijke dank voor de prachtige kerstkrans, die ik bij mijn terugkeer uit het ziekenhuis juist vóór de Kerstdagen, namens genoemd fonds mocht ontvangen.

C. Bakker,
Inialaan 35, Garijp.

Hartelijk dank voor de mooie fruitschaal, die ik tijdens mijn ziekte voor de feestdagen mocht ontvangen.

De wachtmeester 1e klasse,
E. Timmer, Wildervank.

Mijn hartelijke dank aan „Ons 5-cent-fonds" voor de heerlijke kerstkrans, die ik tijdens mijn ziekte op 24 dec. l.l. mocht ontvangen. Het was een ware verrassing.

M. W. Tabak—v. Weert,
Sleen.

Bij dezen mijn hartelijke dank voor de heerlijke kerstkrans, die ik na mijn operatie heb ontvangen.

Hoogachtend,
R. Timmer—Jipping
Sleen.

Daags voor de Kerstdagen werden wij verrast met een kerstgeschenk van het 5-cent-fonds. Het was een prachtige taart die zich wel liet smaken.
Langs deze weg betuigen wij dan ook onze hartelijke dank daarvoor.
Wilt u tevens even overste Hoekstra en de heer Ousen namens ons bedanken?

De hartelijke groeten van
J. Bults en echtgenote,
Groningen.

Bij deze moge ik u hartelijk dank zeggen voor de aardige verrassing, welke wij voor ons dochtertje Tineke van u mochten ontvangen, met Kerstmis.
Zij maakt het zeer goed en de dokter is wel tevreden over de vooruitgang van haar.

Hoogachtend,
Fam. v. d. Wees, te Kantens.

ZEEVAART MAATSCHAPPIJ HOORNSEDIEP
GRONINGEN

N.V. SCHEEPSWERF „VOORWAARTS'
v/h E. J. HIJLKEMA
HOOGEZAND

N.V. Scheepswerf Westerbroek
v/h J. G. Bröerken
KUSTSCHEPEN SLEEPBOTEN

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

E. J. SMIT & ZOON'S
SCHEEPSWERVEN N.V. – WESTERBROEK
Kustschepen en sleepboten

BODEWES' SCHEEPSWERVEN N.V.
MARTENSHOEK
Bouwers van COASTERS en alle andere vaartuigen

N.V. SCHEEPSBOUWBEDRIJF
v/h Th. J. FIKKERS TE FOXHOL
bouwt
Kustvaartuigen, sleepboten, rivier- en Kanaalschepen, rondvaartboten, directie- en patrouilleboten

N.V. SCHEEPSWERF WATERHUIZEN
J. Pattje
Waterhuizen – Groningen

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

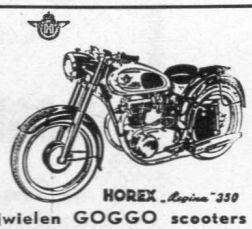

hoy- vleeswaren | *zijn lekkerder!*
vleescentrale assen

Ziengs GEZONDHEIDSSCHOENEN
GENEZEN UW VOETEN
ZIENGS SCHOENENMAGAZIJNEN
ASSEN - EMMEN - COEVORDEN

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

Drink **Pé-Wé** vruchtenlimonade

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551 — Emmen Tel. 1372

Het onmisbare studiehandboek, dat geheel up-to-date is:

Handboek voor de Politie
door W. H. SCHREUDER
Commissaris van Politie b.d. te Amsterdam

De inhoud van dit uitnemende studieboek is aangepast aan de nieuwe bekwaamheidseisen, waaraan moet worden voldaan voor het behalen van de Staatsdiploma's A, Aa en B.
Als gevolg daarvan is zowel de 6-delige als de 4-delige uitgave uitgebreid met de nieuwe vakken *Practisch politie optreden, Rapporten,* en *Dienstcorrespondentie.* Bovendien werd opgenomen het vak *Situatietekenen.*
Prijs 4-delige losbladige uitgave *f* 52.—
6-delige losbladige uitgave *f* 78.—

Een uitvoerig prospectus wordt op aanvrage geheel vrijblijvend gezonden.

Leidraad Nederlandse Taal
(met sleutel)
door J. G. ASSENDORP en P. A. PERRELS
Thans voorzien van een **gratis aanvulling „Nieuwe Spelling".**
Leidraad *f* 4.50 — Sleutel *f* 0.80
Verkrijgbaar in de boekhandel.
A. W. SIJTHOFF's UITGEVERSMIJ N.V., Leiden

Udema's
droge
Boerenmetworst
heeft altijd voorrang!!

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

MEDEMA *Carrosserieën*
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN: Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING
Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Gedenk de
ADVERTEERDERS
van dit blad

Betere horloges
KIESTRA
b/d Poelebrug

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

VERHUIZINGEN
Alle diensten
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26151

GARAGE L. TIGELAAR
SMILDE, Telefoon 9082 – ASSEN, Telefoon 3506
SHELL SERVICE-STATION
Prachtig gelegen ruime inritten

't Vulpenhuis *HIDDEMA*
Herestraat 43 - Groningen - Tel. 21382
Alle merken ● Alle reparaties

Materialen voor tekenen en kunstschilderen
H. WIEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
K. BOSSINA
Zuiderdiep 9
Groningen

J. KNOOP N.V.
Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235
In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens
☆
Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.
KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland
Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (36) 36

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No. 3
1 maart 1957

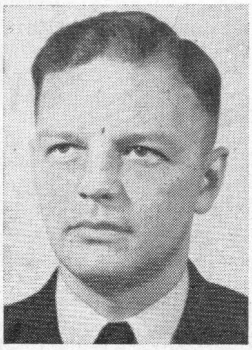

van de redactie

Het zal ditmaal voor het laatst zijn, dat ik, als redacteur van de Reflector, het woord tot u richt.
Na de aanvaarding van het Districtscommando te Heerenveen is het mij nl. gebleken, dat ik de redactie van de Reflector niet langer kan blijven voeren.
Het lijkt mij nog maar zo kort geleden, dat ons orgaan op 1 mei 1952 zijn intrede bij u deed (op twee maanden na 5 jaar) en u zult kunnen begrijpen, dat het een hele stap voor mij is om „het groot geworden kind" aan een ander over te geven en er afstand van te doen. Niet, dat ik het mijn opvolger, de Luitenant L. P. Bergsma te Assen, niet zou toevertrouwen, integendeel, een betere redacteur is er volgens mij niet te vinden, maar omdat je nu eenmaal moeilijk afstand kan doen van je eigen geesteskind.
We hebben allen het kind zien groeien met vallen en opstaan, we hebben allen tenslotte onze steun toegezegd om er iets van te maken en ze loopt de laatste jaren er aardig kwiek overheen.
Maar ze zal ook telkenjare weer „grond" onder haar voeten moeten voelen, al bestaat die ook mede uit zoveel maal f 1.50, per jaar. Zonder een jaarlijkse bijdrage is haar bestaansrecht niet verzekerd.
Ik hoop dat u de komende periode met mijn opvolger op deze geharde weg verder zult gaan; zelf heb ik dan het volste vertrouwen dat het kind een goede toekomst tegemoet gaat, al kost het ook ongeveer f 500,— per maand!
Juist daarom is niet alleen uw financiële, maar ook uw morele steun noodzakelijk. Zorgt voor de noodzakelijke kopij; steunt uw nieuwe redacteur in alles wat hij eventueel van u zal vragen.
Ik wens de Reflector een heel lang leven, in het belang van de Rijkspolitie in ons Gewest.

Uw oud-redacteur,
G. VAN DIJK.

★ MUTATIES ★

MUTATIES OFFICIEREN

Benoemingen:

Dir. officier der Rijkspolitie 3e klasse **P. J. G. Aalders.** Met ingang van 1 februari 1957 op eervolle wijze ontheven van het commando over het district Heerenveen der Rijkspolitie en aangewezen als commandant van het district Leeuwarden der Rijkspolitie.

Officier der Rijkspolitie 1e klasse **G. van Dijk.** Met ingang van 1 februari 1957 ontheven van zijn indeling bij de Staf van het district Groningen der Rijkspolitie en aangewezen als commandant van het district Heerenveen der Rijkspolitie.

Bevorderingen Officieren:

A. S. Fogteloo, m.i.v. 1-1-1957 tot Dir. Off. der Rp. 1e klasse.

A. W. de Vrieze, m.i.v. 1-1-1957 tot Dir. Off. der Rp. 3e klasse.

G. van Dijk, m.i.v. 1-1-1957 tot Dir. Off. der Rp 3e klasse.

E. A. Mackay, m.i.v. 1-1-1957 tot Dir. Off. der Rp. 3e klasse.

MUTATIES PERSONEEL

Spijker G., opperwmr. no. 244 als mwr. 1e kl., van Drogeham naar Surhuisterveen als Post-C.

Pieters S., opperwmr. no. 101, van Oosterhoogebrug naar Warffum als Gr.-C.

Broek H. v. d., opperwmr no. 290, van Havelte naar Groesbeek als Gr.-C.

Met ontslag:

Osinga E., opperwmr. no. 393, Oude Bildtzijl. Met pensioen.

Lenos J., adjudant no. 413, St. Anna Parochie. Met pensioen.

Ennema B., wmr. 1e kl. no 3382, Grootegast. Wegens overgang naar een burger betrekking.

Boer D. de, wmr. 1e kl. no. 64, Leeuwarden. Met pensioen.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Lammers A. J., no. 59, Slochteren m.i.v. 1-2-'57.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse:

Rehwinkel J. P., no. 662, Assen m.i.v. 1-2-'57.
Toet W. A., no. 663, Exloo m.i.v. 1-2-'57.

Bevorderd tot wachtmeester de adspiranten:

Bil R., Terhorne m.i.v. 1-1-'57.
Bosma M., Koudum m.i.v. 4-1-'57.
Postma J., Finsterwolde m.i.v. 4-1-'57.
Haan A. de, Coevorden m.i.v. 16-1-'57.
Kempenaar IJ., Buitenpost m.i.v. 17-1-'57.
Koops J., Blijham m.i.v. 18-1-'57.
Kalt W. E. IJ., Marssum m.i.v. 18-1-'57.
Veen K. v., Exloo m.i.v. 19-1-'57.
Vries K. de, Peize m.i.v. 19-1-'57.

Opgeheven zijn de posten:

WIRDUM en LEERMENS van de groep Loppersum m.i.v. 1-3-'57.

Belast met het postcommando te Oosterhoogebrug:

Bergman H. W., wmr. 1e kl., Oosterhoogebrug.

Belast met het postcommando te Havelte:

Veen J. v. d., wmr. 1e kl., Havelte.

Geboren:

Neenske d.v. owmr. G. Spijker en J. v. d. Meer te Surhuisterveen.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

6e jaargang no. 3 Verschijnt 1 x per maand 1 maart 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Commandowisseling bij het district Heerenveen

Onverwacht — althans voor het personeel — viel op 28 januari 1957 te Heerenveen het bericht: „Majoor Aalders gaat naar Leeuwarden als districtscommandant". De eerste reactie: „Jammer, voor het district." En, inderdaad, . . . het bericht bleek juist. De officiële stukken lieten geen twijfel. De majoor Aalders, die in de ruim drie jaren gedurende welke hij het commando over het district Heerenveen mocht voeren, daarin een sfeer van groot onderling vertrouwen had weten te scheppen, was door de minister van Justitie van zijn post ontheven met gelijktijdige aanwijzing als districtscommandant te Leeuwarden. Tegelijkertijd was met het commando over het district Heerenveen belast, de kapitein Van Dijk, als redacteur van „De Reflector" voor het district geen onbekende.

In verband met andere commando-mutaties in het gewest, werd de officiële commando-overdracht te Heerenveen, vastgesteld op zaterdag 2 februari 1957.

Op deze dag, te omstreeks tien uur, stonden in de daartoe ontruimde garage van de Verkeersgroep Heerenveen in carré opgesteld het voltallige personeel van de districtsstaf, alle groepscommandanten met één van hun personeelsleden alsmede het personeel van de Verkeersgroep.

Als gasten waren voorts aanwezig elf van de dertien burgemeesters uit het district, de districtscommandanten te Winschoten en Assen, mr. Niemeijer, subs. officier van Justitie te Leeuwarden, mr. De Vogel, wnd. kantonrechter te Heerenveen, de korpschefs van Gemeentepolitie te Heerenveen en Opsterland, de K.H. B.B. te Heerenveen, de kolonel b.d. H. Onderstal (zelf eenmaal commdt. van het district Heerenveen), de heer S. de Jong, secr. prov. commissie S.W.G., de majoor De Vries, prov. commdt. Nationale Reserve alsmede de heer L. O. ten Cate als redacteur Friese Pers en persoonlijk vriend van de vertrekkende districtscommandant. Tevens waren aanwezig de dames Fogteloo, Aalders, Van Dijk, Onderstal en Ten Cate.

Nadat de gasten waren ontvangen en het aanwezige personeel aan de gewestcommandant, de overste Fogteloo, was gepresenteerd, volgde inspectie van het opgestelde personeel, waarna de op deze commandowisseling betrekking hebbende besluiten bij monde van de luitenant Van Dijk, toegev. officier distr. Leeuwarden, werden voorgelezen.

Na deze voorlezing verzocht de gewestcommandant aan de majoor Aalders, zijn commando te willen overdragen aan de aanwezige kapitein Van Dijk.

De majoor Aalders releveerde dat hij destijds met dankbaarheid en blijdschap het commando over het district Heerenveen had aanvaard en dat hij — hoewel dankbaar voor de eervolle benoeming te Leeuwarden — het district Heerenveen node zou verlaten. De gegroeide banden van vriendschap en vertrouwen wilde hij echter als een kostbaar bezit gaarne onder alle omstandigheden vasthouden. Spr. bracht in zijn toespraak

welke voor elk der betrokkenen vaak een zeer persoonlijk karakter droeg (kenmerkend voor de onderlinge verhouding en geest in het district) dank voor al het goede dat hij binnen het district had ontmoet en voor de uitermate prettige wijze waarop hij naar alle kanten — zowel in als buiten het korps — steeds was tegemoetgetreden en had mogen samenwerken.
Na deze hartelijke toespraak, die anderzijds een glimp van weemoed niet miste, droeg de majoor het commando over aan de kapitein Van Dijk, hierbij al de aanwezigen in hun ambtelijke verhoudingen verzoekende de kapitein op dezelfde wijze tegemoet te treden als men het hem had gedaan.
Kapitein Van Dijk, hierna op verzoek van de gewestcommandant het commando over het district Heerenveen aanvaardende, bracht te bestemder plaatse dank voor het in hem gestelde vertrouwen, blijkende uit zijn benoeming tot commandant van het district Heerenveen.
Zich in een korte toespraak tot al de aanwezigen richtende, gaf spr. de verzekering dat hij zich volledig zou inzetten om het commando op de juiste en van hem gevraagde wijze te vervullen hierbij rekenende op het vertrouwen en de steun van allen met wie hij in ambtelijke verhouding zou komen te staan. In het bijzonder bracht hij dank aan de majoor Aalders voor de wijze waarop deze hem had ingeleid, hierbij stellende dat het hem, gezien de gebleken verhoudingen, niet gemakkelijk zou vallen in diens voetstappen te treden. „Niet vrij van plankenkoorts, doch met een ernstig beroep op uw aller vertrouwen aanvaard ik dit commando", aldus besloot kapitein Van Dijk.
Nadat de genodigden de gelegenheid hadden gekregen van de plaats der overdracht te vertrekken, mocht het opgestelde personeel „tijdelijk" inrukken en was aan deze „in stijl"-gehouden overdracht, welke niet naliet indruk op de aanwezigen te maken, een einde gekomen.

Na deze officiële plechtigheid volgde in hotel „De Koornbeurs" te Heerenveen een heel wat minder „officiële" doch niet minder pakkende afscheidsbijeenkomst t.a.v. majoor en mevrouw Aalders waarbij tevens van de gelegenheid gebruik werd gemaakt om nader kennis te maken met kapitein en mevrouw Van Dijk. Op deze bijeenkomst werden heel wat harten op de tong gelegd en liet men het zeer terecht, niet bij woorden alleen.
De districts-adjudant S. de Jong, optredende als tolk voor al de geledingen en diensten van het gehele district, gaf op zeer sobere, doch rake wijze een fijne karakterschets van de majoor Aalders waarbij hij verschillende ups en downs niet vergat en met enkele fijne trekjes en soms een persoonlijke noot de majoor allereerst dank bracht voor het niet te vergeten feit, dat hij „zijn hart" aan het district had gegeven.
In het bijzonder releveerde hij de wijze waarop de majoor Aalders steeds had getracht de persoonlijke belangen van het personeel te behartigen zonder de dienstbelangen te schaden.
Hij memoreerde, dat het personeel van het district, van hoog tot laag, de majoor zeer node zag vertrekken, doch wenste hem niettemin geluk met de benoeming te Leeuwarden, de hoop uitsprekende, dat de majoor ook in zijn nieuwe werkkring onder Gods zegen voldoening zou mogen vinden.
Teneinde het niet bij woorden te laten, bood spreker de majoor, wiens hobby voldoende bekend was, een oude kaart van de provincie Friesland aan, daterende — als wij het wel hebben — uit het jaar 1638.
Vervolgens mevrouw Aalders in zijn afscheidswoord betrekkende bracht hij haar dank voor de bijzondere wijze waarop zij steeds naast haar man had gestaan maar nog meer voor de wijze waarop zij met de gezinnen van het personeel, meer speciaal met nagenoeg alle gevallen van ziekte of andere deprimerende omstandigheden, had medegeleefd. Als tastbare herinnering werd mevrouw Aalders namens al het personeel een fraaie bloemenmand aangeboden.

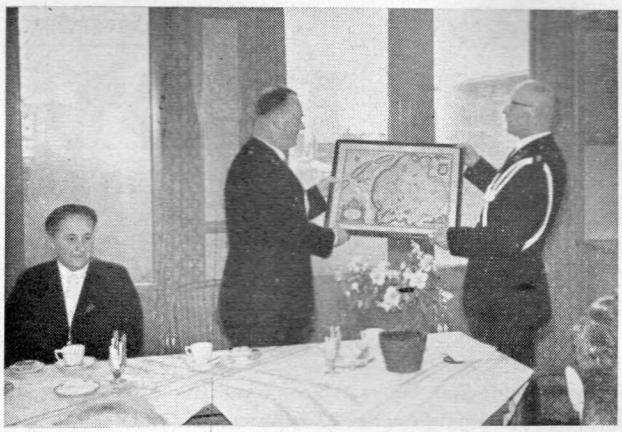

Zich hierna tot de nieuwe districtscommandant, de kapitein Van Dijk alsmede tot mevrouw Van Dijk, richtende, heette hij hen binnen het district van harte welkom, hierbij de verzekering gevende dat er op gerekend kon worden dat het personeel zijn nieuwe commandant met vertrouwen tegemoet zou treden in de hoop, dat de kapitein de voetstappen van zijn voorganger zou willen drukken.
Aan mevrouw Van Dijk werd namens het district als blijk van welkom een fraaie bloemenmand aangeboden.
Hierna werd het woord „gevoerd" door de reserve-adjudant Kuipers, die op de alom van hem bekende wijze in een niet lange doch van humor geenszins ontblote toespraak namens al de reservisten de majoor dank bracht voor de stimulerende wijze waarop hij met betrekking tot de reverse-rijkspolitie steeds was opgetreden, vaak met opoffering van voor de nachtrust bestemde uren. Mevrouw Aalders in zijn dankwoord betrekkende, bracht hij in het bijzonder dank voor de wijze waarop ook zij met de reservisten had medegeleefd, blijkens haar nagenoeg nimmer ontbreken op de bindingsavonden der reservisten.
Namens al de reservisten bood de adjudant Kuipers aan majoor Aalders een bureauklokje aan, hierbij als motief aanvoerende, dat hem uit zeer welingelichte bron ter ore was gekomen, dat de majoor nog al eens in tijdnood zat en niet „op een uurtje keek". Mevrouw Aalders werd vereerd met een kamerplant.
In verband met het feit, dat het de res.adj. Kuipers niet gegeven was deze bijeenkomst tot het einde toe bij te wonen, richtte terstond hierop de majoor Aalders zich tot de „oude grijze" adjudant, met humor terugkaatsende een dankwoord aan het adres van al de reservisten en hun voorman, hierbij in het bijzonder naar voren brengende de goede geest onder de reservisten en het elan waarmede „vader" Kuipers steeds voor en met zijn mannen was opgetrokken. „Weest er van verzekerd dat ik de reserve-Rijkspolitie uit het district Heerenveen niet zal vergeten", aldus de majoor, die zich met het hem aangeboden cadeau zeer vereerd toonde.
Na de adjudant Kuipers greep — volgens zijn zeggen — burgemeester Tjaberings van Wymbritseradeel gaarne de gelegenheid aan om namens al de burgemeesters binnen het district (voor zover niet door dringende zaken verhinderd, allen aanwezig) als „oude grijze" mentor de majoor dank te brengen voor de uitzonderlijke wijze waarop hij steeds had getracht de goede verhoudingen op te bouwen of te bewaren.
„Als de majoor Aalders je burgemeesterskamer binnendrong, kwam er een vriend, die warmte medebracht", aldus burgemeester Tjaberings, die besloot met de wens dat het de majoor in zijn nieuwe district wel zou mogen gaan.
Zich hierop in het kort tot de kapitein Van Dijk rich-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (40)

tende, gaf spr. namens al zijn collega's de verzekering dat de kapitein zou mogen rekenen op het volle vertrouwen van de burgemeesters.
De K.H.B.B.-Heerenveen, de kolonel b.d. Onderstal, hierna het woord richtende tot de majoor Aalders, memoreerde de zeer goede samenwerking en bracht de scheidende d.c. dank voor alles wat deze in het belang van de samenwerking had gedaan, ook wat betreft enkele „wijze" voorstellen op organisatorisch terrein welke ontegenzeggelijk de betreffende diensten ten goede waren gekomen.

De heer S. de Jong, secretaris van de prov. commissie S.W.G. gaf daarna op vlotte wijze de dankgevoelens weer van de prov. commissie als wier lid de majoor Aalders altijd zijn beste krachten in woord en daad had getoond. „Wij hebben geen reden hier te treuren, integendeel", aldus de heer De Jong. „U blijft en komt dichterbij".
Zich richtende tot de nieuwe d.c., de kapitein Van Dijk, riep spreker deze een hartelijk welkom toe. „Wij verwachten en vertrouwen u in onze commissie als een waardig opvolger van majoor Aalders te zien verschijnen", aldus besloot de heer De Jong.

De heer Ten Cate, vervolgens sprekende namens de „Friese Pers", memoreerde het feit, dat men in het prille begin van de dienstperiode van de majoor Aalders te Heerenveen eens zeer vreemd had opgekeken, dat een politie-officier plotseling was neergestreken in een redactiebureau aan de Heideburen te Heerenveen, iets wat men zeer zeker niet gewend was. Dit eerste neerstrijken had allengs een verhouding doen ontstaan welke aldus spreker uniek mag worden genoemd. „Uw houding", aldus spreker, „heeft er veel toe bijgedragen een juist begrip voor elkanders taak te verkrijgen en wederkerig rekening te houden met elkanders belangen. Wij zijn u daarvoor zeer veel dank verschuldigd. Als huisvriend dank ik u zeer persoonlijk voor hetgeen u voor mij en mijn gezin na mijn eerder gememoreerde eerste kennismaking is geweest."
Zich richtende tot de nieuwe districtscommandant riep de heer Ten Cate deze een hartelijk welkom toe, de verzekering gevende, dat de kapitein Van Dijk te allen tijde op tegemoetkoming kon rekenen. In het bijzonder verzocht de heer Ten Cate aan de kapitein Van Dijk, waar mogelijk de bijzonder goede verhouding te willen bestendigen.

De adjudant Schoenmaker, hierna sprekende namens de Politie Sportvereniging Heerenveen, dankte de majoor Aalders voor alle medewerking die hij steeds aan de P.S.V.H. had gegeven. „U was zelf geen praktisch sportbeoefenaar en werkend lid, doch op de achtergrond konden wij steeds uw steun voelen", aldus spreker, die nog een kort resumé gaf van de grote dagen der P.S.V.H., in het bijzonder die op het gebied van de wandelsport, waaraan de majoor steeds zijn stimulerende medewerking had gegeven.
De dank van de P.S.V.H., waarin ook mevrouw Aalders terecht werd betrokken, werd op tastbare wijze onderstreept door aanbieding aan de majoor van een fraai wandbord van Makkumer aardewerk waarop gesteld was één der lijfspreuken van de ontvanger, t.w. „It is mei sizzen net to dwaen". Mevrouw werd bij herhaling in de bloemetjes gezet.
De majoor Aalders, hierna in zijn generaal antwoord zich richtende tot al de aanwezigen, liet blijken, dat dit voor hem één der moeilijkste (zoal niet h e t moeilijkste) ogenblikken van zijn aanwezigheid in Heerenveen was.
Al de sprekers persoonlijk en vaak van man tot man, mede namens mevrouw Aalders, bedankende voor hun vaak treffende woorden en voor de stoffelijke blijken waarmede vele woorden vergezeld waren gegaan, dankte hij in het bijzonder voor het vertrouwen hetwelk hij steeds had mogen genieten en kunnen schenken. „Wat ik gedaan heb meende ik te moeten doen en ik dank God dat ik 't mocht doen, met uw medewerking. De tijd gedurende welke ik te Heerenveen mijn ambt mocht waarnemen is geweest één van de prettigste in mijn leven. Ik zal haar niet vergeten", aldus besloot de majoor.
De nieuwe districtscommandant, kapitein Van Dijk, hierna voor kort het woord verkrijgende, deelde mede uitermate getroffen te zijn door de prettige sfeer en het voelbare onderlinge vertrouwen en dankte mede namens mevrouw Van Dijk voor de warme wijze waarop zij te Heerenveen op dat tijdstip reeds waren ontvangen.
„Het zal voor mij zeer moeilijk zijn, gezien de indrukken die ik nu reeds moet verwerken, de majoor Aalders waardig op te volgen", aldus kapitein Van Dijk, die aller medewerking en steun bij de uitoefening van de hem toevertrouwde taak inriep.

Nadat majoor Aalders had verzocht het officiële gedeelte van deze afscheidsbijeenkomst te mogen afsluiten, bleven de aanwezigen nog geruime tijd gezellig bijeen, waarbij het uitermate prettig aandeed de wijze waarop zowel mevrouw als de majoor zich tussen de aanwezigen voegden om nog eens — hopelijk niet voor het laatst — gezellig te praten en herinneringen op te halen.
Het einde kwam met de gelegenheid voor ieder om met een persoonlijke handdruk afscheid te nemen van mevrouw en majoor Aalders, waarbij een enkel persoonlijk woord van hart tot hart veelal niet achterwege bleef.
Al het personeel maakte vervolgens nog gaarne gebruik van de gelegenheid om persoonlijk met mevrouw en kapitein Van Dijk kennis te maken. DV.

Kapitein Van Dijk
nam afscheid van district Groningen

„Met ingang van 1 februari 1957 wordt de officier der Rijkspolitie 1e klasse G. van Dijk, belast met het commando over het district Heerenveen."
Ziedaar de oorzaak, dat de kapitein Van Dijk op vrijdag 8 februari 1957 afscheid nam van het district Groningen.
Te omstreeks 10.00 uur werd mevrouw Römelingh, mevrouw Van Dijk en de kapitein Van Dijk door de districtscommandant, overste Römelingh, in de gezellige serre van het café Helpman te Groningen binnen geleid. Daar waren aanwezig al de leden van de districtsstaf en alle groepscommandanten van het district Groningen, alsmede de nu gepensioneerde adjudant Hiemstra, voormalig groepscommandant te Warffum.
De overste Römelingh, die de leiding had, heette allen hartelijk welkom en feliciteerde de kapitein Van Dijk met zijn benoeming tot commandant van het district Heerenveen.
Hij belichtte daarna het zijn van commandant en welke prettige en moeilijke dingen zich daarbij kunnen voordoen. Het is niet voldoende alleen zorg te dragen, dat alles goed loopt, doch men heeft er rekening mede te houden, dat men met mensen te doen heeft.
De overste haalde daarbij verschillende voorvallen aan,

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (41)

die hij in de praktijk had meegemaakt. Hier bleek wel, dat een commandant niet alleen boven zijn personeel moet staan, maar ook er naast en dat een gesprek dikwijls verhelderend kan werken, zodat men elkaar beter gaat begrijpen en waarderen.
De overste bracht de kapitein dank voor hetgeen hij in de afgelopen vijf jaren voor het district Groningen had gedaan. Het was nl. op 1 februari 1957 ook juist vijf jaar geleden, dat de kapitein als toegevoegd officier te Groningen kwam. De overste wenste de kapitein veel succes toe in het district Heerenveen en hoopte dat het mevrouw en de kapitein bijzonder goed mocht gaan in hun nieuwe woonplaats. Hij liet, mede namens zijn echtgenote, zijn goede wensen vergezeld gaan van een mooi wekkerklokje.
Hierna gaf overste Römelingh het woord aan de adjudant Daling.
Sprekende namens het personeel van de districtsstaf, wenste adjudant Daling de kapitein Van Dijk van harte geluk met zijn benoeming te Heerenveen. Hij hoopte, dat het de kapitein daar in elk opzicht goed zou mogen gaan. Hij dankte de kapitein voor het vertrouwen in hem en het personeel gesteld en verzocht een klein aandenken van het personeel te willen aannemen, bestaande uit een boekwerk over fotografie, hetgeen de kapitein in dank aanvaardde.
Mevrouw Van Dijk werden daarna bloemen aangeboden, vergezeld van de beste wensen in de nieuwe woon- en standplaats.
Hierna voerde adjudant Bosma, als oudste van de groepscommandanten het woord. Hij complimenteerde eveneens de kapitein met zijn benoeming tot districtscommandant te Heerenveen.
Door het commandant-zijn van de Parketgroep was hij uiteraard niet zo veel in contact geweest met de toegevoegd officier van het district. Echter werd dit contact toch onderhouden door „De Reflector". In de opzet van dit blad was de kapitein naar zijn mening volkomen geslaagd. Dit ervoer hij het beste uit de reacties van het personeel, als de Reflector door de een of andere omstandigheid eens een dag later uitkwam, dan gebruikelijk is. Dan werd er al spoedig gevraagd: „Is de Reflector er nog niet?"
Ook adjudant Bosma hoopte dat het mevrouw en kapitein Van Dijk in elk opzicht goed zou mogen gaan in Heerenveen.
Vervolgens sprak adjudant Boersma, groepscommandant te Zuidhorn, nog namens al de groepscommandanten van het district Groningen. Hij zei, dat adjudant Bosma eigenlijk al het gras voor zijn voeten had weggemaaid. Maar niettegenstaande dat, wenste hij ook de kapitein van harte geluk met zijn benoeming. Hij dankte de kapitein voor het prettige contact dat hij steeds met de groepscommandanten had onderhouden en wenste hem ook in de toekomst alle goeds toe in zijn loopbaan. Adjudant Boersma liet zijn woorden vergezeld gaan van een luxe sigarettenstandaard als aandenken aan al de Groepscommandanten uit het district Groningen.
Daarna beantwoordde kapitein Van Dijk de overste Römelingh, waarin hij tevens mevrouw Römelingh betrok. Mede namens zijn echtgenote dankte hij haar hartelijk voor de gastvrije ontvangst, welke zij steeds hadden mogen ervaren.
Hij bracht dank aan de overste voor de medewerking aan zijn benoeming en voor de vele adviezen, welke hij in de afgelopen vijf jaren had mogen ontvangen en hoopte er zijn voordeel mee te doen. Voorts sprak de kapitein al de aanwezigen nog persoonlijk toe. Hij wenste ieder het beste voor de toekomst; ook voor de gezinnen. Uit dit persoonlijke woord bleek wel, wat ieder voor de kapitein had betekend en hoe hij met allen had meegeleefd.
Ten slotte bracht de kapitein aan allen dank voor de mooie cadeaus hem bij zijn afscheid aangeboden en hoopte, dat niet direct al de banden verbroken zouden worden.
Na het officiële gedeelte bleven allen nog een tijdje genoeglijk bijeen onder het genot van een rokertje en een verfrissing. Hierna sloot overste Römelingh de bijeenkomst en werd door allen met een handdruk afscheid genomen van mevrouw en kapitein Van Dijk. Kapitein, het ga u en de uwen goed in Heerenveen!

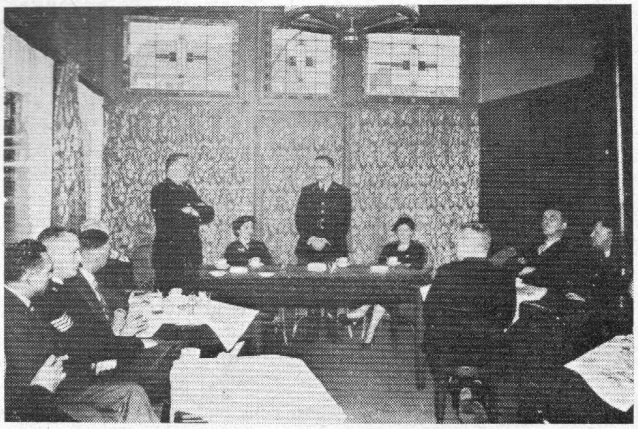

Installatie majoor Aalders als districtscomm. Leeuwarden

Op maandag 4 februari jl. werd majoor Aalders als commandant van het district Leeuwarden der Rijkspolitie geïnstalleerd door de commandant van het gewest Groningen, overste Fogteloo.
Bij deze plechtigheid waren tegenwoordig namens de heer Procureur-Generaal, fgd directeur van Politie te Leeuwarden, de heer J. K. de Boer, en namens de officier van Justitie in het arrondissement Leeuwarden, mr. Kuipers. Voorts de commandanten van de districten Assen, Winschoten en Heerenveen, terwijl ook mevr. Fogteloo en mevr. Aalders met de beide oudste kinderen van hun belangstelling blijk gaven.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (42)

Te omstreeks 10.30 uur stonden de groepscommandanten in het district, het personeel van de districtsstaf en het personeel van de Verkeersgroep, in carré opgesteld in de nieuwe garage achter het districtsbureau.
Nadat de gewestcommandant, overste Fogteloo, de aangetreden manschappen had geïnspecteerd, werd door de luitenant A. C. van Dijk het besluit van de minister van Juistitie, waarbij majoor Aalders werd belast van het commando over het district Leeuwarden, voorgelezen.
Hierna sprak de overste de nieuwe districtscommandant toe, waarbij hij majoor Aalders gelukwenste met diens benoeming en de hoop uitsprak dat hij met evenveel genoegen in het district Leeuwarden mocht dienen als de overste dit gedaan had.
„U zult hier", aldus overste Fogteloo, „mensen vinden die met grote plichtsbetrachting hun werk verrichten. U krijgt de beschikking over groepscommandanten die stuk voor stuk staan voor hun gebied; een Staf waar een buitengewoon goede teamgeest heerst en een Verkeersgroep met mensen die specialist zijn in hun vak."
Majoor Aalders zei vervolgens ongeveer het volgende:
„Overste, in de eerste plaats dank ik u en allen die daartoe hebben bijgedragen dat ik met het commando over dit district belast ben voor het vertrouwen dat u in mij gesteld heeft. Ik hoop dat God mij geven zal, dit vertrouwen niet te beschamen.
Mijn liefde voor en gehechtheid aan Friesland en aan ons Korps mogen een waarborg zijn, dat ik mijn taak ernstig opvat.
Ik zal mij grondig in allerlei problemen dienen in te werken en ik vrees dat daardoor de representatie van het district naar buiten, die door u — overste — op zo voortreffelijke wijze geschiedde, misschien aanvankelijk wat op de achtergrond zal kunnen geraken. Het is niet zo, dat ik het grote belang en de waarde van deze representatie niet inzie, integendeel, maar het komt mij voor, dat mijn eerste plicht als districtscommandant is, er voor te zorgen, dat ik goed op de hoogte kom van de werkzaamheden in het district en van de mensen die het district dienen. Hier ligt allereerst mijn taak en gezien de uitgebreide bemoeiingen welke een district van deze omvang nu eenmaal heeft, zal alleen al de kennismaking met een en ander heel wat tijd vragen.
Wij zullen er gezamenlijk naar blijven streven de uitvoering van onze taken op die wijze te doen geschieden dat ons district er wel bij vaart.
Ik zal er naar streven het Openbaar Ministerie en de burgemeesters als hoofden van politie in hun gemeenten zoveel mogelijk ter zijde te staan.
Als commandant van het district zal ik er naar streven rechtvaardig te handelen, een goede en kameraadschappelijke geest te bevorderen, het personeel behulpzaam te zijn onder moeilijke omstandigheden en bij het oplossen van moeilijkheden, om het voor te lichten omtrent al hetgeen van belang is en de belangen van

het gehele personeel, zowel in als buiten de dienst, voor zover mogelijk te behartigen. Bij dit laatste ben ik er van overtuigd dat mijn vrouw trouw aan mijn zijde blijft staan zoals voorheen het geval is geweest en dat zij mij daardoor belangrijke hulp en steun zal kunnen verlenen.
De paraatheid van de reserve-Rijkspolitie zal ik zoveel mogelijk bevorderen en onderhouden.
Het is mij een grote eer met het commando over het district Leeuwarden te zijn belast en hiermede overste, verklaar ik het commando over het district Leeuwarden der Rijkspolitie te hebben aanvaard."
Nadat majoor Aalders had kennis gemaakt met de groepscommandanten werd het officiële gedeelte gesloten.
In de kamers van het districtsbureau bleef men nog enige tijd gezellig bijeen onder het genot van een kopje koffie met bijbehoren.

Dank aan het vijf-cent-fonds

De hieronder vermelde dankbetuigingen voor het vijf-cent-fonds kwamen bij de redactie binnen van:

Mevrouw H. Zwier-Jonker te Sleen voor het prachtige bloemstuk, dat zij tijdens haar ziekte ontving;

Ineke Kruit te Beilen voor de prachtige fruitmand, die zij na een blindedarm-operatie bij haar thuiskomst ontving;

Henk Boxma te Groningen voor de attentie, welke hij tijdens zijn ziekte ontving;

G. Stielstra te Groningen, voor de attentie tijdens zijn ziekte ontvangen;

Mevrouw Sj. Prins-Hoekstra te Leeuwarden, voor de prachtige fruitmand die zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis ontving;

Mevrouw J. W. Rozema-Planting te Lollum, voor de prachtige fruitschaal die zij bij haar terugkomst uit het ziekenhuis ontving;

J. Buma, Weidum, voor de prachtige fruitschaal die hij na zijn terugkeer uit het ziekenhuis ontving.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold.

Wat Hillechien gehoord had van Jenne en 's avonds bij haar ouders en wat daar van waar was en wat er niet van waar was, dat zou ze op den duur wel merken.
In hoofdzaak was alles waar, maar wat Hillechien voor haar zelf gedroomd en gewenst had, daar was ze ook niet zover naast geweest, ook dat ging nagenoeg in vervulling.
In de eerste plaats had Jenne het bij het rechte eind gehad, dat ze bij Luuks Hilbers jongens een nieuwe dienstmeid moesten hebben, want Fömmechien bleef er niet langer, die was al weer vertrokken naar Nijeveen. Dat was al op dezelfde donderdag gebeurd, toen Freins en Fömmechien samen op 't Vledder aan het schaatsen waren geweest.
Volgens de algemeen verspreide geruchten waren Freins en Hillechien op Nieuwjaarsdag zo goed als verloofd, want het was wel opmerkelijk, dat Freins sinds Nieuwsjaarsdag bijna geen sterke drank meer gebruikte en dát was wat. Naar men zei, had Fömmechien hem dit als voorwaarde gesteld en het was niet onwaarschijnlijk, want niemand had Freins in het nieuwe jaar nog dronken gezien.
Fömmechien zelf stond er versteld van dat Freins zo goed oppaste, zij had er bijna spijt van dat ze daar zo op had aangedrongen. Maar in elk geval, het kon geen kwaad en het was een bewijs voor Fömmechien, dat ze op Freins kon rekenen, dat hij er wel wat voor wilde doen om haar te krijgen en dat hij ook wel aan haar zou blijven denken als ze voor een tijdje weer naar huis ging, waar zij zo sterk naar begon te verlangen.
Ze was nu zo'n lange tijd onafgebroken hier geweest, zij had haar doel bereikt, Freins kon ze krijgen, nu verlangde ze weer naar Nijeveen.
Jans Fömmechien zag er vreselijk tegenop, dat haar nicht weer weg ging, maar ze wou haar toch niet tegenhouden, dan moest ze maar een dienstmeid nemen en als het erg druk was kon „oome Luuks Fömmechien" altijd nog weer terug komen, als het moest.
Jan Hilbers, die wel begreep, dat ze haar erg zouden missen, wou haar eigenlijk toch ook wel weer enige tijd laten gaan. Het was ook wel weer mooi als je weer met je eigen gezin was en zelf weer wat te kommanderen kreeg. En zo was het dan op de bewuste donderdag, toen Jan Knelis hen beiden op 't Vledder gezien had, dat Freins en Fömmechien niet alleen in Meppel geweest waren te schaatsen, maar dat diezelfde avond Freins haar had teruggebracht naar Nijeveen. Dat kon zo mooi, er was geen betere gelegenheid voor hen om zo'n grote tocht te maken tijdens een mooie winterdag en er was goed schaatsijs. Zo zag Fömmechien er helemaal niet tegenop, schaatsen kon ze als de beste en Freins toevallig ook. Fömmechien begon al een „oude vrouw" te worden, helemaal geen jong meisje meer, maar toch, als ze op 't Vledder de buitenbaan een paar maal had rond gereden, dan leek het wel dat ze de spieren weer smeuig had en kon ze weer zwieren en zwaaien als een jong meisje. En Freins? Die was op het ijs ook nog net als een oude harddraver op de baan! Eerst wat stijf, maar kreeg hij eenmaal, net als Fömmechien, de spieren weer smeuig, dan reed hij als de beste en waren er niet veel, die hem op het ijs voorbij reden, ja, een hele hoop mensen keken hen beiden met bewondering na, dat ze zó konden rijden. Nu moet erbij gezegd worden, dat Freins ook op een paar mirakel beste smidsschaatsen reed, die nog van zijn grootvader afkomstig waren, waar nog nooit iets mee was geweest, behalve dan dat Johannes Wagenmaker er eens een paar nieuwe houtjes opgezet had. Fömmechien daarentegen reed op een paar heel gewone fabrieksschaatsen van „Jans Fömmechien", want haar eigen schaatsen had ze in Nijeveen gelaten. Toch ging het met haar ook buitengewoon best.
En volhouden dat ze konden! 's Morgens waren ze met de wagen met Jan Hilbers naar Meppel gereden, toen eerst op 't Vledder gereden, later de Smildevaart een heel eind op en tenslotte de Grifte over naar Nijeveen en toen ze daar aankwamen, wisten ze van moeheid nog niets, géén van beiden, alleen waren ze wat stijf in de benen.
Bij de huurder van Fömmechien hadden ze bericht gekregen dat Fömmechien op die avond met Freins terug zou komen en óf er ook op gerekend was! Van alles stond er op de tafel al klaar; krentebroodjes, wittebrood, beschuit, kaas, honing, spek, ja van alles: het leek er wel te staan voor een grote deftige visite. Een koffiepot stond te pruttelen op een vuurpotje op het hoekje van „de plaat" en toen ze een paar kopjes hete koffie gedronken hadden met een paar lekkere koekjes er bij, toen zat het hun ook al niet meer in de benen.
„Wi'j wel gleuven, Freins, dak er hielemaole niet tegen opzag mit zo'n beste trekker as ie bint um vannaomt nog mit oe op de scheuvels weerumme te gaon?" vroeg Fömmechien. „'k Wil 't best gleuven!" zei Freins, want hij dacht er bij: „'k Zal heur daalek maar gliek geven, veurdet ze de gekheid in de kop haalt um de daod bi'j 't woord te vuugen en het te laoten zien."
Want zo stond het er nu bij met Freins; hij had met haar willen schaatsenrijden de hele dag en met plezier, hij had haar weer naar huis gebracht, maar nu moest het ook uit wezen, hij had nu zijn plicht gedaan.
Hij wou niet langer met haar opgescheept zitten en was blij, dat hij straks op een fatsoenlijke manier van haar af was.
Ja, Freins had een vreemde natuur, dat was een wondere rare dromer, in de diepte van zijn wezen veel te romantisch voor een gewone boer. Als hij dacht aan trouwen, omdat het hem niet aanstond zoals het nu was, dan zei zijn zakelijk, gezond verstand: „Freins, neemt Fömmechien tot vrouwe, want ze wil oe graag hebben, dat hei mit Nejaorsdag wel emarkt, 't is en butengewoon flink vrömmes, ze hef en eigen spillechien, waor ai zo op kunt gaon, ie kunt samen en mooi lèèmt hebben."
En als ze hem dat dan allemaal zo aanraadden en hij 't wel haast doen wou, omdat hij „oome Luuks Fömmechien" ook niet graag voor d'r hoofd wilde stoten, dan kwam ineens die dromerige, wondere natuur weer bij hem boven die zei: „Freins, jonge nooit doewn, neemt Hillechien, die is veur oe wegelegd. Trouw uut liefde en niet um geld. Wat baat het of en meinse hum alle schatten vergaart en . . .!"
Nee, Fömmechien, dat was zijn keuze niet, tenminste niet de keuze van zijn hart, dat kon nooit een gelukkig huwelijk worden. Het moest nu meteen maar uitwezen, voor goed. En tóch, hij zat wat te draaien en te dromen, want hij durfde het haar zo ineens niet te zeggen.
Fömmechien merkte zijn verlegenheid wel, maar schreef dit aan heel wat anders toe. Om Freins wat aan te moedigen schoof ze wat dichter naar hem toe, vroeg met een lief lachend gezicht of hij zaterdagavond terugkwam, zei met een grapje, dat ze nu ook wel zaterdagavond konden houden, ging toen staan, klauterde op een stoel, hield een hand achter het lampeglas, blies . . . maar voordat het „floep" zei en ze in het donker zaten, had Freins zijn schaatsen te pakken en had de deurknop van de voordeur al in zijn handen!
Zo'n onverwacht afscheid als het nu werd, hadden ze zich geen van beiden voorgesteld. In de verbouwereerdheid kwam er vanzelf geen belofte en geen bekentenis van Freins, maar des ondanks was Fömmechien vol goede hoop, dat 't wel in orde zou komen, al moest ze er om lachen, dat Freins toch geen greintje „vrouwluvleis" had en dat het geen wonder was dat hij

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (44)

er overbleef als zij zich niet over hem ontfermde.

„Oome Luuks Fömmechien" was weer op Nijeveen en had voor haar doen een drukke tijd achter de rug. Maar dat berouwde haar niet, integendeel ze was er van opgeknapt en wat meer zegt de tijd dat zij uit logeren was geweest, had haar geen windeieren gelegd. Om het eens op een deftige manier te zeggen: ze zag in de toekomst haar pad over rozen gaan! Wie kon het er nu nog mooier vóór hebben staan? Om op haar leeftijd nog een kans op zo'n goed huwelijk te maken, daar zouden heel wat mensen van opkijken en menigeen zou haar geluk benijden. Maar beter benijd dan beklaagd, dacht Fömmechien.

In de tijd dat zij bij Luuks Hilbers jongens had gelogeerd, was 't voor haar geen gemakkelijk en lui leventje geweest, zoals dat in het algemeen het geval is. Maar hier stond tegenover, dat zij er een rijke man mee had verdiend. Zij hád hem nogwel niet, maar ze kreég hem, dáár was zij van overtuigd. Ze was over zichzelf uiterst tevreden op de manier zoals zij het had aangelegd. Zij bouwde nu reeds aan haar grote luchtkastelen, onbewust ervan, jazelfs geen ogenblik er aan denkend, dat de fundamenten waar zij aan timmerde en die voor een gelukkig huwelijk noodzakelijk zijn, wel eens niet sterk genoeg konden wezen en met een plof in elkaar zouden kunnen storten. Het enige gevaar was dit: Freins was wat verlegen, durfde nog niet al te veel aan zoals ze donderdagavond al gemerkt had toen zij de lamp wilde uit blazen. Maar dit betekende niets, zij zou er wel voor zorgen dat dit in orde kwam. Zij zou Freins wel aanmoedigen zodat deze over zijn verlegenheid heen geraakte.

Jan Hilbers en zijn vrouw Fömmechien waren er tenslotte ook nog. Deze stonden geheel aan haar zijde en zouden Freins zonodig wel aansporen als ze merkten dat het spreekwoord: „Uut het oog, uut het hart" zijn invloed op Freins liet gelden. Daar was ze volkomen gerust op.

De eerste Zaterdagavond dat Fömmechien weer op Nijeveen was, vroegen Jan Hilbers en zijn vrouw beiden vol belangstelling aan Freins of hij niet moest gaan vrijen Fömmechien en Oome Luuks. Freins gaf hier echter geen antwoord op. Ook de volgende Zaterdagavond begon datzelfde gezeur en gezanik weer. Maar ook nu trok Freins er zich niets van aan, antwoordde er zelfs niet op. Hij ging 's avonds, zoals altijd naar de kapper om zich te laten scheren en kwam ook op gewone tijd weer thuis.

Dat hij voor altijd zou wegblijven, dat kon Fömmechien van Ome Luuks nog niet geloven. En daarom bleef zij even vrolijk als altijd, zonder dat het haar blijkbaar iets kon schelen dat zij Freins nu niet elke dag meer onder ogen kreeg. Ze wist zich, precies als vroeger, weer best te vermaken, door een oogje in het zeil te houden en scherp toe te zien op de pachter en zijn vrouw, zo nu en dan wat vitterig, om toch vooral haar boerderij goed te behartigen, zodat die beiden wel eens dachten: „Gunk ze maar ies weer een week of wat uut spinnen, dan ware wi'j heur temiensen weer een poossien kwiet!" Toch moesten ze toegeven, dat zij veel aan Fömmechien hadden te danken, dat Fömmechien verstand had van het boerenwerk en hen vaak goede raad had gegeven. Als Fömmechien hen soms wat aanraadde dit of dat te kopen, ja zelfs bestelde, dan durfden ze het niet te laten om er naar te luisteren. Zodoende hadden ze al vaak tot hun eigen voordeel ondervonden, dat Fömmechien het met haar raad vaak bij het rechte eind had gehad.

Hoe was het gegaan met die slechte akker bouwland? „As ik oe was, zuk er ies een zakkien kuunstmest an spanderen, daor heurie tegenswoordig zokke wondere dingen van, dat kuj sats ies preberen", had Fömmechien gezegd.

Nu om de waarheid te zeggen, Römmelt, de huurder, zag er niet veel in om kunstmest te gebruiken. Hij wist wel wat hij moest gebruiken om de akker vruchtbaar te maken, niet zo'n zakje kunstmest, maar Fömmechien had met nadruk gezegd: „As ik oè was zuk 't doewn!"; en toen sprak het toch vanzelf, dat hij de kunstmest probeerde.

En och, och, wat had het geholpen, je kon de slechte akker niet terug, beste, hele beste rogge groeide er nu op die akker. Toen Fömmechien op een Zondagmiddag eens met Römmelt en zijn vrouw langs de akker wandelde, toen was het niet nodig dat ze nog eens enkele malen zei: „Now, wat hek oe gezegd? Heft ehölpen of niet?" Römmelt en Annechien, zijn vrouw, bekenden direct dat Fömmechien weer gelijk had gehad.

En hoe was het gegaan met het paard, met de Bruine? Römmelt had haar op de markt te Steenwijk gekocht. Het was toen een mooi merrieveulen geweest. Toen het een enter was geworden had het nog niet veel gedaan en als tweejarige steeds in het land gelopen of op de stal gestaan zonder dat zij had gewerkt. Wel was zij die tijd gevoerd. 't Gevolg was, dat ze lastig werd en op een mooie winterdag sloeg het een keer met een been dwars door een ruitje van de paardestal. Het been bloedde verschrikkelijk en begon te zweren, want er was glas in blijven zitten.

Riemers, de veearts, die er bijgehaald was, kon er ook niets meer aan doen. Hij zei alleen dat het jammer was van zo'n mooi jong paard, dat nu elke waarde had verloren.

„Römmelt", zei Fömmechien, toen het been niet meer zweerde, maar nog wel erg dik bleef: „As ik oè was, dan deek hum onder de hinkse. Wat hindert die dikke pote. 't Is een best slag peerd en um er mit te vullen, daor issie èèv'm goewd umme, de vullechies koomt niet uut de poten!"

Römmelt had nog nooit een merrieveulen gehad en had er ook niet veel zin in, maar Fömmechien had weer zo met nadruk gezegd: „As ik oè was, dan zukt doewn!", dus sprak het vanzelf, dat hij die raad weer opvolgde. En blij dat hij later was dat hij die raad had opgevolgd, want nu had hij een geweldig best merrieveulen bij het paard, dat binnen korte tijd nog méér waard zou wezen, dan de moeder van dit veulen toen dit een zwerend en dik been had.

Zo was er iedere keer wat waar Römmelt en Anne-

chien hun voordeel mee konden en hadden gedaan.
Toen op zekere keer Römmelt met „Blaore", de koe naar de stier wilde, was het weer Fömmechien die zei: „Römmelt, as ik oè was, dan zuk er hum niet weer onder doewn dan zuk hum liever gust hollen en wat anmesten! Ai dan strakkies mit Ruunder mark of dommiest mit Elfduuzend in Stienwiek een schier, drachtig biessien, waor een mooi grei onder zit, d'r veur in de plaatse neemt, dan bi'j donk mi'j zuk zeggen, hiel wat bèèterder òf as mit dit blaortien mit zien slimme pappen, waor ai altied weer gesokkel en ellende mit kriegt."
„Wat dunk er oè van, Annechien?" vroeg Römmelt zo terloops en voor de vorm aan zijn vrouw.
„Wat mi'j er van dunkt?" zei Annechien: „Och, ik weet det niet zo goewd, maar 't liekt mi'j toe, dat Fömmechien wellies gliek kun hebben en zul heur raod maar opvolgen, daor biw nog nooit bedreugen mit utekomen, dèènk maar ies an de vulmère en an de slimme akker mit rogge."
„Allah dan maar!" zei Römmelt, deed „de Blaore" het touw, dat hij de koe om de horens had gedaan om haar zo naar de stier te geleiden, weer van de kop en liet haar stil op de stal staan te loeien.
In de herfst, kocht hij op de veemarkt te Steenwijk een mooie jonge koe, die over enige tijd een kalf moest werpen, verkocht „de Blaore" en hield nog een flink bedrag aan geld over. Zo kreeg hij voor het slechte „Blaortien" een goed, jongemelkgevende koe in de plaats, bij welke koe hij ook nog een mooi koekalf kreeg. Alles verliep boven verwachtingen.
Zo leek het wel dat Oome Luuks Fömmechien onder een gelukkig gesternte was geboren en het was dan ook wel te begrijpen, dat ze, ondanks 't waarschuwende spreekwoord: „Anzien döt gedèènken", Freins en de familie had verlaten om in Nijeveen, op haar eigen boerderij de zaken weer verdienstelijke te helpen regelen en besturen.

De Rijkspolitie Muziekvereniging presenteert zich bij de minister van Justitie

De min. v. Justitie, vergezeld van de secretaris-generaal, stelde dit op 3 januari jl. te 's-Gravenhage plaats gehad hebbend gebeuren zeer op prijs en sprak zijn voldoening uit over de muzikale prestaties, houding en kleding van de Rijkspolitie Muziekvereniging. Het warme applaus van het vrij talrijke hierbij samengestroomde publiek was wel een duidelijk bewijs van appreciatie voor dit inderdaad goede optreden.
Aan de kolonel Van der Vliervoet ct. gewest 's-Hertogenbosch, werd op 31 december jl. het ere-lidmaatschap aangeboden, wegens de grote steun, de daadwerkelijke medewerking en de voortdurende belangstelling welke hij aan de Rijkspol. Muziekver. heeft verleend.
Met trots maakte het bestuur gewag van het eervolle en intussen geaccepteerde aanzoek van de directie van het Feyenoord Stadion te Rotterdam, aan de Rijkspol. Muziekver. om de op woensdag 20 maart 1957 aldaar te spelen interlandwedstrijd NEDERLAND-LUXEMBURG met muziek op te luisteren.
Buiten de 65000 paar ogen en oren die in deze sportarena kijken en luisteren, zal ook de radio en vermoedelijk de televisie een en ander uitzenden.
Vrienden, houdt — indien mogelijk — deze middag enige ogenblikken vrij en beluister uw „visitekaartje". Velen van u die dit gezelschap financieel steunen kunnen dan met trots op hun borst slaan en zeggen „daarvoor betaal ik mijn dubbeltje". En zij die dit niet kunnen zeggen? Kom, vrienden, zij die dit nog niet deden, geef u op bij uw gr. ct. Een bedrag van 3 sigaretten per maand kan toch niet te zwaar zijn.
Wanneer ik het jaarverslag lees waarin staat dat bv. het gewest Den Haag in 1956 f 1056.— bijdroeg en het gewest Amsterdam — dat in getalsterkte kleiner is dan Groningen — f 800.—, dan steekt ons gewest, met een bijdrage van f 336.— er maar sober mij af. In verband met mijn art. in no. 1 van januari jl. mocht ik van enkele gr. ctn. een reactie ontvangen. De opgave van de namen kreeg ik echter nog niet. Kom heren, zet uw schouders er eens onder en laten wij proberen met de bijdragen zeker zo hoog te komen als Amsterdam.
Met belangstelling wacht ik op u.

De Contactman, G. v. d. ZANDEN,
Materieelbeheerder.

Rijkspolitiemannen, *opgelet!*

De Politiesportvereniging „Heerenveen" organiseert op zaterdagmiddag 27 april a.s. de 12e Koningin Julianawandeltocht.
Afstand: junioren (tot 15 jaar) 15 km; senioren 25 km.
Prijzen: iedere deelnemer ontvangt een fraaie herinneringsmedaille; groepen (meer dan 10 personen) die de tocht met minder dan 10% uitvallers volbrengen, bovendien een prachtige groepsmedaille. Verder extra wissel- en andere prijzen, o.m. beschikbaar gesteld door H.M. de Koningin; de commissaris der Koningin in de provincie Friesland en het gemeentebestuur van Heerenveen.
Inschrijfkosten: leden van de Nederl. Politie Sportbond f 1.— per persoon; anderen f 1.25.
Inschrijfadres: secretariaat PSVH Sieger v. d. Laanstr. 80 (tel. 2354) onder gelijktijdige storting van het ver-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (46)

schuldigde bedrag op girorekening nr. 540193 t.n.v. de penningmeester van de PSVH.
De belangstelling voor deze tocht is steeds groeiende en het wordt dit jaar iets bijzonders.
Vele muziekkorpsen en drumbands verlenen hun medewerking, o.a. de Johan Willem Frisokapel met drumband uit Assen; de drumband Nationale Reserve Leeuwarden en het Heerenveens muziekkorps met Brandweer-drumband.
Doel der tocht is om naast het bevorderen van de lichamelijke ontwikkeling, goede en sportieve verhoudingen te kweken tussen de verschillende groeperingen, hetgeen ongetwijfeld zal leiden tot beter begrip en waardering.
Actief- en reservepersoneel van de rijkspolitie in het gewest Groningen, neemt aan deze tocht, hetzij individueel, hetzij in groepsverband, deel. Een unieke gelegenheid voor u de gezonde wandelsport te beoefenen en om kennis te nemen van de aan natuurschoon zo rijke, omgeving van het Friese Haagje.
De gewestcommandant heeft, bij schrijven van 15 febr. 1957, nr. 1079, goedgekeurd dat u gebruik kunt maken van een kreditbon: c.q. vervoerbewijs.
Het woord is thans aan u.

Wapenen en hun onderhoud in het algemeen

Meerdere malen wordt ons de vraag gesteld „Wat is voor een goed onderhoud van een wapen nu beter, wapenolie of geweervet?"
Wij zullen trachten u duidelijk te maken waarom wapenolie in het ene en geweervet in het andere geval beter kan zijn.
Een goed onderhoud van het wapen, in feite het belangrijkste punt voor een goed functioneren, wordt jammer genoeg maar al te vaak als onbelangrijk en van ondergeschikt belang beschouwd.
Wat bereiken we alzo met een goed onderhoud?
Ten 1e: een niet te onderschatten economisch voordeel; is het niet voor de man (bij grove verwaarlozing rekening man) dan toch voor de begroting van het korps in het algemeen; het is nl. nog altijd zo, bij goed onderhoud, langere levensduur.
Ten 2e: een verhoging van de tref-, bedrijfs- en werkingszekerheid. Het wapen moet de man in de hoogstnodige gevallen het zelfvertrouwen geven; hij moet voor de volle 100% op de werking van zijn wapen kunnen vertrouwen.
Het verschieten van de jaarlijkse verstrekte munitie is voor de een een sport, voor de andere een ergernis. Vooral bij de laatste categorie, die dit alleen maar plichtmatig doen, laat ook het verdere onderhoud nog wel eens te wensen over.
Een aardig reclame-opschriftje van „Three in one", op een toevallig in onze werkplaats rondzwervend olieblikje, deed feitelijk de gedachte in ons opkomen dit stukje te schrijven.
Dit vooral omdat de strekking van het opschriftje zo'n pracht overeenkomst vertoonde met de door ons zoveel gebruikte wapenolie.

Wapenolie

Gaan we deze wapenolie eens wat nader ontleden, dan treffen we hierin **ook drie** belangrijke elementen aan, t.w.

1. **het neutraliserende element,** benodigd voor het oplossen en neutraliseren van enig zwavelig zuur, hetgeen vrijkomt bij de ontbranding van het slaghoedje en de lading van de patroon. Dit zuur is zeer funest voor het invreten van de loop.
2. **het smerende element,** dit voor het opheffen van de wrijving van langs en over elkaar wrijvende onderdelen.
3. **het conserverende element,** dit om roestvorming en invreting te voorkomen.

Uit het bovenstaande zien we dan tevens dat het voor een goed onderhoud van een wapen noodzakelijk is, onmiddellijk **na** het schieten de loop **rijkelijk** met wapenolie door te halen. Ook de andere onderdelen, welke met het verbrandingsgas in aanraking zijn geweest, mogen we niet vergeten.
Voor een groot aantal van ons is hiermede, nadat men na thuiskomst soms nog even met een doek de overtollige olie heeft verwijderd, tot een volgende schietoefening de kous af.
Hierin schuilt echter een zeer groot gevaar.
In het blikje, busje of flesje met wapenolie, welke we tijdens de schietoefeningen op de schietbaan aantreffen wordt doorgaans de daarin aanwezige olie na enig gebruik, dermate verontreinigd, dat veel van het nuttig effect verloren gaat.
Deze verontreiniging vindt zijn oorzaak veelal in het gebruik van eenzelfde pompstok met loopborstel, welke telkens uit de vuile loop in de olie gedompeld wordt, alsmede door het inwaaien van zand en andere ongerechtigheden.
Daarom is het dan ook zeer noodzakelijk dat na thuiskomst, of ander de volgende dag, de loop goed schoon en droog wordt doorgehaald.
Hierna de loop wederom inoliën met zuivere wapenolie, de resterende onderdelen van het wapen demonteren, goed schoonmaken en lichtelijk invetten met geweervet.
Wil men de absolute zekerheid dat de inwerking van schadelijke bestanddelen in de loop is uitgesloten, dan kan men na twee of drie dagen de loop nogmaals droog doorhalen en opnieuw inoliën.
Bij gebruik van wapenolie nog het volgende.
In verband met de vluchtige stoffen welke deze olie bevat, dienen we zorg te dragen dat het busje of flesje waarin de olie wordt bewaard, na gebruik goed wordt afgesloten.

Geweervet

Geweervet of de thans door de materieelbeheerder der Rijkspolitie verstrekte blanke vaseline, bezit in hoofdzaak het conserverende element, met in mindere mate het smerende. Het neutraliserende element, zoals bij de wapenolie beschreven, ontbreekt geheel.
Bij het lichtelijke invetten willen we nog even wijzen op een veel voorkomend euvel. Hierbij denken we aan die wapenen, welke hier en daar met grote klodders vet zijn besmeerd, doch voor de rest volkomen droog zijn. Bij lichtelijk invetten kan het beste gebruik worden gemaakt van de speciaal hiervoor verstrekte flanellen vetlapjes, zorgdragende dat de onderdelen overal behoorlijk worden geraakt.
Ook is het van belang het wapen voordien goed schoon en droog te maken, zodat geen zuren van bv. transpirerende handen meer op het wapen aanwezig zijn.
Zo kan ook de loop van een wapen, welke door omstandigheden voor langere tijd buiten bedrijf wordt gesteld, na goed met wapenolie te zijn behandeld, met geweervet (vaseline) worden ingevet.
Bij het schieten op de schietbaan is het voor de schutter van zeer groot belang dat het wapen **vóór** het schieten **droog** wordt doorgehaald. Hiermede wordt voorkomen dat zich bij het afgaan van het eerste schot

een vetprop of een andere onregelmatigheid in de loop kan bevinden.
De aanwezigheid van een vetprop, en nu wordt helemaal nog niet gesproken over een totaal met vet volgepropte loop, hetgeen in de praktijk ook niet tot de onmogelijkheden behoort, kan een uitzetting van de loop tot gevolg hebben.
Afgezien nog van het grote gevaar voor scheuring van de loop voor de schutter, is herstelling van een uitzetting onmogelijk, zodat in al die gevallen tot vernieuwing moet worden overgegaan en dit is vrij kostbaar.
Bij een volgende gelegenheid hopen we nog eens een beschouwing te geven over de voor en nadelen van een pistool t.o.v. een revolver.

De owmr. Geweermaker Wonink.

Atletiek prestatielijst

Hoewel de prestatielijst op atletiekgebied, geldende vanaf 1945, voor het Gewest Groningen der Rijkspolitie, is samengesteld uit de officiële uitslagen voorkomende in de Politie Sportnieuws bladen vanaf 19 juli 1947, ben ik van mening dat deze lijst niet volledig is. Wie kan mij helpen aan de sportbladen van vóór 19 juli 1947 (om te behouden). Verder zag ik gaarne, dat ieder die betere prestaties weet, dan die hieronder volgen, mij even een tip geeft via het distr.bureau te Winschoten.
Indien nodig zal dan t.z.t. een verbeterde opgave volgen.
Onderstaande lijst is in overeenstemming met de nummers voorkomende in het N.P.S.B. Atletiekreglement.

Nummer	Prestatie	Naam	Waar gevestigd	Datum	No. Pol. blad
100 m	11.6 sec.	W. Ensing	Groningen	20-8-'52	505
200 m	24.9 „	V. d. Burg	idem	9-9-'52	506
400 m	56.0 „	G. Volders	idem	idem	„
800 m	2.17.0 „	Seidel	idem	idem	„
1500 m	4.39.0 „	H. Bansema	idem	idem	„
3000 m	10.34.1 „	idem	idem	idem	„
5000 m	19.48.8 „	L. W. Liepertz	Hoogeveen	5-9-'47	385
10000 m	vacant				
110 m horden	vacant				
Hoogspringen	1.65 m	W. Ensing	Groningen	20-8-'52	505
Verspringen	6.20 m	idem	idem	9-9-'52	506
Hinkstapsprong	14.42 m	idem	idem	16-17-'52	501
Polsstokhoog	3.35 m	G. Kamps	Velsen	29-8-'51	485
Kogelstoten	11.21½ m	G. Timmer	Hilversum	10-10-'56	601
Discuswerpen	39.12 m	Tissingh	idem	idem	„
Speerwerpen	35.34 m	J. Schoonoord	Gouda	19-6-'56	594
Kogelslingeren	vacant				
4 x 100 m	48.6 sec.	?	Velsen	29-8-'51	485

Wie kan de namen opgeven van de lopers op dit estafettenummer? Uit het bovenstaande blijkt tevens, dat het jaar 1952, voor ons gewest zeer succesvol is geweest; zowel de gewestelijke als de inter gew. atl. wedstrijden gaven goede prestaties te zien.

De redacteur dankend voor de plaatsruimte en de anderen bij voorbaat voor hun medewerking.

J. Schoonoord, owmr. Sportinstr.
Winschoten.

Schietwedstrijd onder de reserve rijkspolitie van de groep Borger

In het gymnastieklokaal van school Huizing te Nieuw-Buinen werd op 9 februari 1957 een schietwedstrijd gehouden onder de reservisten van de groep Borger. De schietwedstrijd werd bijgewoond door de burgemeester van Borger en de heer K. Huizing een plaatselijk bestuurslid van S.W.G.
De verleden jaar door de burgemeester van Borger ter beschikking gestelde wisselbeker moest worden verdedigd door de reserve-wachtmeester J. Wiering. Zijn eerste serie leverde hem slechts 14 punten op. Voor zijn kunnen kon dit dan ook een slechte serie worden genoemd. Hij heeft dit slechte begin niet weer goed kunnen maken en werd geslagen door de reservewachtmeester H. Meinders, die met 1 punt voorsprong op Wiering eerste werd. Het was een spannende strijd tussen deze beiden, maar ook in de lagere regionen ontbrak het niet aan spanning.
Na afloop werden de prijzen met een toepasselijk woord uitgereikt door de burgemeester. Elke deelnemer kreeg een prijs. De uitslag was:
1. res. wmr. H. Meinders 56 pnt.; 2. res. wmr. J. Wiering 55 pnt.; 3. res. wmr. A. Groothuis 53 pnt.; 4. res. wmr. W. Nijlunsing 52 pnt.; 5. res. wmr. M. v. Fenema 47 pnt.; 6. res. wmr. W. v. d. Schoot 42 pnt.; 7. res. wmr. A. Wolters 42 pnt.; 8. res. wmr. G. Sanders 40 pnt.; 9. res. wmr. J. H. Koning 40 pnt.; 10 res wmr. J. Alberts 38 pnt.; 11. res. wmr. L. Visser 37 pnt.; 12 res. wmr. J. W. Huisman 34 pnt.; 13. res. wmr. H. Bekkering 32 pnt.; 14. res. wmr. J. Vos 26 pnt.; 15. res. wmr. L. Vos 25 pnt.

H. v. A.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (48)

Kaartwedstrijd te Exloo

Op dinsdag 12 februari jl. speelden leden van de rijkspolitievereniging „Het Sportcentrum Borger", een kruisjaswedstrijd tegen de personeelsvereniging van de secretarieambtenaren der gemeente Odoorn. De wedstrijd werd gehouden in het café Klamer te Exloo.
Ondanks het zeer slechte weer, het regende de gehele dag en avond, was de opkomst bevredigend. De voorzitter van de personeelsvereniging kon dan ook een 28 kaarters, van elke vereniging 14, welkom heten.
Nadat een ieder een gulden inleggeld had betaald, kon omstreeks 20 uur worden begonnen. Om 23.30 uur, waren we zover, dat de prijswinnaars bekend gemaakt konden worden. Alvorens hiertoe over te gaan werden de tafels echter bijeen geschoven en bleek dat het bestuur van de personeelsvereniging niet alleen voor prijzen, maar ook voor versterking van de inwendige mens had gezorgd. Voor elk was er een broodje met twee koppen koffie.
Dit bleek zo in de smaak te vallen, dat onze voorzitter prompt beloofde, dat de eerstvolgende keer, wanneer de personeelsvereniging bij ons op bezoek zou zijn, er iets dergelijks op tafel zou komen. Na enig overleg met een der leden uit Gieten (i.v.m. de aldaar staande vleeswarenfabriek?) had hij het zelfs over snert met worst en varkenspootjes.
Na het bekend maken van de uitslag bleek dat het sportcentrum wederom had gewonnen met 49618 tegen 48404 punten.
De individuele prijswinnaars waren:
1e Krikke, personeelsver. 3781 pnt.; 2e Leutscher sportcentrum 3764 pnt.; 3e Gal, personeelsver. 3701 pnt.; 4e Manuel, sportcentrum 3697 pnt,; 5e De Haan, sportcentrum 3626 pnt.; 6e Reinders, sportcentrum 3595 pnt.; 7e Ulfman, personeelsver. 3589 pnt.; 8e Van Aalderen, sportcentrum 3581 pnt.; 9e Faber, sportcentrum 3551 pnt.; 10e Jansen, personeelsver. 3543 pnt.; 11e Uneken, sportcentrum 3543 pnt.; 12e Maris, sportcentrum 3531 pnt.; 13e Westra, personeelsver. 3529 pnt.; Poedel: Eefting, personeelsver. 3159 pnt.

A. M.

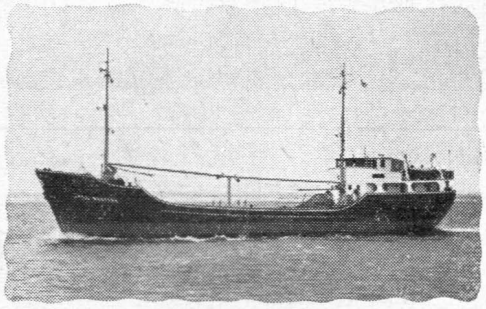

N.V. G. J. v. d. WERFF's SCHEEPSBOUW
Westerbroek bij Groningen (Holland) – Opg. 1817
Telefoon Westerbroek 271 (K 5904) b.g.g. 273

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

N.V. Scheepswerf Westerbroek
v/h J. G. Bröerken
KUSTSCHEPEN SLEEPBOTEN

N.V. SCHEEPSWERF WATERHUIZEN
J. Pattje
Waterhuizen – Groningen

N.V. SCHEEPSWERF ‚VOORWAARTS'
v/h E. J. HIJLKEMA
HOOGEZAND

BODEWES' SCHEEPSWERVEN N.V.
MARTENSHOEK
Bouwers van COASTERS en alle andere vaartuigen

E. J. SMIT & ZOON'S
SCHEEPSWERVEN N.V. – WESTERBROEK
Kustschepen en sleepboten

Volleybalwedstrijden te Dalen

Op woensdag 23 januari 1957 gingen de Rijkspolitie Sportcentrums Westerbork en Coevorden, op het gebied van de volleybalsport hun krachten meten te Dalen.
Een 25-tal sportmannen toog naar de hypermoderne gymnastiekzaal van de openbare lagere school. De betegelde vloer van de kleedkamer was zelfs verwarmd en de ramen van de sportzaal waren voorzien van onbeschermd onbreekbaar glas, hetgeen op het eerste gezicht niet te zien was, doch tot openbaring kwam toen een bal met kracht tegen de ruiten werd gegooid. Er werden vier 6-tallen samengesteld. Coevorden I moest in Westerbork I zijn meerdere erkennen in een zeer spannende strijd met een uitslag van 16-14, 10-15, 17-19. Coevorden II bracht het er tegen Westerbork II beter af, want hier was het resultaat 15-5, 8-15, 15-12. Onder het genot van een kop koffie en iets er bij, werden de belevenissen besproken en plannen gemaakt voor een volgende ontmoeting.
Vanaf de hoogste sporten van de wandrekken werden de spelers aangemoedigd door hun groepgenoten, zodat de wedstrijden een fleurige en levendige aanblik boden.

W. Schipper.

Zou je zó iets een bonnetje geven?

ATTENTIE! Overgeplaatst? Geen nood indien U eens praat met **J. DIETERS,** woninginrichting en verhuisbedrijf, want wij leveren ook al uw benodigdheden als meubelen, gordijnen of vloerbedekking tegen de laagst mogelijke prijs, en garanderen u in **één dag** vloeren belegd, gordijnen gehangen enz. Bel op **2706, Assen,** en het komt in orde.
Beleefd aanbevelend.

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Koopt bij onze adverteerders

't Vulpenhuis **HIDDEMA**
Herestraat 43 - Groningen - Tel. 21382
Alle merken • Alle reparaties

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

ATLANTA-PUDDING
voor fijnproevers!

Door of **in Assen**
even vertoeven in het verkeersrestaurant

Busstation of Stationsrestauratie

Restaurateur H. J. B. de Herder

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

VOOR
BETERE MERKRIJWIELEN EN BROMFIETSEN
GEBR. TONKES
Rolderstraat 61-63 – ASSEN – Telefoon 3068

E.S.A. ***Touringcars***

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Galeries Modernes n. v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Wordt U verp aatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551 — **Emmen** Tel. 1372

Het onmisbare studiehandboek, dat geheel up-to-date is:

Handboek voor de Politie
door W. H. SCHREUDER
Commissaris van Politie b.d. te Amsterdam

De inhoud van dit uitnemende studieboek is aangepast aan de nieuwe bekwaamheidseisen, waaraan moet worden voldaan voor het behalen van de Staatsdiploma's A, Aa en B.
Als gevolg daarvan is zowel de 6-delige als de 4-delige uitgave uitgebreid met de nieuwe vakken *Practisch politie optreden, Rapporten,* en *Dienstcorrespondentie.* Bovendien werd opgenomen het vak *Situatietekenen.*
Prijs 4-delige losbladige uitgave *f* 52.—
6-delige losbladige uitgave *f* 78.—

Een uitvoerig prospectus wordt op aanvrage geheel vrijblijvend gezonden.

Leidraad Nederlandse Taal
(met sleutel)
door J. G. ASSENDORP en P. A. PERRELS
Thans voorzien van een **gratis aanvulling „Nieuwe Spelling".**
Leidraad *f* 4.50 — Sleutel *f* 0.80
Verkrijgbaar in de boekhandel.
A. W. SIJTHOFF's UITGEVERSMIJ N.V., Leiden

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN
'n Best adres voor fietsen en brommers

Landbouwsmederij en constructiewerkplaats
Gebr. Steenhuis
SLOCHTEREN – Telefoon 05982 - 255
☆
Landbouwwagens Aanhangwagens Trailers
Speciaal „Bendix" vacuum snelremmen
Erkend „Bovag" Tractor Service

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk**

★ *Timtur*
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist ★

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

N.V. *Gremi*

**OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN**

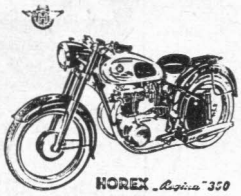

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

VAN WAESBERGE - VAN KATS - VAN BROEKHUIZEN

DE WEGENVERKEERSWETGEVING

losbladig - compleet in band f 15.–.

Volledige tekst van wet en reglement met tussen de tekst artikelsgewijze toelichting.
Alle modellen in voorgeschreven kleuren met vermelding van afmetingen.
Technische eisen (belading en inrichting etc.) en verlichtingseisen op gekleurde bladen voorzien van verduidelijkende tekeningen.
Groot aantal bijlagen (besluiten en beschikkingen) - jurisprudentie Alphabetisch register.
Wordt „bij" gehouden d.m.v. aanvullingen (normaal plm. 3 x per jaar).

Een werk voor praktijk en studie.

UITGEVERIJ SB
SCHAAFSMA & BROUWER - DOKKUM
UITGEVERIJ VAN WERKEN OP POLITIEGEBIED

VOORTREKKERS
TABAK

90 CENT

Niemeijer tabak
Erkend de beste!

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (52)

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 4
1 april 1957

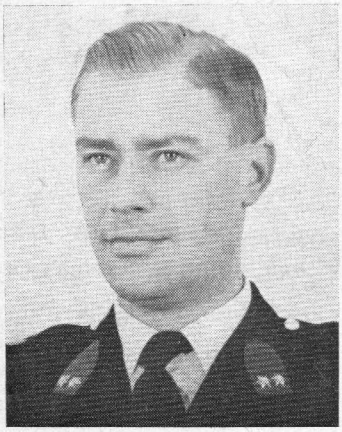

van de redactie

Nu de majoor Van Dijk is benoemd tot districtscommandant te Heerenveen, is mij de eer te beurt gevallen thans de redactie en administratie van de Reflector te mogen voeren.
Voordat ik echter hierop verder inga, moge ik beginnen met de majoor Van Dijk — stellig mede namens alle medewerkers, lezers en lezeressen — van deze plaats af, recht hartelijk dank te zeggen voor de grote ijver en toewijding, die hij gedurende de afgelopen vijf jaren (op twee maanden na) ten behoeve van de Reflector aan de dag heeft gelegd.
Wat er om de hoek komt kijken bij een redactie — en dan hebben we hier „nog maar" met een maandblad te maken — is voorwaar geen kleinigheid. Stellig kan echter gezegd worden, dat de majoor Van Dijk geslaagd is in de verwezenlijking van de opzet en de doelstelling van de Reflector, nl. een maandblad te creëren, dat de belangstelling heeft van en dat wordt gelezen dóór alle politiemannen van het gewest Groningen van „hoog tot laag" èn door alle gezinnen van „groot tot klein".
Nogmaals, majoor, hartelijk dank voor alle goede zorgen aan uw „borelingske" — het thans volgens u „groot geworden kind" — besteed. Het is zeer zeker geen vergeefse moeite geweest!
Er is een gangbare Nederlandse uitdrukking, die zegt: Kleine kinderen kleine zorgen, grote kinderen grote zorgen. Wanneer ik deze uitdrukking ga gebruiken voor de Reflector en daarmee voortborduur op de vergelijking, die onze oud-redacteur in zijn afscheidswoord gebruikte, dan zie ik de toekomst „schemerig" in. Aan u allen de eer er voor te zorgen, dat de toekomst van 't overigens goed gezonde kind niet „donker" wordt en ook niet „schemerig" blijft maar daarentegen „helder" en zorgeloos aan zal treden. Hoe? Stuurt kopij èn... steunt de Reflector financieel!
Uit de diverse gelukwensen, die ik van verschillende zijden ter gelegenheid van mijn „benoeming" tot redacteur mocht ontvangen, heb ik de conclusie getrokken, dat de Reflector u allen na aan het hart ligt. Ik zal mijn best doen de voetsporen van mijn voorganger zo goed mogelijk te drukken.

Uw nieuwe redacteur, L. P. Bergsma.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Nijzing, G., wmr. 1e kl. no. 3418, van Tjerkgaast naar Staf distr. Heerenveen.
Faber J., adjudant no. 207, van Borger naar Staf distr. Assen als distr. adj.
Monkel M., opperwmr. no. 82, van Oldeboorn naar St. Anna-Parochie als gr. cdt.
Kleine J. de, opperwmr. no. 179, van Peize naar Borger als gr. cdt.
Komduur H., wmr. 1e kl. no. 2495, van Roden naar Parketgr. Groningen.
Timmer J., wmr. 1e kl. no. 2557, van Beilen naar Parketgr. Assen.
Ploeg L. v. d., wmr. 1e kl. no. 3443, van Nw. Scheemda naar Stadskanaal.
Stuive H. P., wmr. 1e kl. no. 2799, van Stadskanaal naar Wagenborgen als post-c.
Bos A. J. H., wmr. 1e kl. no. 2573, van Wagenborgen naar Nw. Scheemda als post-c.
Lijklema B., opperwmr. no. 263, van Verk. gr. Leeuwarden naar Sexbierum als gr. cdt.
Eerkes G. S., wmr. 1e kl. no. 799, van Appingedam naar Maasland (gew. Den Haag).
Zijlstra F., wmr. 1e kl. no. 1291, van Havelte naar distr. Staf, Assen.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Mensinga B., no. 325, Groningen; m.i.v. 1-3-57.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeester 1e klasse:

Scheepvaart J., no. 112, De Wilp; m.i.v. 1-4-57.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeester:

Jong R. P. de, no. 751, Balk; m.i.v. 1-4-57.

Met eervol ontslag:

Werkman F., wachtmr., Bellingwolde. Op verzoek.
Onnes O., monteur G., Groningen. Op verzoek.

Geslaagd voor getuigschrift Duitse taal:

Smallenbroek J. H., wmr. 1e kl., Smilde.

Geslaagd voor getuigschrift Engelse taal:

Bronsema H. H., wmr. 1e kl., Buinermond.

Bevorderd tot opperwachtmeester der reserve Rijkspolitie:

Woldhuis J., wmr. 1e kl. der reserve Rijkspol. Uithuizen; m.i.v. 1-3-57.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Hagedoorn J., wmr. 1e kl., Odoorn.

Gehuwd:

Wegter J., wachtmr., Appingedam met mej. J. A. Huizing.
Speulman H., wachtmr. Beilen met mej. A. M. Etten.

Geboren:

Henderikus Albert, z.v. wmr. 1e kl. R. Abbingh en G. Schuiling te Kerkenveld.
Johanna, d.v. wmr. 1e kl. J. Cusiel en G. Jorritsma te Oosterhoogebrug.
Henk, z.v. wachtmr. L. J. Wieringa en A. Snijder te Coevorden.
Wieger, z.v. wmr. 1e kl. W. Nijholt en R. A. Bos te Rauwerd.
Hendrik en Joan zns.v. wachtmr. Z. E. Oldenbeuving en G. Kamps te Dalen.
Deddo Menno, z.v. opperwmr. J. P. Rehwinkel en H. Hekert te Borger.
Pieter, z.v. wmr. 1e kl. J. Hiemstra en G. Antonisse te Sloten.
Engeltje, d.v. wachtmr. S. J. Kruims en S. Woering te Assen.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

6e jaargang no. 4 Verschijnt 1 x per maand 1 april 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Afscheid adjudant J. Faber

Na afloop van een instructieve bijeenkomst, die voor deze gelegenheid werd gehouden in café Luder te Nieuw-Buinen, werd op 14 februari j.l. door het reserve-personeel van de groep Borger afscheid genomen van de scheidende groepscommandant, adjudant J. Faber.
Het instructieve gedeelte, het vertonen van lantaarnplaatjes betreffende het verkeer werd verzorgd door de wachtmeesters 1e kl. H. Wilts en J. Lutter van de verkeersgroep Assen.
Aanwezig waren R. Th. Bijleveld, burgemeester van Borger, de heren K. Huizing en H. Dijkstra, plaatselijke bestuursleden van S.W.G. en de instructeurs, de opperwachtmeesters A. Kuipers en H. van Aalderen.
De in de functie van districts-adjudant bij het district Assen overgaande adjudant Faber werd eerst toegesproken door de burgemeester die o.a. wees op de moeite die door de scheidende adjudant was gedaan om de sterkte van het reserve-personeel op het vereiste aantal te brengen.
De heer K. Huizing zei de adjudant dank voor alles wat door hem voor „Steun Wettig Gezag" was gedaan en legde de nadruk op het element van binding dat door deze zo zeer was bevorderd.
Namens de reservisten sprak de buitengewoon geoefend man, de reserve-wachtmeester M. v. Fenema, die wees op de prettige en degelijke wijze van lesgeven door de adjudant en hem daarvoor bedankte onder het aanbieden van een aquarel van de schilder Kagie.
Adjudant Faber dankte tenslotte de sprekers voor hun woorden en de gevers voor het geschonkene, daarbij de hoop uitsprekend dat de goede verstandhouding ook mocht blijven voortbestaan onder zijn opvolger.
Tijdens een in de woning van de groepscommandant, in de avond van 21 februari j.l. gehouden groepssamenkomst werd door het beroepspersoneel van de groep Borger afscheid genomen van adjudant Faber en zijn gezin. Daarbij waren aanwezig zijn echtgenote, zijn jongste dochter en de burgemeester van Borger.
Laatstgenoemde liet uitkomen dat hij de scheidende groepscommandant als voorbeeld kon stellen om zijn werklust en zijn plichtsbesef. De verhouding tussen hen was zeer goed geweest. Spreker vond dat door adjudant Faber vaak meer werd gedaan dan eigenlijk van hem verlangd kon worden. Hij prees dat bijzonder in hem en haalde tevens nog aan dat de Adjudant steeds de goede omgang van het personeel met de burgerij had bevorderd, zonder daarbij de dienst uit het oog te doen verliezen. De burgemeester liet zijn waarderende woorden vergezeld gaan van een boekwerk.
Namens het beroepspersoneel werd de adjudant toegesproken door de opperwachtmeester H. van Aalderen, die hem bedankte voor alles, wat hij voor het personeel van de groep Borger had gedaan en bood hem als aandenken aan zijn verblijf in Borger een vulpen aan.
In zijn slotwoord dankte adjudant Faber het personeel voor hun medewerking, buiten welke hij het toch niet had kunnen stellen om tot een goede samenwerkende ploeg te kunnen komen. Verder bracht hij dank voor de tot hem gesproken woorden en de souvenirs.
Na een gezellig babbeltje werd met een handdruk door ieder personeelslid afscheid genomen van adjudant Faber en zijn gezin. v. A.

Voor Uw verhuizingen en emigratie
J. Zigterman, Groningen
Als het één kan, is 't Zigterman
Kantoor Oosterhamrikkade 102, Tel. 22598 (K 5900)
Oostersingel 124b, Telefoon 22233

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (55)

Afscheid groepscommandant 't Bildt en postcommandant Oude-Bildtzijl en benoeming nieuwe groepscommandant

Woensdag 28 februari 1957 was een bijzondere dag voor een drietal politieambtenaren in het district Leeuwarden.

Evenals zovelen vóór hen, namen op die dag afscheid van personeel en collegae de adj. J. Lenos, groepscommandant van het Bildt en de owmr. E. Osinga, postcommandant van Oudebildtzijl, terwijl tegelijkertend als nieuwe commandant van genoemd onderdeel werd geïnstalleerd de owmr. M. Monkel, tot voor kort postcommandant te Oldeboorn.

In de met bloemen versierde prachtige raadzaal te St. Anna Parochie kwamen op genoemde datum bijeen, behalve de beide burgemeesters van Het Bildt en Leeuwarderadeel — de heren Klok en De Boer — de distr. cdt. majoor Aalders en diens toegevoegde off. de luitenant Van Dijk, het personeel van de groep, de districtsadjudant Procee en nog enige andere belangstellenden en uiteraard de hiervoor genoemde „slachtoffers" met hun echtgenoten, behalve de echtgenote van owmr. Monkel. De fam. Osinga was tevens nog vergezeld van haar dochter.

Nadat koffie en koekjes waren gepresenteerd en zij, die daar prijs op stelden een rokertje in de brand hadden gestoken, nam burg. Klok het woord, die mede namens zijn ambtgenoot van Leeuwarderadeel, woorden van waardering sprak aan het adres van adj. Lenos en daarna de owmr. Osinga afzonderlijk op de korrel nam; hij verheelde zich daarbij niet, dat Osinga een uitzonderlijk goed politieman was geweest en in de vele jaren dat hij, eerst als veldwachter en naderhand als Rijkspolitieambtenaar werkzaam was geweest, zich aller waardering had kunnen verwerven.

De majoor Aalders, het woord nemende, schetste in korte trekken de politieloopbaan van beide politieambtenaren, daarbij de nadruk leggende op het feit dat nu een einde was gekomen aan de actieve dienst en een volgende etappe werd begonnen. Z.H.E.G. prees de goede daden en hoopte dat nog een gezegende „oude" dag voor hen was weggelegd.

Doorgaande richtte de majoor zich tot de owmr. Monkel en met welgekozen en indrukwekkende woorden, waarbij de verwachting werd uitgesproken dat de nieuwe functionaris zich zijn taak als commandant welbewust moest zijn, waaraan dan ook niet werd getwijfeld, vond de installatie plaats.

Namens het personeel der groep werd het woord gevoerd door de wmr. 1e kl. R. Visser, die de scheidende groepscommandant bedankte voor zijn leiding en waar nodig voor zijn hulpvaardigheid. Ook tot owmr. Osinga werden waarderende woorden gesproken.

De Reserve Rijkspolitie, die ook was vertegenwoordigd, had een spreker afgevaardigd, res. wmr. Miedema, uit wiens woorden viel te beluisteren dat de scheidende gr. cdt. als commandant, zowel als instructeur zeer gezien was bij dat onderdeel van de groep.

Voorts werd het woord nog gevoerd door de burgemeester De Boer, die zich overigens geheel aansluitende bij de woorden van zijn ambtgenoot Klok, toch nog geroepen voelde enige woorden van waardering en erkentelijkheid tot de scheidende gr. cdt. te spreken. Het woord werd tevens nog gevoerd door adj. Dijkstra, als voorzitter van de Ned. Pol. Bond, afd. Dokkum, en als voorzitter van de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden.

De adj. Bleeker richtte nog enige woorden in zijn kwaliteit als voorzitter van de Afd. R.P. van de Chr. Pol. Bond te Leeuwarden, tot owmr. Osinga.

Owmr. Monkel tenslotte bedankte allen die hadden medegewerkt tot zijn benoeming als gr. cdt. en gaf de verzekering zijn taak te zullen opvatten zo dit een goed politieambtenaar betaamt daarbij een beroep doende op superieuren en personeel om hem daarbij te ondersteunen.

Rest nog te vermelden dat zowel namens het gemeentebestuur als namens de verenigingen en eenheden die werden vertegenwoordigd door de diverse sprekers, waardevolle cadeaux en bloemen ten geschenke werden aangeboden.

De adj. Lenos en de owmr. Osinga bedankten tenslotte voor de toegevoegde woorden en aangeboden geschenken.

Bl.

Dank aan het 5 cent-fonds

Dank aan ons 5 cent-fonds werd ontvangen van:

G. H. de Jonge, Kastanjelaan 13, Grijpskerk, voor de prachtige fruitmand, die hij tijdens zijn rustkuur ontving;

Res. Wmr. R. Monis te Ruinerwold die eveneens een fruitmand bij zijn thuiskomst uit het ziekenhuis ontving.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (56)

Verslag van het afscheid van opperwachtmeester J. de Kleine te Peize

op 28 februari 1957

Op donderdag 28 februari 1957 werd des morgens in de raadzaal van het gemeentehuis te Peize afscheid genomen van de opperwachtmeester J. de Kleine, die wegens zijn benoeming tot groepscommandant te Borger de gemeente ging verlaten, na ruim achttien achtereenvolgende jaren alhier de politietaak te hebben verricht. Aanwezig waren de burgemeester en de beide wethouders der gemeente Peize, de groepscommandant van de groep Roden, de adjudant Oberink, het personeel van de post Peize en het voltallig personeel van de gemeentesecretarie. Bijzonder aardig was het feit, dat de burgemeester de oud-gemeenteveldwachter, de heer Doedens, die door een ongeluk niet in staat was, zelf de reis naar het gemeentehuis te doen, in staat stelde toch aanwezig te zijn, door hem persoonlijk met de auto van huis te halen. Opper De Kleine en de heer Doedens verrichtten destijds samen de politiedienst te Peize.
Burgemeester Edel opende de bijeenkomst en heette allen hartelijk welkom. Vervolgens liet hij in het kort de politieloopbaan van de opperwachtmeester De Kleine te Peize de revue passeren en prees daarbij de kwaliteiten van de functionaris. Hij bracht De Kleine dank voor al hetgeen hij op politiegebied in het algemeen en op sociaal gebied in het bijzonder voor de gemeente had verricht. Spreker sprak de hoop uit, dat het De Kleine en zijn gezin in de nieuwe standplaats voorspoedig mocht gaan en liet zijn wensen vergezeld gaan — mede namens het gemeentebestuur — van het boekwerk „Drenthe in sulk een geseghenden staat hersteld" van dr. K. van Dijk. Door de burgemeester, de wethouders, de collega's te Peize en het secretariepersoneel werd de opper een sigarettenkoker met inscriptie aangeboden, hetgeen de burgemeester persoonlijk vergezeld liet gaan van een grote doos sigaretten. De adjudant Oberink voerde hierna het woord. Hij zei onder meer, dat de politietaak bij De Kleine altijd in uitstekende handen was geweest en dat hij er dan ook van overtuigd was, dat hij erin zou slagen, de taak, die nu op zijn schouders werd gelegd, tot volle tevredenheid van de superieuren te verrichten. De wachtmeester 1e klasse A. J. Britstra zei vervolgens, dat hij als ondergeschikte te kort zou schieten, indien hij ter gelegenheid van dit afscheid niet enkele woorden zou zeggen. Hij bracht naar voren, dat hij gedurende meer dan elf jaren onder de opper heeft mogen dienen en dankte hem voor de wijze, waarop De Kleine steeds als chef boven hem heeft gestaan en voor al hetgeen hij in die elf jaren van hem heeft mogen leren. Ook mevrouw De Kleine bracht spreker dank voor de altijd betoonde gastvrijheid en kopjes thee en koffie tijdens die gastvrijheid genoten. De heer Gol, commies ter secretarie memoreerde in korte trekken de prettige wijze, waarop hij vaak met de opper mocht samenwerken, stammend uit een politiefamilie zich tot het politieambt aangetrokken gevoelend. Ook namens de heer Doedens sprak de heer Gol enkele woorden ten afscheid. Nadat allen onder het genot van een kopje koffie met gebak en een rokertje nog een wijle hadden verpoosd, sloot de burgemeester de bijeenkomst en nam ieder persoonlijk van de heer en mevrouw De Kleine afscheid.
Opper De Kleine, het ga u en uw gezin voorspoedig in Borger.

Br.

Nieuws uit de R. P. S. V. G.

Op vrijdag 8 februari te 14.30 uur werd in Huize „Gelria" te Groningen de politieschaakwedstrijd R.P.S.V. Groningen—Gemeentepolitie Vlagtwedde gehouden.
Aan alle borden werd weer hevig om het begeerde winstpuntje gevochten.
Christiani had als tegenstander de crack Witteveen, die voor ons allen een bekende in de schaakwereld is. Chris verweerde zich echter op uitstekende wijze. Na een levendige en spannende partij wist hij Witteveen een half puntje af te snoepen. Remise gaf dan ook de juiste verhouding weer.
Staal, die het moest opnemen tegen Manning, liet eerst ook geducht van zich spreken. Allen hadden reeds op een overwinning van hem gerekend. Het was jammer dat hij zich in het eindspel nog misrekende, waardoor zijn partij verloren ging.
De partij Post—Bos werd wegens ziekte van eerstgenoemde ten huize van Post gespeeld. Zoals te verwachten was, stoven aldaar de stukken van het bord. Wel leek het in het begin erop, dat Post in ieder geval de halve winst zou opeisen, doch dit pakte anders uit. Door een foutieve afruil in het middenspel kwam hij in het nadeel. Het gevolg was dan ook dat deze partij in het voordeel van Bos werd beslist.
Daar Post nog niet geheel van zijn ziekte was genezen, is dat hem natuurlijk niet kwalijk te nemen.
Van Ingen moest het opnemen tegen de taaie De Vries. Aanvankelijk kon hij De Vries in toom houden, doch moest tenslotte toch de meerdere in hem erkennen.
Carper en Zijlstra vochten ook weer zoals wij dat van hen in alle takken van sport gewend zijn. Ze wisten spoedig hun partijen in winst om te zetten.
De uitslag kwam daardoor te luiden:

Christiani—Witteveen	½—½
Staal—Manning	0—1
Post—Bos	0—1
Van Ingen—De Vries	0—1
Carper—Roukema	1—0
Zijlstra—Heslinga	1—0

Deze schaakwedstrijd werd dus in het voordeel van de gemeentepolitie Vlagtwedde beslist en wel met 3½—2½. Al met al was het een prettige schaakmiddag.

Z.

De Zeevaart

Voordat we naar de machinekamer afdalen hebben we nog even een kijkje kunnen nemen in de gangen (gangways), aan stuur- en bakboord lopende van de midscheeps naar de achterkuil van het schip en waarlangs de hutten zijn te bereiken van de overige stuurlieden en machinisten. De „Leerling" deelt hier aan boord de hut met de 3e stuurman. Zijn er meer Leerlingen — op grotere schepen is dat veel het geval — dan zal er ook een aparte Leerlingen-hut zijn. Aan de stuurboordsgangway bevinden zich meestal de hutten van de stuurlieden en aan de bakboordsgangway de machinisten-hutten, de hofmeesterhut en de hutten ingericht voor kantoor, apotheek, ziekenboeg, en badkamers en de toiletten. Een eventueel meevarende scheepsarts heeft meestal z'n verblijf op de onderbrug. Deze functie wordt hier door de 1e officier waargenomen. In ernstige gevallen van ziekte of andere ongevallen wordt radiotelegrafisch de hulp ingeroepen van een scheepsarts van een ander in de nabijheid varend schip. Door één van de deuren van de gangway zijn we nu binnengetreden in de machinekamer. We lopen nu op het glimmend gepoetste roosterwerk van de 1e etage en daar doorheen hebben we het gezicht op het bovengedeelte van de geweldige stoommachines in het onderschip. Langs een ijzeren trap bereiken we het roosterwerk van de 2e etage, alwaar ook verschillende motoren zijn opgesteld; langs een tweede ijzeren trap belanden we dan uiteindelijk op de onderste etage, waar de dienstdoende machinisten, geassisteerd door donkeymannen, de machinekamerwacht lopen. Zeer interessant is de wandeling door de ijzeren schroefastunnel naar het achterschip. Dit is de tunnel, waarin de schroefas loopt — of draait — van midscheeps de machinekamer tot aan het achterste puntje van het schip. Van zo'n schroefas moet men zich geen kinderachtige voorstelling maken, daar zij op de grootste schepen wel 50 tot 75 meter lang kan zijn en men zou flinke lange armen moeten hebben om haar te omvatten. Als deze schroefas breekt, is dit wel een duidelijk bewijs van de kracht van het water als het door de wind wordt opgezweept. Gelukkig bestaat zo'n schroefas ook niet uit één stuk, wat begrijpelijk is, daar een dergelijk stukje staal niet in haar geheel aan boord gebracht zou kunnen worden. Zij is opgebouwd uit stukken van ongeveer 10 meter, welke met koppelingen aan elkander verbonden zijn. Door het losmaken van deze koppelingen is het mogelijk het gebroken gedeelte door een nieuw stuk te vervangen. De schroefastunnel of kortweg „tunnel" om deze schroefas heengebouwd, en die zo hoog en breed is, dat een man er gemakkelijk in kan lopen, en die van de machinekamer dóór de ruimen loopt, voorkomt gevaar voor ongelukken, beschadiging van de lading en geeft gelegenheid om de lagers waarin deze as steunt, te kunnen smeren en inspecteren. Op de plaats waar de as door de scheepshuid naar buiten treedt is een waterdichte afsluiting gemaakt. Aan dit uiteinde van de schroefas is de scheepsschroef bevestigd waarmede de voortstuwing van het schip plaats vindt. De machinekamer met de schroeftunnel en haar blinkende gepolijste schroefas, lijkt op een fabriekshal. De geweldige machines zijn een toonbeeld van vernuft en kracht. Zij dwingen eerbied en bewondering af voor alle werkers van hoog tot laag, die daaraan hebben medegewerkt.

Vanuit de machinekamer begeven we ons nu door de stuur- of bakboordsgangway naar het achterschip en dalen het ijzeren trapje af naar het achterkuildek; vandaar klimmen we het ijzeren trapje op naar het sloependek. Hier vinden wij het domein van de „Marconist" — alias „Draadje" — „Toean Marconi" of „Sparks" (het Engelse woord voor vonken). Wat ik van hem gezien, gehoord en gelezen heb, tekent hem als één van de vreemdste wezens aan boord. Hij gevoelt zich zeer aangetrokken voor het vak „punt-streeppunt". Hij is een bijzonder mens en is of lang en mager als een bonestaak of zo kort en dik als Sancho Panza; hij drinkt 'n heel stevige borrel of is geheelonthouder; leest graag vijftien-cents-romans of uitsluitend Shakespeare; is uitbundig vrolijk of ziet zwart van chagrijn; behoort tot de officieren, doch heeft ook weer niets met hen te maken. Hij is gehoorzaamheid aan de kapitein verschuldigd, hoewel niet in dienst van de rederij. Hij is een „uitgeleende" van „Radio-Holland", de maatschappij, die zorgt voor alles wat met radio te maken heeft op de Nederlandse schepen. Zij zorgt dat er zend- en ontvangtoestellen komen aan boord en dat deze worden onderhouden en bediend door het vereiste aantal marconisten. Zijn ruime en gerievelijke hut aan boord is van alle gemakken voorzien en ingericht zowel voor dag- als voor nachtverblijf. Zijn radiostation bestaat uit een zend- en ontvanginrichting, die om beurten aan de antenne worden geschakeld.

Het radiostation aan boord van schepen is in de eerste plaats bestemd om in tijden van nood langs radiotelegrafische weg hulp in te roepen. Het daartoe uitgezonden noodsein „S.O.S." (Save Our Souls) of „Redt Onze Zielen" is ieder wel bekend. Elk schip dat het noodsein S.O.S. ontvangt, is verplicht dadelijk alle correspondentie te staken en zijn radiostation uitsluitend te bezigen in het belang van het in nood verkerende schip, zolang, totdat is afgesproken welke schepen ter redding zullen toesnellen.

Het radiostation dient verder als hulpmiddel voor de navigatie; daartoe moeten dagelijks de berichten, als tijdseinen, weerberichten, stormseinen, radio-peilingen, plaatsen van wrakken of andere obstakels of van verplaatste of geplaatste boeien en bakens etc. worden opgevangen. Gezien de steeds verder voortschrijdende technische verbeteringen, ook t.a.v. de navigatiemiddelen, zoals o.a. er op de moderne schepen nu zijn de „Radar" of „Radio Detection-And-Ranging", wat zoveel betekent als opsporing, afstand en richting-bepaling en de hyperbolische navigatiesystemen de „Loran" en de „Decca" (alle snelle en nauwkeurige positiebepalingssystemen bij dag en nacht en bij elke weersgesteldheid) zal het er in de toekomst best van kunnen komen, dat op de moderne zeeschepen onze „Marconist" mede tot een van de belangrijkste personen zal gaan behoren. Verder rondneuzende op het sloependek, zien wij daar zowel aan stuur- als bakboordzijde bij de davits, een aantal in zogenaamde stoelen rustende reddingsboten. Het aantal reddingsboten is voor elk schip verschillend en geregeld naar de grootte. Op passagiersschepen wordt op bepaalde tijden appèl gehouden en hebben alle opvarenden hun plaats in te nemen bij die reddingsboot, die hen bij het vertrek werd aangewezen. Op het sloependek bevinden wij ons ook in de nabijheid van de schoorsteen(en) of de pijp(en) van het schip. Aan de kleurschildering daarvan met de kentekenen, is elk schip te herkennen tot welke maatschappij (rederij) zij behoort. Zo hebben de schepen van de K.N.S.M. en ook dit schip, een zwart geschilderde schoorsteen(pijp) met rondom, aan ongeveer het boven- en ondereinde, een wit geschilderde band.

Dalen we nu weer van het sloependek af naar de achterkuil van het schip, dan zien we daar evenals in de voorkuil de luikhoofden van de ruimen, de draaibare luchtkokers, de twee masten met laadbomen en laadgerei, de stoomwinches en de kluisgaten. Geheel op het achterdek (de poop) komen we dan in een grote, vierkante, afgesloten ruimte, het zgn. dekhuis. Dat is de bergplaats voor trossen en landvasten, het magazijn van verf, teer, carboleum, gereedschappen en touwwerk. Veelal liggen onder het dekhuis in het achterschip, de vries- en koelruimten tot bewaring van vlees, vruchten, wijn en andere dranken. In het dekhuis zelf staat ook nog het nood-stuurwiel met een middellijn

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (58)

van twee tot drie meter, hetgeen heel wat groter is dan het wiel bij de stoomstuurinrichting op de brug. Dit heeft tot voordeel, dat bij bediening door handkracht, veel minder kracht behoeft te worden uitgeoefend. Niettemin kost 't de nodige inspanning om 't wiel rond te draaien en vooral bij storm als de golven met vervaarlijke klappen tegen het roer te pletter slaan. De roergangers, soms vier of zes man (indien er twee stuurwielen op de stuuras zijn aangebracht) hebben dan ook alle moeite om de stuurwielen in bedwang te houden. Teneinde te voorkomen, dat zij door het terugslaan van de wielen door de handspaken bij hun kleding worden gegrepen en zodoende over het stuurwiel zouden worden getrokken of daardoor zouden worden weggeslingerd, wat verwonding, verminking of de dood ten gevolge kan hebben, zijn zij ter voorkoming daarvan met gordels vastgebonden.
Tot besluit van onze rondgang over het schip werpen we nu nog even een blik in de midscheeps, het domein van de kok en z'n rechterhand, de koksmaat, z'n meerdere in het kankeren, doch ook de man, die voor het verse kadetje zorgt. Zoals bij ons allen de liefde door de maag gaat, zo gaat ook aan boord de liefde „langs" de kok. En al gaan de schalen dikwijls naar hem terug met de boodschap, dat hij die rommel maar in z'n haar moet smeren, koken kan hij toch als de beste. Aan boord is een goede kok beter dan een verre vriend; het heeft dan ook alleen maar voordelen om bij hem in de gunst te blijven. Wees hem niet vijandig gezind, wanneer hij u als nieuwkomer gul tracteert op een grote roomsoes, heerlijk van buiten, maar van binnen volgepropt met zout, peper en mosterd.
Dat hij en de koksmaat kunnen koken, bewijzen de gerechten als havermout, rijst met kerry, snert, raasdonners (kapucijners met spek), karbonaadjes, doperwtjes in blik en de soupe à la Reine. En dan niet te vergeten het geheim van alle koks op alle schepen, de „Labscaws". Opgediend in een vuurvaste schotel en in plasjes gesmolten boter, met een goudbruin croquant korstje, een samenvoeging van aardappelpuree, cornedbeef, uien en boter.
„Toen hofmeester en kok laatst eens te samen keven, hoorde ik onder wien de boter was gebleven".

F. G.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold.

Fömmechien van oom Luuks had, ondanks enkele teleurstellingen, er naar verlangd, dat ze weer in Nijeveen was, want goed beschouwd was zij daar toch eigenlijk onmisbaar. Als ze zelf niet een beetje toezicht hield en Römmelt en Annechien niet dag in dag uit met raad en daad bijstond, dan ging het niet goed, dan kon het onmogelijk goed gaan. Wel had zij aan Römmelt en Annechien geschikte huurders op haar boerderij, die hard wilden werken, maar als het er op aankwam — als de puntjes op de i gezet moesten worden — dan waren het nog precies kleine kinderen, mensen die leiding nodig hadden van een bekwaam boerenmens met verstand van zaken en die natuurlijk verstand had van het boerenbedrijf. En zo'n mens was Fömmechien natuurlijk, al deed zij dan ook bijna niets aan het werk, dat gedaan moest worden op de boerderij. Verstandige leiding en toezicht dáár kwam het op aan. En in de tijd, dat zij uit logeren was geweest, was er heel wat gebeurd wat anders zou zijn gegaan als zij er zèlf bij zou zijn geweest. De wintermaanden waren gelukkig een rustige tijd. Dan was het niet zo druk met het werk en het had dan ook niet zo onder de afwezigheid van Fömmechien geleden. Dit had anders wel eens het geval kunnen zijn, maar het was toch voor haar beter, dat zij terug was. Nu het tussen haar en Freins in orde was en dit binnenkort wel algemeen bekend zou worden, nu kon zij toch niet zo'n lange tijd bij „Luuks Hilbers jongens" blijven. Dit zou voor sommige mensen aanleiding kunnen wezen om minder geloofwaardige praatjes over hen te vertellen.
Voorlopig was het verstandiger, dat zij elk in hun eigen woonplaats bleven totdat zij getrouwd waren. Freins bij Jan en Fömmechien, waarbij hij al zovele jaren had ingewoond en Fömmechien bij de huurder Römmelt en zijn vrouw in Nijeveen, op haar eigen boerderij. Dit waren althans de gedachten van Fömmechien. Dat Freins er wel eens anders over kon denken, dáár dacht zij op dat moment niet aan. Maar zij vond het wel wat eigenaardig, dat Freins niets meer van zich liet horen. Fömmechien kon het niet begrijpen, dat hij nooit op een Zaterdagavond was gekomen na die Donderdag, toen zij samen met Freins op 't Vledder op de Smildervaart en op de Grifte zo'n plezier hadden gehad met schaatsenrijden. Daarna had zij niets meer van Freins gehoord. Freins zou nu toch wel gemerkt hebben, dat zij, Fömmechien, wel met hem wilde trouwen? En Freins wilde Fömmechien toch ook wel tot vrouw ? Hij had een hele tijd al niet meer gedronken, zó blij was hij, dat hij met Fömmechien kon trouwen. Dit dacht Fömmechien tenminste. Maar waarom bleef hij dan weg. Hij zou toch niet zo kinderachtig bang voor haar wezen. Nee, dat kon zij niet geloven.
Een man die zo verlegen was bij vrouwen, dat was toch àl te gek, dat kon zij niet begrijpen. Dat Freins er aan zou denken, om met Hillechien van Poesten Klaos en Eule te willen gaan, dáár geloofde zij helemaal niets van.
Nee, dan geloofde ze eerder, dat er geen greintje vrouwenvlees aan die hele Freins zat. Zó goed kon ze hem wel, dat hij zijn naam niet direct op die manier te grabbel zou gooien. Zó minderwaardig en zó schandalig, daar wilde ze hem niet voor aanzien. Wel was er het praatje van: „Hillechien, 't locht uut of hèn 't bedde! Och vader ik d . . d . . d . . d . . duure niet, Freins die is zo dronkent!" tot haar doorgedrongen, maar dat kon onmogelijk waar zijn. Dàt was al een oud verhaaltje, dat ze vroeger ook al eens van een ander paartje hadden gezegd.
't Was een praatje of een verhaaltje van sommige mensen die Freins graag een pak slaag wilden geven of van mensen, die het hem misgunden, dat hij nog zo'n flinke vrouw kon krijgen. Freins was echter die avond naar de kapper geweest om zich te laten scheren en was op gewone tijd thuisgekomen.
Ja, hij zou uit vrijen gaan naar een dochter van Poesten Klaos en Eule, waarvoor ze wel een plaatsje in het armenhuis konden vrij houden. Dat kon niet waar zijn; één van Luuks Hilberts jongens, belachelijk gewoon om zoiets te denken!
Nee, dat zij in Hillechien een mededingster zou hebben, daar maakte Fömmechien zich niet bezorgd over. Op 't Vledder, de Smildervaart, de Grifte en in Nijeveen had Freins, tijdens die schaatstocht, geen goed of kwaad van Hillechien gezegd. Hij had zelfs haar naam niet genoemd, zoals het ook hóórde. Hoe kwamen de mensen er bij om zulke gekke dingen van iemand te zeggen. Dachten ze misschien op zo'n manier te kunnen bewerkstelligen dat zij, Fommechien, niets meer van Freins wilde weten; dat zij zich zou schamen voor iemand die ook met een dochter van Poesten Klaos en Eule, verkering zou hebben gehad? Nee hoor, dat zou de mensen, die zulke praatjes rondbazuinden, niet zo glad zitten. Zij wist wel dat Freins zijn familie zó niet te schande zou maken! Misschien had Hillechien zèlf de jongens in haar omgeving wel verteld, dat Freins en zij verkering hadden gehad, om op zo'n manier het

praatje rond te vertellen. Maar wat wèl vreemd en verwonderlijk was, Freins liet niets van zich horen. Ook van Jan Hilberts en Fömmechien kreeg ze helemaal geen bericht. En als ze Römmelt en Annechien, zoals dit hoorde, vroegtijdig de huur wilde opzeggen, dan diende zij toch precies te weten, hoe het nu eigenlijk tussen Freins en haar stond. Dan moest ze toch of het één of het ander weten. Daarom haalde ze op een morgen, toen haar het wachten al lang begon te vervelen, de schrijfbenodigdheden voor de dag. En een ogenblik later stond daar met duidelijke letters op 't papier:
„Heden de pen opgevat en mij neergezet om u enkele regelen te schrijven."
En als eenmaal het begin van een brief klaar is — 't spreekwoord zegt immers, dat een goed begin het halve werk is — dan is het gemakkelijker om de brief af te maken.
Ze bracht Freins eerst die laatste Donderdag van het schaatsenrijden in herinnering, toen de mensen hen beiden nog zo hadden nagekeken; dat ze het ook zo goed konden; dat er ook al gezegd was, dat ze een paar waren en, wat het schaatsenrijden betrof, zo goed bij elkaar pasten, toen ze 's avonds zwierend en zwaaiend over de Grifte op de schaats naar Nijeveen waren gereden. Hoe hij daar verschrikt en onverwacht, ja in ijltempo, de deur was uitgegaan en dat het nu al weer zo'n lange tijd was geleden, dat ze iets van elkaar hadden gehoord. Ze vroeg, hoe het tegenwoordig met Fömmechien van Jan ging, of ze al een dienstmeisje hadden en of ze het werk op tijd klaar konden krijgen. En dan ineens weer in deftig Hollands overgaand, informeerde ze, of hij nog altijd, terwille van de belofte op nieuwjaarsdag aan haar gedaan, de sterke drank liet staan. Om hem gerust te stellen voegde ze er aan toe, dat zij hem nog wel wilde hebben als man. Als hij tenminste niet te vaak en niet te erg dronk. En enkel borreltje gunde zij hem nog wel. Hij moest maar eens gauw bij haar in Nijeveen komen, dan konden ze samen de datum van hun ondertrouw vaststellen. Ja, voortvarend als zij was, niets liet zij aan het toeval over.
Toen de brief aan 't adres van Freins Hilbers klaar was en in de brievenbus was gestopt, toen was het weer uitkijken zoals dat de laatste dagen al geregeld de taak van Fömmechien was geweest. Maar nu hielp Annechien in een rustig ogenblik ook mee, uitkijkend voor het andere raam naar de postbode met een brief, of uitkijkend naar Freins.
Zo ging de ene dag na de andere voorbij, onder smachtend en smartelijk verlangen van Fömmechien, maar wat er kwam, geen brief en ook geen Freins in eigen persoon! Maar net als in het verhaaltje van Blauwbaard kon Fömmechien gerust aan Annechien vragen: „Zuster Anna, ziet gij nog niets komen?" en dan kon Annechien nog niet eens als antwoord zeggen: „Ja, ginds in de verte zie ik een wolke!" want zover je kon zien was er geen wolkje aan de hemel zichtbaar. Ook viel er geen teken te bespeuren, dat de komst van Freins aanduidde.

Toen Freins de brief van Fömmechien van oome Luuks uit Nijeveen kreeg, zat hij net zwaar in de prakkezaties van één van zijn dromerige buien. Want nog altijd waren het in zijn binnenste twee tegenstrijdige machten die elkaar bekampten. Twee machten die hij niet kon beheersen en ook niet kon bedwingen. Aan de ene kant zijn verstand, zijn koel-zakelijk gezond mensenverstand, de zuivere berekening van wat hem op een fatsoenlijke manier, in overeenstemming met zijn geboorte en stand, het verst zou brengen in de wereld. En aan de andere kant dat vreemde verlangen, dat wondere begeren, dat niet kijkt naar geld of goed, naar rijkdom of stand. Maar een begeren, dat zo'n geweldige invloed op hem uitoefende. Dat was de macht van de liefde, die hem op haar vleugels als in betovering mee kon voeren naar de sfeer van het hoogste geluk.
Welke macht zou het nu winnen. Welke van deze twee machten zou de baas worden, welke zou met krachtige en doortastende greep het gonzende rad van avontuur in volle vaart stuiten en het stil laten staan, hetzij dan onder de negen of boven de twaalf?
Als hij het allemaal rustig aan de mensen had overgelaten, dan had hij het er veel gemakkelijker mee gehad, want dan was het allang voor elkaar geweest. Op de nieuwjaarsvisites in de eerste weken van het jaar, waar het nieuws van de dag besproken werd en waar naast de dagelijkse dingen op de boerderij, de vrijerij van de jeugd en andere jongemensen, ook een groot deel van de gesprekken tebeurt viel, daar was het al beklonken en bezegeld, dat Freins Hilberts met Fömmechien van Nijeveen trouwde.
Ja, er werd zelfs bij gezegd, dat hij het nog goed had getroffen op zijn oude dag. Een man van zijn leeftijd en stand en flink, o zo flink. Freins had wel meer geld dan Fömmechien, maar als je het goed beschouwde, dan kreeg hij eigenlijk toch nog méér als hem toekwam. Want als je alles goed naging, dan was hij toch eigenlijk maar een grote drinkeboer. Wie wilde per slot van rekening zo'n Freins ook nog hebben. Nou ja, zo'n Hillechien, zo'n meid van Poesten Klaos en Eule, nu ja, dat sprak vanzelf dat die hem wel wilde hebben. Maar dan moest Freins toch ook wel gek wezen. Dan moest hij ook wel helemaal aan lager wal geraakt zijn, als hij zichzelf zo vernederde om met een dochter van Poesten Klaos te trouwen. En was er op de nieuwjaarsvisites, nog eens een enkele die het nog niet zo gek vond als Freins met Hillechien zou gaan, dan lachten ze deze uit en schonken verder geen aandacht op zulke zottetaal. Rijke lui en arme mensen, dat was toch niet gelijksoortig volk en het was toch verreweg het beste, ja van oud hoorde het al zo, dat ieder probeerde om in zijn eigen kring te blijven, al waren er dan ook in dit geval velen, die het niet al te best konden verdragen. dat de kinderen van Jan Hilberts en Fömmechien later zulke rijkaards zouden worden indien ze, behalve hun eigen deel, dat van Oome Freins en Tante Fömmechien er dan ook nog bij zouden krijgen. Want, er waren een hele hoop mensen die Jan Hilberts niet mochten, omdat hij zo'n grote schreeuwerd en driftkop was en daarbij zich dan ook nog zo veel verbeeldde.
Maar het oordeel van de mensen op de nieuwjaarsvisites, was niet het oordeel van Freins. Nee, Freins, die had het er zwaar mee, die viel het daardoor veel moeilijker om tot een beslissing te komen.
Dat Fömmechien een flinke meid was, een goed en best mens en daarbij ook nog wel aantrekkelijk, dat was geen nieuws, dat wist hij ook allemaal wel. Maar dat andere, dat vreemde, dat wondere, de liefde, die was er ook nog en die sprak bij Freins een hartig woordje mee als hij het eindelijk zover voor elkaar had om te denken: „Fömmechien wil zo graag, zuk heur dan toch maar nemen?" En als er dan weer geen stem op die vraag antwoord gaf, dan was het weer uit, dan dacht hij weer: „Wat is een hielik zunder liefde! Nee ik mag het niet doewn, ik kan en ik mag heur niet nemen, zoas het op de mark giejt mit het kopen van een biessien, waor ai alle goeie hoedaonigheden sekuur van bekiekt en dan zegt: Zoveule is 't biessien mi'j te weerd, daor bink nooit an bekocht, ik zal het maar nemen!"
Al drongen Jan en Fömmechien er bij hem ook aldoor op aan en al deed Fömmechien van Nijeveen dat zelf ook, „een voordelig beestje op de markt gekocht", wilde hij er niet van maken, al was het dan ook met de beste bedoeling geschikt aangeboden. Maar hij kon haar dit niet ronduit vertellen.
Nee, dat kon hij niet en dat durfde hij ook niet. Had zij hem nu maar geen brief geschreven. Hij was al ó zo gelukkig geweest, dat hij er zo mooi was afgekomen. Uit vrije wil was zij weer teruggegaan naar Nijeveen. 't Was haar eigen wil geweest en hij had haar weer teruggebracht, zoals dat hoorde en daarmee uit, dacht hij. Maar nu weer die brief! Freins las de brief, keek hem nog eens een paar keer over en, alsof het een zakdoek was, stopte hij hem toen verfrommeld in zijn

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (60)

broekzak, zonder dat hij de brief aan iemand had laten lezen of had verteld wat er in stond. Alleen zei hij: „De groetenissen van Oome Luuks' Fömmechien" en omdat hij verder geen antwoord gaf op het gezeur en gevraag, had hij ze allemaal nieuwsgierig gemaakt. Maar hij dacht bij zichzelf: „Ziezo, now worrie d'r niks meer van gewaar wat er in stiet, ik laot er oe gien ien van allen een letter van lèzen."

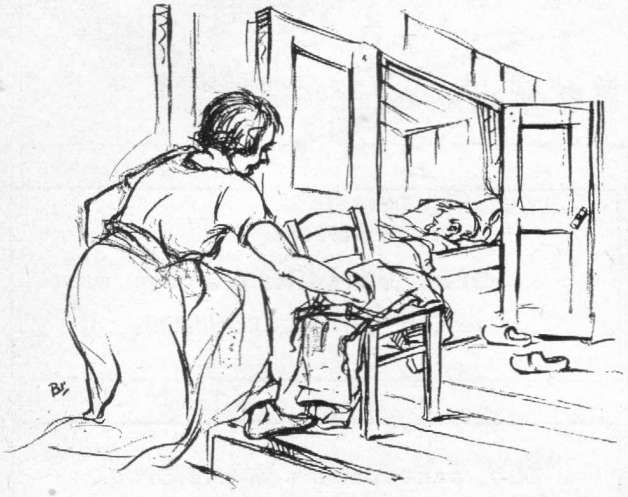

Maar tegen de vindingrijkheid van de vrouwen is geen man opgewassen. Voordat Freins de volgende morgen de benen van bed had, was „Jans Fömmechien" er al mee klaar. Zij had toen de brief van haar nicht aan Freins niet alleen van a tot z gelezen en weer verfrommeld in de broekzak van Freins gestopt, maar had toen ook al plannen beraamd en met Jan en de kinderen besproken, om Freins voorgoed aan Fömmechien te koppelen.

't Was een heel moeilijk geval, want als ze er niet achter aan zaten, dan ging het mis, dat had Fömmechien van Jan er wel van begrepen. En zaten ze er tevéél achteraan, dan ging het ook mis, want als je de kat aan het spek bindt dan wil hij het niet eten. Zij moesten dus eerst nog maar eens afwachten of Freins terug zou schrijven en misschien nog aan het verlangen van Ome Luuks Fömmechien zou voldoen om op een Zaterdagavond naar Nijeveen te gaan.

Jan en Fömmechien hadden nooit kunnen denken, vooral niet toen Freins en Fömmechien met hun beiden aan het schaatsenrijden waren geweest op die Donderdag, dat er nog zóveel moeilijkheden waren te overwinnen om die twee tot elkaar te krijgen. Ja, krégen ze het nog maar zover!

't Was toch eigenlijk onbegrijpelijk, het verstand zou je stil blijven staan. Had je ooit een boerenmens gezien die zo handig en zo flink als Fömmechien was? Met zijn eigen ogen had Freins gezien — althans kunnen zien — hoe flink ze had geholpen en alles regelde, toen zij er zogenaamd was geweest om te logeren. Mocht hij het daar nu niet dubbel en dwars voor doen?

Op 't ogenblik was Jans Fömmechien nog wel aardig goed, wat de gezondheid betrof, maar ze moest eerlijk bekennen, dat het met het werk niet zo goed voor elkaar was als toen Ome Luuks Fömmechien nog bij hen was. En nu hadden ze ook nog wel weer een grote volwassen dienstmeid, Jenne van Woltertien van Jan Barties Maaie, die bij Karst Karsies en Zwaane gediend had. Maar die Jenne viel niet mee en was gezien haar grootte en leeftijd, niet flink in het werk. Hierdoor viel het nog meer op wat voor een buitengewoon mens die Fömmechien van Ome Luuks dan toch wel was. En met deze vraag zou Freins dan niet willen trouwen? Nee, dat bestond niet en met verstandig beleid en overleg en met vernuftige stuurmanskunst, zou alles nog wel in het rechte spoor geleid kunnen worden, dachten Jan, Fömmechien en de kinderen.

Feestavond politie-sportvereniging Assen en omstreken

Op donderdag 14 maart 1957 was traditiegetrouw de PSVA-familie met genodigden, donateurs en anderen weer bijeen om de jaarlijkse feestavond bij te wonen. Voor het eerst werd dit jaar het feest gehouden in de zaal Geerts te Assen, een kleinere zaal, hetgeen minder publiek en tevens minder inkomsten betekende. Afgezien van dit alles is ons experiment zeer geslaagd en was deze zaal door Geerts feestelijk en gezellig ingericht.

De door ons genodigde autoriteiten waren merendeels aanwezig, waaronder onze gewestcommandant de kolonel Fogteloo en echtgenote, de commissaris van politie te Assen, de heer R. de Jong en echtgenote, de districtscommandant de majoor E. A. Mackay en echtgenote, de districtscommandant der Koninklijke Marechaussee te Assen de kapitein H. C. Bos en echtgenote, de inspecteur van Politie de heer G. van Schaik en echtgenote, de luitenant L. P. Bergsma en echtgenote, terwijl de heer mr. C. F. Haarman, substituut officier van Justitie te Assen de Justitie vertegenwoordigde. De burgemeester der gemeente Assen had wegens vertrek naar Suriname bericht van verhindering gezonden.

Omstreeks 20.15 uur opende onze voorzitter de heer H. van den Berg de feestavond en sprak een woord van welkom tot allen, in het bijzonder tot de genodigden; hij hoopte dat de aanwezigen een prettige feestavond zouden beleven met de wens dat de band onderling en vooral die tussen Rijks- en Gemeentepolitie nog steviger zou worden.

Hierna traden voor ons op een keur van artisten van de eerste rang onder leiding van Willy Rex, die met Tobi Rix, het Majoco Trio, Tonny Huurdeman, Mr. Swips en Cor van der Veen aan de piano en accordeon een beschaafd en zeer geanimeerd programma brachten. Dit gezelschap zag kans in korte tijd de stemming op hoog peil te brengen en de lachspieren danig te laten werken. Ik herinner bijzonder aan Willy Rex in zijn conférence over „de grote haan die hij dood had gereden", „het mooie weer in Amsterdam met de vele vreemdelingen die hem naar zijn „Ausweis" deed grijpen" en Tonny Huurdeman in de creatie van het kleine meisje uit Davos en als „onderwijzeres" en niet te vergeten Tobi Rix „de malle vent ja", het was, zonder de andere artisten te kort te doen, geweldig.

Na het officiële gedeelte werd onmiddellijk de verloting met een pracht van prijzen gehouden, waarna de dansvloer nog even in orde werd gemaakt, waarvan door zeer velen druk gebruik werd gemaakt.

Gehoord de reacties op deze avond is deze weer zoals wij gewend waren een ouderwetse geweest. Het bestuur heeft nagenoeg elk jaar een punthoofd van hetzelfde probleem van „wat moeten wij brengen", doch elk jaar verdient deze avond het predikaat" „zeer goed". De baten van deze feestavond zijn bestemd voor de sociëteit van de ouden van dagen van Assen, hetwelk door de oudjes in dank zal worden aanvaard.

Wij zijn onze leden en donateurs en anderen dankbaar voor de steun die wij hierbij hebben ondervonden en wij gaan met frisse moed het volgende feest weer tegemoet.

J. G., secr.

„Pot-biljarten"

oefengroep Weststellingwerf

De Oefengroep der Rijkspolitie Weststellingwerf besloot haar wedstrijdenreeks van het afgelopen winterseizoen met een pot-biljartwedstrijd in zaal Sloot te Steggerda op maandag 11 maart 1957.
De opkomst van de leden was vrij goed. De voorzitter kon 15 van de 24 leden welkom heten. De overigen waren door dienst of andere omstandigheden verhinderd.
Daar het de laatste wedstrijd van het seizoen was, had de penningmeester nog eens een keer extra diep in zijn kas-beurs getast en kon zodoende zes heerlijke rollades als prijs beschikbaar stellen.
Omstreeks 20 uur werd, na loting, met de eerste stoot begonnen. Al spoedig was er de nodige spanning en gezelligheid. Vriend Herder ontpopte zich als een zeer goed biljarter. De onmogelijkste stoten waren voor hem maar een peuleschilletje. Eén stoot van hem op het groene laken was zelfs zó fantastisch, dat de beste biljarter van Nederland er jaloers op was geworden, zo die aanwezig geweest ware.
Omstreeks 21.30 uur werd er even gepauzeerd voor koffie en andere verfrissingen. Hierna werd opnieuw geloot om een andere voorspeler te krijgen. Dit i.v.m. het feit, dat iedere deelnemer dezelfde kans op een prijs had.
Om 23.45 uur was het einde van deze zeer geslaagde wedstrijd en kon de voorzitter, owmr. Visser, overgaan tot het uitreiken van de prijzen. De 1e t/m 6e prijs werden respectievelijk behaald door: v. d. Burg, Elzinga, Procee, Oosting, P. de Boer en Zijlstra.
Voor diegene, die de gehele avond de meeste streepjes had gescoord, was nog een poedelprijs, bestaande uit 276 stukken beschikbaar. Laat onze groepscommandant deze prijs nu winnen... en wij meenden nog wel, dat hij zo'n beste biljarter was.
Het was weer een mooie avond; dergelijke avonden dragen veel bij tot nog meer vriendschap en onderlinge saamhorigheid! J. Draaisma, secr.

Volleybal

Op 20 februari organiseerde de Sportvereniging 4e divisie Koninklijke Marechaussee Groningen in de Korenbeurs te Groningen een volleybaltournooi, waaraan ook enkele teams van de Rijkspolitie deelnamen. Er werd gespeeld in twee poules. De uitslagen waren:

Poule A:		**Poule B:**	
GPSV—HPSV	2—0	KMG—PSVA	2—0
RPSVG—RPSVL	2—0	GEWA—PSVW	1—1
EPSV—PSVH	0—2	RSDW—KMG	1—1
GPSV—RPSVG	0—2	PSVA—GEWA	1—1
HPSV—RPSVL	1—1	PSVW—RSDW	0—2
GPSV—EPSV	2—0	KMG—GEWA	2—0
HPSV—PSVH	0—2	PSVW—PSVA	0—2
RPSVG—EPSV	2—0	RSDW—GEWA	2—0
RPSVL—PSVH	0—2	PSVW—KMG	0—2
HPSV—RPSVG	0—2	PSVA—RSDW	0—2
GPSV—PSVH	0—2		
RPSVL—EPSV	1—1		
RPSVG—PSVH	1—1		
GPSV—RPSVL	2—0		
HPSV—EPSV	2—0		

Door deze uitslagen werd RPSVG winnaar van poule A met op de tweede plaats PSVH en KMG winnaar van poule B met op de tweede plaats RSDW.

Hierna traden in het veld om de 1e en 2e prijs, winnaar poule A—winnaar poule B en om de 3e en 4e prijs, nr. 2 poule A—nr. 2 poule B. Winnaar van het tournooi werd RPSVG met KMG als 2e, PSVH als 3e en RSDW als 4e.
De prijsuitreiking geschiedde door de heer Van Schaik, voorzitter van het district Noord van de N.P.S.B.
Rest mij nog te zeggen, dat de organisatie bij de KMG in goede handen was en dat deze vereniging op een zeer geslaagd tournooi terug kan zien. PC.

* * * * * * * * * * * * * *

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

N.V. Scheepswerf Westerbroek
v/h J. G. Bröerken
KUSTSCHEPEN SLEEPBOTEN

N.V. SCHEEPSWERF WATERHUIZEN
J. Pattje
Waterhuizen – Groningen

N.V. SCHEEPSWERF ‚VOORWAARTS'
v/h E. J. HIJLKEMA
HOOGEZAND

E. J. SMIT & ZOON'S
SCHEEPSWERVEN N.V. – WESTERBROEK
Kustschepen en sleepboten

BODEWES' SCHEEPSWERVEN N.V.
MARTENSHOEK
Bouwers van COASTERS en alle andere vaartuigen

ATLANTA-PUDDING
voor fijnproevers!

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS
Telefoon Wirdum 31

hoy-vleeswaren
zijn lekkerder!
vleescentrale assen

MEDEMA Carrosserieën
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

't Vulpenhuis HIDDEMA
Herestraat 43 - Groningen - Tel. 21382
Alle merken • Alle reparaties

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

EET NIJBOER'S GEBAKKEN VIS
ALTIJD 'N TRAKTATIE
★
ASSEN – OUDESTRAAT 19 – TELEFOON 2273

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Pluk vreugde uit uw tuin
Gebonden in geplasticeerde band
Prijs f 4,90
Een zeer interessante, leerzame uitgave voor de amateur-tuinier, geschreven door de uitermate deskundige mevr. J. Stam-Dresselhuys. Geïllustreerd met vele foto's en tekeningen.
Verkrijgbaar bij de erkende boekhandelaar en
UITGEVERIJ CERES - MEPPEL
postbus 65 - telefoon 05220-1241 - giro 633246

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

★ *Timtur*
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist ★

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

N.V. *Gremi*

OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

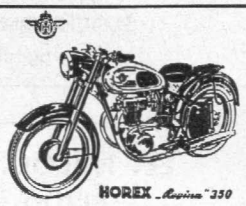

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Udema's

droge
Boerenmetworst

heeft altijd voorrang!!

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN

'n Best adres voor fietsen en brommers

Ziengs GEZONDHEIDSSCHOENEN
GENEZEN UW VOETEN

ZIENGS SCHOENENMAGAZIJNEN
ASSEN - EMMEN - COEVORDEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (64)

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 5
1 mei 1957

Foto Meyboom

Wanneer dit blad in uw bezit komt, is de dag waarop onze geliefde koningin Juliana haar verjaardag vierde reeds weer achter de rug.
Wij meenden echter aan deze dag ook in ons orgaan niet stilzwijgend te moeten voorbijgaan en daarom slaagden wij erin één van de nieuwste officiële foto's van onze Vorstin te bemachtigen en hiernaast af te drukken. Alsnog vergezellen onze hartelijke gelukwensen jegens onze geëerbiedigde Majesteit dit gebeuren.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Schipper, E., Owmr. no. 598, van Zweeloo naar Ruinen als Post.Cdt.
Jagersma, T. F., Wmr. 1e kl. no. 1965, van Surhuisterveen naar Drogeham als Post.Cdt.
Blanken, J., Wmr. 1e kl. no. 3414 van Zuidlaren naar Roden.
Jager, M. J. de, Owmr. no. 825, van Gasselte naar Peize als Post.Cdt.
Jong, S. de, Wmr. 1e kl. no. 1127, van Roden naar Gasselte als Post.Cdt.
Smallenbroek, J. H., idem no. 1859, van Smilde naar Havelte.
Vries, A. de, Owmr. no. 173, van Zuidhorn naar Buren (Gew. Arnhem) als GroepsCdt.
Wierenga, J., wachtmr. no. 856, van Verk.gr. Zwolle naar Verk.gr. Groningen.
Noordhof, J., Wachtmr. no. 819, van Verk.gr. Breda naar Verk.gr. Leeuwarden.
Klompstra, F., Transportgel., van Parketgr. 's-Gravenhage naar Parketgr. Leeuwarden.

In de sterkte opgenomen:

Hiemstra, H., Arb.-contractant, Staf Distr. Heerenveen.
Andringa, M., Monteur G., Verk.gr. Leeuwarden.
Frölich, F., Wachtmr. Parketgr. Leeuwarden. Afk. v. Gem. Pol. Heerenveen.

Gehuwd:

Noordhof, W., Wachtmr., Dokkum met Mej. W. Miedema.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Caro, J. E., no. 250, als Owmr. Koudum m.i.v. 1-4-'57.

Met eervol ontslag:

Meulen, A. v. d., Adj. no. 55, Leeuwarden. Met pensioen.
IJpma, C., Adj. no. 106, Metslawier. Met pensioen.
Zomer, G., Owmr. no. 88, Slochteren. Met pensioen.
Vries, T. de, Wmr. 1e kl. no. 681, Appingedam. Op verzoek.

Aangesteld in vaste dienst:

Heuving, H., Transportgel. Parketgroep Assen m.i.v. 1-3-'57.

Terug van detachering naar de vormingscursus groepscommandanten te Bilthoven:

Lammers, A. J., Adj., Slochteren.
Timmer, A., Adj., Zuidlaren.
Pauw, D. J., Adj., Nieuwolda.
Tilstra, D., Adj., Kollum.
Caro, J. E., Adj., Koudum.

Geboren:

Huig Richard, z.v. Wachtmr. A. de Haan en R. Haveman te Coevorden.
Hendrik Frederik Johannes, z.v. Wmr. 1e kl. H. Bosma en C. W. v. d. Nieuwenhof te Assen.
Trijntje Antje Jacoba, d.v. Wmr. 1e kl. J. Krediet en J. A. Peereboom te Leeuwarden.
Martinus Sjouke, z.v. Wmr. 1e kl. M. v. d. Molen en Sj. Cnossen te Noordhorn.
Hiltje Tjibbina, d.v. Wmr. 1e kl. J. de Schiffart en Tj. Pebesma te Langweer.
Anna Cornelia Gezina, d.v. Wmr. 1e kl. P. Klein en J. Vos te Zweeloo.
Pieter, z.v. Wmr. 1e kl. B. Loerts en H. H. van Tol te Heerenveen.
Roelof, z.v. Wachtmr. G. Kamps en H. Giezen te Rinsumageest.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (66)

6 jaargang no. 5 Verschijnt 1 x per maand 1 mei 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Benoeming Owmr. B. Lijklema tot Groepscommandant Barradeel

Op 15 maart 1957 werd 's middags om 3 uur in de woning van de Groepscommandant te Sexbierum een bijeenkomst gehouden om Owmr. LIJKLEMA te installeren als Commandant van de Groep Barradeel der Rijkspolitie.
Behalve Owmr. en mevrouw Lijklema en het voltallige personeel van de Groep Barradeel waren aanwezig: de Burgemeester van Barradeel, de heer J. Duker; Majoor G. van Dijk, die tijdens de ziekte van Majoor Aalders met de waarneming van het Districtscommando was belast; de toegevoegd Officier, Luitenant A. C. van Dijk; Adjudant N. de Groot en Owmr. B. Henstra van de Verkeersgroep Leeuwarden; Adjudant J. Klijnstra als familielid van de nieuwe Groepscommandant; de heer J. A. Landstra, bestuurslid van het Verbond voor Veilig Verkeer; de reserve-Adjudant H. Plaat en de reserve-Wachtmeester Nijk.
Nadat een kopje thee was gedronken, sprak Majoor Van Dijk de aanwezigen ongeveer als volgt toe:
„Burgemeester, Opper Lijklema, mevr. Lijklema, personeel van de Groep Baradeel en overige aanwezigen. Als ik hier op deze voor Opper Lijklema zo belangrijke dag het woord mag nemen, dan doe ik dat als Cdt. van het District Heerenveen, in verband met de ziekte van Majoor Aalders tevens belast met de waarneming van het Commando van het District Leeuwarden.
Het is mij bekend, dat het Commando van de groep Barradeel ongeveer 7½ maand tot volledig genoegen van de voormalige Districtscommandant, thans Gewestcommandant, Kolonel Fogteloo, is waargenomen door de Owmr. Kluiwstra. Allereerst wil ik dus Owmr. Kluiwstra daarvoor hartelijk danken. Ik hoop dat u binnen niet al te lange tijd een eigen groepscommando zult kunnen aanvaarden.
Opper Lijklema! Het deed mij heel veel genoegen te horen, dat u was benoemd tot Groepscommandant Barradeel. Ik ken je reeds van de tijd dat je nog hoofd van de sportinstructeurs in Groningen was. Vanwege het geringe emplooi verzocht je ontheffing daarvan en werd je bij de Verkeersgroep te Groningen geplaatst. Hieruit bleek, dat je een arbeidzaam man bent en met een halve dagtaak geen genoegen wilt nemen.
Daar je hart naar Friesland trok, bleef je niet lang in Groningen, maar werd je verplaatst naar de Verkeersgroep Leeuwarden. Voor deze verkeersgroepen was je vertrek een groot verlies, vooral omdat je onder je collega's zo'n goede sfeer wist te scheppen. Ook met je Districts- en Groepscommandanten was de verhouding uitstekend.
Voor de Burgemeester van Barradeel en het personeel van de groep ben je nieuw en onbekend. Ik durf echter wel te verzekeren, dat zij in jou een prima Groepscommandant krijgen, die een goede sfeer weet te

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (67)

scheppen; die als het moet streng kan zijn, maar als de dienst goed wordt verstaan in jou een grote steun zullen vinden.
Hiermede wil ik dan graag het commando over de Groep Barradeel aan u, Owmr. Lijklema, overdragen. Ik hoop en verwacht, dat u met uw gezin nog vele prettige jaren in Sexbierum zult doorbrengen. Van harte gelukgewenst met uw benoeming."
Met een stevige handdruk bezegelde Majoor Van Dijk deze hartelijke toespraak.
Hierna kreeg Burgemeester Duker het woord. Het speet spreker, dat het zo lang had geduurd voordat in de vacature van het groepscommando was voorzien. Hij was tevreden over het waarnemen van het commando door Owmr. Kluiwstra. Een benoeming tot Groepscommandant zou hij gaarne krachtig steunen. De nieuwe Groepscommandant en mevr. Lijklema heette hij hartelijk welkom in de gemeente Barradeel. Hij sprak de wens uit, dat beiden vele jaren in Sexbierum zouden mogen wonen en dat er een goede samenwerking zou ontstaan, waartoe hij gaarne zou medewerken. Als eerste daad daartoe bood de Burgemeester aan om de kosten van deze bijeenkomst ten laste van de gemeente te brengen, waartegen Owmr. Lijklema geen enkel bezwaar had.
De Commandant van de Verkeersgroep Leeuwarden, Adjudant De Groot, roemde vervolgens de goede eigenschappen van Owmr. Lijklema. Ondanks het feit, dat hij een uitstekende kracht verloor, verheugde het hem zeer dat Owmr. L. de eer te beurt viel te worden benoemd tot Groepscommandant, waarmede hij hem en mevr. L. van harte feliciteerde.
Namens het bestuur van het Verbond voor Veilig Verkeer bracht de heer J. A. Landstra de felicitaties over en memoreerde de vele prettige en nuttige avonden, die hij met Owmr. L. had georganiseerd voor het bevorderen van de veiligheid op de weg.
Hierna kreeg Owmr. Kluiwstra het woord. Hij zei, dat hij met plezier het groepscommando had waargenomen. Het verheugde hem, dat de Burgemeester en de Districtscommandant tevreden waren over zijn werk en een benoeming tot Groepscommandant elders wilden steunen. Mede namens het personeel van die groep feliciteerde hij Owmr. Lijklema van harte met zijn benoeming en zegde hem alle steun toe bij de vervulling van zijn nieuwe functie.
Als laatste kwam de reserve-Wmr. Nijk, namens de reservisten van de Groep Barradeel, zijn gelukwensen aanbieden. Hij roemde de prettige theorie- en oefenavonden en hoopte ook bij de nieuwe Groepscommandant op dezelfde aangename verstandhouding.
Van het vele praten en roken waren de kelen wat droog geworden, zodat een kopje thee met bijbehoren zich goed liet smaken.
Vervolgens kreeg Owmr. Lijklema het woord. Hij dankte alle autoriteiten die hadden medegewerkt aan zijn benoeming. Voor het in hem gestelde vertrouwen was hij zeer dankbaar en hij beloofde zijn uiterste best te zullen doen om dit vertrouwen waardig te tonen. Hij vond het jammer dat Majoor Aalders wegens ziekte verhinderd was hem te installeren. Hij wenste de Majoor spoedige beterschap toe en verzocht Majoor Van Dijk deze goede wensen te willen overbrengen. Owmr. L. dankte hierna Majoor Van Dijk voor de prettige wijze waarop hij hem had geïnstalleerd en voor de steun die hem was toegezegd. Ook de Burgemeester was hij dankbaar voor de medewerking aan zijn benoeming tot Groepscommandant en voor de hartelijke woorden tot mevr. L. en hem gesproken. Hij hoopte door een goede samenwerking te kunnen werken in het belang van de gemeente Barradeel.
Met weemoed dacht spreker aan de aangename jaren, die hij bij de Verkeersgroepen had doorgebracht en aan de vriendschap, die hij daar had ondervonden. Adjudant De Groot bracht hij dank voor diens goede wensen en voor de jarenlange vriendschap.
Met de heer Landstra was hij van mening, dat de vele lezingen, die zij samen voor het Verbond van Veilig Verkeer hadden gehouden, hun nut hadden gehad. Ondanks dat hij nu geen deel meer uitmaakte van de Verkeersgroep, wilde hij gaarne voldoen aan een eventueel op hem te doen beroep lezingen te organiseren ten behoeve van de veiligheid op de weg.
Spreker verzekerde de reserve-Wmr. Nijk, dat hij met de reservisten van de Verkeersgroep Leeuwarden steeds een prettige band had weten te scheppen en hij stelde zich ten doel, dit ook te bereiken met de reservisten van de Groep Barradeel.
Tot slot richtte Owmr. L. zich tot het personeel van de Groep Barradeel en zei ongeveer: Ik dank u allen, mede namens mijn vrouw, voor de prettige ontvangst en de hartelijke woorden, die Owmr. Kluiwstra namens u heeft gesproken. Er is mij vanmiddag veel lof toegezwaaid, maar ontvangt u mij zoals ik ben: een mens met vele fouten en gebreken en misschien enkele talenten. Met uw steun zal ik trachten een prettige sfeer te scheppen, opdat wij in onderlinge harmonie kunnen werken in het belang van de bevolking van de gemeente Barradeel en tot genoegen van onze superieuren en de Burgemeester.
Deze op rustige, doch krachtige wijze uitgesproken woorden maakten op alle aanwezigen een bijzonder goede indruk en werden met een welgemeend applaus beloond.
In zijn slotwoord dankte Majoor Van Dijk de Burgemeester en de overige aanwezigen voor hun belangstelling en sloot hij om ongeveer 16.45 uur deze bijeenkomst.

Een getekende getuigenverklaring

Bij de besprekingen in de groepen over het verhoor van minderjarigen in zedenzaken komen vaak voorbeelden naar voren, die de hierbij ondervonden moeilijkheden illustreren. Het vereist vooral veel geduld en tact om jonge kinderen aan het praten te krijgen over 'n met hen gepleegd zedendelict, waarvan ze vaag het verkeerde aanvoelen zonder het geheel te begrijpen. Thuis vertellen ze er dikwijls niets van, ook al omdat ze nogal eens tegen de dader opzien, bang voor hem zijn, of hem juist aardig vinden, of geld dan wel snoep van hem krijgen.
Deze verwarde gevoelens van niet helemaal begrijpen, angst, toegenegenheid en dus niet willen klikken, ook vaak van schuld (ze hebben thuis niets verteld en ze hebben snoeperij aangenomen) belemmeren het jonge kind dan zeer in zijn verklaring, nog afgezien van het feit dat de meeste kleinere kinderen zich toch al heel moeilijk uiten.
Bij het verhoor, dat natuurlijk zo onopvallend mogelijk moet zijn en waarbij het kind, als het kan, niet eens de indruk moet krijgen dat het met „de politie" praat, is het zaak rustig contact te krijgen en een gesprek te voeren waarin zoveel mogelijk bij het begrip en de belangstellingssfeer van het kind wordt aangesloten, terwijl dan voorzichtig en geleidelijk de richting naar het strafbare feit wordt ingeslagen.
Ook dan zijn er vaak moeilijkheden te overwinnen. Soms echter biedt een bijzondere omstandigheid of een speciale liefhebberij van het kind een dankbaar aanknopingspunt.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (68)

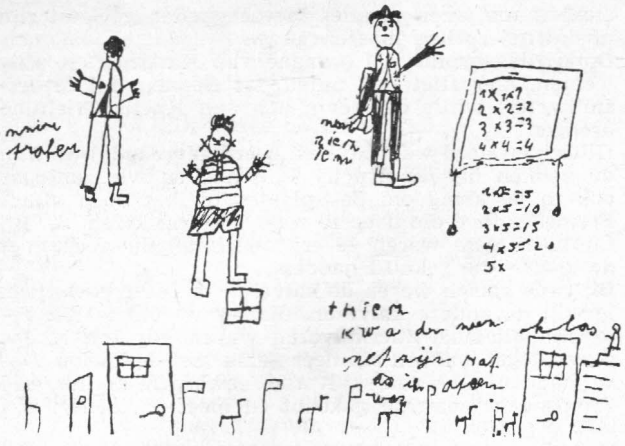

Een voorbeeld hiervan, dat zich in een ander gewest heeft voorgedaan, volgt hier.
Een onderwijzer werd verdacht van het plegen van ontucht met jongens uit zijn klas (2e klas lagere school). Er waren aanwijzingen dat dit ook was geschied met een 7-jarig jongetje, dat dan ook gehoord was, doch tevergeefs. Hij bleek zeer moeilijk en nerveus te zijn, kon geen spontane verklaring afleggen en een gesprek met hem was niet goed mogelijk geweest. De Justitie oordeelde het nodig alsnog een poging te wagen en gelukkig werd deze met succes bekroond.
Het was nl. in of kort na de Kerstvakantie, en op een vraag naar zijn schoolprestaties en zijn rapport kwam het kind verheugd met dit laatste aandragen. Voor alle vakken stonden hierop vijven, doch voor tekenen een 7 en dit laatste bood een prachtig uitgangspunt.
Hij wilde desgevraagd graag laten zien hoe mooi hij wel kon tekenen en schetste op verzoek van de verbalisant direct op een stuk papier zijn klas, zeer natuurgetrouw, met een aantal banken, twee deuren, een stoel met tafel van de onderwijzer, en een schoolbord met sommen. Vervolgens tekende hij rechts boven, met hoed, de meester, en toen dit de nieuwe meester bleek te zijn, was hij onmiddellijk bereid links de vorige, die was weggegaan (verdachte), af te beelden. Op de hierbij afgedrukte tekening ziet men beide figuren. Tenslotte tekende hij zichzelf in het midden met kort broekje en gestreept truitje.
Op de vraag welke van beide meesters hij het aardigst vond, antwoordde hij direct: de vorige. Terwijl hij met zijn hele aandacht bij de tekening was, vertelde hij naar aanleiding van een gestelde vraag dat hij na schooltijd wel bijles in het rekenen van meester gekregen had en dan soms alleen met deze in de klas was. Meester streek hem dan wel eens over zijn krullen en op verzoek van verbalisant gaf hij dit op de tekening aan door op zijn hoofd een kruisje te zetten. De volgende vraag was of meester hem ook wel op andere plaatsen had gestreken of aangepakt en of hij op de tekening daar ook wel kruisjes kon zetten.
Spontaan en zonder aarzeling tekende hij toen kruisjes op de beide wangen, de handen en drie op het broekje. Onderaan rechts staat de verklaring van de kruisjes in gebrekkig schrift: X hier kwam de meester met zijn hand als ik alleen was. Natuurlijk werd er nog iets verder gevraagd, maar het kind schudde hevig van neen op de vraag of het broekje bij die gelegenheid wel eens open gemaakt was.
Na enige loftuitingen op de mooie tekening kon dit „verhoor" beëindigd worden. Bereikt was langs deze weg, dat het kind, geconcentreerd op het tekenen en daardoor niet zo opzettelijk gericht op het spreken over de handelwijze van de geliefde meester, een betrouwbare verklaring aflegde.
Natuurlijk kan men niet generaliseren en deze handelwijze algemeen gaan toepassen bij het verhoor van jonge kinderen. Toch is het, als men begrip heeft voor de gedachtenwereld van het kind en terloops over allerlei onderwerpen, die daarbij aansluiten, met hem spreekt, wel vaak mogelijk betrouwbare verklaringen te krijgen over deze hachelijke gebeurtenissen. De bewijsvoering wordt hierdoor dan gediend, en tevens wordt — wat van groot belang is — het kind daarbij zoveel mogelijk gespaard.

M. A. Boom.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold.

Wonderlijk, zoals het in de wereld kon gaan; zoals het kon meelopen of tegenlopen en hoe het dan vaak precies andersom afliep als je had gedacht.
„Zoas het wèzen mut, zo kompt," was het gezegde van Ome Luuks Fömmechien van Nijeveen. En wie zal kunnen bewijzen dat dit de waarheid niet is? Kleine, zo op het oog toevallige en onbeduidende oorzaken kunnen zulke grote gevolgen hebben en alles anders doen lopen dan werd verwacht. 't Is het wisselvallige van het grote rad van avontuur, dat ronddraait in de wereld voor groot en klein, voor hoog en laag, voor rijke en dagelijkse boerenmensen. Het rad, dat de nieten aanwijst en ook de hoge prijzen.
Plannen worden gemaakt en vastgesteld, er wordt overlegd en berekend op allerlei manieren, bedachtzaam, scherpzinnig en secuur. Luchtkastelen worden gebouwd en ondertussen draait het wisselvallige rad van avontuur, het houdt onverwachts stil of draait door naar willekeur; beschikt en regelt, ondanks alles, het lot van de mensen, voor de een dit en voor de andere dat.
Het verloop van de gebeurtenissen uit de geschiedenis en uit het dagelijkse leven van de mensen doet ons wel eens vragen: Waarom dit zó, waarom dàt zo en dan doen wij nog het beste om met Fömmechien van Oom Luuks te zeggen: „Het hef zo mutten wèzen!" Hoe voorzichtig en met hoeveel geduld en overleg hadden Jan Hilberts en Fömmechien hun netten gespannen, hun strikken uitgezet om Oom Freins daarin te vangen. En als hij hun nu nog ontsnapte, dan kon het toch niet anders, of het grote rad van avontuur moest een andere bestemming voor Freins hebben.
't Was toch zeker geen louter toeval, dat precies dezelfde dag dat Jan en Fömmechien de brief van Oom Luuks Fömmechien uit Nijeveen gelezen hadden en gezamenlijk met hun kinderen overlegd hadden wat ze zouden ondernemen, dat Freins nu juist op dezelfde dag 's avonds met Hillechien aan het vrijen kwam! Nee, dat kon geen aan elkaar knopen of samenweven van toevallige omstandigheden wezen; dat was op het levenspad van Freins de bestemde plaats, waar het rad van avontuur was blijven stilstaan, om het voor hem beschikte lot aan te wijzen, al zou je ogenschijnlijk ook zeggen dat alles heel gewoon en natuurlijk in zijn werk was gegaan. Want wat was er nu gewoner en natuurlijker, dan dat Karst Karsies op donderdag met de wagen naar Meppel ging en het jongste knechtje de buurt even rondging om te vragen of er ook

iemand mee wilde rijden en of er misschien ook iemand een boodschap mee had naar Meppel? En toch was dit het begin; de kleine oorzaken van grote gevolgen; men zou haast zeggen, de inzet op het grote rad van avontuur.
Bij Jan Knelis hadden ze een klein kind, dat nogal wat met zijn ogen sukkelde en nu, vroeg Jan Knelis Trientien of Karst een flesje „Meertsni'jwater" voor haar mee wilde nemen uit de apotheek of uit de drogisterij van Booman.
Dit wou Karst natuurlijk met alle plezier doen, want dan ging hij niet naar de apotheek, maar naar Booman. Dat was n.l. zo'n rare kwiebus, zo'n gekke praatjesmaker, waar je altijd pret mee kon hebben en die je altijd aan het lachen maakte.
Als je rokende bij hem in de winkel kwam en nog bijna een hele of de grootste helft van een sigaar aan had, dan vroeg hij meestal: „Wi'j een segaare opstikken?"
Maar hij zou zich wel wachten zoiets te vragen aan iemand, die geen sigaar in z'n mond had.
Maar alles daargelaten, hij was bij de tijd. 't Was een geleerde baas, wist overal raad op en Karst mocht graag bij hem in de winkel of apotheek, zoals je het maar noemen wilt, komen want, dat moet gezegd worden, Booman had er mirakel goed slag van „um mit de boeren umme te springen."
„Booman," zei Karst kortaf, het flesje op de toonbank zettend, „meertsni'jwater!"
„Hé, Karst," zei Booman, hem de hand gevend over de toonbank, „ook ies in Möppelt? Wat hek oe in lang niet eziene. Nog goed gezond?"
Zo praatte hij nog door over het mooie winterweer en zo en vroeg toen opeens: „Wi'j een segaare opstikken, Karst?"
Karst dacht: „Wacht ies lilkerd, now zak oe te loek of wèzen!" Hij hield zijn pas opgestoken sigaar in z'n hand achter z'n rug en zei: „Now, Booman, asteblief, ik slao niks of as vliegen."
Booman keek eens in het rond alsof hij iets zocht en zei toe opeens: „O, pardon, neem mi'j niet kwaolijk, ik ziej daj net een varse segaare oppesteuken hebt."
Daarna op dezelfde toon doorgaand, alsof „een segaare opstikken" nooit ter sprake was geweest, vervolgde hij: „Meertsni'jwater hei ezegd, hé? Nat of dreuge, hoe woi 't hebben?"
Karst begon te lachen om die rare kwast en Booman zelf lachte hardop mee en deed intussen het flesje vol. „Is 't atmit veur de ogen?", vroeg hij en zonder antwoord af te wachten gaf hij de raad: „Een schoon linnen lappien goed nat maken en daor mit uutwassen of wat betten, das arg best! Kost maar twi'j dubbeltjes, daor wördt zo'n rieke boer van 't Wold niet arm van!"
Karst gaf een kwartje en Booman telde vijf centen voor hem neer. „Een twee, drie, vier, vijf! Wan, toe, srie, foor, faif zegt de Engelsman. Un, deu, troewah, katter, sèènk, zeg de Fransoos. Ains, swai, drai, vier, funf, zegt oewze oostelijke buren in het Poepenlaand. Wat al een geleerdheid giet er in zo'n mensenheufd, he Karst?"
Meteen stak hij Karst de hand weer toe over de toonbank en zei: „Dag Karst". „Dag Booman", zei Karst en ging weg. Hij had er wel geen sigaar gekregen, maar moest er toch om lachen, dat hij die rare drogist een ogenblik voor de gek had gehouden en nog meer om de manier waarop de gladde vogel zich weer uit de verlegenheid had gered.
En wie nu met verwondering mocht vragen, wat dat flesje Maartsneeuwwater heeft te maken met het vrijen van Freins en Hillechien, die moet bedenken dat de hele wereld samenhangt van kleine oorzaken met grote gevolgen en dat al die kleinigheden met elkaar het grote rad van avontuur doet ronddraaien of stilstaan. De een zal met Oom Luuks Fömmechien van Nijeveen zeggen: „'t Hef zo mutten wèzen!" Een ander zal denken: „Onder de negen of boven de twaalf, 't is alles toeval."
Maar in deze geschiedenis moet ieder het maar voor zichzelf uitmaken of alles toevalligheden geweest zijn of dat het zo had moeten wezen.
Donderdagsavonds zei Zwaane van Karst: „Och, Hillechien, hier stiet nog altied dat flessien mit Meertsni'jwater; willie det èèvm hèn Jan Knelis Trientien brengen?"
Hillechien deed wat van haar werd gevraagd, kwam in de keuken bij Jan Knelis Trientien en wie zat daar ook in de kring om de „plaate" bij het open vuur? Freins. En hoe die daar zo was? Wel dat kwam zo: Bij Luuks Hilbers waren ze erg ongelukkig geweest met de koeien die gekalfd hadden.
Bij twee koeien waren de kalveren te vroeg geworpen, terwijl de andere kalveren, die ter wereld waren gebracht, allemaal stierkalveren waren. Bij Jan Knelis daarentegen hadden zij meer geluk met de koeien. Deze hadden alle vaarskalveren geworpen en nu had Freins daar één van gekocht en bleef er meteen een poosje praten.
Hillechien keek de keuken eens rond, maar zag er maar één! En vreemd, op 't zelfde ogenblik dat ze hem aankeek, sloeg hij zelf ook zijn ogen op naar haar en ging er dezelfde gedachte door hun hoofd. Zonder een woord te zeggen hadden zij elkaars geachten begrepen.
Freins ging staan en wilde naar huis en Hillechien ging meteen ook maar weer weg.
Was het de eeuwige natuurwet, dat gelijknamige polen elkaar afstoten en ongelijknamige polen elkaar aantrekken, de natuurwet, die de overmacht heeft over menselijke berekeningen, die een gelijksoortig mens als Ome Luuks Fömmechien tot een gelijknamige pool maakte? Joost mag 't weten, maar ze waren nog maar net buiten de deur en hun ogen waren nog niet aan de duisternis gewend, of de ongelijknamige polen waren op elkaar aangetrokken. Hillechien en Freins lagen in elkaars armen en kusten elkaar in een welige wellust van wondere liefde; Freins zijn krachtige armen om haar toegeslagen, Hillechien zich veilig voelend in zijn

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (70)

beschermende macht; beiden betoverd door een wondere niet te beschrijven vervoering, en in een droomweelde van ongestoord geluk en schone toekomstidealen.

„Daer soo de liefde viel
„Smolt liefde ziel met ziel
„En hart met hart te gader."

„Now, Hillechien, die blif ook nog al wat uut!", zei Zwaantje van Karst ongeduldig en keek nog eens naar de klok.
„Hoe zul ze dat toch zo hebben, dat biw niet van heur gewoon!", voegde ze er nog aan toe.
„'k Weet 't niet," zei Karst onverschillig. „Misschien blif ze wel een poosien bi'j Marchien prooten, daor mug Jenne zeins ook zoo geern hengaon!"
„Jenne, Jenne, proot mi'j niet aover die lilke Jenne!", zei Zwaane vinnig weerom, „want dan maak ie mi'j kwaod! Die Jenne, die dee jao net wat heur in de kop kwamp. Das jao zo'n minne petries; die mut ze now rechtvoort daor bi'j Luuks Hilbers jonges ook al glad de baos wèzen! Proot mi'j asteblief niet aover die Jenne! Die minne petries, daor kuw Hillechien toch niet bi'j vargelieken. Maar kiek now toch ies op de klokke, 't is glad beddegustied. 't Kan wel wèzen, dat ze een pooze bi'j Marchien blif, maar dan mus ze het veuruut ezegd hebben en niet maar zo uut heurzölm zo'n lange zeeling wegblieven. Ie zullen jao dèènken, dat heur een ongelok aoverkomen is. Eèvm een flessien Meertsni'jwater naor Jan Knelis volk brengen en dan hielemaole niet weerumme komen. Ik begriepe d'r niks meer van, ik maake d'r mi'j warkelijk ongeröst aover!"
„Kom, kom, vrouwe, wèèst wiezer! Ongeröst, bi'j now gek? Ze löp in gien zeuv'm sloten teglieke en 't is gien klein kiend meer, dai aover de vonderties hen mut helpen. Maak oe aover Hillechien maar niet ongeröst, die is wel vertrouwd um lös te lopen!"
„Alles goewd en wel, maar 't wördt zo laate, ik make mi'j warkelijk ongeröst," zei Zwaane nog eens weer. „'t Is zo stikke duuster butendeure, mus ze ies een ongelok ekregen hebben, aanders blif ze nooit töt beddegustied uut en een ongelok zit op een klein stèèchien. Ku'j heur niet èènvm mit de lanteern in de muujte gaon of bi'j Jan Knelis vraogen of ze daor nog is?"
Karst begon hardop te lachen. Ja, hij zou Hillechien, als die 's avonds een boodschap in de omgeving had gedaan, met de lantaarn tegemoet gaan om haar af te halen. Dat zou toch al te gek wezen! Zo'n flink, jong meisje, die kon de weg en ook de vondertjes in de duisternis wel vinden. En toch, het mocht dan wat kinderachtig wezen van zijn vrouw, Karst kon het zich best begrijpen dat Zwaane ongerust werd. Want ze hield veel van Hillechien; ja, al was het haar eigen dochter geweest dan behoefde ze niet méér van haar te houden.
En Karst moest eigenlijk eerlijk bekennen, dat hij zelf het lange wegblijven van Hillechien ook wel wat vreemd vond. Dit maakte hem wel een beetje ongerust, al zei hij dan ook, om dit laatste niet te laten blijken, op een zeer onverschillige toon: „Kwan, Zwaane, wi'j gaot hèn bedde, laow oews maar uuttrekken. Hillechien zal d'r in tied wel ankomen. Ie mut heur dommiest maar ies goewd zeggen, dat ze niet zokke kuunsten mut uuthalen as Jenne, dat ze dan wel.....".
„Jenne, die loeder, daor hew niks mit te maken," zei Zwaane kwaad, „maar dit week wel, hèn bedde gaon veur det Hillechien d'r weer is, det doek niet. Ik strieke 't vuur in en as ze d'r dan nog niet weer is zak heur zölm wel inteeng gaon, as i e niet wilt!"
Maar Zwaane kwam niet zover.
Karst stond al in z'n onderbroek en met de blote voeten op de „haardplaat", klaar om op de stoel te stappen om dan geruisloos achter de beddedeuren in de bedstee te verdwijnen. Zwaane had het vuur al gedoofd, stond

ook klaar om te verdwijnen, maar dan door de voordeur naar buiten om Hillechien op te halen, toen ze opeens wat hoorde lopen op het grintpad voor het huis.
Zou Hillechien juist terug wezen?
Maar wat was dat? Was ze niet alleen?
Karst en Zwaane, ze luisterden allebei zo scherp als ze maar konden en..... ja hoor, 't was Hillechien, maar ..... ze had een jongen bij d'r!
„Hillechien!", zei een zware mannenstem; „Hillechien."
Niets meer, toen was het weer doodstil.
„Freins!", zei Hillechien; „Freins!" Ook niet meer.
In de stille avondlucht van deze landelijke, rustige omgeving stonden Freins en Hillechien.
Toen dachten Karst en Zwaane beiden opeens weer aan hun eigen jonge jaren. Aan de tijd, dat zij ook zo laat thuiswamen en ook zo stonden in de duistere nacht of bij het schijnsel van de sterren of het heldere maanlicht. Dicht bij elkaar en leunend tegen een paal of boom, terwijl ze aan geen dagelijkse dingen, aan geen werk, aan geen huis of tijd meer dachten! Ja, die goede, oude tijd!
„Bi'j now weer geröst aover Hillechien?", vroeg Karst aan zijn vrouw en zonder dat Zwaane nog antwoord gaf, zei hij er achteraan: „Ssssst, Zwaane, gauw 't locht uutblaozen, niks zeggen, we kroept gauw op 't bedde!"
„Ja," fluisterde Zwaane, „net doewn aw niks emarkt hebt, ik zal anmaken! Gao ie d'r alvaste maar in! Liggie? Ja? Floep!". De lamp was uit en Zwaane dook ook in bed om Hillechien wijs te maken, dat ze haar niet thuis hadden horen komen!
Toen Hillechien de volgende morgen wakker werd en opstond, was ze zo blij, vrolijk en opgeruimd als ze nog nooit was geweest.
Ze sjouwde met de zware emmers met varkensvoer, in iedere hand een emmer, alsof het niets was en zong daarbij het hoogste lied. 't Begon in de vroege morgen al met 't lied van de verloren zoon:

Vader, ik ga reizen
Geef mij geld en goed,
'k Ga naar vreemde landen,
Ik vertrek met spoed.
'k Ga naar vreemde landen,
Ik vertrek met spoed.

En de zoon ging reizen,
Rijk voorzien van geld.
Had hij maar bedachtzaam
Prijs erop gesteld.
Had hij maar bedachtzaam
Prijs erop gesteld.

En het lied was nauwelijks uit of zij zette weer in met een ander:

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (71)

Toen ik op Neerlans bargen stond,
Keek ik het zeegat in.
Daar zag ik een scheepien zeilen,
Daar zaten drie ruitertjes in.
Een van de drie was naar mijn zin!
Een van de drie was naar mijn zin!

Dat allerliefste ruitertje,
Dat inne dat scheepien zat,
Dat bood er mij eens te drinken;
't Was koele wijn uit het vat.
,t Was van de beste, die hij er bezat!
't Was van de beste, die hij er bezat!

En toen alle versjes uitgezongen waren — want van de verloren zoon en ook van Neerlans bargen zijn er veel meer dan twee — toen kwam er ineens achteraan van „Colijn, de brave boerenzoon, het puikje van de dorpelingen."
„Hillechien, Hillechien; wat bi'j vanmörreng vrolijk, wat hei 't op zak," zei Karst, „maar dèènk er umme mien maagien: „Veugelties, die zo vroo zingt, pakt . . ."
„De katte!", vulde Hillechien schaterlachend aan.
„Ja, ja, ie lacht er wat umme, maar ieje mit „oen brave boerenzoon," zei Karst; „weele wet, dommiest hef een brave boerenzoon oe ook nog te pakken, Hillechien!"
Lachen, lachen, lachen, dat Hillechien toen moest. Och mens, ze sloeg bijna dubbel van het lachen om die praatjes van Karst.
„Wat is die Hillechien toch een aorig maagien en wat hew d'r een beste maagd an," dacht Karst, maar hij had er nog geen erg in, dat ze haar al zo gauw zouden moeten missen.
Het zingen en lachen van Hillechien werkte ook aanstekelijk op Zwaane, die er zich ook mee ging bemoeien „Hillechien," zei ze, „ie bint zo'n schikmaker en altied zo best te sprèken, ik kan mi'j nog nooit begriepen, hoe ai daor indertied bi'j Luuks Hilbers jongens zo mit ruuzie vandaon ekomen bint. Hoe hef dat toch ezèten?"
„Hoe dat ezèten hef? Zó hef 't ezèten! zèè 't olde wiefien toen ze de pispot brak," lachte Hillechien in een nieuwe bui van vrolijkheid.
Maar Zwaane die wilde er meer van weten en liet haar deze keer eens niet met een kluitje in het riet sturen.
„Heb ze oe intmit weggedaone, umdet ze bange waren dai Freins zullen inpikken?", hield Zwaane aan.
Hillechien stond verbluft, was totaal verbouwereerd over de vraag van Zwaane, waar zij helemaal geen erg in had gehad. Wat moest ze zeggen? Zouden Karst en Zwaane misschien iets weten of gezien hebben!?
D'r om liegen wilde ze ook niet. Jan en Fömmechien, och, daar wilde zij eigenlijk ook geen kwaad van spreken en daarom zei ze maar; „Och Zwaane, wat zak zeggen, das ook al egaone zoas 't egaone is; laow d'r maar niet wieder aover prooten."
En Zwaane nam genoegen met dit antwoord.
Wat zat er toch een goedige, mooie aard in deze Hillechien, dat ze nog geen kwaad woord wou zeggen van die lelijke Jan Hilbers met zijn eigenwijs en eigenzinnig hoofd.
Zij, Karst en Zwaane, hadden het best met haar getroffen! Maar dat zij haar al zo gauw kwijt zouden zijn, daar had ook Zwaantje geen erg in.

N. V. G. A. D. O. – HOOGEZAND
Hoofdstraat 34 – Telefoon 2731 (K 5980)
Vaste lijndiensten in de drie noordelijke provincies
Verzorgt ook Uw extra ritten
in binnen- en buitenland

Dank aan het 5-cent-fonds

Dank aan het 5-cent-fonds werd ontvangen van:

Mevr. F. Helder-de Boer, Rijksstraatweg 134 te Haren, voor de prachtige schaal met fruit, welke zij mocht ontvangen bij haar thuiskomst uit het Diaconessenhuis te Groningen;

D. Noor, M. A. de Ruyterlaan 58 te Winschoten, voor de heerlijke sigaren, die hij gedurende zijn rustkuur mocht ontvangen;

de heer en mevrouw G. Zijlstra te Groningen, voor het prachtige autootje, dat hun zoontje bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis mocht ontvangen;

Meindert en Etje Eke Kalverda, Wijnserdijk 39 te Oosterend (Fr.), die dit gaarne op de volgende wijze onder woorden wilden brengen:
Een jongen van zeven en een meisje van vieren
Zijn ziek aan hun klieren.
Doktoren keken bang, want het duurt nu al
zes week lang.
Het deed ons heel zeer,
gelukkig nu niet meer.
Doch temidden van ons lijden
kwam van Uw fonds om het hoekje glijden
een versierde mand, gebracht door de Adjudant.
Dit fruit deed ons goed, want het gaf nieuw bloed.
De Vitamine C bracht ons weer op glee.
Onze dank is oprecht, al dichten wij slecht.
Dank, dank van ons; het 5-cent-fonds!

Dankbetuiging

Langs deze weg wil ik gaarne mijn oprechte dank betuigen voor de financiële steun, die ik, na het overlijden van mijn echtgenoot, heb mogen ontvangen.
Ik dank allen die dit mooie en welkome bedrag bijeen hebben gebracht, heel hartelijk.

Hoogachtend,
Wed. P. Bosma-Tuinstra
Singelweg 14, Sauwerd.

Vraag en aanbod

Ter overname voor elk redelijk bod: een 5-delige, losbladige **Kloosterman Nederlandse Politie-organisatie** met overname van een lopend abonnement. Te bevragen bij de Redactie, Beilerstraat 155 te Assen.

Te koop (via kledingrekening eventueel te betalen): 1 whipcord tuniek, maat 50, nog nimmer gedragen, 1 whipcord rijbriek, maat 50, nog nimmer gedragen en 1 paar beenstukken, maat 43, nog nimmer gedragen, samen f 100,—; 1 whipcord tuniek, maat 50, in goede staat en 1 whipcord rijbroek, maat 50, in goede staat, samen f 25,—; 1 pet, nieuw, prijs f 2,50 (maat 56). Te bevragen bij H. Komduur, Schoollaantje 19, Roden. Tel. 05908-9136.

Te koop: **tropisch aquarium** 100 x 40 x 40 cm, met ingemetselde cementen wand (kleur rood), met eikenhouten ombouw, op ijzeren tafel. Prijs f 25,—, of ruilen tegen klein model schrijfbureau. Te bevragen bij R. Tienstra, Wagnersingel 8 te Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (72)

Nieuws van de R. P. S. V. G.

Op vrijdag 5 april j.l. hield de R.P.S.V.G. haar Algemene Jaarvergadering in de hiervoor zo bijzonder geschikte grote zaal van het Gewestbureau te Groningen. Vergeleken bij vorig jaar was de opkomst — ongeveer ¼ van het ledental — matig. Verheugend daarentegen was echter het feit, dat er nu meer afgevaardigden waren van de buitengroepen. Na het openingswoord van de voorzitter werd de secretaris het woord gegeven voor het voorlezen van de notulen van de vorige jaarvergadering, waaromtrent geen op- of aanmerkingen werden gemaakt.
Na de vergadering ervan in kennis te hebben gesteld, dat dit jaar helaas geen afgevaardigde van de R.P.S.V.G. aanwezig is geweest bij de Jaarvergadering van het Noordelijk District van de N.P.S.B., aangezien deze plotseling maar liefst een drie weken eerder werd gehouden dan was toegezegd, kregen secretaris en penningmeester de gelegenheid voor hun jaarverslagen. Deze verzorgde en uitgebreide verslagen werden zonder bemerkingen onder dankzegging voor het vele werk goedgekeurd.
De drie aftredende bestuursleden Aardema, Uitham en Wieringa werden bij acclamatie herkozen. Hierna kwam het agendapunt aan de orde betreffende het tussentijds aftreden van de secretaris, waaromtrent de voorzitter allereerst een toelichting geeft. Die functie van secretaris is meer dan 12 jaar achtereen vervuld door Post, die thans op advies van zijn huisarts alle activiteiten op sportgebied moet staken. Wij betreuren dit, aldus de voorzitter, maar moeten ons daarbij neerleggen. Overhalen mogen we hem niet meer, aangezien zulks ten koste van zijn gezondheid zou kunnen gaan. Het bleek heel moeilijk te zijn een gegadigde te vinden, die genegen was het secretariaat op zich te nemen. Vele naar voren gebrachte kandidaten bedankten. Eerst na de pauze — waar een kopje thee toch al niet goed voor is — kon de voorzitter de verheugende mededeling doen, dat een candidaat naar voren was gebracht, n.l. H. van der Woude, die, hoe kon het anders, met algemene stemmen werd gekozen, waardoor het bestuur als volgt werd samengesteld:
Voorzitter: Dobma, P.; vicevoorzitter: Wieringa, H. J.; Secretaris: Woude, H. v. d.; 2e secretaris: Aardema J.; Penningmeester: Uitham, L.; 2e penningmeester: Werf, L. v. d.; Comm. v. Mat.: Tienstra, R.
Als kascommissieleden werden benoemd J. H. Assen en P. Christiani. De wedstrijdcommissie, bestaande uit L. J. van der Aar, P. Christiani en R. Tienstra, blijft voor het komende jaar onveranderd, terwijl voorts werd overeengekomen, dat J. M. Post de R.P.S.V.G. zal blijven vertegenwoordigen in de C.S.R.G.G. Het volgende agendapunt, betreffende het benoemen van gedelegeerden, bracht nogal wat tongen in beweging. Aardema, van wie de suggestie is uitgegaan, gaf allereerst een uiteenzetting. In het kort kwam het erop neer, dat de te benoemen gedelegeerden de secretaris een hoop werk uit handen nemen. Zij behandelen die bepaalde tak van sport of spel en zoeken daarin eventueel zelf emplooi, organiseren dus zelf — vanzelfsprekend na overleg en ruggespraak met het bestuur — en maken aan het eind van het jaar hun jaarverslag. Men kan op deze wijze meer wedstrijden krijgen, indien de leden er althans zelf iets voor over hebben. Gedacht wordt allereerst b.v. 1 volleybalteam, tafeltennisteam en schaakploeg in de noordelijke of bedrijfscompetitie te laten deelnemen. De leden dienen aan de betreffende gedelegeerden te berichten, waarvoor zij zich interesseren, waarbij zij er rekening mee moeten houden, dat zij in principe maar voor 1 bepaalde sport in een competitie kunnen deelnemen en dat, bijzondere omstandigheden daargelaten, op hen kan worden gerekend. Na enige discussie werden de volgende gedelegeerden benoemd:
Volley- en voetbal: Tienstra, R. Tafeltennis: Aardema, J. Schaken: Christiani, P. Wandelen: Overbeek, G. J. Vissen, kaarten en dammen: Dobma, P.
De overige sporten blijven gedelegeerd bij de secretaris. De vijf gegadigden voor de rondvraag werden door de voorzitter op de hem eigen wijze naar genoegen beantwoord. Tot slot richtte de voorzitter zich tot de scheidende secretaris. Met welgekozen woorden bracht hij hem dank voor al datgene, wat hij in de loop der jaren voor de R.P.S.V.G. heeft gedaan. Post dankte op zijn beurt de voorzitter voor de tot hem gerichte woorden en zei te allen tijde bereid te zijn de nieuwe secr. waar nodig van advies te dienen. „Nimmer," zo zei hij, „zal iemand van u tevergeefs een beroep op mij doen." Te ongeveer 17.15 uur sloot de voorzitter deze geanimeerde vergadering.

D.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

VOLLEYBAL-TOERNOOI TE HEERENVEEN

Op donderdag 21 maart organiseerde de Politie Sportver. „Heerenveen" op verzoek van het Noordelijk Districtsbestuur van de N.P.S.B. een volleybaltoernooi voor A-teams in de sportzaal van de nieuwe Halschool te Heerenveen.
Er namen aan deel de ploegen van de Rijkspolitie te Groningen en Leeuwarden, van de Gemeentepolitie te Groningen (het 2e zestal), Emmen en Haren en een team van de ontvangende vereniging.
Iedere wedstrijd bestond uit 2 games, terwijl een halve competitie werd gespeeld.
Vooral de beide Groninger ploegen en Heerenveen hebben goede wedstrijden gespeeld en hielden de spanning er tot het laatst toe in; zo zelfs, dat een beslissingswedstrijd tussen G.P. Groningen en Heerenveen nodig was. In deze wedstrijd bewees Heerenveen absoluut de sterkste te zijn (15—6).

De eindstand luidde:

HEERENVEEN	6	5	1	0	11	157— 78
GRONINGEN G.P.	6	4	1	1	9	147— 95
GRONINGEN R.P.	5	3	-	2	6	119— 99
HAREN G.P.	5	2	-	3	4	101—125
L'WARDEN R.P.	5	-	1	4	1	91—143
EMMEN G.P.	5	-	1	4	1	64—139

Uitslag: 1e prijs Heerenveen; 2e prijs Groningen G.P.; 3e prijs Groningen R.P.
Na afloop werden de prijzen uitgereikt door de heer Gewestcommandant, de Kolonel Fogteloo.
In zijn speech wees de kolonel op het belang van de sportbeoefening door de politieman, zowel in zijn eigen belang als in dat voor de dienstuitoefening. Naast de Gewestcommandant gaven nog diverse Autoriteiten blijk van hun belangstelling, n.l. de heren Districtscommandanten te Groningen en Heerenveen, de Overste Rômelingh en de Majoor Van Dijk en de wnd. Korpschef van Gemeente-politie te Heerenveen, de adjudant Van der Laan.

J. S.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (73)

Maandelijkse Woorden-toto van „De Reflector"

Op deze pagina vindt u een rechthoek, waarin 10 zinnen staan vermeld. In elk van deze zinnen ontbreekt één woord. Bij iedere zin zijn twee woorden steeds gegeven om de zin compleet te maken.

Wat moet u doen:

Indien, naar uw mening, het eerste woord in de zin geplaatst moet worden, dan vult u in kolom A het cijfer 1 in; indien, naar uw mening, het tweede woord in de zin ingevuld behoort te worden, dan vult u in kolom A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, dan plaatst u in kolom A het cijfer 3.
De oplossing is compleet als u in kolom A achter alle 10 zinnen een cijfer hebt geplaatst. Wilt u meer inzendingen insturen, dan vult u ook de kolommen B en C in (maximale deelname 3 kolommen). **Alleen inzendingen op de in de „Reflector" afgedrukte kolommen A, B en C zijn geldig.** U dient **deze 3 kolommen** dus **uit te knippen, in te vullen** en **op te plakken** op de **achterzijde van een briefkaart.**

Adressering:

De briefkaart moet (volgens het normale P.T.T.-tarief voorzien van een postzegel van 7 cent) worden gezonden aan de **Redacteur van de „Reflector", Beilerstraat 155 te Assen.** Op de linkervoorzijde te vermelden: **„Woorden-toto Reflector."**
Alle oplossingen moeten **uiterlijk woensdag 15 mei 1957** in het bezit zijn van de redacteur; inzendingen, die later binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

U kunt mechelpen bouwen aan de nieuwe woorden-toto!

Door zoveel mogelijk nieuwe zinnen in te zenden bij de redacteur werkt u mede aan het samenstellen van de nieuwe woorden-toto voor het juni-nummer. Het maakt de woorden-toto gevarieerd en u neemt de redacteur veel werk uit handen.
Stuurt allen nieuwe zinnen! Adresseert deze aan de medewerkers van de „Reflector" (bij iedere Districtsstaf is een medewerker) of rechtstreeks aan de redacteur, Beilerstraat 155 te Assen.

Prijzen:

Voor de drie beste oplossingen worden 3 prijzen tot een totale waarde van f 15.— beschikbaar gesteld. Bij meer goede oplossingen beslist het lot. De volledige oplossing zal met de nieuwe woorden-toto in het juninummer worden bekend gemaakt. Over deze woordentoto kan geen correspondentie worden gevoerd.
Bij voldoende deelname wordt maandelijks een nieuwe woorden-toto gepubliceerd. Over een periode van **6 maanden** zal **één hoofdprijs** beschikbaar worden gesteld voor diegene, die de meeste goede oplossingen in die maanden heeft ingezonden (zulks echter eveneens uitsluitend bij voldoende deelname).

Vindt u het eerste woord juist, vul dan onder A het cijfer 1 in; vindt u het tweede woord juist, vul dan onder A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, vul dan onder A het cijfer 3 in.			A	B	C
De in de wapenhandel ..... krijgsman won het duel van zijn tegenstander.	doorknede	door-kneedde			
De verkeersovertreder werd in het Westend te Londen geverbaliseerd door de	Metropo-litan-police	City-police			
De notaris kende de inhoud van het testament van zijn zieke cliënt; dit was dus een ..... testament.	ologra-phisch	openbaar			
Ik kon mijn weg niet vervolgen, ... de hond voor mij ging staan.	omdat	doordat			
Steunt de Goed-Zo actie; zij dient een ..... doel.	humanis-tisch	humani-tair			
..... was naast staatsman een uitstekend banketbakker.	Lodewijk XIII	Lodewijk XIV			
Scheiding van tafel en bed bij onderling goedvinden is volgens onze wet ..... toegestaan.	wel	niet			
Dit huishoudelijk elektrotechnisch apparaat is op zijn veiligheid en doelmatigheid getest door de	V.D.E.N.	K.E.M.A.			
In de hongerwinter bracht een man na een lange buitenwandeling voor zijn vrouw een rammelaar mee; zij was hiermee ..... blij.	niet	erg			
Een register van voogdijkinderen wordt bijgehouden door	de raden v. d. Kin-derbescher-ming	het Dep. v. Justitie			

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (74)

RIJKSPOLITIE MUZIEKVERENIGING

Zoals is beloofd, zal ik u regelmatig op de hoogte houden van de verrichtingen van de Rijkspolitie Muziekvereniging.
Ik kan u mededelen, vrienden, dat tot 1 april 1957 een aantal van 81 nieuwe donateurs zich heeft gemeld en dat er een aantal is, die hun bijdrage hebben verhoogd van 10 op 25 cent per maand.
Aan de nieuwe donateurs hartelijk welkom in onze gelederen en voor hen, die de donatie hebben verhoogd, hartelijk dank. Dit geeft nieuwe moed om verder te gaan tot verdere opbouw van deze mooie vereniging.
Hebt u ze beluisterd op 20 maart j.l. tijdens de voetbalwedstrijd Nederland-Luxemburg? Een Haags dagblad schreef over dit optreden: „Het beste van de middag was nog de kapel van de Rijkspolitie."
Zonder verwaandheid kunnen we beweren: het was een waardige, correcte vertegenwoordiging van het Korps Rijkspolitie.
Op 13 april zal ons muziekkorps deelnemen aan het bloemencorso in de bollenstreek. Het geheel zal door de televisie worden opgenomen, alweer een pracht gelegenheid om zich aan het publiek te presenteren.
Dit jaar is ons Gewest aan de beurt om de Intergewestelijke Sportwedstrijden te verzorgen. Ook daar zal de R.P.M.V. aanwezig zijn. Waar deze wedstrijden worden gehouden is nog niet vastgesteld.
Van een aantal groepen heb ik taal noch teken gehoord op mijn oproep voor steunpilaren. Waar blijven deze heren?
Komt, mannen, 81 hebben zich gemeld; laten wij als streefgetal voorlopig aannemen 100. Elke groep heeft een aantal inschrijfformulieren ontvangen. Dit formulier even ingevuld aan mij toezenden. Indien geen formulier aanwezig, dan een klein briefje met het bedrag en de zaak is in orde.
Naar aanleiding van verschillende vragen kan het bestuur van de R.P.M.V. u mededelen, dat de Rijkspolitie Muziekvereniging met géén der Politieorganisaties gelieerd is. De R.P.M.V. is een geheel zelfstandige, onafhankelijke vereniging.

De Contactman,
G. van der Zanden, Materieelbeheerder.

OLYMPISCHE DAG 1957

De Olympische Dag 1957 zal dit jaar wederom gehouden worden te Amsterdam in het Olympisch Stadion op zondag 30 juni a.s.

VOLLEYBAL-WEDSTRIJD TUSSEN DE GROEPEN RODEN EN DIEVER

Op zaterdag 6 april 1957 vond des voormiddags in het sportlokaal van het sportcentrum Diever een ontmoeting plaats tussen de volleybal-teams van de belangenverenigingen Roden en Diever.
Met veel animo werden zeven sets gespeeld, waarvan er vier door het team uit Roden en drie door de ploeg uit Diever werden gewonnen.
De einduitslag was 4—3 ten gunste van Roden. De wedstrijden, die met wisselend succes gespeeld werden, hadden een spannend verloop. In de pauze werd koffie met koek geserveerd.
De Majoor Mackay, Districtscommandant te Assen, en de Adjudant Dost, Groepscommandant te Diever, gaven door hun aanwezigheid van hun belangstelling blijk.

Smallenbroek.

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

GEEF NU
AAN UW
RODE KRUIS!

Door of in Assen
even vertoeven in het verkeersrestaurant
Busstation of Stationsrestauratie
Restaurateur H. J. B. de Herder

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

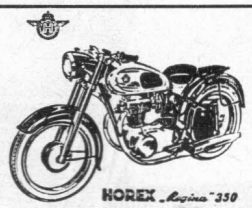

E.S.A. Touringcars
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Betere horloges
KIESTRA
b/d Poelebrug

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw plezierrichten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS
Telefoon Wirdum 31

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN
'n Best adres voor fietsen en brommers

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie
in Nederland

Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander — Hoogkerk

*Handig stoppen! * Heerlijk roken!*

VOORTREKKERS

LICHTE HOLLANDSE BAAITABAK

Niemeijer tabak
Erkend de beste!

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist

★ ★

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e jaargang
No 6
1 juni 1957

Afscheid van de Procureur-Generaal Mr. H. R. de Zaaijer

Velen van u zullen ongetwijfeld enige weken geleden in de dagbladen hebben gelezen, of zulks uit andere bron hebben vernomen, dat de Edelgrootachtbare Heer mr. H. R. de Zaaijer, Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Leeuwarden, is benoemd tot Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Amsterdam.

Hoewel het grootste gedeelte van het politiepersoneel misschien nimmer persoonlijk in contact komt met de Procureur-Generaal, is het toch om allerlei voor de hand liggende redenen alleen al dienstig te weten wiè de Procureur-Generaal is en daarom is dit simpele feit op zichzelf al een reden om het weggaan van de heer De Zaaijer te betreuren.

We worden echter voor een voldongen feit gesteld en kunnen dan ook niets anders doen dan u, meneer de Procureur-Generaal, — stellig mede namens al het Rijkspolitie-personeel in het Gewest Groningen —, van harte feliciteren met uw benoeming te Amsterdam, tevens de wens eraan toevoegende, dat het u en mevrouw gegeven mag zijn nog vele jaren in goede gezondheid in Amsterdam te mogen doorbrengen.

Wij hopen echter, dat u aan de jaren, die u in het noorden hebt doorgebracht, een prettige en goede herinnering mag blijven behouden.

(Een verslag van het afscheid van de heer Procureur-Generaal van de Officieren uit het Gewest Groningen zal in het juli-nummer van „De Reflector" worden opgenomen.)

De redactie.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Koops, J. W., owmr. no. 661, van Nijeveen naar Zweeloo als Postcdt.
Keurs, G., wmr 1e kl. no. 2293, van Drieborg naar Beerta.
Wierenga, J., wachtmr. no. 856, van Verk.gr. Zwolle naar Verk.gr. Groningen.

In de sterkte opgenomen:

Helmholt, J., monteur g, Verk.gr. Groningen.

Met eervol ontslag:

Pool, J. G. D. J., wmr. 1e kl. no. 1, Parketgr. Assen.
Zwart, C., wmr. 1e kl. no. 2418, Tiendeveen. Op verzoek.
Mulder, G., wmr. 1e kl. no. 3017, Appingedam. Op verzoek.

Gehuwd:

Westerhuis, J., wmr. 1e kl., Witteveen met mej. M. Huizing.

Bevorderd tot wachtmr. 1e kl. de wachtmeesters:

Jurjens, G. J., no. 167, Schoonebeek, m.i.v. 1-11-1956.
Hoekstra, S., no. 185, St. Jacobi-Parochie, m.i.v. 1-11-1956.
Essen, F. J. C. van, no. 316, Terschelling, m.i.v. 1-11-1956.

Gedetacheerd bij postale recherche te Leeuwarden:

Brouwer, P., owmr. no. 490, Parketgr. Leeuwarden.

Ontheven van detachering bij postale recherche te Leeuwarden:

Veen, H. G., adj. no. 339, Parketgr. Leeuwarden.

Aangewezen als commandant over de parketgroep Leeuwarden:

Veen, H. G. adj. no. 339, Parketgr. Leeuwarden.

Gedetacheerd bij de B.B. te Assen:

Komduur, H., wmr. 1e kl. no. 2225, Parketgr. Groningen.

Met bijzonder verlof:

Tijmstra, D. R., wmr. 1e kl. no. 1072, Oudemirdum. Wegens benoeming als reclasseringsambtenaar bij het Consultatiebureau voor alcoholisme te Leeuwarden.

Een koninklijke onderscheiding werd toegekend aan:

IJpma, C., adjudant, Metslawier, ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in goud.
Bril, M., adjudant, Coevorden, idem.
Zijlstra, R., adjudant, Groningen, idem.
Sluis, J. B. v. d. owmr., Heerenveen, ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver.
Zuidweg, P., owmr., Marum, idem.
Zee, J. v. d., wmr 1e kl., Oosterwolde, ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in brons.

Geboren:

Catharina Wilhelmina, dr. v. wmr. 1e kl. H. Haan en W. E. Kok te Kommerzijl.
Greta, dr. v. wmr. 1e kl. J. Hielkema en A. Nieuwdam te Joure.
Freerkien Aaltje, dr. v. wachtmr. E. Warrink en J. Everts te Scharmer.
Christopher Jacobus, zn. v. wmr. 1e kl. L. de Graaf en J. van Weringh te Opende.
Trientje, dr. v. wachtmr. K. van Veen en R. G. Wijnholds te Exloo.
Geert Jan, zn. v. wmr. 1e kl. G. J. Zwart en J. van Aalst te Appingedam.
Frederikus, zn. v. wmr. 1e kl. F. C. Broekman en T. Meijer te Muntendam.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (78)

6e jaargang no. 6 Verschijnt 1 x per maand 1 juni 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Uitreiking koninklijke onderscheiding aan opperwachtmeester P. Zuidweg

Op maandag 29 april werd, t.g.v. de verjaardag van H.M. de Koningin, de ere-medaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, op officiële wijze uitgereikt aan de opperwachtmeester P. Zuidweg, postcommandant der Rijkspolitie te Marum. Voor het front van het onder commando van de adjudant A. Dijkstra bij de kazerne opgestelde personeel van de groep en in tegenwoordigheid van o.m. de burgemeester van Marum, Jhr. mr. J. W. A. Alberda van Ekenstein, de Districtsbureelchef, adjudant H. K. Daling, de wachtmeester 1e klasse F. Burgler als voormalig personeelslid van de groep en verschillende belangstellenden, speldde de districtscommandant, de Dir.-Officier der Rijkspolitie 2e klasse J. B. S. Römelingh, na voorlezing van het Koninklijk Besluit, de opper het eremetaal op de borst.

De overste sprak hierna de gedecoreerde in zeer welluidende woorden toe en schetste deze als een uitermate plichtsgetrouw politieman, die steeds nauwgezet zijn taak had verricht en dit ook thans nog deed tot volle tevredenheid van zijn superieuren. „Ik ben er van overtuigd", aldus de overste, „dat u ook de enkele maanden, die u nog moet dienen, uw taak op onberispelijke wijze zult verrichten, zoals steeds, opgewekt en met een glimlach op het gelaat."

Hij verklaarde zeer verheugd te zijn, dat het H.M. de Koningin had behaagd de opper met deze onderscheiding te vereren en wenste deze en diens echtgenote daarmee hartelijk geluk.

Vervolgens werd het woord gevoerd door de burgemeester, die ook met hartelijke woorden zijn instemming betuigde met de uitreiking van deze onderscheiding.

Hierna sprak de groepscommandant, de adjudant A. Dijkstra. Evenals de vorige sprekers gaf hij te kennen zeer verheugd te zijn dat de opper deze grote eer was te beurt gevallen. Hij verklaarde opper Zuidweg in de

loop der jaren te hebben leren kennen, niet alleen als een trouw en actief politieman, doch ook als een in alle opzichten gewaardeerd collega. De adjudant overhandigde de opper namens alle leden van de groep een draagmedaille en bood mevrouw Zuidweg bloemen aan. Aan het slot van deze plechtige gebeurtenis uitte de opperwachtmeester Zuidweg in welgemeende woorden zijn oprechte dank aan H.M. de Koningin voor de mooie onderscheiding, aan de autoriteiten die hadden meegewerkt aan deze voor hem zo geheel onverwachte verrassing, voor de treffende woorden tot hem gesproken en verder aan de verschillende aanwezigen, die van hun belangstelling hadden doen blijken. Nadat allen de gedecoreerde en diens echtgenote hadden gefeliciteerd, werden de aanwezigen in de woning van de familie Zuidweg genodigd, waar, onder het genot van een verversing en een rokertje, nog een gezellig uurtje werd doorgebracht.

Wmr. I H. Postma.

Uitreiking koninklijke onderscheiding aan en afscheid van adjudant C. Ypma

Afscheid in goud. Een gewaardeerd politie-ambtenaar ging heen. Waardering. Deze zinsneden en uitdrukkingen culmineerden in de betogen van diverse sprekers, die ter gelegenheid van het afscheid van de groepscommandant van Oostdongeradeel, adj. C. Ypma, op maandag 29 april 1957 het woord voerden.

Behalve dit afscheid vond voor het front van de personeelsleden van de groep en de groepscommandanten uit het district Leeuwarden, op het voorterrein van het gemeentehuis te Metslawier, de uitreiking plaats van de gouden medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, bij bevordering.

Nadat lt. Van Dijk het K.B. had voorgelezen, speldde de districtscdt., majoor Aalders, de scheidende gr.cdt. het eremetaal op de borst.

De majoor schetste daarna in het kort de betekenis van de Orde van Oranje-Nassau. De houding, aldus de majoor, van hen die wel eens min of meer laatdunkend spreken van een „lintjesregen", is een onjuiste houding en komt vaak voort uit jaloezie en zwartgalligheid. Het moet hen veeleer verheugen, dat op een dag als deze velen een blijk van waardering voor hun werk of houding te beurt valt. Spreker hoopte dat allen het zo zouden zien, want het is een verdiende beloning waarnaar allen zullen moeten streven. De onderscheiding, verleend aan adj. Ypma, kan tevens gezien worden als een onderscheiding voor de gehele groep, want niemand kan alleen werken. De majoor sprak tenslotte de hoop uit, dat het eremetaal nog lange jaren de borst van de scheidende cdt. mag sieren.

Na deze plechtigheid vertrok men naar de bovenzaal van Hotel Dijkstra, waar behalve het personeel der groep, de groepscommandanten uit het district, vele belangstellenden en ook de familieleden van adj. Ypma zich verzamelden om het afscheid op gepaste wijze te doen plaats vinden.

Burgemeester F. Sijtsma nam de leiding en voerde als eerste spreker het woord. In zijn gelukwens betrok de burgemeester ook de echtgenote van Ypma en bood haar, mede namens zijn echtgenote, een fraaie bloemenmand aan.

Burgemeester Sijtsma feliciteerde de scheidende cdt. dat hij op deze wijze afscheid mocht nemen, nl. in het goud. Toch stemt dit heengaan weemoedig, omdat, aldus de burgemeester, het commando in zeer goede handen was en de samenwerking door de adj. veel gemakkelijker werd gemaakt. Opgegroeid, aldus de burgemeester, in geheel andere politieverhoudingen, n.l. die der gemeentepolitie, hadden toch niet verhinderd steeds een juiste sfeer te scheppen.

Juist dit goede contact had ertoe bijgedragen dat de verhoudingen rijkspolitie en burgemeester zo goed waren geweest. Ook in de toekomst hoopte hij nog wel eens een beroep op de adj. Ypma te zullen doen. Hij wenste hem nog een goede tijd toe en bood tenslotte namens het gemeentebestuur een vulpotlood aan.

Majoor Aalders, hierna het woord verkrijgende, was ervan overtuigd, dat ook Friesland niet een type mensen kent, maar toch heeft de scheidende functionaris op hem de indruk gemaakt een echte Fries te zijn, eerlijk, ronduit en open. Deze eigenschappen werden door de majoor zeer gewaardeerd en het speet hem, dat hij reeds zo spoedig na de aanvaarding van zijn commando over het district, adj. Ypma zag vertrekken. Spreker verheugde zich bijzonder over het feit dat de samenwerking tussen gr.cdt. en burgemeester zo goed was. Hij hoopte, dat deze goede verhouding in de toekomst zal blijven bestaan. Ook buiten de groep is de adj. een bemind man en dat is alleen mogelijk als men recht is en recht doet.

De majoor dankte tenslotte de scheidende cdt. voor zijn werk en betrok hierin ook mevr. Ypma, op wie de goede gang van zaken zeker voor een belangrijk deel terugslaat, want samen zijn zij de weg door het leven gegaan.

Adj. Procee sprak namens de collega's en andere „diensten" in het district.

Hij richtte waarderende woorden en haalde een karaktertrek wel speciaal naar voren en wel zijn onnavolgbare correctheid, zowel tegenover meerderen als minderen. Tenslotte bood hij adj. Ypma een asbak aan.

Opper Visser, postcdt. te Metslawier, sprekende namens het personeel der groep Oostdongeradeel, roemde de scheidende cdt. als een humaan en zeer correcte chef. Hij dankte voor de goede en objectieve samenwerking.

Het afscheid, aldus spreker, daar was hij mee op de hoogte uiteraard, doch dat het een afscheid in goud zou worden was hem niet bekend. Op deze wijze afscheid nemen kan alleen tot dankbaarheid stemmen en namens het personeel wilde spreker de adjudant dan ook van harte gelukwensen met de hem verleende Koninklijke onderscheiding.

Hij wenste de adj. met zijn gezin Gods beste zegen toe en bood hem namens de groep een vulpen met inscriptie aan.

Verscheidene sprekers voerden daarna nog het woord t.w.: adj. Dijkstra namens de sportvereniging, waar Ypma een trouw lid van was en zelfs, wat de kaats-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (80)

sport betreft, nog daadwerkelijk aan meedeed. Ook mevr. Ypma werd even genoemd, n.l. als medewerkster met haar echtgenoot bij het doen slagen van een feestmiddag van de R.P.S.V.L. Behalve een sigarenaansteker werd Ypma namens de R.P.S.V.L. een doos feestsigaren aangeboden, terwijl de bloemetjes voor mevr. Ypma zouden worden nagezonden.
Owmr. Reitsma, sprekende als voorzitter van de afd. Dokkum van de Bond van Chr. Pol. Ambt., sprak waarderende woorden tot de scheidende voorzitter. Adj. Ypma had onlangs in een vergadering reeds als bestuurslid bedankt en men had hem toen een afscheidscadeau aangeboden. Ook nu had Reitsma nog iets voor de adj., n.l. de gratificatie voor zijn 40-jarig ambtsjubileum van het hoofdbestuur van de bond.
De mr. geweermaker, owmr. Pastoor, wilde ook gaarne bij het afscheid aanwezig zijn en stak zijn waardering voor de scheidende groepscdt niet onder stoelen of banken. Hoe kort ook, toch had hij deze cdt. leren kennen als een groepscdt. met zeer veel verantwoordelijkheidsgevoel, die van onschatbare waarde is, niet alleen voor elke politie-ambtenaar, doch wel voornamelijk voor de cdt. Een droge maandagmorgenkoek had hij niet willen meenemen, doch een verse zou worden toegezonden.
De heer Van Dijk, gemeentesecretaris van Oostdongeradeel, sprak namens de directeur van gemeentewerken en het personeel der gemeentewerken en de secretarie, waarin hij de adj. vooral dank bracht voor de uitstekende samenwerking. Spr. was ervan overtuigd, dat er nu niet een tijd van nietsdoen voor de adj. zou aanbreken, maar dat hij zijn gaven en krachten zal gaan wijden aan andere belangrijke dingen.
De burgemeester tenslotte richtte zich nogmaals tot de adj. om ook namens zijn ambtgenoot, burgemeester De Boer van Schiermonnikoog, de gelukwensen aan de heer Ypma over te brengen en dank te zeggen aan de scheidende gr. cdt. voor zijn goede werk, ook voor de gemeente Schiermonnikoog verricht.
Als laatste spreker was er dan adj. Ypma zelf. Zijn woorden stonden uiteraard in het teken van dank.
Dank aan H.M. de Koningin voor de verleende onderscheiding, dank aan hen, die het verlenen van de onderscheiding hadden bevorderd, maar bovenal aan God, die hem met zijn echtgenote en kinderen zoveel zegeningen had willen schenken.
Niet onopgemerkt mag blijven dat het samenzijn in Hotel Dijkstra plaats vond onder het genot van thee, koffie, koek en gebak en dat verscheidene sigaren en sigaretten in rook opgingen. Bl.

Uitreiking koninklijke onderscheiding aan adjudant R. Bril te Coevorden

Daar het H.M. de Koningin behaagd had, de heer M. Bril, adjudant-groepscommandant der Rijkspolitie te Coevorden, te onderscheiden met de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, had het personeel van de groep Rijkspolitie te Coevorden, alsmede twee leden van de tot die groep toegevoegde Reserve Rijkspolitie, zich, onder commando van de toegevoegde officier der Rijkspolitie, luitenant L. P. Bergsma, op maandag 29 april 1957 te 11 uur, verzameld in een der zalen van Hotel Tebbe te Coevorden.
Nadat te ruim 11 uur de adjudant en diens gezin, alsmede enkele genodigden, hun plaatsen hadden ingenomen, arriveerden te 11.30 uur, de districtscommandant, majoor E. A. Mackay en de burgemeester der gemeente Coevorden, jhr. mr. A. Feith, vergezeld van de heren G. Santman en W. Faber, respectievelijk wethouder en loco-secretaris der gemeente Coevorden.
Nadat door luitenant Bergsma het Koninklijk Besluit was voorgelezen, speldde de districtscommandant de hoge onderscheiding op de borst van de adjudant. In zijn toespraak gaf de majoor een terugblik op de staat van dienst van de adjudant en sprak hij met waarderende woorden over de wijze, waarop de adjudant zijn commando over de groep voerde. Aan mevrouw Bril overhandigde de majoor een ruiker prachtige bloemen.
Hierna werd de adjudant toegesproken door de burgemeester die gewaagde van de goede verstandhouding die er bestond tussen de adjudant en hem en dat hij zeer gaarne het gevraagde advies had gegeven ter verlening van deze hoge onderscheiding. In een korte toespraak beantwoordde de adjudant beide sprekers. Hij bracht dank aan God en H.M. Koningin Juliana, alsmede aan alle autoriteiten, die hebben medegewerkt om hem deze hoge onderscheiding deelachtig te doen worden. Hij hoopte, dat het hem gegund zou worden deze op waardige wijze te mogen dragen.
Daarna werd, op uitnodiging van de adjudant, door de aanwezigen een kopje koffie en een glaasje gedronken, waarbij hij werd toegesproken, achtereenvolgens door de postcommandant, opperwachtmeester W. Schipper, de brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee

te Coevorden, opperwachtmeester Westenbrink, de directeur van Gemeentewerken te Coevorden, de heer Zweering en de reserve-wachtmeester P. Tijsma. Namens het beroeps- en reservepersoneel zegde opperwachtmeester Schipper de adjudant de gouden draagmedaille toe.
De adjudant beantwoordde de verschillende sprekers. Hij bedankte de aanwezigen voor de betoonde belangstelling en bedankte in het bijzonder het beroeps- en reservepersoneel voor de toegezegde draagmedaille.
„Deze dag is voor mij een hoogtepunt in mijn leven en zal voor mij en mijn gezin steeds een blijde en dankbare herinnering zijn", aldus adjudant Bril.
Omstreeks 14 uur werd deze plechtige doch tevens gezellige bijeenkomst gesloten.
Op dinsdag 30 april te 10 uur werd aan het groepsbureau, in aanwezigheid van al het beroeps- en reservepersoneel, door opperwachtmeester Schipper, na een korte toespraak, aan de adjudant overhandigd de gouden draagmedaille. Aan mevrouw Bril werd een boeket

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (81)

bloemen aangeboden. Door de plaatselijke muziekverenigingen werd de adjudant een serenade gebracht. Het heeft hem, zowel op 29 als op 30 april, niet aan belangstelling ontbroken. De wens werd en wordt geuit, dat het de adjudant gegeven moge zijn dat hij nog vele jaren het ontvangen ere-metaal in goede gezondheid mag dragen.

W. Schipper.

Adjudant R. Zijlstra koninklijk onderscheiden

Maandag 29 april 1957 was het een feestelijke dag voor de Districtsstaf Groningen en in het bijzonder voor adjudant R. Zijlstra.
Adjudant Zijlstra werd nl. onderscheiden met de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau.
Tot het laatste ogenblik werd dit geheim gehouden. De groepscommandanten uit het district waren opgeroepen voor een samenkomst, echter in beste tenue.
Om ± 10.30 uur verzamelden de groepscommandanten en het voltallige personeel van de Districtsstaf Groningen, onder leiding van de Districtscommandant, overste Römelingh, zich in de gezellige serre van het café „Helpman" te Groningen.
Door de heer Districtscommandant werd adjudant Zijlstra een plaats aan het hoofd van de tafel toegewezen, waarna het geheim spoedig werd verbroken, doordat mevrouw Zijlstra met dochter en zoon met echtgenote werden binnengeleid. Het is opmerkelijk hoe vlug een gezicht van uitdrukking kan veranderen!!
Nadat allen hun plaats hadden ingenomen, heette overste Römelingh allen hartelijk welkom en in het bijzonder de burgemeester van de gemeente Haren, mr. F. W. van Ketwich Verschuur, die blijk van belangstelling gaf, daar adjudant Zijlstra ruim een jaar als wnd. korpschef in Haren dienst had gedaan.
De overste deelde daarna mede, dat het H.M. de Koningin had behaagd de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, toe te kennen aan adjudant Zijlstra. De overste wenste adjudant Zijlstra en ook de familie hiermede van harte geluk, waarna hij hem het ere-metaal op de borst speldde.
Vervolgens ging overste Römelingh de levensloop van de adjudant in de politiedienst na en zei, dat deze velen tot voorbeeld kon worden gesteld. Zolang de adjudant onder zijn huidige Districtscommandant had gediend, heeft hij zijn dienst steeds plichtsgetrouw en opgewekt vervuld, tot volle tevredenheid, waarbij de overste tevens nog enkele voorvallen uit zijn loopbaan aanhaalde.
De overste hoopte, dat adjudant Zijlstra ook in de toekomst op deze wijze zijn dienst zou blijven vervullen, waarvan hij zelf wel overtuigd was.
Hierna werd de gedecoreerde toegesproken door de burgemeester van Haren, mr. Van Ketwich Verschuur. De burgemeester zei dat hij verheugd was aanwezig te kunnen zijn bij de uitreiking van deze Koninklijke onderscheiding, niet alleen omdat hij ook tijdelijk in Haren had gediend als wnd. korpschef, doch ook omdat adjudant Zijlstra inwoner was van zijn gemeente.
Hij sprak er zijn vreugde over uit, dat de adjudant deze eer te beurt was gevallen en gezien de tijd, die hij als wnd. korpschef in Haren had doorgebracht, naar zijn mening alleszins verdiend.
In deze periode had hij de adjudant Zijlstra leren kennen als een goed en betrouwbaar politie-ambtenaar. Hij sloot zich volkomen aan bij de woorden van overste Römelingh voor wat betreft zijn instelling en karakter.
Hij bracht voorts de adjudant dank voor hetgeen hij in de „Harener periode" had gedaan en bood hem en zijn familie zijn hartelijke gelukwensen aan met deze onderscheiding.
Vervolgens voerde adjudant Daling, bureau-chef Districtsstaf Groningen, het woord.
Vanaf 1924 kende hij Zijlstra van de brigade van de Kon. Marechaussee te Assen, daarna op de brigade Groningen en later bij de Districtsstaf Groningen van de Rijkspolitie.
Hij had de adjudant leren kennen als een eenvoudig, degelijk en serieus collega, waarmee het prettig dienen was.
Adjudant Zijlstra behoorde tot de „beredenen" en zelf was hij „voeter". Deze verhouding lag in die tijd niet altijd even gunstig, maar bij adjudant Zijlstra was deze altijd goed geweest. Hij hoopte, dat ook in de nog komende jaren, welke hen nog van de pensioengerechtigde leeftijd scheiden, deze goede verhouding zou blijven bestaan, waaraan hij zelf niet twijfelde.
Namens de Districtscommandant en het gezamenlijke personeel van de Districtsstaf bood hij daarna adjudant Zijlstra de draagmedaille aan en aan mevrouw Zijlstra bloemen.
Hierna sprak nog adjudant Niemeijer, groepscommandant te Grootegast, als oud vriend. Hij wenste adjudant Zijlstra van harte geluk met deze hoge onderscheiding en bracht hem dank voor de steeds ondervonden collegialiteit en vriendschap.
Daarop kwamen binnen de Gewest.-commandant, de kolonel Fogteloo en mevrouw Fogteloo.
Mevrouw en kolonel Fogteloo boden eveneens hun hartelijke gelukwensen aan. De kolonel zei, dat hij het voor Zijlstra een grote eer vond, doch stellig ook voor het District Groningen.
Nadat een kopje koffie was genoten, beantwoordde adjudant Zijlstra de verschillende sprekers.
Allereerst bracht hij zijn eerbiedige dank aan H. M. de

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (82)

Koningin voor de aan hem verleende hoge onderscheiding, welke hij zag als een bekroning op zijn politiële loopbaan.
Voorts bracht hij dank aan alle superieuren, die hieraan hun medewerking hadden verleend, in het bijzonder aan overste Römelingh. Daarna richtte hij zich met een persoonlijk woord tot ieder van de sprekers.
Bijzonder prettig vond hij het, dat de burgemeester der gemeente Haren gelegenheid had kunnen vinden hierbij aanwezig te zijn. Met veel lust en animo had hij zijn dienst te Haren verricht en dacht daaraan met plezier terug.
Buitengewoon stelde hij het ook op prijs, dat mevrouw en kolonel Fogteloo aanwezig waren en dankte hen voor de hem aangeboden gelukwensen.
Adjudant Daling als bureauchef dankte hij voor de hem toegesproken woorden. Hij hoopte, dat de prettige samenwerking ook in de toekomst zou blijven voortduren. De hem geschonken draagmedaille hoopte hij nog lange jaren te mogen dragen.
Adjudant Niemeijer dankte hij voor zijn woorden en voor zijn vriendschap, in het bijzonder te Amersfoort, alwaar zij elkaar goed hadden leren kennen, alhoewel zij voor die tijd ook geen vreemden voor elkaar waren.
Hierna bleven allen nog een tijdje gezellig bijeen onder het genot van een verversing en een rokertje, waarna met een handdruk afscheid werd genomen van adjudant en familie Zijlstra. F. de V.

Opperwachtmeester J. B. van der Sluis onderscheiden

Op maandag 29 april 1957 reikte de districtscommandant der Rijkspolitie te Heerenveen, majoor G. van Dijk, de zilveren medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, uit aan de opperwachtmeester J. B. van der Sluis, behorende tot de verkeersgroep Heerenveen.
Omstreeks 10.45 uur stond het voltallige personeel van de staf en de verkeersgroep aangetreden in de garage, waar de majoor aan opperwachtmeester Van der Sluis mededeelde, dat het Hare Majesteit had behaagd hem deze onderscheiding te verlenen.
De d.c. zeide, dat hij blij was dat hij deze onderscheiding uit mocht reiken, omdat Van der Sluis bekend stond als een man met grote plichtsbetrachting, die nooit iets te veel was. Hierbij was Van der Sluis ook een gevoelsmens!
Alhoewel hij veel met ziekte te kampen heeft gehad in zijn gezin, heeft hij zich steeds ten volle aan de dienst gegeven.
Hierna speldde de majoor de onderscheiding op de borst van opper Van der Sluis en feliciteerde hem als eerste hiermee.
Tevens feliciteerde hij mevr. Van der Sluis met de onderscheiding, die haar man had ontvangen, welke felicitatie hij vergezeld liet gaan van een boeket bloemen.
Daarna sprak de groepscommandant, adjudant G. Westra, de opper toe, waarin hij opmerkte dat hij blij was, dat Van der Sluis deze eer te beurt was gevallen. Hij memoreerde dat Van der Sluis een bescheiden man was, die ongemerkt zijn werk verrichtte.
Hij bood de opper namens de verkeersgroep een draagmedaille aan en mevr. Van der Sluis een bloemetje.
Nadat dit gedeelte was afgelopen werd er in de theoriezaal koffie met slagroom en gebak geserveerd.
Deze eet- en drinkwaren werden, evenals de op de tafeltjes staande rookartikelen, danig aangesproken. Tijdens dit samenzijn kwamen nog enkele sprekers aan het woord.
Als 1e sprak de districtsadjudant De Jong namens het personeel van de districtsstaf. Hij liet zijn woorden vergezeld gaan van bloemen.
Als 2e sprak adjudant Schoenmaker namens de Politie Sportvereniging. Spreker hoopte dat opper Van der Sluis ondanks zijn onderscheiding toch nog in de sportzaal zou komen en zijn partijtje voetbal mee zou spelen. Ook hij overhandigde aan het echtpaar bloemen.
Als 3e spreker sprak de oud-plaatsgenoot, adjudant Sleiffer. de onderscheiden opper toe.
Hij haalde nog enige herinneringen op uit lang vervlogen jaren. Ook deze spreker reikte het echtpaar Van der Sluis bloemen toe.
Als 4e spreker trad als oud-collega opper Tigchelaar naar voren. Ook hij haalde herinneringen op uit de tijden, toen zij met zijn beiden de politie op de Waddeneilanden vertegenwoordigden.

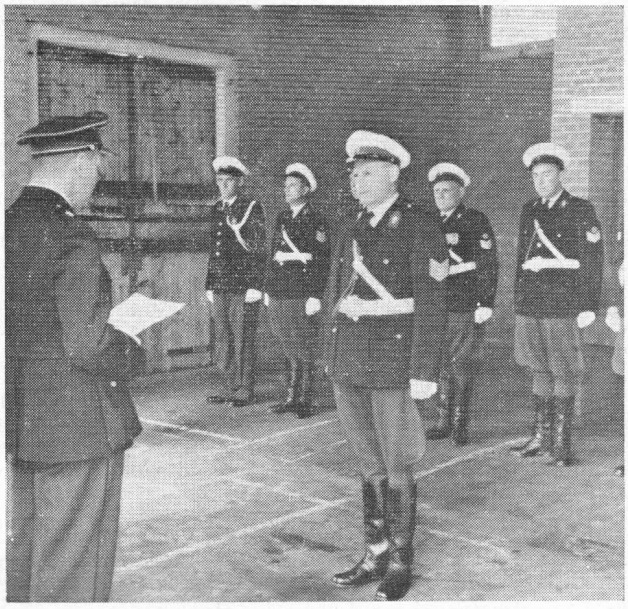

Hierna dankte opper Van der Sluis voor de onderscheiding welke hem was verleend en een ieder die hieraan had medegewerkt.
Ook dankte hij de spreker voor de goede woorden tot hem gesproken en voor de geschenken, die zijn vrouw en hij hadden ontvangen.
Nadat allen nog een kopje koffie hadden genuttigd, behoorde ook deze gebeurtenis weer tot het verleden.
J. v. d. H.

N. V. G. A. D. O. – HOOGEZAND
Hoofdstraat 34 – Telefoon 2731 (K 5980)
Vaste lijndiensten in de drie noordelijke provincies
Verzorgt ook Uw extra ritten
in binnen- en buitenland

Voor Uw verhuizingen en emigratie
J. Zigterman, Groningen
Als het één kan, is 't Zigterman
Kantoor Oostersingel 124b, Telefoon 22233

Kon. onderscheiding wmr. 1e kl J. van der Zee

Ter gelegenheid van de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin werd de eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in brons verleend aan de wachtmeester 1e klasse J. van der Zee, behorende tot de groep Ooststellingwerf, Post Oosterwolde.
De uitreiking hiervan vond in de namiddag van 29 april j.l. in de raadzaal van het gemeentehuis van Ooststellingwerf plaats door de districtscommandant der Rijkspolitie te Heerenveen, majoor G. van Dijk, in tegenwoordigheid van de burgemeester van Ooststellingwerf, mr. G. A. Bontekoe, de gemeentesecretaris, de distr.-adj. I. de Jong en het nagenoeg voltallige personeel van de groep Oosterwolde.
Hoewel het personeel wel vermoedde, dat een medaille zou worden uitgereikt, wist toch niemand — met uitzondering van enkelen, dit om „onderduiken" te voorkomen — wie dit zou betreffen.
Toen de districtscommandant dan ook het woord nam en wachtmeester J. van der Zee verzocht naar voren te treden en in zijn toespraak mevrouw Van der Zee en de heer Van der Zee senior betrok, kreeg betrokkene de schrik van zijn leven.
Nimmer had hij kunnen vermoeden, dat deze eer hem zou betreffen en nog minder, dat door tussenkomst van de groepscommandant zijn vrouw en vader voor hem ongemerkt op het gemeentehuis verschenen.
Nadat de districtscommandant het betreffende Koninklijk Besluit had voorgelezen, sprak hij er zijn vreugde over uit, dat hij een koninklijke onderscheiding mocht uitreiken aan iemand van het Rijkspolitiepersoneel, die meer dan dat verdiende. Hij prees wachtmeester Van der Zee om zijn grote bescheidenheid en trouw en bovendien om zijn correctheid, ijver en werklust.
Wanneer een keuzebevordering bij de Rijkspolitie mogelijk was, zou de districtscommandant wachtmeester Van der Zee zeer zeker hebben voorgedragen. Hierna speldde de majoor wmr. Van der Zee de medaille op de borst en bood mevrouw Van der Zee een prachtige bos tulpen aan.
De burgemeester, die hierna het woord voerde, sprak er zijn grote voldoening over uit, dat hij Van der Zee kon feliciteren met deze onderscheiding en voegde hieraan toe dat, wanneer de gemeente Ooststellingwerf gemeentepolitie zou hebben gehad, een keuzebevordering voor Van der Zee misschien meer kans van slagen zou hebben.
De groepscommandant sprak wmr. Van der Zee toe en bood hem namens het personeel van de groep de draagmedaille aan. Opperwachtmeester De Vree sprak namens het bestuur van de P.S.V.H. en bood een boeket bloemen aan; wmr. 1e klas K. van Lingen bood namens de Chr. Bond van Politiepersoneel, afd. Beetsterzwaag, een doos sigaren en mevrouw Van der Zee een prachtige plant aan.
Mede namens zijn echtgenote en vader dankte wachtmeester Van der Zee voor de hem verleende onderscheiding, de hem toegesproken woorden en de aangeboden cadeaus.
Een rokertje met koffie en gebak, aangeboden door het gemeentebestuur van Ooststellingwerf, verhoogde de feeststemming, waarbij men nog een uurtje gezellig bijeen bleef.

M. S.

Afscheid adjudant A. van der Meulen

Op 1 mei 1957 nam adj. Van der Meulen, comdt. van de Parketgroep Leeuwarden, afscheid van zijn personeel in het Paleis van Justitie.
Gelet op het feit dat betrokkenen kort geleden zijn 40-jarig ambtsjubileum op grootse wijze, zij het in intieme kring had gevierd, werd aan dit afscheid een sober karakter gegeven.
Omstreeks 16 uur hadden zich in de kamer van de Raad van de Kinderbescherming verzameld: mr. Besier, als vertegenwoordiger van de Procureur-Generaal fgd. Dir. v. Politie; mr. Gelinck, Off. van Justitie; majoor Aalders, Distr.-cdt. der Rijkspolitie, alsmede het vrijwel voltallige personeel van de groep, een aantal leden van de parketten — Proc.-Gen. en Off. v. Just. — en enige reservisten van de Parketgroep.
Majoor Aalders, het woord nemende, schetste de adj. Van der Meulen als een evenwichtig persoon, die zijn dienst te allen tijde en in alle omstandigheden naar eer en geweten heeft weten te vervullen.
Ook onder moeilijke omstandigheden wist hij de juiste sfeer te scheppen en te behouden en juist bij een Parketgroep met zijn bijzondere facetten. Niettemin waren ook, volgens spreker, adjudant Van der Meulen de moeilijkheden niet bespaard gebleven. Majoor Aalders dankte de adj. voor de door hem bewezen diensten en

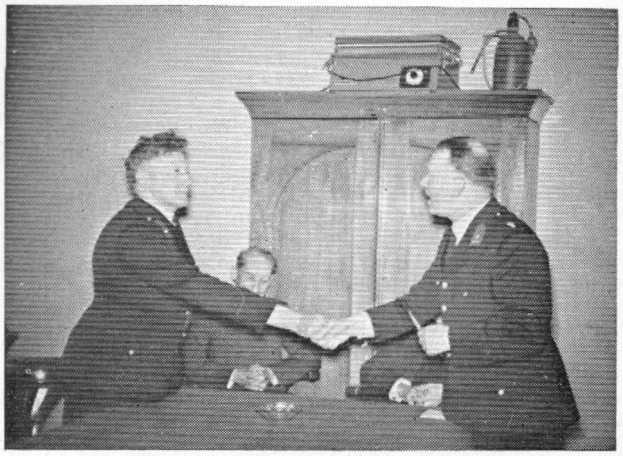

hoopte, dat hij nog menig jaar in goede gezondheid mocht beleven.
Namens hemzelf, de toegevoegd Off. en de Gr.-cdtn. bood majoor Aalders de scheidende functionaris een bon aan voor aanschaffing van een pijp.
De Off. van Justitie, mr. Gelinck, het woord voerende namens de Adv.-Gen. mr. Besier, schetste adj. Van der Meulen als een goede kracht en sprak zijn waardering uit over de prettige samenwerking en het juiste begrip, dat steeds door adj. Van der Meulen werd betoond.
De owmr. Dijkstra richtte enige woorden van waardering aan het adres van adj. Van der Meulen en dankte hem voor de prettige samenwerking. Ook deze spreker wenste adj. Van der Meulen nog een goede „oude" dag.
Adj. Van der Meulen, tenslotte zelf het woord voerende, bedankte, zichtbaar aangedaan, de verschillende sprekers voor hun waarderende woorden en zeide, dat hij niets anders dan zijn plicht had gedaan en dankbaar was, dat hem door Gods hulp de kracht was gegeven dit te doen.
Ook het feit, dat, ondanks het eenvoudige karakter van dit afscheid, de Adv.-Generaal en de Off. van Justitie, benevens de Distr.-cdt. zich de moeite hadden getroost aanwezig te willen zijn, verheugde hem zeer.
Dat hij, aldus spreker, zijn werk zo goed mogelijk heeft kunnen verrichten, was wel mede een gevolg van de prettige samenwerking met de rechterlijke autoriteiten en uiteraard met zijn personeel. Ook het feit, dat zoveel ambtenaren van de Parketten, de Proc.-Gen. en de Off. van Justitie aanwezig waren, had hem bijzonder getroffen, omdat hij hieruit de gevolgtrekking kon maken dat ook dit personeel hem niet onverschillig was.
Hij dankte tenslotte allen voor de medewerking en hoopte dat zijn opvolger dezelfde steun en medewerking zal mogen ontvangen.
De adj. verzocht na dit „officiële" gedeelte de aanwezigen nog enige ogenblikken te willen toeven, opdat hun een kopje thee met gebak en een rokertje kon worden aangeboden. Deze tractatie werd hogelijk gewaardeerd.
Gedurende dit samenzijn nam majoor Aalders nog de gelegenheid te baat om de nieuwe groepscommandant, de adj. H. G. Veen, te installeren, daarbij de hoop uitsprekende dat deze commandant de voetsporen van zijn voorganger zou drukken en de goede sfeer, die er bestond tussen autoriteiten enerzijds en het personeel anderzijds, zou weten te handhaven.

Bl.

Generaal Crerar-wandeltocht 1957

Op zaterdag 11 mei 1957 werd door een groep reservisten van de Rijkspolitie uit het district Assen deelgenomen aan de 6e Generaal Crerar-wandeltocht te Hoogeveen.

Dit was een der eerste wandeltochten van het seizoen die zich steeds in een goede belangstelling mag verheugen. Tevens is de netto-opbrengst van deze wandeltocht bestemd voor het Oorlogsgravencomité en men loopt dus niet alleen voor z'n plezier, doch tevens voor een goed doel.
De groep, bestaande uit twaalf manschappen, resp. 5 man van de groep Borger, 5 man van de groep Coevorden, 1 man uit Gieten en 1 man uit Roden, stond onder leiding van de wachtmeester 1e klasse M. Nolles uit Coevorden.
Hoewel des morgens het zonnetje van veel deelneming getuigde, veranderde dit na de middag en liet Pluvius zich niet onbetuigd. Hoewel aanvankelijk werd gezegd, dat het een „buitje voor het stof" was, begon het er naar uit te zien, dat het stof over zou gaan in modder.
De start was op de veemarkt te Hoogeveen en begon in de regen. Gewandeld zou worden in zomertenue met pet. (waar is de kwartiermuts voor de reserve?), doch i.v.m. de regen werd de tuniek toch maar aangehouden.
Goed en wel van start, hield de regen op en daar het nogal broeierig was, werd de tuniek als „ballast" aangemerkt en dientengevolge werd uitgezien naar de auto van de districts-adjudant. Toen de auto in zicht kwam, was de groep al aardig op temperatuur gekomen.
Langs verharde wegen en langs wegen, die dienen om het natuurschoon van Hoogeveen te leren kennen, werd kilometer na kilometer in de beste stemming „genomen". De rust zou plaats vinden in, of zo anders werd verkozen, bij een tent die speciaal voor dat doel door de organiserende vereniging was opgezet.
Toen deze in zicht kwam en al reeds op korte afstand was benaderd, moest nog even een „ommetje" worden gemaakt, wat met de gebruikelijke opmerkingen gepaard ging.
Na de dorstige kelen te hebben gelaafd en de inwendige mens een weinig te hebben gesterkt, werd welgemoed aan de laatste 8 kilometer van de 25 kilometertocht begonnen.
Bij aankomst te Hoogeveen had zich langs de wegen het publiek opgesteld om de wandelaars te ontvangen. Daar de gehele groep echter volkomen fit binnen marcheerde, kwamen uit het publiek geen blijken van deelneming met de „slachtoffers".
De groep telde geen uitvallers en onderweg was ook de assistentie van de „blarenprikkers" niet nodig geweest. Wel een teken dat de Rijkspolitiemannen tot zelfs onder de voetzolen „gehard" zijn!!
De tocht is op een prettige manier gewandeld en tot slot zij vermeld, dat de groep bij de beoordeling door de jury werd geplaatst in de klasse „zeer goed". In haar afdeling verwierf zij de tweede prijs met een puntentotaal van $44^4/_9$. Een bewijs, dat de mannen in het donkerblauw hun beste beentje hebben voorgezet.

M. Nolles.

Dank aan het vijf-cent-fonds

Dank aan het 5 cent-fonds werd ontvangen van:

H. Delger, Oostersingel 103 te Wedde, voor het fruit, dat hij tijdens zijn rustkuur mocht ontvangen.
Mevr. G. Ottens-de Raaf te Dalen, voor de prachtige fruitmand die zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis heeft gekregen.
Mevr. D. Westra-Meekma, Voorstreek 71, Schiermonnikoog, voor de mooie fruitschaal, die zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis van het 5 cent-fonds kreeg aangeboden.
J. Feenstra, Wierum (Fr.) no. 214H, voor de kerstkrans en fruitmand, die hij tijdens zijn verblijf te Middelstum en in het Diaconessenhuis te Leeuwarden mocht ontvangen (Feenstra heeft eerst kort geleden zijn dienst weer hervat, reden waarom zijn dankwoord zo lang uitbleef).
Mevr. G. v. d. Heide-Stevens, Raadhuislaan 1, Oude-Pekela, voor de prachtige fruitmand, ontvangen bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis te Winschoten.
Tenslotte van:
Mevr. M. B. Alberda-Molenaar, Augustinusga 271, die haar dank op de volgende wijze naar voren bracht:

Wanneer je moet voor lange tijd in bed,
Doe je dat niet voor de pret;
En als je denkt, dat men je vergeet,
Staat het 5 cent-fonds weer gereed.
Met een heerlijke fruitschaal,
Die je streelt als een zonnestraal.
En als dank voor het heerlijke fruit,
Moet dit het harte uit.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (85)

Grote prijs van Nederland der K.N.M.V.

DE ASSER T.T. ZATERDAG 29 JUNI 1957

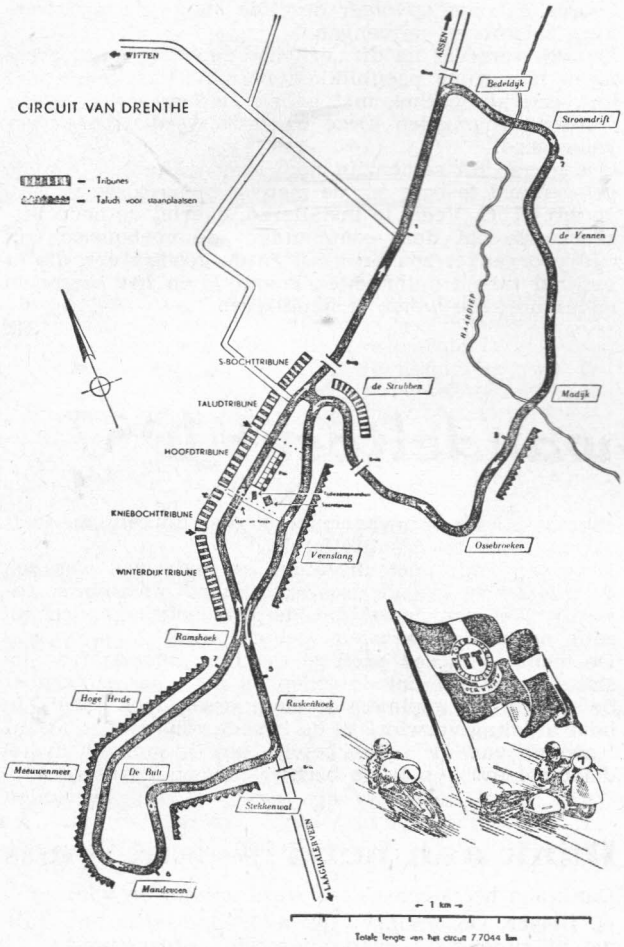

MOTOR- EN ZIJSPANRACES

Start klasse 250 cc 10.15 uur — Start zijspannen 15.00 uur

Start klasse 350 cc 11.30 uur — Start klasse 500 cc 16.15 uur

Start klasse 125 cc 13.15 uur

Toegangsprijzen van f 4.— tot f 8.50

* * * * * * * * * * * * * *

De maand juni staat voor het personeel der Rijkspolitie in het Gewest Groningen weer in het teken van de T.T. Velen van u zullen dan weer in de nacht van vrijdag op zaterdag met autobussen naar Assen worden vervoerd ten einde daar van ongeveer 4 uur in de morgen tot plusminus 19 uur in de avond dienst te doen aan het circuit, op de aan- en afvoerwegen en op de parkeerterreinen.
Om u nu eens te laten zien wat u daar met elkaar allemaal „verwerkt", volgen hieronder enige cijfers over het jaar 1956:

De lengte van het circuit bedraagt 7,7 km.

Er waren ± 100.000 bezoekers.

Op 25 à 30 ha terrein werden geparkeerd: 8.000 auto's, 8.000 motoren, 11.000 rijwielen, 225 autobussen en vrachtauto's.

De 225 autobussen en vrachtauto's alleen al vormden een file van ± 27 km lengte.

Dit is voorwaar geen kleinigheid.

De dagelijkse politie-werkcommissie is al weer enige weken geleden begonnen met de gehele personeelsopzet, met de regeling van aan- en afvoer, inzet van paarden en honden en motormaterieel, verkeerspersoneel, indeling radioposten, commandovoering over de vakken, sociale voorzieningen, parkeerproblemen, afzetting circuit, opstellen van de personeelslijsten, enz., enz., enz.
Evenals vorige jaren is het circuit met de aanliggende parkeerterreinen weer verdeeld in drie ondercommando's: de middelste lus van het circuit is ondercommando I, de noordelijke lus is ondercommando II en de zuidelijke lus is ondercommando III. De ondercommando's zijn onderverdeeld in vakken met ieder een vakcommandant. Als u nu maar weet in welk vak u dienst moet doen, dan zullen wij wel zorgen dat u, voorzien van de nodige vaste en vloeibare mondvoorraad, in uw vak terecht komt.
Ik hoop dat u allen weer met opgeruimd humeur en frisse arbeidslust op de terreinen van de T.T. in Assen aankomt. Wij doen alles om het geheel zo goed mogelijk te laten functioneren, opdat u, die daar straks dienst moet gaan verrichten, hiervan profijt hebt.
Wij houden in de eerste plaats rekening met het personeel dat zijn werk aldaar moet verrichten, maar houden daarbij voortdurend het oog gericht op het publiek, dat naar de races wil gaan kijken. Zij moeten worden geleid langs goed en slecht begaanbare wegen en paden, maar op een wijze, die hen niet doet voelen dat zij geleid worden.
Als laatste bijzonderheid wil ik u nog vertellen, dat dit jaar de Rijkspolitie-muziekvereniging — die wij allen kennen en bewonderen — de muzikale omlijsting zal verzorgen.

L. P. Bergsma

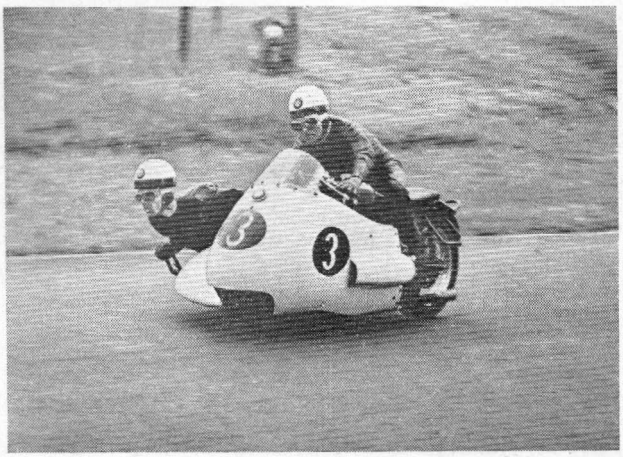

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (86)

Maandelijkse Woorden-toto van „De Reflector" No. 2

Op deze pagina vindt u een rechthoek, waarin 10 zinnen staan vermeld. In elk van deze zinnen ontbreekt één woord. Bij iedere zin zijn twee woorden steeds gegeven om de zin compleet te maken.

Wat moet u doen:

Indien, naar uw mening, het eerste woord in de zin geplaatst moet worden, dan vult u in kolom A het cijfer 1 in; indien, naar uw mening, het tweede woord in de zin ingevuld behoort te worden, dan vult u in kolom A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, dan plaatst u in kolom A het cijfer 3.
De oplossing is compleet als u in kolom A achter alle 10 zinnen een cijfer hebt geplaatst. Wilt u meer inzendingen insturen, dan vult u ook de kolommen B en C in (maximale deelname 3 kolommen). **Alleen inzendingen op de in „De Reflector" afgedrukte kolommen A, B en C zijn geldig.** U dient **deze 3 kolommen** dus **uit te knippen, in te vullen** en **op te plakken** op de **achterzijde van een briefkaart.**

Adressering:

De briefkaart moet (volgens het normale P.T.T.-tarief voorzien van een postzegel van 7 cent) worden gezonden aan de **Redacteur van „De Reflector", Beilerstraat 155 te Assen.** Op de linkervoorzijde te vermelden: **„Woorden-toto Reflector."**
Alle oplossingen moeten **uiterlijk woensdag 19 juni 1957** in het bezit zijn van de redacteur; inzendingen, die later binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

U kunt mechelpen bouwen aan de nieuwe woorden-toto!

Door zoveel mogelijk nieuwe zinnen in te zenden bij de redacteur werkt u mede aan het samenstellen van de nieuwe woorden-toto voor het juni-nummer. Het maakt de woorden-toto gevarieerd en u neemt de redacteur veel werk uit handen.
Stuurt allen nieuwe zinnen! Adresseert deze aan de medewerkers van „De Reflector" (bij iedere districtsstaf is een medewerker) of rechtstreeks aan de redacteur, Beilerstraat 155 te Assen.

Prijzen:

Voor de drie beste oplossingen worden 3 prijzen tot een totale waarde van f 15.— beschikbaar gesteld. Bij meer goede oplossingen beslist het lot. De volledige oplossing zal met de nieuwe woorden-toto in het juni-nummer worden bekend gemaakt. Over deze woorden-toto kan geen correspondentie worden gevoerd.
Bij voldoende deelname wordt maandelijks een nieuwe woorden-toto gepubliceerd. Over een periode van **6 maanden** zal **één hoofdprijs** beschikbaar worden gesteld voor diegene, die de meeste goede oplossingen in die maanden heeft ingezonden (zulks echter eveneens uitsluitend bij voldoende deelname).

Vindt u het eerste woord juist, vul dan onder A het cijfer 1 in; vindt u het tweede woord juist, vul dan onder A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, vul dan onder A het cijfer 3 in.			A	B	C
Men is verplicht zijn schoonmoeder te onderhouden, ... als deze hertrouwd is.	ook	behalve			
Het amendement op het wetsontwerp werd in de .... Kamer met meerderheid van stemmen aangenomen.	Eerste	Tweede			
De bijnaam „Bobbie" voor de Engelse politieman is afgeleid van	Sir Robert Peel	Robin Hood			
De leden der Staten-Generaal in Nederland worden gekozen volgens zogenaamde ..... verkiezingen.	recht-streekse	getrapte			
De olm komt voor	onder water	op het land			
Door mijn verrekijker zag ik duidelijk de naar ..... gebogen snavel van de kluut.	boven	beneden			
Bij de borstcrawl-zwemslag wordt de voorwaartse stuwkracht veroorzaakt door de .....beweging.	voet	arm			
Al was het kind niet ....., toch droeg het de naam van zijn vader.	wettig	erkend			
Daar de N.V. een goed jaar had gehad, werd de rente van de ..... bepaald op 8%.	obligaties	aandelen			
Op zondag na 24 uur mag men ..... op wilde zwijnen jagen.	wel	niet			

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (87)

Oplossing en prijswinnaars Woorden-toto No. 1

Voor de woorden-toto van „De Reflector" bestaat, blijkens het aantal inzendingen en de reacties die ik van verschillende zijden hierop mocht ontvangen, een grote belangstelling, hetgeen impliceert dat thans in dit nummer woord-toto no. 2 wordt gepubliceerd.
Hoewel de eerste woorden-toto niet gemakkelijk was — niemand heeft de juiste oplossing kunnen geven — heeft dit toch de deelnemers niet afgeschrikt!
Wel waren sommige inzendingen niet volledig; oorzaak hiervan kan zijn het niet juist lezen van de „spelregels".
In de voorwaarden staat o.a. — en dat is wel de belangrijkste fout die gemaakt werd — dat een ieder op de kolommen A, B en C drie **verschillende** oplossingen kan inzenden. Deze kolommen **behoeven** dus helemaal niet gelijkluidend te zijn.
Gaarne zou ik de inzenders van nieuwe zinnen erop willen attenderen, dat zij hun inzendingen moeten insturen voorzien van oplossing (1, 2 of 3) **en** motivering.
En nu de oplossing van de woorden-toto in het meinummer:

1. **doorknede;** het betreft hier een verleden deelwoord (doorkneed), dat als bijvoeglijk naamwoord wordt gebruikt.

2. **Metropolitan-Police.** In Londen zijn 2 politiekorpsen, de Metropolitan-Police en de City-Police. Het laatste korps doet dienst, zoals de naam ook reeds aangeeft, in de City, d.i. het centrum van Londen. Het West-End ligt echter niet in het centrum, zoals de naam ook reeds zegt. De Oxford-street verbindt het West-End nl. met de City, met het centrum van de stad dus.

3. **Openbaar;** een olografisch testament wordt geschreven door de erflater zelf en gesloten overhandigd aan de notaris. Deze kent dan dus de inhoud van het testament niet, zolang de erflater nog leeft.

4. **Doordat;** omdat geeft de reden aan, waarom de weg niet vervolgd kan worden, doordat geeft echter de oorzaak waarom dat niet ging („omdat" is het gevolg van „doordat" en komt dus op het tweede plan). **Doordat de hond voor mij ging staan** is een oorzakelijke bijzin.

5. **Humanitair;** de Goed-Zo-actie steunt een menslievend doel.

6. **Lodewijk XIII** staat in de geschiedenis van de Franse keuken — door Catharine de Medici werd deze kookkunst van het Italiaanse hof overgebracht naar Frankrijk — bekend als een goed banketbakker; Lodewijk XIV was goed op de hoogte met de lardeerkunst.

7. **Wel;** zie de art. 288 en 291 van het Burgerlijk Wetboek.

8. **K.E.M.A.** zowel als **V.D.E.N.;** elektrotechnische materialen worden op veiligheid getest en van een keurmerk voorzien door de KEMA (N.V. tot Keuring van Electrotechnische Materialen te Arnhem, opgericht in 1927). De V.D.E.N. (Vereniging van Directeuren van Electriciteitsbedrijven in Nederland, eveneens gevestigd te Arnhem) bekijkt de doelmatigheid van deze apparaten. Zij stelt o.a. lijsten op van de meest gebruikelijke huishoudelijke elektrotechnische toestellen, waarin bepalingen betreffende doelmatigheid en uitvoering zijn vastgelegd.

9. **Erg;** een rammelaar is niet alleen een stuk speelgoed, maar het woord wordt ook gebruikt in de betekenis van mannelijke haas of mannelijk konijn en omdat de rammelaar in de **hongerwinter** na een lange **buitenwandeling** werd meegenomen, was de vrouw er vanzelfsprekend erg blij mee.

10. **Raden v. d. Kinderbescherming** zowel als het **Min. van Justitie;** beide instanties houden een register bij van de voogdijkinderen (zie art. 917 van Burgerlijke Rechtsvordering en art. 399 van het Burgerlijk Wetboek).

De prijswinnaars:

1e prijs, 9 antwoorden goed: mevr. A. G. Tits-Wolthuis te Assen, J. H. A. Schaperstraat 5.
2e en 3e prijs: er waren 3 inzenders met ieder 8 antwoorden goed, nl. de heer F. Nijmeijer, Pr. Bernhardlaan 12 te Coevorden, de heer A. de Haan, Dr. J. C. Homanstraat 65 te Coevorden en de heer A. G. Prins, A. Westenstraat 19 te Nieuwe-Pekela. Na loting werden de 2e en 3e prijs in bovenstaande volgorde bepaald: de heer A. G. Prins te Nieuwe-Pekela grijpt er dus naast deze keer. Volgende keer beter.
Voor de hoofdprijs over 6 maanden tellen alle oplossingen, die u inzendt mede. Dus nu maar gauw aan de slag voor de nieuwe toto.

Redactie.

Ruiterwedstrijd Hoogeveen-Groningen

Lag er enkele dagen tevoren nog een laag hagel van 5 cm, op vrijdag 10 mei j.l. waren het grastapijt van het ijsclubterrein te Hoogeveen en het weer ideaal om de jaarlijkse ontmoeting tussen de beredenen van de Gemeentepolitie te Groningen en de Rijkspolitie te Hoogeveen doorgang te doen vinden.
In 1955 en 1956 konden de wedstrijden niet worden gehouden; in het eerste jaar moest de wedstrijd wegens het natte en late seizoen worden uitgesteld en in 1956 zaten de Hoogeveners de verhuizing nog te verwerken.
Dat er na zo'n periode van stilstand dus hevig gekampt zou worden was zonneklaar.
's Morgens negen uur begonnen de gastheren met de dressuur. De verrichtingen waren van dien aard, dat er van een opgaande lijn gesproken mag worden. Tijdens deze dressuur kwamen de Groningers op wel haast uitdagende — doch stellig imponerende — wijze het veld op marcheren. Bij het zien van dat materiaal werd het ons eerlijk gezegd wel wat benauwd om het hart. Na hun paarden losgereden te hebben, waren de Groningers aan de beurt. Na hun verrichtingen te hebben aanschouwd voelden we ons toch nog niet kansloos.
De middag, met als programmapunten achttallen en springconcours, vormde echter wel de hoofdschotel van de dag.
Als genodigden waren aanwezig de hoofdcommissaris van Politie te Groningen; onze gewestcommandant met echtgenote; kolonel Van Helden als „uitlover" van de beker voor het achttal, en echtgenote; commissaris Vos; de districtscommandant Assen en echtgenote; de korpschef van politie te Hoogeveen; luitenant Bergsma en verschillende burgerlijke autoriteiten.
Zo werd dan gestart met de verrichting van het achttal van Hoogeveen. Het was bij ons juist andersom als bij het bekende gezegde: een slechte generale repetitie — een goede uitvoering! Maar Groningen moest het altijd nog beter doen. En dat hebben ze gedaan met een voorsprong van enkele punten. Proficiat Groningen!
Nadat ons nieuwe hindernismateriaal was opgesteld

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (88)

en de makers en bezitters ervan van vele zijden waren gecomplimenteerd, werd gestart met het individuele springconcours zonder tijd. Na verschillende goede verrichtingen bleven er jammer genoeg maar vier ruiters over voor barrage op tijd, t.w. drie ruiters van Hoogeveen en één van Groningen. Maar de spanning was er niet minder om. Wachtmeester 1e klasse Mantjes met Rinus ging als eerste foutloos rond; Houtman (gemeentepolitie Groningen) met Tristan maakte vier fouten; wachtmeester Wegman met Lord deed een poging om de tijd te verbeteren van Mantjes, maar faalde met vier fouten; wachtmeester 1e klasse Klevringa zag zijn kans schoon en maakte met Carla een foutloos parcours en werd tweede.
Zo was dan het einde weer gekomen van deze bijzonder mooie dag, waarvan we hopen dat dit treffen ieder jaar, tot in lengte van dagen, mag blijven voortbestaan.
De prijsuitreiking werd verricht door onze gewestcommandant, kolonel Fogteloo, die eerst het woord gaf aan kolonel Van Helden om zijn beker uit te reiken aan de commandant van het winnende achttal van Groningen. Daarna nam de gewestcommandant zijn taak weer over en maakte onderstaande uitslagen bekend:

Dressuur: 1e prijs Houtman, gem.politie Groningen; 2e prijs Klevringa, ber. politie Hoogeveen; 3e prijs Mantjes, ber. politie Hoogeveen; 4e prijs Tap, ber. politie Hoogeveen; 5e prijs v. d. Handel, gem.politie Groningen.

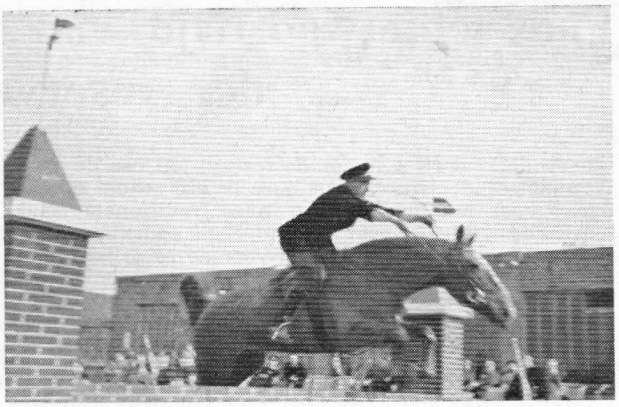

Hoogst geplaatste afdeling van de dag: gem.politie Groningen.
Prijs veelzijdigheid: Houtman, gem.politie Groningen.
Idem voor commandanten: v. d. Handel, gem.politie Groningen.
Met een woord van dank aan onze chefs, onze nimmer op het appèl ontbrekende juryleden, de beschikbaarstellers van verschillende prijzen en andere medewerkers, beëindigde adjudant Stamhuis, cdt. van de ber. politie, het officiële gedeelte.
Onnodig natuurlijk te zeggen dat achteraf onder het genot van een en ander nog eens flink is „nagereden"!
O. K.

Volleybal-wedstrijd te Westerbork op 15 mei 1957

Op 15 mei 1957 vonden te Westerbork volleybal-wedstrijden plaats tussen de eerste zestallen van de acht sportcentra van de Rijkspolitie in het district Assen. De organisatie van de wedstrijden berustte bij het bestuur van het sportcentrum Westerbork, dat, met de volle medewerking van het gemeentebestuur en de onderwijsautoriteiten, de gehele dag mocht beschikken over het in een mooie omgeving liggende prachtige terrein en de moderne sporthal. De wmr. 1e kl. D. N. W. Tits, sportinstructeur, was de technische adviseur. Om 9.15 uur stonden de deelnemers, in uniform, op het tegelplateau voor de sporthal aangetreden, toen de burgemeester van Westerbork, de heer Londo, de districtscommandant, majoor Mackay en de lt. Bergsma op het terrein aankwamen.
Als gastheer heette de burgemeester de deelnemers hartelijk welkom. Hij stelde het op prijs de politie, in dit verband in zo'n groten getale, in zijn gemeente te mogen verwelkomen en haar het gebruik van sporthal en terrein te kunnen aanbieden. Waar het dagelijks contact met de politie meestal op zakelijk terrein ligt, deed het hem goed de politie nu eens als sportsmen te zien. Ervan overtuigd zijnde, dat de sport de mens lichamelijk en geestelijk sterkt voor de uitoefening van zijn dagelijkse taak en wel in het bijzonder voor de politie van belang, wenste hij de deelnemers een prettige dag. In de loop van de morgen zou voor een kop koffie worden gezorgd.
In het kort antwoordde de distr.-cdt. de burgemeester, met te zeggen, dat de gemeente Westerbork het hart van de provincie vormt en dat uit het spontane gebaar van het gemeentebestuur wel duidelijk blijkt, dat dit hart voor de Rijkspolitie warm klopt.
Terstond hierop werd met de wedstrijden aangevangen. Als scheidsrechters fungeerden: lt. Bergsma, brigadier Bos van de gem. pol. Assen en de sportinstructeur Tits.
Elk zestal kreeg 7 wedstrijden te spelen.
Er is zeer sportief om de hoogste eer gestreden, waarbij goed spel te zien werd gegeven; dit laatste kwam wel zeer duidelijk tot uiting door het lang aanhouden van de sets.
De wedstrijd werd begunstigd door prachtig weer. De deelnemers hebben van de voorjaarszon volop genoten en troostten zich gaarne de door de zon roodgebrande lichaamsdelen.
De manier waarop de deelnemers door het sportcentrum Westerbork zijn ontvangen en verzorgd, verdient alle waardering.
Aan het eind van de wedstrijd, omstreeks 18 uur, kon de distr.-cdt. aan onderstaande centra de prijzen uitreiken.
1e pr. met 12 pnt., centrum „Borger" wisselbeker (aangeb. door de d.cdt.) en lauwertak (aangeb. door lt. Bergsma);
2e pr. met 10 pnt., centrum „Westerbork" (175) plaquette (aangeb. door distr.-adj. J. Faber);
3e pr. met 10 pnt., centrum „Roden" (167) medaille (aangeb. door wmr. I D. N. W. Tits).
Mevr. Kuik te Westerbork overhandigde de leider van het winnende team een boeket bloemen.
De majoor deelde tenslotte mede, dat hij met grote voldoening de wedstrijden had gevolgd. Het spel stond op een behoorlijk peil en er was sportief gestreden. Hij dankte het gem. bestuur voor de medewerking en het sportcentrum Westerbork voor de voortreffelijke regeling, waarbij in het bijzonder wmr. I Struik werd genoemd. De majoor wilde deze wedstrijd zien als het 1e contact met de kort geleden opgerichte belangenvereniging in het district, gevormd door de sportcentra onderling. De gr.-cdn. te Sleen, Borger en Westerbork en de dames van de politie te Westerbork gaven van hun belangstelling blijk.
Het geheel was een prachtdag en wij hopen dat in de loop van de zomer een tweede wedstrijd voor de B teams kan worden georganiseerd.

Paas-schietwedstrijd van de groep Wymbritseradeel der reserve-Rijkspolitie

Woensdag 17 april kwamen de reservisten van de groep Wymbritseradeel in de openbare lagere school te IJlst bijeen voor het houden van hun traditionele paasschietwedstrijd. De inzet bestond, zoals gebruikelijk, uit een flinke partij paaseieren en voor de 1e prijswinnaar in de groep A en B een rollade. Tevens waren er drie wisselbekers beschikbaar.

Toen de groepscommandant, adjudant J. Venema, om half acht de aanwezigen een welkom kon toeroepen, waren er van de 25 reservisten 19 op het appèl verschenen. Ook waren tegenwoordig de heren burgemeesters der gemeenten Wymbritseradeel en IJlst, de reserve-adjudant Kuipers en de heer Hoomans als vertegenwoordiger van de plaatselijke commissie S.W.G. in IJlst. Adjudant Venema verwelkomde allen en hoopte, dat er een sportieve strijd zou worden gestreden, zoals dat vorige jaren ook was gebeurd. Hij moedigde de reserve-wachtmeester Wüst aan de tanden flink op elkaar te zetten en te trachten de in zijn bezit zijnde wisselbeker te behouden. Bovendien kon hij mededelen, dat zowel burgemeester Tjaberings van Wymbritseradeel als burgemeester Oppedijk van IJlst ieder een wisselbeker hadden beschikbaar gesteld. De beker van burgemeester Tjaberings is bedoeld voor de schutter in klasse A, die kans ziet de meeste rozen te schieten; die van burgemeester Oppedijk voor dezelfde schutter in klasse B. Vervolgens werd door beide burgemeesters een serie van 6 schoten gelost, waarmede de wedstrijd was geopend.
Daarna werd door elk der reservisten een serie van 6 schoten gelost en werd bepaald, welke schutters in groep A en welke in groep B werden ingedeeld. Met veel animo werd er geschoten waarbij bleek, dat de houder van de wisselbeker als beste schutter van het vorige jaar geduchte concurrentie had gekregen en dat zijn prestaties zelfs werden overtroffen.
Nadat in de pauze een kop koffie met een rokertje was gepresenteerd, werd in spanning het einde van de wedstrijd tegemoet gezien.
Ondertussen had echter het commando „In orde" door de zaal geklonken, want de districtscommandant, majoor Van Dijk, kwam Wymbritseradeel met een bezoek vereren. De manier, waarop hij zich tussen de reservisten bewoog, heeft ons goed gedaan en we hopen, dat we de majoor nog dikwijls in ons midden zullen zien.
De einduitslag was tenslotte als volgt:
A. J. R. Visser, 1e prijs: rollade + wisselbeker beste schutter. R. v. d. Berg, 2e prijs: eieren + burgemeester Tjaberingsbeker. E. Diederich, 3e prijs: eieren. S. H. Jelsma, 4e prijs: eieren. H. de Blauw, 5e prijs: eieren. B. R. F. Nagelhout, 1e prijs, rollade + burgemeester Oppedijkbeker. S. Stallinga, 2e prijs: eieren. C. v. d. Meulen, 3e prijs: eieren. F. v. d. Pol, 4e prijs: eieren. W. Ziengs, 5e prijs: eieren.
Nadat de einduitslag bekend was geworden zijn we in café Jelsma nog even gezellig, onder het genot van een kopje koffie, bijeen geweest.
De voorzitter van de „feestcommissie" der reservisten, de reserve-wachtmeester F. Soetinga, voerde als eerste spreker het woord.
Hij feliciteerde in de eerste plaats majoor Van Dijk met zijn bevordering van kapitein tot majoor en hij hoopt, dat hij nog dikwijls bij de groep Wymbritseradeel zal zijn, wanneer deze een bindingsavond organiseert. Vervolgens richtte hij een woord ten afscheid tot burgemeester Tjaberings en burgemeester Oppedijk. Beide burgemeesters gaan in de loop van 1957 met pensioen en hij hoopte, dat beiden nog lange jaren van hun pensioen mogen genieten, maar sprak tevens de wens uit, dat het niet de laatste maal zal zijn, dat de heren in de groep Wymbritseradeel worden gezien.
Burgemeester Tjaberings reikte daarna met een toepasselijk woord de behaalde prijzen uit en dankte tevens de res. wmr. Soetinga voor de tot hem gerichte woorden.
Majoor Van Dijk voerde vervolgens nog even het woord. Hij zeide van zijn voorganger vernomen te hebben, dat deze de groep Wymbritseradeel een warm hart toedroeg, omdat daar onder de reservisten een prettige sfeer heerst. Hij hoopte, dat ook hij die ervaring op zou doen en Wymbritseradeel kan zeker steeds op zijn medewerking rekenen.
Vervolgens sprak burgemeester Oppedijk nog een woord van dank en hij hoopt, dat hij na zijn pensionering nog vaak bij de bindingsavonden aanwezig kan zijn.
Om ongeveer twaalf uur werd de bijeenkomst gesloten waarbij aan elk der aanwezigen nog een zak met een aantal eieren werd uitgereikt. W. Z.

Paraatheidsoefening reserve-Rijkspolitie '57 Ten Boer

Op 9 mei j.l. van 20—23 uur hielden wij de paraatheidsoefeningen van de reserve-Rijkspolitie 1957 in en om Ten Boer. De heren burgemeesters van Noorddijk en Ulrum waren daarbij tegenwoordig, terwijl ook de heer Sybenga, lid van S.W.G. Ten Boer, present was. Tachtig procent der reservisten was van de partij. Door zeven man beroepspersoneel werd medewerking verleend. De oefeningen werden begunstigd door fraai weer en slaagden buitengewoon. Het was weer een bont programma: wapenvervoer, stropen, dronkenschap, huisvredebreuk, brandstichting en alarmering.
Wat kon die snoodaard bij Kaakheem lopen. Hij werd aangetroffen met een geweer c.a. bij zich, was aanvankelijk onder de indruk en schijnbaar rustig, doch toen de groene slee haar inhoud, bestaande uit vier opzichters, naar buiten stortte werd het hem te machtig. Ritselend verdween hij als een hinde in het schemerdonker en verkoos aldus de vrijheid. Maar hij had buiten de waard gerekend. De res.-R.P. snapte hem. De vagebond had warempel nog patronen in zijn pet ook. En dan was daar die wildstroper aan de Stadsweg. Ook hij werd, na enige ontvluchtingspogingen te hebben ondernomen, het haasje. Het open veld werd hem noodlottig met zijn lichtbak. Nadien is hij aan het bureau danig aan de tand gevoeld.
De pyromaan bij de zaadschoonderij van Oomkens onderschatte ook de Hermandad. Met ruzie was hij ontslagen en dacht zijn voormalige principaal te treffen door de boel in brand te steken. Hij werd op heterdaad betrapt en nadien, ook al weer na de kuierlatten te hebben genomen, in het object zijner wraakgevoelens gegrepen.
Voorts was daar dat individu op de Boersterweg, niet meer in staat zijn rijwiel behoorlijk te berijden. Ook hij werd ingerekend en overgebracht naar het hol van de leeuw, ons met zijn lodderige ogen niet begrijpend aanstarend. Hij verkeerde in een dusdanige staat, dat de rest der samenleving hem niet dan matig interes-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (90)

seerde; zo in die toestand van „geen aandacht meer voor zijn omgeving hebbende", wat verder commentaar onnodig maakt.
En tenslotte noemen wij de gladjanus, die meende dat het huisrecht van en voor de eigenaar onbetwist is. Wat was dat een recalcitrant mijnheertje. Tjonge, tjonge. Bij hoog en bij laag hield hij vol in zijn recht te staan. De Res.-R.P. toonde zich ook hier van het goede hout. Zij stond hem met een begrijpend glimlachje te woord en volvoerde ook op deze plaats haar taak naar de beginselen zowel van het plichtmatigheidssysteem als die der legaliteitsleer.
Ook de telefoondienst werd niet vergeten, n.l. het opnemen van opsporingsberichten. En hoewel de snelheid hierin nog voor verhoging vatbaar scheen, hoe kan het anders, toonden de reservisten ook op dit terrein niet vreemd te staan.

Voldaan gingen allen met een „tot ziens" huiswaarts.

Roorda.

Volleybal-ontmoeting

Belangenvereniging „Sportcentrum Diever" - Koninklijke Marechaussee

In de prachtige sportzaal van de legerplaats Steenwijkerwold, in de nabijheid van Havelte, heeft op zaterdag 4 mei 1957 de volleybalploeg van de Belangenvereniging der Rijkspolitie „Sportcentrum Diever" een wedstrijd gespeeld tegen een team van de brigades der Koninklijke Marechaussee Steenwijk en Steenwijkerwold.
Aanvankelijk stonden de mensen van de Rijkspolitie een beetje onwennig in de grote ruimte van de sportzaal, hetgeen tot uiting kwam in de uitslag van de eerste set, die overtuigend door de Marechaussee werd gewonnen.
De mannen van de Rijkspolitie waren echter spoedig geacclimatiseerd, hetgeen tot gevolg had, dat de Marechaussee tijdens de volgende sets de handen vol kreeg.
Sportief werd er gestreden en de beide fluitisten Tits en Strijland, respectievelijk sportinstructeur van de Rijkspolitie en van de Marechaussee, hebben met zwier hun instrument bespeeld.
Toen na het einde van de wedstrijd de balans werd opgemaakt, bleek de ploeg van de Rijkspolitie met 5—4 te hebben gewonnen.

Smallenbroek.

TELEVISIE

LAMPE
Telefoon 2208
GEDEMPTE SINGEL 50 - ASSEN

Ook door
te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons
blad!

Rolde
Ontspanningscentrum
Broadway
★
Grote speeltuin
Grote parkeerterreinen
Zalen voor grote gezelschappen
Een sprookje van gezelligheid
Expl. A. Harms & Zn
Telefoon 282

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors
in elke prijsklasse
Eerst kijken bij: ten Holder - aan de Brink - Assen

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
★ ★
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
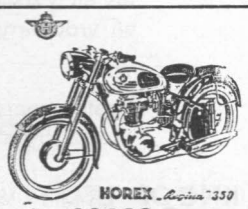

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

MEDEMA Carrosserieën
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (91)

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Gedenk de
ADVERTEERDERS
van dit blad

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk**

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN

'n Best adres voor fietsen en brommers

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Bezoek tijdens Uw vakantie

Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM

**HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS**

Telefoon Wirdum 31

Ziengs GEZONDHEIDSSCHOENEN
GENEZEN UW VOETEN

ZIENGS SCHOENENMAGAZIJNEN
ASSEN - EMMEN - COEVORDEN

---

hoy-vleeswaren | *zijn lekkerder!*

vleescentrale assen

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77

Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

Udema's

droge
Boerenmetworst

heeft altijd voorrang!!

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (92)

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 7
1 juli 1957

Afscheid

Sinds de zomer van 1946 ben ik procureur-generaal, fungerend directeur van politie, in dit ressort geweest, en als zodanig heb ik dus bijna 11 jaren overeenkomstig het Politiebesluit 1945 het gezag over de rijkspolitie alhier gehad. Het doet mij leed de provincies Groningen, Friesland en Drenthe te verlaten, niet alleen omdat dit noordelijke deel van ons vaderland het land van mijn afstamming en geboorte is, maar ook, omdat ik er steeds zo buitengewoon plezierig heb gewerkt. Ik heb in een vorig artikel al opgemerkt, dat ik het wel moest betreuren dat ik door mijn positie zo weinig in aanraking kon komen met groeps- en postcommandanten, die toch de ruggegraat van het korps Rijkspolitie zijn. Mijn samenwerking met officieren en manschappen is vrijwel steeds van zeer goede aard geweest en als ik de situatie, die ik hier in 1946 aantrof, met de huidige vergelijk, dan kan een en ander slechts tot grote voldoening stemmen. Alle eer aan officieren en manschappen van het korps! Zij hebben zich in deze jaren op uitstekende wijze van hun taak gekweten.

Mijn afscheidswoord kan alleen dit zijn, dat ik hoop dat het allen, ambtelijk en persoonlijk, goed moge gaan.

Leeuwarden, 10 juni 1957.

De Procureur-Generaal,
fungerend Directeur van Politie,

De Zaaijer.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Spijker, R., Wmr. 1e kl. no. 3073, van Koudum naar Oudemirdum als Post-Cdt.
Klompstra, F., Transportgeleider, van Parketgr. Leeuwarden naar Parketgr. Groningen.
Schalen, J., Wmr. 1e kl. no. 2936, van Muntendam naar Annerveenschekanaal als Post-Cdt.
Scholtens, D. H., Wmr. 1e kl. no. 2264, van Nieuwe Schans naar Appingedam.
Vinne, J. v. d., Wmr. 1e kl. no. 2688, van Garrelsweer naar Muntendam.
Visser, W., Wmr. 1e kl. no. 1063, van Kerkenbosch naar Nijeveen als Post-Cdt.
Rasch, W. J., Wachtmr no. 818, van Annerveenschekanaal naar Wervershoof (Gew. A'dam).
Martens, J. K., Wmr. 1e kl. no. 2440, van Wedde naar Oostwold als Post-Cdt.
Dieterman, H. G., Wmr. 1e kl. no. 3221 van Oostwold naar Wedde.
Bollen, Th. F., Wachtmr. no. 843 van Verk.gr. 's-Hertogenbosch naar Verk.gr. Heerenveen.
Meijer, R. K., Wmr. 1e kl. no. 1872, van 't Zandt naar Appingedam.
Timmer, G., Wmr. 1e kl. no. 3011, van Nw. Pekela naar 't Zandt.
Bergsma, K., Opperwmr. no. 126, van Scharnegoutum naar Parketgr. Arnhem.
Das, J., Wachtmr. no. 566, van Boelenslaan naar Verk. gr. Alkmaar.
Hut, J. G., Wmr. 1e kl. no. 2357, van Appingedam naar Verk.gr. Harderwijk.
Sanders, H. R., Wmr. 1e kl. no. 3188, van Blijham naar Verk.gr. Assen.
Taekema, H., Wmr. 1e kl. no. 3402, van Terhorne naar Verk.gr. Leeuwarden.
Speelziek, J. E., Wmr. 1e kl. no. 2292 van Odoorn naar Verk.gr. Bilthoven.
Kelder, G. J., Wachtmr., van Verk.gr. Bilthoven naar Verk.gr. Heerenveen.
Bijlsma, A. J., Wachtmr. no. 638, van Wervershoof (Gew. A'dam) naar Tjerkgaast.

In de sterkte opgenomen:

Haringa, M., Adspirant, Kollum, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Kingma, G., Adspirant, Nwe. Pekela, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Kortenschijl, A., Adspirant, St. Anna-Parochie, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Schaper, J., Adspirant, Garrelsweer, afk. v. Opl.school Rijkspol. Arnhem.
Visser, A., Adspirant, Gasselte, afk. v. opl.school Rijkspol. Arnhem.

Met eervol ontslag:

Weerman, W., Opperwmr. no. 14, Odoorn. Met pensioen.
Oudekerk, H., Wmr. 1e kl. no. 3121, Stroobos. Op verzoek.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Kuik, J., no. 215, Westerbork, m.i.v. 1-6-57.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeesters:

Sluis, J. v. d., no. 373, Coevorden, m.i.v. 1-6-57.
Drok, J., no. 160, Nwe. Pekela, m.i.v. 1-6-57.

Bevorderd tot vakman B. de tuinknecht:

Stoffers, W., Staf Gewest Groningen, m.i.v. 1-7-57.

Terug van detachering naar de 15e cursus adspirant personeel verkeersgroepen te Bilthoven:

Das, J., Wachtmr., Boelenslaan; Drolenga, B., Wmr. 1e kl., Peize; Speelziek, J. E., Wmr. 1e kl., Odoorn; Taekema, H., Wmr. 1e kl., Terhorne; Hut, J. G., Wmr. 1e kl., Appingedam; Sanders, H. R., Wmr. 1e kl., Blijham.

Gedetacheerd naar de 16e cursus adspirant personeel verkeersgroepen te Bilthoven:

Haan, J. J. de, Wachtmr., Gasselte.

Geslaagd voor het politiediploma B:

Reitsma, B., Wmr. 1e kl., Vlieland; Bloembergen, R., Wmr. 1e kl., Kollum; Diemersen, H., Wmr. 1e kl., Oudwoude; Kingma, G., Wmr. 1e kl., Hoogeveen; Kaman, H., Wachtmr., Diever; Graaf, E. J. de, Wmr. 1e kl., Groningen; Koopmans, P., Wmr. 1e kl., Hindeloopen; Hazekamp, O. J., Wmr. 1e kl., Middelstum; Oosting, H., Wmr. 1e kl., Garmerwolde; Biemold, H., Wmr. 1e kl., Nw. Schoonebeek; Stoppels, H., Wmr. 1e kl., Nw. Schoonebeek; Fluks, J., Wmr. 1e kl., Onderdendam; Kollen, W., Wmr. 1e kl., Roodeschool; Hoogesteger, J. L., Wmr. 1e kl., Leeuwarden; Holman, D., Wmr. 1e kl., Assen; Sikkema, H., Wmr. 1e kl., Assen; Blanken, J., Wmr. 1e kl., Roden; Ebbens, F., Wmr. 1e kl., Beerta; Westers, A. L., Wmr. 1e kl., Smilde; Speulman, H., Wachtmr., Beilen; Schoonebeek, G., Wmr. 1e kl., Zuidwolde; Tiesinga, H. A., Wachtmr., Woudsend; Winters, C., Wmr. 1e kl., Ulrum; Venema, P., Wmr. 1e kl., Wehe; Hummel, G. H., Wmr. 1e kl., Wehe; Hiddes, D., Wmr. 1e kl., Wehe; Woudstra, J., Wmr. 1e kl., Workum; Woltjer, G. H. K., Wmr. 1e kl., Workum.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Frikken, H., Wachtmr., Nieuwolda; Bosma, M., Wachtmr., Koudum; Oldenbeuving, Z. E., Wachtmr., Dalen.

Aangewezen als commandant over de groep Oostdongeradeel:

Visser, M., Opperwmr. no. 177, Metslawier, m.i.v. 1-5-57.

Met bijzonder verlof:

Meijer, H., Wmr. 1e kl. no. 1184, Annerveenschekanaal. Wegens benoeming als maatschappelijk werker bij de Raad voor de Kinderbescherming te Groningen.

Gehuwd:

Das, J., Wachtmr., Boelenslaan, met mej. J. A. Sleiffer.
Kingma, G., Adspirant, Nwe. Pekela, met mej. M. Vellema.

Geboren:

Gerard Jeen, zn. v. Wmr. 1e kl. J. Lutter en M. Smit te Assen.
Ingrid Marijke Renate, d. v. Wachtmr. W. E. Y. Kalt en M. Wiersma te Marssum.
Gerda Adeodathe, d. v. Wmr. 1e kl. H. Postma en A. ter Wal te Zoutkamp.
Pouwel Frederik, zn. v. Wmr. 1e kl. H. G. Dieterman en A. v. Dijk te Oostwold.
Gerda Hendrika, d. v. Wmr. 1e kl. W. de Jong en T. Kroeze te Dokkum.
Johanna Wilhelmina, d. v. Wmr. 1e kl. A. C. v. d. Veen en D. Blom te Norg.
Gosse Jan, zn. v. Wmr. 1e kl. J. Postma en R. v. d. Harst te Stiens.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (94)

6e jaargang no 7 Verschijnt 1 x per maand 1 juli 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Afscheid Mr. H. R. de Zaaijer

Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Leeuwarden

Maandag 27 mei 1957 heeft mr. H. R. de Zaaijer, Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Leeuwarden, tevens fungerend Directeur van Politie, in verband met zijn benoeming tot Procureur-Generaal te Amsterdam, op het Gewestbureau „Gelria" te Groningen, in aanwezigheid van alle officieren van het Gewest, afscheid genomen van de Rijkspolitie in het noorden. Tijdens deze bijeenkomst werd allereerst het woord gevoerd door de Procureur-Generaal, die o.m. in zijn afscheidsrede naar voren bracht, dat hij m.i.v. 12 juni a.s. het ressort Leeuwarden zou verlaten, om dan zijn werkzaamheden in gelijke functie in Amsterdam te beginnen.

„12 juni is voor mij overigens een gedenkwaardige datum," aldus mr. De Zaaijer, „omdat ik ook op 12 juni 1927 — dat is dus dertig jaar geleden — Groningen eveneens heb verlaten, toen echter i.v.m. mijn benoeming tot ambtenaar van het Openbaar Ministerie te Arnhem."

Zijne Edelgrootachtbare zette daarna in grote lijnen de opbouw en organisatie van het Korps Rijkspolitie sinds 1945 uiteen, waarbij hij tot de conclusie kwam, dat er ontzaglijk veel is gedaan, hetgeen naar zijn mening voor een groot deel te danken is geweest aan de verschillende Gewestcommandanten en officieren, die het commando hebben gevoerd.

„Vanzelfsprekend blijft er nog veel te wensen over, maar wanneer ik nu, in 1957, de Rijkspolitie vergelijk met de politie van kort na de oorlog, dan is er een zeer grote vooruitgang te constateren, alleen al t.a.v. vorming, houding en tenue der manschappen," zo betoogde hij.

„Vlak na de oorlog heerste er een grote chaos op velerlei gebied, ook bij de Politie; zo was de kwestie van de zgn. zwevende gemeenten, die geen Rijks- maar ook geen Gemeentepolitie hadden, nog niet geregeld. Bovendien was ook de Politie geestelijk soms wel wat uit haar evenwicht geslagen, waardoor diverse excessen — die men overigens achteraf niet zonder genoegen kan vertellen — plaats hadden."

Spreker illustreerde vorenstaande met verschillende, thans komisch aandoende, voorvallen uit die tijd.

Vervolgens sprak de Procureur-Generaal zijn dank uit voor het vele werk, dat alle officieren hebben verricht om het Korps Rijkspolitie te doen worden tot wat het nu is. In deze dank wilde hij gaarne thans ook nog betrekken wijlen Majoor Van Kuik, die, naar zijn mening, een uiterst bekwaam officier was geweest, die bij de verdere opbouw node kon worden gemist.

Zijne Grootedelachtbare zag de toekomst van de Rijkspolitie niet somber in. De Politie heeft zich in het algemeen na de oorlog in een rustige tijd met weinig stakingen en onlusten kunnen ontwikkelen; daarom zal misschien in de toekomst bij ernstige moeilijkheden gebrek aan ervaring zich wel eens kunnen doen gevoelen. Ook het personeelstekort baart nog zorgen.

T.a.v. de nieuwe politiewet was mr. De Zaaijer niet pessimistisch gestemd, hoewel hij het betreurde, dat de Gewestcommandanten zouden moeten verdwijnen; z.i. was daartoe geen reden.

De Politie-opleiding is naar de mening van spreker nog niet in orde. Een van de voornaamste doeleinden van de Politie is immers, dat zij leeft vóór het volk en dat zij leeft in het volk. Zij vereist daarom een goede opleiding, d.w.z. een opleiding, waarbij het oog meer gericht moet worden op de goede en juiste plaats, die door de politieman in het maatschappelijk leven dient te worden ingenomen.

Terugkomende op de taak van de Rijkspolitie verklaarde mr. De Zaaijer, dat hij deze ziet als een dubbel moeilijke; enerzijds dient de Rijkspolitie immers

te zijn een min of meer gemoedelijke plattelandspolitie, maar anderzijds moet ze zijn een „harde" Politie, zo bij de verkeerssurveillance en vooral ook bij de bijstandsverlening.
Voor alles echter is de Rijkspolitie een burgerpolitie, hoewel met een militaire inslag. Dit brengt met zich mee, dat het wel eens moeilijk is de juiste middenweg te vinden. Spreker besloot zijn toespraak met de wens, dat de Rijkspolitie nog vele goede jaren haar burgerlijke taak met militaire gedisciplineerdheid zal mogen vervullen en dat het officieren en manschappen nog lang goed zal mogen gaan.
Nadat thee was gedronken werd de heer Procureur-Generaal toegesproken door de Gewestcommandant, de dir.-off. der Rijkspolitie 1e kl. A. S. Fogteloo, die allereerst de Procureur-Generaal bedankte voor het feit, dat hij ondanks een overbeladen programma de tijd had gevonden persoonlijk afscheid te nemen van alle Officieren van de Rijkspolitie in het Gewest Groningen. „Wij stellen dit bijzonder op prijs", zo sprak de Kolonel.
Hij bracht verder naar voren, dat mr. De Zaaijer zich veel gelegen had laten liggen aan het wel en wee van de Rijkspolitie.
„Wij hebben dit altijd gewaardeerd, hoewel uw bedoelingen naar uw mening misschien door sommigen van ons of door ons allen wel eens verkeerd werden begrepen of uitgelegd."
Ik weet echter, dat u veel mensen — burgers, veroordeelden en ambtenaren — in hun zorgen hebt bijgestaan en geholpen. Ik heb dit alles in u leren kennen en waarderen. Ik zeg u hiervoor, mede namens alle Officieren, hartelijk dank. Dat wij uit uw woorden mochten opmaken, dat u waardering en respect hebt voor de Officieren, daarvoor danken wij u tevens," aldus de Gewestcommandant.
Zijne Hoogedelgestrenge besloot zijn toespraak met de wens, dat mr. De Zaaijer het Gewest Groningen niet helemaal zou vergeten en bood hem ter herinnering aan een ingelijste foto van alle Officieren, alsmede een stuk Makkumer aardewerk.

Redactie

★ ★ ★

Huwelijk Reserve-wachtmeester J. Schaafsma

Bij de Reserve-Rijkspolitie in de gemeente Zuidwolde, groep Ruinen, is het op maandag 6 mei 1957 feest geweest. Op die dag trad de reservist J. Schaafsma in het huwelijk. Dit feit kon niet onopgemerkt voorbijgegaan worden en toen het bruidspaar het gemeentehuis wilde verlaten, vormden daar zijn collega's met opper Schalk, een erepoort met de gummistokken omhoog. Het was het jonge paar aan te zien, dat het dit eerbetoon op hoge prijs stelde, al keek de bruid wel een beetje angstig naar al die gummistokken.
Dit eerbetoon was nog maar een begin van de feestelijkheid. Des avonds werd er bruiloft gehouden, waarbij ook nagenoeg alle reservisten uit de gemeente Zuidwolde aanwezig waren. Er heerste op die bruiloft al ras een vrolijke stemming.
Een van de hoogtepunten van de avond was, dat de reservisten, uiteraard nu zonder Schaafsma, op het podium een oefenavond ten beste gaven. Gewoonte getrouw werd er al gauw door de reservisten-landbouwers gepraat over kalfkoeien en biggetjes, doch opper Schalk wist ze steeds van deze onderwerpen af te brengen door een vraag te stellen over aanhouden, heterdaad en meer van die nuttige zaken, welke ook door reservisten geweten moeten worden. Vanzelfsprekend ontbrak op deze bijzondere oefenavond de vrolijke noot niet.
Op deze bijzondere oefenavond is tevens het voor het jonge paar gekochte cadeau aangeboden. Dit cadeau paste zowel voor het jonge paar als voor eventuele nakomelingen, want het was een pas-aan-theeservies. Hiermede werd deze bijzondere oefenavond besloten en de bruiloft voortgezet.
Vanaf deze plaats wensen wij reservist Schaafsma en zijn echtgenote nog een gelukkig en gezegend huwelijk tot in lengte van dagen.

De reservisten van Zuidwolde.

Emigratie en Verhuizen | *Als één het kan is TIMMER uw man*
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (96)

Verkeersonveiligheid | staatsvijand no. 1

Perscommuniqué

De campagne die sedert enkele maanden door het Verbond voor Veilig Verkeer is ingezet om het Nederlandse volk door middel van een populaire schriftelijke verkeerscursus een degelijke kennis van onze verkeersregels bij te brengen en bovenal de ongeschreven regels van het verkeersfatsoen (verkeersmoraal) onder de aandacht te brengen, is een groot succes geworden. Het schijnt dat ons volk langzamerhand de tijd rijp acht dit nationale probleem, waaraan reeds zovele jaren gedokterd is, op grondige wijze, in dit geval door een korte studie, aan te pakken. De schriftelijke cursus van het Verbond geeft door zijn populaire uniforme stof daartoe een bijzonder goede gelegenheid. Zowel de Overheid en in het bijzonder de particuliere sector hebben verrassend gereageerd op deze actie van het Verbond, waarbij immers was verzocht een voorbeeld te geven door het beschikbaar stellen van de oefenstof aan het personeel van Departementen, diensten en bedrijven. De Koninklijke Landmacht, de Koninklijke Marine, overheids- en semi-overheidsinstanties en tal van grote en kleinere bedrijven kozen direct deze praktische schriftelijke cursus.

Het gevolg van deze succesvolle opening van de campagne is, dat na een maand de oorspronkelijk geplande oplage geheel is uitverkocht. Het Verbond heeft thans een tweede, zeer grote oplage doen herdrukken, waardoor de oorspronkelijke prijs van f 10,— aanmerkelijk kon worden verlaagd, zodat thans de complete cursus kan worden verkregen voor **f 5,75,** terwijl de examen- en diplomakosten zijn verlaagd van f 2,50 tot f 1,—. Bij collectieve deelname van 20 of meer personen wordt op het cursusgeld bovendien nog een reductie van f 1,— gegeven.

De opgave tot deelname is zeer vereenvoudigd; men stort het cursusgeld op giro no. 1957 t.n.v. „Schriftelijke Verkeerscursus" te Rotterdam, of men zendt bij collectieve deelname een briefkaart met het aantal aanmeldingen aan Postbus 350 te Rotterdam.

De groep Beilen was weer een dagje uit

Evenals andere jaren maakte het personeel van de groep Beilen — met de dames — zijn jaarlijkse reis op woensdag 22 mei 1957, met als hoofddoel „Ouwehands Dierenpark".
Hoewel het weer de laatste dagen nogal wispelturig was, werd toch des morgens om plm. 6 uur gestart. Begonnen werd bij Hotel Bies te Assen, waar als eersten instapten onze collega J. Timmer en echtgenote. Timmer, die inmiddels was overgeplaatst naar Assen, had te kennen gegeven gaarne met zijn oud-teamgenoten op reis te gaan, wat door ons allen zeer op prijs werd gesteld.
Nadat de laatste deelnemers in Beilen waren ingestapt, ging het in zuidelijke richting. Al spoedig bleek dat het weer — en de stemming — opperbest was. Als eerste pleisterplaats werd de Korenbeurs te Apeldoorn aangedaan, alwaar de eerste koffie werd genuttigd, waarbij sommigen al begonnen aan het 2e ontbijt. Wat zitten er onder de politie toch gezonde jongens (en meisjes??).
Hierna ging het naar de Hoge Veluwe, waar het jachtslot St. Hubertus werd bezichtigd. Bij de rondleiding kregen wij enigszins een idee van het machtige (en dure) bouwwerk. Het interieur viel vooral bij de dames in de smaak. Naar men beweert moet dit gebouw voor plm. 40 jaren m e e r gekost hebben dan de tegenwoordige dure flatwoningen.
Van de Hoge Veluwe ging het via Veenendaal naar Rhenen. Hier werden eerst de oorlogsgraven bezocht, waarna een kijkje werd genomen bij de Stenen Tafel op de Grebbeberg. Heerlijk vergezicht over de Rijn. Alvorens „de familie" in het dierenpark te bezoeken werd een kop warme soep genoten in het restaurant. Boze tongen beweerden hierbij, dat de radio wel aangezet moest worden, daar „muziek over water" altijd mooier klinkt. De ober gaf echter ten antwoord, dat de soep zeer goed moest zijn, want dat er in een dierentuin altijd veel „sterfgevallen" zijn.
Na enige uren in het dierenpark te hebben doorgebracht, werd de bus weer opgezocht en reden wij via Wageningen naar het Drielse veer om vandaar per boot naar Arnhem te gaan.
Helaas lieten de weergoden ons hier in de steek. Zichtbaar en voelbaar was er een depressie op komst. Omdat de boot echter nog niet in het zicht was, werd een aanval gedaan op een haringkraam en een ieder liet zich deze „Hollandse ouwe" goed smaken.
Tijdens de bootreis was het aan alle kanten water, niet alleen beneden, maar ook boven en links en rechts. Waar het aan lag is niet bekend geworden, maar er waren zelfs collega's die op deze reis „zeeziek" werden.
Bij aankomst in Arnhem bleek de bui nog niet over en na wat discussiëren werd besloten het warenhuis V. & D. te bestormen.
Vooral de dames konden hier naar hartelust winkelen, waarbij van alles werd ingekocht. Wij zagen grote mensen heerlijk sabbelen op een lollie!
Omstreeks 18 uur werd Arnhem, dat nog steeds in de natte zone lag, verlaten en nu bleek weer dat de stemming niet in het minst was gedaald. Ieder jaar weer blijkt dat op zo'n „uitje" politiemannen zelfs wel kunnen lachen en pleizier maken. Vele dames konden zich dan ook niet begrijpen waarom politiemannen altijd zo'n boos gezicht zetten als zij „in dienst" zijn. Ook vandaag hadden ze dat weer ontdekt. Tijdens de reis had men twee collega's gezien, die — ondanks de vele zwaaiende armen, dikke en dunne, bedekte en onbedekte — hun gezichten in een ernstige plooi hielden. Algemene conclusie: „Die zijn op dienst hoor", waarbij verschillende dames de opmerking maakten, dat hun eigen mannen toch niet zo'n boos uiterlijk hadden.
In Ommen werd nog eens aangelegd en hier kwam de uitwerking van haringen en lollies te voorschijn. Het hemelwater — het was intussen al lang weer droog geworden — was niet voldoende om de dorst te lessen. Hier nam ieder het drankje waarvan hij/zij het meeste hield, waarna de laatste etappe onder vrolijk gezang werd ondernomen.
Bij het naderen van de thuishaven werden alweer plannen gesmeed voor het volgende jaar, waaruit overduidelijk blijkt dat de reis weer tot ieders genoegen was geweest.
Tot volgend jaor volkie!!!

F. M.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (97)

Mannenkoor Rijkspolitie Groningen

nam deel aan het 24ste Nationale Politieconcert

Dinsdag, 4 juni 1957! Een van de hoogtijdagen in het bestaan van het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen! Op 4 juni 1957 werd nl. het 24ste Nationale Politieconcert gehouden en deze keer te Utrecht.
Deze concerten zijn zo langzamerhand een begrip geworden, waar het Mannenkoor steeds weer met verlangen naar uitziet. Aan deze concerten wordt deelgenomen door al de Politiemannenkoren in Nederland, waaraan deze keer een internationaal tintje zat, doordat het Politiemannenkoor uit Norrköping (Zweden) hieraan deelnam.
Het concert wordt bij toerbeurt georganiseerd door een der koren. Het heeft niet zo zeer het karakter van een concours. Elk van de koren geeft voor de pauze 2 of 3 nummers ten beste, terwijl na de pauze al de koren gezamenlijk verschillende nummers laten horen, met muziekbegeleiding. Telken jare is dit weer een groots evenement, waar ieder graag naar toe gaat. Helaas moest onze zustervereniging, het Mannenkoor van de Gemeentepolitie te Groningen, waarmede wij al zo vele concerten hebben uitgevoerd, dit jaar verstek laten gaan. Wij hopen dat de Groningers op het 25ste Nationale concert weer van de partij zullen zijn. Verblijdend was het echter te Utrecht aan de koffietafel te mogen horen, dat ook bij de Gemeentepolitie te Vlaardingen een mannenkoor is opgericht, dat op het 25ste concert aanwezig hoopt te zijn.
Jammer was het dat het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen enigszins verzwakt naar Utrecht moest trekken, daar verschillende leden examen moesten doen voor het diploma B. Gelukkig voor al deze leden met succes, waarvoor ook nog van deze plaats van harte proficiat!
Helaas moest ook onze dirigent verstek laten gaan in verband met een concert van het G.O.V., in samenwerking met het Toonkunstkoor „Bekker". Toen dit bekend werd, was de teleurstelling groot. De eerste vraag, welke naar voren kwam, was dan ook: „Als wij geen dirigent hebben, hoe zullen wij dan zingen?" Dit was een moeilijkheid die niet zo maar te overwinnen was. De te zingen nummers zaten er goed in, maar zonder dirigent zou het toch niet gaan.
Ongeveer een week voor het concert was de oplossing gevonden. De dirigent van het Rotterdams Politiemannenkoor „Hermandad", de heer P. Struyk, bleek bereid te zijn ons koor in Utrecht te dirigeren. Een prachtig staaltje van samenwerking en bereidwilligheid. Dit is juist zo typerend voor de Nationale Politieconcerten. Hier worden moeilijkheden met een handomdraai opgelost. Vriendschapsbanden worden gelegd en, waar nog mogelijk, verstevigd. Het wordt zo langzamerhand een grote familie. Het enige wat wij te doen hadden was, een trein eerder te vertrekken om nog even met de heer Struyk te kunnen repeteren in „Tivoli" te Utrecht, hetgeen wij er uiteraard gaarne voor overhadden.
De secretaris had weer gezorgd voor een gereserveerd gedeelte in de trein naar Utrecht.
Om 6.41 uur vertrokken wij uit Groningen en de goede stemming zat er al dadelijk in. Onderweg werden zelfs nog enige nummers goed op stem gezongen, zonder de partijen. Indien onze dirigent, de heer Westen, erbij aanwezig was geweest, zou hij zich zeker hoofdschuddend hebben afgevraagd, waarom het nu wel kon zonder met de neus op de muziek te staan en op de repetities niet.
Bij aankomst te Utrecht bleek, dat het Utrechts Politiemannenkoor voor een gereserveerde bus van de Gemeentetram bij het station had gezorgd, die ons naar „Tivoli" vervoerde.
Ook de heer Struyk kwam al spoedig opdagen en onze voorrepetitie kon beginnen, welke verder een vlot verloop had.
Daarna marcheerden al de koren gezamenlijk op naar het stadhuis, waar de burgemeester en vele autoriteiten een zanghulde werd gebracht.
De besturen van de koren werden daarna ontvangen door en voorgesteld aan de burgemeester van Utrecht, die, na een toespraak, koffie en een rokertje aanbood.
Bij terugkomst in „Tivoli" stond de uitgebreide koffietafel reeds gereed, welke alle eer werd aangedaan door de deelnemers en de genodigden.
Na de koffietafel werd een rondrit gemaakt over Hilversum, langs de studio's, Baarn en Soestdijk. In „'t Kalfje" werd thee aangeboden.
Hierna werd in „Tivoli" de gezamenlijke repetitie gehouden, welke eveneens een vlot verloop had.
Om 20 uur precies ving het concert aan. Het „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen" trad het eerst op. U zult zich misschien afvragen, hoe dat is gegaan. Het is moeilijk om daar zelf een oordeel over te vellen. Maar onze dirigent, de heer Westen, ontving onderstaande briefkaart van de heer F. J. Sicking.
Ter verduidelijking moge dienen, dat de heer Sicking voorheen dirigent was van het Amsterdamse Politie Mannenkoor „Euterpe" en nog vele andere koren. Vorig jaar is de heer Sicking opgehouden met dirigeren en is benoemd tot ere-dirigent van „Euterpe".
Wij mogen veronderstellen dat de heer Sicking wel tot oordelen bevoegd is.

AFSCHRIFT BRIEFKAART:

> Waarde vriend Westen,
>
> Het was een teleurstelling dat ik je gisteren in Utrecht niet mocht treffen. Ofschoon ik daadwerkelijk niets meer met de nationale politie concerten te maken heb, is door de vele jaren van medewerking toch zoveel belangstelling blijven hangen, dat ik de bekoring niet kon weerstaan om te gaan luisteren. Trouwens Utrecht had mij uitgenodigd. Doel van deze kaart is om te vertellen, dat je koor zo uitstekend gezongen heeft. De mensen hebben Struyk zó nauwlettend gevolgd, en kenden hun werk zo perfect, dat beide werken een uitstekende vertolking kregen. Voor beide dirigenten en niet te vergeten de volgzame zangers mijn complimenten. Hartelijke groeten
>
> (get.) F. J. Sicking.

Ons koor kan het naar onze mening hiermede best doen! Ook voor de heer Struyk zal het prettig zijn te vernemen, dat zijn leiding zo uitstekend is geweest. Het koor is hem dan ook buitengewoon dankbaar, dat hij zo belangeloos en bereidwillig heeft willen helpen.
Het mannenkoor heeft een druk seizoen achter de rug. Daar was in de eerste plaats het eigen concert te Groningen, in samenwerking met de Rijkspolitie muziekvereniging, Politie dameskoor en Gemeentepolitie mannenkoor Groningen.
Vervolgens het concert met de Gemeentepolitie muziekvereniging Groningen, Gemeentepolitie mannenkoor, Politie dameskoor en het Gemengd koor van de „Grunniger Sproak".
Daarna het Nationale Politie Concert en tot slot nog

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (98)

het concert te Winsum in verband met het 900-jarig bestaan van de gemeente Winsum.
U ziet dat het bestaan van het Mannenkoor wel gerechtvaardigd is en dat zijn medewerking dikwijls wordt gevraagd.
Voor dirigent, bestuur en leden is dat buitengewoon prettig.
Het koor is echter nog wel voor uitbreiding vatbaar. Het bestuur is ervan overtuigd dat er nog heel wat personeelsleden zijn, die zeer geschikt zijn voor het lidmaatschap van het Mannenkoor, doch die hiervoor nog niet de moed kunnen opbrengen. Het eerste en dikwijls ook het enige argument is: „Ik kan niet zingen". Laten wij u vertellen dat praktisch alle leden dat hebben gezegd en dat zij er ook allen spijt van hadden, dat zij niet eerder lid werden.
De dirigent leert u dat heel eenvoudig en gemakkelijk en u zingt direct mee. Gelooft u ons, u kunt dat gerust aan hem overlaten.
Wij hopen dat wij een stroom van nieuwe leden kunnen boeken, opdat wij op het volgende Nationale Politieconcert, vermoedelijk te Apeldoorn, weer goed voor de dag kunnen komen.
U weet, de repetities worden wekelijks gehouden in het Gewestbureau op maandag, van 17.30 tot 19.30 uur.
Onze beschermheer, Kolonel Fogteloo, heeft ons ook in deze alle medewerking toegezegd, waarvoor wij de Kolonel uitermate dankbaar zijn.
Collega's, toont ook u uw belangstelling en werkt mede aan het groot worden van het mannenkoor, dat tot op dit ogenblik nog het enige is bij de Rijkspolitie! Laat het Noorden ook hierin goed voor de dag komen!

F. de V.

Schietwedstrijden S.W.G. te Oldehove

Onlangs werd te Oldehove een schietwedstrijd gehouden tussen de klassen Oldehove en Kommerzijl van de Nationale Reserve en de Reserve Rijkspolitie, klas Oldehove, om een beker door de prov. comm. van S.W.G. hiervoor beschikbaar gesteld.
In 1955 en 1956 was de beker gewonnen door de Reserve Rijkspolitie, klas Oldehove; deze moest dus de beker weer verdedigen! Zo mogelijk zien te winnen, daar zij dan voorgoed bezitster van de beker bleef, immers 3 keer achter elkaar of 5 keer in het geheel was de voorwaarde.

Daar de meeste vrijwilligers ook lid zijn van een plaatselijke schietvereniging te Oldehove en zodoende de schutterscapaciteiten van leden der vrijwilligers bekend waren, zou de strijd in hoofdzaak gaan tussen Nat. Res. Kommerzijl en Res. Rijkspolitie Oldehove. Toen met de pauze bekend werd, dat na de 1e ronde Nat. Res. Oldehove en Res. Rijkspolitie Oldehove gelijkstonden in puntenaantal, n.m. 42,50 en Nat. Res. Kommerzijl achterbleef met 40,25, was dat al reeds een verrassing. Mogelijk dat de oorzaak gezocht moet worden in de afwezigheid van een der beste schutters van Kommerzijl. Na de pauze werd gewisseld van baan en geweer.

Al spoedig bleek, dat Kommerzijl nog alles in staat stelde om de achterstand in te lopen en mogelijk te passeren. Regelmatig steeg de kans voor hen om in te lopen op Oldehove en Res. Rijkspolitie. Koelbloedig vocht de Res. Rijkspolitie door, dat wil zeggen, liggend met een geweer in de vuisten geklemd.
Het gevolg hiervan was, dat de Res. Rijkspolitie Oldehove de beker weer had gewonnen, alzo drie keer achter elkaar en dus blijvend bezitster was geworden van de beker!

De uitslag was als volgt:

Res. Rijkspolitie, klas Oldehove, gemiddeld 85,50 pnt.;
Nat. Res. Kommerzijl, gemiddeld 83,50 punten;
Nat. Res. Oldehove, gemiddeld 83,25 punten.
Hieruit bleek, dat Kommerzijl nog wel had ingelopen maar niet voldoende om Res. Rijkspolitie de beker nog af te nemen.

Voor de beste schutter van iedere klas was een 1e prijs beschikbaar gesteld, terwijl er verder nog enige prijzen waren uit te geven aan:

de beste schutters, res. wachtmeester A. Douma, met 88 punten; idem van klas Nat. Res. Kommerzijl, M. Duisterwinkel, met 95 punten en idem van klas Nat. Res. Oldehove, B. Westra, met 89 punten.
2e prijs: J. Loonstra, Kommerzijl; 3e prijs: R. Zuidema, Oldehove; 4e prijs: J. Hovinga, Res. Pol.; 5e prijs: M. Buikema, Res. Pol.; 6e prijs: U. van der Veen, Kommerzijl en 7e prijs: H. Sloterdijk, Kommerzijl, met respectievelijk 90, 89, 88, 86, 85 en 84 punten.

De Gr.-Cdt. der Rijkspolitie te Zuidhorn, adj. Boersma, was de hele avond aanwezig, terwijl later in de avond de burgemeester der gemeente Oldehove en Maj. Van der Zee door hun aanwezigheid blijk van belangstelling gaven.
Nadat door de voorzitter van de plaatselijke commissie S.W.G. te Oldehove het woord was gevoerd over de vraag of nog weer een nieuwe beker beschikbaar gesteld moet worden, zulks i.v.m. de mogelijke opheffing van de Nat. Res., werden de prijzen — op zijn verzoek — uitgereikt door Maj. Van der Zee.

Hierna werd nog even gezellig nagekaart.

D.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

N. V. G. A. D. O. – HOOGEZAND
Hoofdstraat 34 — Telefoon 2731 (0 5980)
Vaste lijndiensten in de drie noordelijke provincies
Verzorgt ook Uw extra ritten
in binnen- en buitenland

Een moedige daad beloond

In het nummer van februari j.l. mochten we de moedige daad van de res. wachtm. der Rijkspolitie M. van Maassen, behorende tot de groep Kollumerland, in uw blad memoreren. Hij had op 15 december 1956 de driejarige Fokje Bakker uit de slotvijver van „Fogelsangh-state" (Veenklooster) gehaald en na 10 minuten kunstmatige ademhaling te hebben toegepast weer tot bewustzijn gebracht. Wij vermoedden toen reeds, dat het niet bij deze mededeling alleen zou blijven.
Op 22 mei j.l. waren de mannen van het beroeps- en reservepersoneel der Rijkspolitie, groep Kollumerland, weer in „Fogelsangh-state" bijeen. Eveneens waren daar aanwezig de burgemeester en de secretaris dier gemeente, de Distr.-cdt. der Rijkspolitie, Majoor P. J. G. Aalders, met zijn toegevoegde officiers, de 1e lt. Van Dijk en de res.-adjudant Plaat. Deze bijeenkomst stond onder leiding van de burgemeester, die in korte trekken de moedige daad van Van Maassen weer in onze herinnering terugriep. Daarna sprak Majoor Aalders zijn hartelijke dank en grote waardering uit over hetgeen Van Maassen had verricht en sprak er zijn vreugde over uit, dat de reserve Rijkspolitie mannen in zijn gelederen telt, die tot grote daden in staat zijn. Namens de „Maatschappij tot het redden van drenkelingen" speldde de Majoor een zilveren medaille op de borst van Van Maassen en overhandigde hem de daarbij behorende oorkonde en een bedrag van f 150,— en wenste hem van harte geluk met deze welverdiende onderscheiding. Ook de burgemeester voegde hier zijn gelukwens aan toe en sprak er zijn vreugde over uit, dat een ingezetene van zijn gemeente deze eer te beurt viel. En om dit te onderstrepen mocht Van Maassen de grote oorkonde op kosten van de gemeente laten inlijsten.
Namens de gehele groep Rijkspolitie Kollumerland feliciteerde ook de groepscdt. zijn reservist Van Maassen met de aan hem verleende onderscheiding; hij was er trots op, dat een van zijn mannen dit ook werkelijk had verdiend. Diep bewogen bedankte Van Maassen voor de tot hem gesproken woorden en voor de onderscheiding, die hem was uitgereikt; dat de Majoor dit persoonlijk heeft willen doen, stelde hij op hoge prijs. Hij was met dit alles zeer blij, maar zijn grootste blijdschap smaakte hij op het ogenblik, toen het kind onder zijn behandeling weer tot bewustzijn kwam en hij, als het ware, het leven in dat kind weer zag terugkeren.
Nogmaals, ook vanaf deze plaats, Van Maassen: PROFICIAT....

Pl.

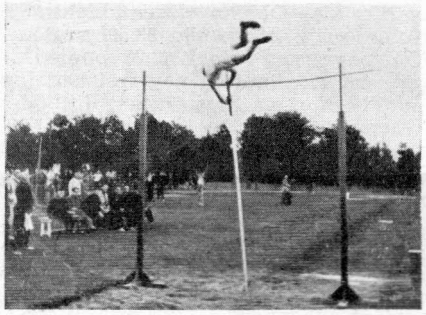

De C. S. R. G. G.

Als secretaris-penningmeester der C.S.R.G.G. lijkt het mij gewenst, om u een kort overzicht te geven van de werkzaamheden dezer commissie.

De commissie kwam dit jaar driemaal bijeen, waarbij het sportprogramma voor dit seizoen werd bekeken en diverse wedstrijden werden vastgesteld. Zo werd onlangs een selectie-voetbalwedstrijd gespeeld van voetballers uit ons Gewest. Hieruit werden voorlopig 15 spelers geselecteerd, die ons Gewest in september zullen gaan vertegenwoordigen op het Intergewestelijke Voetbaltournooi te 's-Gravenhage. Getracht zal thans worden om met deze geselecteerde voetballers nog enkele malen te trainen, opdat zij ons Gewest waardig zullen kunnen vertegenwoordigen.

Voor 9 juli a.s. staan de Gewestelijke Atletiekwedstrijden op het programma. Zij zullen, evenals vorig jaar, wederom te Delfzijl worden gehouden. Op het programma staat o.a. een vierkamp (kogelstoten, discuswerpen, ver- en hoogspringen), terwijl tevens de mogelijkheid bestaat individueel op andere nummers uit te komen. Dit uiteraard naar gelang het aantal deelnemers. De vierkamp zal wederom verwerkt worden in twee groepen, nl. die tot 40 jaar en van 40 jaar of ouder. Voor de „veteranen" is hier reeds de gelegenheid om zich ten volle in te zetten, want voor de intergewestelijke wedstrijden, die op 19 september (behoudens goedkeuring van de Algemene Inspecteur) zullen worden gehouden, staat een driekamp op het programma, waarbij drie van deze vier nummers zullen worden verwerkt.
Ja, sportvrienden, die intergewestelijke wedstrijden zullen dan dit jaar door ons georganiseerd worden en wel op het mooie sportpark „Veenoord" in de gemeente Sleen, in de onmiddellijke nabijheid van het station Nieuw-Amsterdam.
Aan het programma wordt hard gewerkt, doch reeds nu kan ik verklaren, dat onze atleten zich volledig op de training kunnen gaan werpen. Deze dag wordt nl. „het hoogtepunt" van ons atletiekseizoen. Ons Rijkspolitiemuziekkorps zal acte de présence geven en alleen dit korps is reeds een gang naar „Veenoord" waard. Verder dan de prettige accommodatie zelf. Vanaf de tribune hebt u een overzicht over het „hoofdterrein" en over het „bijveld". Voor bezoekers dus een buitenkansje, want men kan alles overzien zonder er ook maar een stap voor te moeten lopen. Via de microfoon krijgt u alle uitslagen te horen. Er wordt reeds thans aan gewerkt om u ook de uitslagen van 1952 (wedstrijden te Groningen) ter vergelijking erbij te geven.
De juryleden zullen binnenkort worden aangeschreven. Verschillende van onze lezers zullen worden uitgenodigd en wij commissieleden hopen, dat wij geen vergeefs beroep op u doen. Werkt allen mede. Atleten, juryleden en belangstellenden, de C.S.R.G.G. rekent op u.

De secr.-penningm., D. N. W. Tits.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (100)

Res. Rijkspolitie district Heerenveen

Bij de in april en mei gehouden examens ter verkrijging van het diploma „Buitengewoon geoefend man" en „Geoefend man" in het District Heerenveen, slaagden de onderstaande reservisten:

GROEP GAASTERLAND
Buitengew. geoefend man
H. Veltman
P. Wagenaar

GROEP HASKERLAND
Buitengew. geoefend man
B. de Boer
J. Oenema
C. Hoekstra
B. Keizer
R. Modderman
Geoefend man
B. Beeksma
IJ. de Vries
J. de Jong
W. Stoker
J. Ykema

VERKEERSGROEP HEERENVEEN
Geoefend man
Fr. Hartendorp
H. S. Dalstra
A. Th. Akkerman
J. de Groot
S. Bosscha

GROEP HEMELUMER OLDEFERD
Buitengew. geoefend man
H. A. Bergsma
Geoefend man
D. Oenema
J. Roskam
Fr. Smit

GROEP LEMSTERLAND
Geoefend man
F. v. d. Heide
J. Hak
J. Wester
J. Hoekstra
K. Visser

GROEP OOSTSTELLINGWERF
Buitengew. geoefend man
Lubb. Schapelhouman
J. Jongsma
W. J. Hiemstra

Geoefend man
M. Bult
S. J. Brinksma
S. Nuwolt
J. Slofstra
W. Herder
H. v. d. Veen
A. H. Dijkstra
H. Drost

GROEP WYMBRITSERADEEL
Buitengew. geoefend man
R. van der Berg
A. Hoekstra
F. v. d. Pol
Chr. J. Wüst

Geoefend man
E. Diederich

Nieuws van de R. P. S. V. G.

Op 4 juni jl. werden te Gouda de Nationale Atletiekwedstrijden gehouden, waaraan door een drietal leden van onze sportvereniging werd deelgenomen, nl. Dobma, Carper en Bansema.
Bansema kwam uit op de 1500 meter en hij werd in een zeer sterk bezet veld 5e. Gezien de geringe training een goede prestatie.
Carper trof het slechter. Hij moest uitkomen in klasse A en B op resp. kogelstoten en discuswerpen en hij slaagde er niet in zich bij de eerste zes te plaatsen.
Dobma, uitkomende in klasse C, had meer succes. Hij werd met het kogelstoten 3e, hetgeen een mooi resultaat is.
Wij wensen de heren proficiat met hun successen.

Op 11 juni werden te Nieuwe Pekela de Noordelijke Politie Atletiekkampioenschappen gehouden in het Burg. Boekhovenpark.
Een achttal deelnemers van onze vereniging trok daar welgemoed heen.
Bansema, nu prima in vorm, kwam uit op de 1500 meter. Hij liep een pracht race en werd jammer genoeg vrijwel op de streep gepasseerd door een jeugdiger tegenstander, die zich finaal leeg liep. De 2e prijs van Bansema was echter zeer eervol.
Op de 3000 meter, waarop hij daarna uitkwam, liep hij tactisch zeer goed. Hij nam in de laatste ronde de kop en stond die niet weer af. Zijn kampioenschap op dit nummer is zeker verdiend.
Onze deelnemers aan het nummer 100 meter werden reeds in de eerste serie uitgeschakeld. Ook het speerwerpen leverde geen resultaten op. Het nummer kogelstoten bracht een succesje. Dobma wist uit een veld van talrijke jongeren een eervolle 6e prijs te bemachtigen.
Tenslotte bracht het nummer hoogspringen ons nog een prijs. Ons lid G. de Vries slaagde erin, de lat op 1,50 meter hoogte te passeren en hij werd met nog twee anderen 2e. De loting bracht hem niet veel geluk, want hij werd als vierde geplaatst, hetgeen echter een pracht resultaat is. Enige training zal dit lid zeker tot grotere „hoogten" voeren.
Ook deze deelnemers van harte gelukgewenst met hun successen.

v. d. W.

Yn'e bus

Se sieten al yn'e bus doe't ik er to Easterein ynstapte. Twa jonge minsken, in hy en in sy. Sa to sjen wie it in jong troud pearke. Hy spriek de rjochte tale Redbads, hja it stêdfrysk.
De bus stoppe yn neamd doarp foar in winkel en hja die de opmerking: „Must 'es kieke, wat een rare winkel. Hewwe se fan alles te koop, groente, krudeniers-waren en snoep!"
Hy negearde de wurden fan syn eega blykber hwant ynienen sei'r: „Tandarts". Dit buordtsje pronke earne oan in muorre. „Oek noch een tandarts hier?" wie it biskied fan har. „Ei né ju, dy komt hjir sa nou en dan", ljochtte hy ta. De bus ried stadich-oan fierder.
„Nou binne we hier noch maar. Nou sitte we de hele middag in'e bus. We hadden met'e Diesel mutten". Hwat him wer brochte ta: „Ja, mar dy tiden wit ek sa net. Ik ha gjin spoarboekje".
„Dan hast de Ned. Spoorwegen opbelle mutten. Dan waren we met seuventien minuten in Leeuwarden weest. It sal me benije as we d'r nou half fier binne . . .!"
Hy die earstens it swijen der ta. Doe die him in lyts intermezzo foar yn'e foarm fan in forkearsûngefaltsje tusken ús bus en in strieauto. It roun bêst ôf en nei in koart opûnthâld koene wy wer fierder ride.
Tusken de beide jongelju folge nou in wiidweidige biskôging oer dit ûngemakje. It frouke út'e stêd forgeat letterlik neat en brocht har libbenspartner grounlik op'e hichte fan har miening fan su en soa.
By it fleanfjild oan'e Harnzer strjitwei bisocht hy syn frou skynber hwat ôf to lieden mei in opmerking oer de fleanmasines. „Moatst ris sjen, hwat fleane se moai, net?" Dit slagge mar heal. Hja andere alteast mei in bitend: „Nou, wat dachst nou, dat ik noch noait een fliegmasine sien hew?"
Hy wist blykber skoan hwer't de skoech knypte en replissearre: „Ei nou, dan geane wy werom mei de Diesel, ju."
Mar dat wie dúdlik mei hár húshâldlike oanliz yn striid, hwant hja sei: „Né, we hewwe in retourke".
Yn'e stêd oanlânne, woe hy al sa gau mooglik út'e bus. Mar dêr forsette syn oare helte har tsjin. „Né, hier mutte we d'r niet út. Naar it station toe". Hy bisocht by in brêge noch ris wer har to oerrieden, mar mis. „Né, ju, dou machst noait by een brug útstappe".
Se moast har galle foar it forlitten fan'e bus noch efkes útspuije en sei: „De enigste middag dat je frij hewwe, sit je de hele middag in een bus . . .!" En by einsluten foun hja: „We suden boadskippe. Hier es kieke en daar es kieke. We mutte opskiete, it is su mar ses uur". Sic.
Doe gyngen hja de stêd yn. Hwat der fierder tusken dy beiden bard is, wit ek net, mar wol hoopje ik dat de wolkens hwat oer dreaun binne. Him haw ik opwaechsen sjoen fan in lyts jonkje ôf oant in golle jongkeardel ta. Dit bliek my doe't ik him ris neijer opnaem.
Moaiwis nimt er in oare kear in retourke mei de Diesel oftowol de Blauwe Ingel . . .

X.

Maandelijkse Woorden-toto van „De Reflector" No. 3

Op deze pagina vindt u een rechthoek, waarin 10 zinnen staan vermeld. In elk van deze zinnen ontbreekt één woord. Bij iedere zin zijn twee woorden steeds gegeven om de zin compleet te maken.

Wat moet u doen:

Indien, naar uw mening, het eerste woord in de zin geplaatst moet worden, dan vult u in kolom A het cijfer 1 in; indien, naar uw mening, het tweede woord in de zin ingevuld behoort te worden, dan vult u in kolom A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, dan plaatst u in kolom A het cijfer 3.
De oplossing is compleet als u in kolom A achter alle 10 zinnen een cijfer hebt geplaatst. Wilt u meer inzendingen insturen, dan vult u ook de kolommen B en C in (maximale deelname 3 kolommen). **Alleen inzendingen op de in „De Reflector" afgedrukte kolommen A, B en C zijn geldig.** U dient **deze 3 kolommen** dus **uit te knippen, in te vullen** en **op te plakken** op de **achterzijde van een briefkaart.**

Adressering:

De briefkaart moet (volgens het normale P.T.T.-tarief voorzien van een postzegel van 7 cent) worden gezonden aan de **Redacteur van „De Reflector", Beilerstraat 155 te Assen.** Op de linkervoorzijde te vermelden: **„Woorden-toto Reflector."**
Alle oplossingen moeten **uiterlijk maandag 22 juli 1957** in het bezit zijn van de redacteur; inzendingen die later binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

U kunt meehelpen bouwen aan de nieuwe woorden-toto!

Door zoveel mogelijk nieuwe zinnen in te zenden bij de redacteur werkt u mede aan het samenstellen van de nieuwe woorden-toto voor het augustus-nummer. Het maakt de woorden-toto gevarieerd en u neemt de redacteur veel werk uit handen.
Stuurt allen nieuwe zinnen! Adresseert deze aan de medewerkers van „De Reflector" (bij iedere districtsstaf is een medewerker) of rechtstreeks aan de redacteur, Beilerstraat 155 te Assen.

Prijzen:

Voor de drie beste oplossingen worden 3 prijzen tot een totale waarde van f 15,— beschikbaar gesteld. Bij meer goede oplossingen beslist het lot. De volledige oplossing zal met de nieuwe woorden-toto in het aug.-nummer worden bekend gemaakt. Over deze woorden-toto kan geen correspondentie worden gevoerd.
Bij voldoende deelname wordt maandelijks een nieuwe woorden-toto gepubliceerd. Over een periode van **6 maanden** zal **één hoofdprijs** beschikbaar worden gesteld voor diegene, die de meeste goede oplossingen in die maanden heeft ingezonden (zulks echter eveneens uitsluitend bij voldoende deelname).

Vindt u het eerste woord juist, vul dan onder A het cijfer 1 in; vindt u het tweede woord juist, vul dan onder A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, vul dan onder A het cijfer 3 in.			a	b	c
1. Een huwelijk is volgens onze rechtsregels pas voltrokken, wanneer	de Ambtenaar Burg. stand zegt, dat dit voltrokken is.	de huwelijksakten ondertekend zijn.			
2. Bij een proefalarm houdt de Groepscommandant aantekening van de tijdstippen, waarop betrokkenen zich ..... op het Groepsbureau melden.	successievelijk	respectievelijk			
3. De Procureur-Generaal bij ..... te 's-Gravenhage is tevens Advocaat-Fiscaal bij het Hoog Militair Gerechtshof.	het Gerechtshof	de Hoge Raad			
4. De ontwikkeling van een lintworm tot een nieuwe lintworm gaat via het lichaam van een	horzel	koe			
5. Het is in Nederland ..... mogelijk, dat een man officieel met 2 vrouwen gehuwd en toch niet strafbaar is.	wel	niet			
6. Het eerste eencellige dier, dat Anthonie van Leeuwenhoek in regenwater ontdekte, was	pantoffeldiertje	watervlo			
7. In een kubieke millimeter mensenbloed bevinden zich normaal ..... dan 1.000.000 rode bloedlichaampjes.	minder	meer			
8. Meerderjarigen kunnen ..... door hun pleegouders geadopteerd worden.	wel	niet			
9. Minderjarigen beneden 18 jaar, die, na een strafbaar feit te hebben gepleegd, voorwaardelijk niet vervolgd kunnen worden, noemt men wel ..... kinderen.	Regerings-	Officiers-			
10. Het boek „Hoog Spel" is geschreven door	Hans Martin	J. van Doveren			

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (102)

Oplossing en prijswinnaars Woorden-toto No. 2

De Woorden-toto van „De Reflector" mag zich verheugen in een groeiende belangstelling. Het aantal inzendingen neemt toe.
Ik wil er nog even op wijzen, dat er weer enige inzenders waren die alleen kolom A hebben ingevuld en ingezonden. Natuurlijk is dit toegestaan, maar voor de hoofdprijs over 6 maanden worden geteld de meeste goede oplossingen per deelnemer.
Ook wil ik nog even attenderen op de mogelijkheid van inzending van nieuwe zinnen voor de volgende toto. Stuurt nieuwe zinnen in; het maakt de toto veelzijdig en u helpt de Redacteur van uw blad ermee.

En nu de oplossing van toto no. 2:

1. **behalve;** zie art. 464 van het Burgerlijk Wetboek.
2. **Tweede;** de Eerste Kamer heeft geen Recht van Amendement.
3. **Sir Robert Peel** (1788—1850); hij was een Engels staatsman, minister van Binnenlandse Zaken en Minister-President. Het woord „Bobbie" is afgeleid van Robert.
Robin Hood was de held van Engelse volksballaden uit de 14e en 15e eeuw; hij was het hoofd van een schare vrijbuiters en stropers.
4. **rechtstreekse en getrapte;** leden der Tweede Kamer worden rechtstreeks gekozen, maar leden der Eerste Kamer worden volgens het stelsel der **getrapte** verkiezingen gekozen.
5. **onder water en op het land;** de olm is een boom (iep), maar het is ook de naam voor een watersalamander; ook bestaat er nog een moerasspirea, die olm genoemd wordt.
6. **boven;** de snavel van de wulp is naar beneden gebogen.
7. **voet- en arm-;** vroeger meende men dat de voorwaartse stuwkracht uitsluitend en alleen werd veroorzaakt door de armbeweging. De voetbeweging, zo redeneerde men, was alleen noodzakelijk om het lichaam zijn horizontale stand te doen houden. Later is echter wel gebleken, dat de voetbeweging een schroefbeweging is, die een grote voorwaartse stuwkracht heeft. Hiervan wordt vooral bij de Amerikaanse borstcrawl-slag geprofiteerd.
8. **wettig;** een natuurlijk kind (is een onwettig kind) kan bij het huwelijk door de vader erkend worden. Het kind krijgt dan de naam van de vader. Als het kind dus niet door de vader erkend wordt, kan het niet de naam van de vader hebben.
9. **aandelen;** op aandelen wordt dividend uitgekeerd; voor obligaties krijgt men rente.
10. **wel;** zie art. 26, 1e lid, punt e van de Jachtwet.

De prijswinnaars:

Bij loting zijn de prijzen als volgt gevallen:
A. van Kampen, Dorpsstraat 23, Den Horn, 1e prijs.
D. A. van der Velde, Eestrum (Fr.), 2e prijs.
J. Spijkerman, Eikenlaan 25, Wolvega, 3e prijs.
Voorts werden nog goede oplossingen ontvangen van de heren **M. Nolles** te Coevorden, **F. Nijmeijer** te Coevorden en **J. Schooljan** te Ruinen. Voor deze heren geldt het motto: volgende keer meer geluk met de loting, althans indien zij weer alle antwoorden goed hebben.

Redactie.

Dank aan het 5-cent fonds werd ontvangen van:

Mevr. K. Kluiwstra—Jonkmans, Skoalstrjitte 11 te Tzummarum, voor de prachtige schaal met fruit, welke zij tijdens haar verblijf in het Algem. Prot. Ziekenhuis te Harlingen heeft ontvangen.

De wachtmeester 1e klasse J. Platje te Zwinderen voor de bewezen attentie, ondervonden tijdens zijn ziekte.

Te koop aangeboden:

Ter overname aangeboden, tegen elk aannemelijk bod, het „Tijdschrift voor de Politie", vanaf jaargang 1 t/m heden (de jaargangen 1 t/m 17 ingebonden in linnen band). Te bevragen bij Res.-Adjudant H. Plaat, Raadhuisplein 7, Franeker.

Achtdelig **Handboek voor de Politie,** voorzien van alle tot op heden verschenen wijzigingen. Verkeert in goede staat en wordt verkocht tegen elk aannemelijk bod.

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

D. A. M.-remmen
zijn SNEL-remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

Import voor Nederland van
HOREX Regina 350
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (103)

Door of **in Assen**?
✳ Even vertoeven in het verkeersrestaurant

Busstation of Stationsrestauratie

Restaurateur H. J. B. de Herder

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551** — **Emmen** **Tel. 1372**

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
★ ★
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN
'n Best adres voor fietsen en brommers

*Handig stoppen! * Heerlijk roken!*

VOORTREKKERS

LICHTE HOLLANDSE BAAITABAK

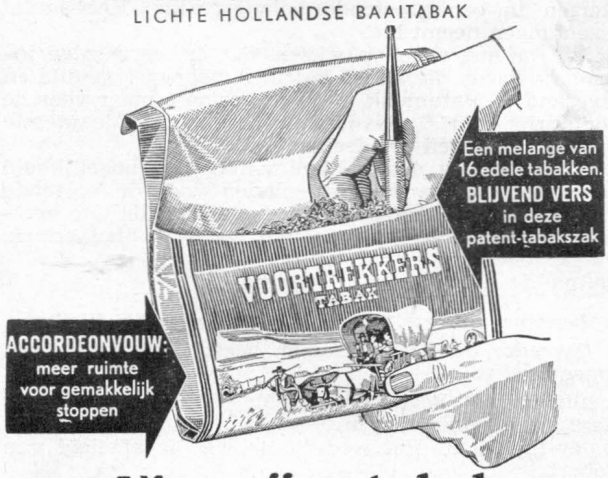

Niemeijer tabak
Erkend de beste!
V 5602

Bezoek tijdens Uw vakantie
Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS
Telefoon Wirdum 31

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Rolde

Ontspanningscentrum
Broadway
★
Grote speeltuin
Grote parkeerterreinen
Zalen voor grote gezelschappen
Een sprookje van gezelligheid

Expl. A. Harms & Zn
Telefoon 282

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 8
1 aug. 1957

Tragisch verkeersongeval

In de nacht van 4 op 5 juli j.l., ongeveer half één, werd de Verkeersgroep te Leeuwarden opgeschrikt door het bericht, dat de bij deze groep ingedeelde Wmr. I B. SPAN en de Wmr. J. NOORDHOF, die beiden die avond op verkeerspatrouille waren, nabij Twijzel op de rijksweg Groningen—Leeuwarden bij een verkeersongeval zeer ernstig gewond waren geraakt.

De Wachtmeesters stonden met de beide inzittenden, een man en een vrouw, van een Renault bestelauto, die zij even tevoren hadden staande gehouden i.v.m. het voeren van verblindende verlichting, voor deze wagen te praten over één der koplichten. Onderwijl daverden verschillende motorrijtuigen langs deze wachtende auto. Op een gegeven ogenblik echter reed een grote vrachtwagen, toebehorende aan een expeditiebedrijf te Oude-Pekela, met flinke snelheid achter tegen de Renault op, waardoor Span en Noordhof en de inzittenden een hevige klap kregen.

De gevolgen waren verschrikkelijk. Span kreeg zware inwendige kneuzingen, terwijl Noordhof, die eveneens zwaar gewond werd, zijn rechterbeen heeft moeten missen. Beide politiemannen zijn opgenomen in het ziekenhuis te Leeuwarden. Hun toestand is thans redelijk te noemen. Het levensgevaar is geweken.

Ongetwijfeld is dit een zware slag voor de familieleden, voor het personeel van de Verkeersgroep te Leeuwarden en natuurlijk voor de Politie in het gehele noorden. Ik geloof dan ook stellig namens het gehele personeel van het Gewest Groningen te spreken, indien ik van deze plaats en op deze wijze de Wachtmeesters Span en Noordhof van harte beterschap toewens en hen met hun echtgenoten sterkte wens in de komende weken.

Ook de inzittenden van de Renault werden zwaar gewond. De man is opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Groningen. Hij moest eveneens een been missen; de vrouw is naar haar woning vervoerd met een zware hersenschudding. Ook deze mensen wensen wij van harte beterschap.

De oorzaak van dit ongeval is waarschijnlijk te wijten aan oververmoeidheid van de chauffeur van de vrachtwagen.

Opmerkelijk is echter, dat van de zijde van de expediteur tot dusverre bitter weinig belangstelling voor de toestand van de slachtoffers werd betoond...

L. P. Bergsma

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Berga, L., Wmr. 1e kl. no. 2851, van Wanswerd naar Tiendeveen als Post-Cdt.
Postma, T., Wmr. 1e kl. no. 2775, van Tietjerk naar Wanswerd als Post-Cdt.
Kortenschijl, A., Wachtmr. no. 920, van St. Anna Parochie naar Tietjerk.
Klein, R. M., Wmr. 1e kl. no. 2054, van Noordbroek naar Appingedam.
Dobma, P., Opperwmr. no. 429, van Oldehove naar Bedum als Post-Cdt.
Bollen, Th. F., Wachtmr. no. 843, van Verk.gr. 's-Hertogenbosch naar Verk.gr. Heerenveen.
Scholtens, F., Wachtmr. no. 838, van Verk.gr. Tilburg naar Verk.gr. Assen.

Met eervol ontslag:

Jong, IJ. de, Opperwmr. no. 11, Diever. Met pensioen.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Sluis, S. v. d., no. 262, Heerenveen, m.i.v. 1-7-57.

Bevorderd tot wachtmeester de adspiranten:

Kortenschijl, A., no. 920, Tietjerk, m.i.v. 1-7-57.
Haringa, M., no. 925, Kollum, m.i.v. 3-7-57.
Visser, A., no. 938, Gasselte, m.i.v. 6-7-57.
Schaper, J., no. 962, Garrelsweer, m.i.v. 19-7-57.
Kingma, G., no. 983, Nwe.-Pekela, m.i.v. 27-7-57.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Elsinga, P., Wachtmr., Wolvega; Eisen, J., Wachtmr., Oldeboorn; Klinkhamer, J. L., Wachtmr., Assen; Vos, F., Wachtmr., Assen.

Aangewezen als commandant over de post Stroobos:

Veenstra, W., Wmr. 1e kl. no. 2528, Stroobos.

Aangewezen als commandant over de post Oldehove:

Drijfhout, J., Wmr. 1e kl. no. 1464, Oldehove.

Aangesteld in vaste dienst:

Visser, W., Transportgel. Parketgr. Leeuwarden, m.i.v. 1-5-57.

Gedetacheerd naar de 16e cursus adspirant-personeel Verkeersgroepen te Bilthoven:

Haan, J. J. de, Wachtmr., Gasselte.

Geboren:

Anna Margaretha, d. v. Wmr. 1e kl. B. Drolenga en H. C. Bulder te Peize.
Klaas, z. v. Wmr. 1e kl. L. Groendijk en J. v. d. Kwaak te Wommels.
Bertina Geertje Japke, d. v. Wmr. 1e kl. E. Rijpkema en J. Brouwer te Leeuwarden.
Mina Thea Pieternella, d. v. Wmr. 1e kl. F. Ebbens en T. Mulder te Beerta.
Pieter Hielke, z. v. Wmr. 1e kl. O. L. Post en G. Bazuin te Groningen.
Gerrit Jan, z. v. Wachtmr. P. Elsinga en R. Bouma te Wolvega.
Cornelia, d. v. Wachtmr. J. C. Vreugdenhil en C. J. Rentier te Oldeberkoop.
Jantina, d. v. Transportgel. F. Klompstra en J. H. Bergema te Groningen.
Lambertus, z. v. Wachtmr. 1e kl. J. Woudstra en G. Verkerk te Workum.

Emigratie en Verhuizen | *Als één het kan is TIMMER uw man*

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (106)

6e jaargang no 8 Verschijnt 1 x per maand 1 aug. 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Districts-adjudant P. Procee
40 jaar in overheidsdienst

Op 17 juli j.l. mocht de Adjudant P. Procee, Districts-Adjudant te Leeuwarden, het feit herdenken, dat hij 40 jaar geleden in overheidsdienst trad. Dit jubileum werd die dag gevierd in de bovenzaal van café „De Nederlanden" te Leeuwarden. Behalve de jubilaris, zijn echtgenote, kinderen en verdere familieleden, waren aanwezig de Gewest-Commandant, de Dir. Off. der Rijkspolitie 1e kl. A. S. Fogteloo, mevr. Fogteloo, de Off. der Rijkspolitie 2e klasse A. C. van Dijk met zijn echtgenote, de Groepscommandanten der Rijkspolitie in het District Leeuwarden, het voltallige personeel van de Districtsstaf en vertegenwoordigers van de besturen van het noord. distr. van de N.P.S.P., de Ned. Pol. Bond, Afdeling Leeuwarden, en de Kon. Bond van Oud-onderofficieren, Afdeling Leeuwarden, van welke verenigingen de jubilaris bestuurslid is.

De Luit. Van Dijk opende de rij van sprekers en sprak de Adjudant ongeveer als volgt toe:

„Adjudant Procee: We zijn hier bijeengekomen, omdat u vandaag uw 40-jarig ambtsjubileum viert. Daar de Districtscommandant voor een bespreking naar Den Haag is, kan hij tot zijn spijt deze receptie niet bijwonen. Hij heeft nog getracht van deze opdracht te worden ontslagen, maar dat is hem niet gelukt. Daarom heeft Majoor Aalders mij opgedragen u — ook namens hem — toe te spreken. Zeer gaarne voldoe ik hieraan, want van de kaderleden in het District Leeuwarden bent u wel degene, die ik het beste ken. We hebben samen het District doorkruist en u heeft mij vele bijzonderheden daarvan verteld. Uit de vele gesprekken, die we samen over verschillende onderwerpen hebben gehad, heb ik u leren kennen als een eerlijk en betrouwbaar mens. Ik weet dat dit ook de mening van Majoor Aalders is. En wat is er waardevoller in het leven, dan dat van iemand gezegd kan worden dat hij een betrouwbaar mens is. Ook heeft u mij geleerd het karakter van de Fries beter te begrijpen en heeft u mij gewezen op de eigenschappen, die de Friezen in de verschillende delen van Friesland hebben. Daarvoor ben ik u in het bijzonder dankbaar. Het heeft de overgang van West-Friesland naar Friesland gemakkelijker voor mij gemaakt en ondanks dat ik nog lang niet alles van Friesland weet, heb ik mij er toch al aan gehecht.

Vandaag is het dus 40 jaren geleden dat u het Rijk begon te dienen. Op uw staat van dienst heb ik gezien, dat u tot de capitulatie in 1940 heeft gediend bij het Korps Politietroepen, het laatst in de rang van Sergeant-majoor-instructeur. In de bezettingsjaren diende u bij de Marechaussee en de Staatspolitie. Op

1 januari 1946 werd u aangesteld als Adjudant der Rijkspolitie en op 1 januari 1948, in verband met de opheffing van de functie van Afdelingscommandant, tot Districts-Adjudant.
De functie van Districts-Adjudant is over het algemeen niet geliefd. Een groot deel van de taak bestaat in het uitoefenen van controle op en het instellen van onderzoeken tegen het personeel. Ik ben ervan overtuigd dat u, Adj. Procee, uw taak op humane wijze heeft verricht. De Groepscommandanten kan ik verzekeren, dat Adj. Procee altijd voor de belangen van hen en hun personeel opkomt. Ik zou durven beweren, dat zij zich geen betere Districts-Adjudant kunnen wensen. Ook de studie heeft uw aandacht; zelf heeft u reeds op 20 september 1922 het diploma met aantekening behaald. Steeds heeft u het personeel tot studie aangespoord. Uw grootste liefhebberij is misschien wel de sport geweest. In 1928 heeft u de 4-daagse uitgelopen. Dat is u toen niet zo goed bevallen, naar ik meen; u heeft mij tenminste verteld, dat uw voeten toen met blaren waren bedekt. Verder heeft u negenmaal het N.O.C. behaald, wat op zichzelf al een prachtige prestatie is. Dat uw diensten aan de gemeenschap worden gewaardeerd is vooral gebleken op 29 april 1954, toen het H.M. de Koningin behaagde u de Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in goud te verlenen.
Alles bij elkaar heeft u een prachtige carrière gemaakt en ik wil u gaarne tot voorbeeld stellen aan elke politie-ambtenaar."
Hierna wenste de Luitenant, mede namens de Districtscommandant, de jubilaris van harte geluk met zijn 40-jarig ambtsjubileum, waarna de gebruikelijke enveloppe werd aangeboden, terwijl namens het personeel van de Districtsstaf een zilveren asbak met inscriptie werd overhandigd en mevr. Procee in de bloemen werd „gezet".
Nadat Adjudant Procee de Luitenant had bedankt voor de tot hem gerichte woorden, volgde een lange rij van sprekers.
Mevr. Poort, de oudste zuster van de jubilaris, vertolkte in een zeer geestige speech de gevoelens van de familie. Als dank voor de steeds van haar broer ondervonden steun bood zij namens alle familieleden een schaakbord met stukken, een bij dit spel behorende klok en een schaakportefeuille aan.
Namens de Groepscommandant in het District sprak Adjudant De Boer. Hij bracht dank voor de prettige verhouding tussen de Districts-Adjudant en de Groepscommandanten. Mede namens zijn collega's bood hij een Ronson-sigarettenaansteker met inscriptie aan, terwijl mevr. Procee een boeket bloemen werd overhandigd.
Hierna sprak de voorzitter van de Afdeling Leeuwarden van de Nederlandse Politiebond, de heer W. van der Zee, de jubilaris toe. Spreker bracht de gelukwensen van de afdeling over en memoreerde nog even de prettige tijd, die zij samen in Assen hadden mogen meemaken.
Inspecteur Kammeijer van de Gemeentepolitie Leeuwarden feliciteerde namens het bestuur van het District Noord van de N.P.S.B.
De heer Smit kwam de gelukwensen aanbieden van de Kon. Bond van Oud-onderofficieren, Afdeling Leeuwarden.
Wegens afwezigheid van de voorzitter van de R.P.S.V.L. richtte Adjudant Bleeker het woord tot de jubilaris. Voor de steun aan en het medeleven met de sportvereniging bood spreker, als blijk van waardering, een lederen portefeuille aan.
In zijn dankwoord bracht Adjudant Procee allereerst dank aan de Gewestcommandant, Kolonel FOGTELOO, voor zijn aanwezigheid (dat de Kolonel nog tijd had gevonden om met zijn echtgenote op de receptie te verschijnen en de Adjudant te komen feliciteren, werd door de jubilaris op zeer hoge prijs gesteld).
Verder dankte hij alle sprekers voor de tot hem gerichte woorden en voor de vele cadeaus, die hij en zijn vrouw in ontvangst hadden mogen nemen.
„Deze dag", aldus de jubilaris, „is voor mij een buitengewone dag. Ik stel het zeer op prijs, dat u allen aan mijn rechtstreekse of zijdelingse uitnodiging, om hier aanwezig te zijn, gevolg heeft willen geven. Ik heb altijd getracht mijn chefs naar beste weten te dienen. Ik zal wel eens fouten hebben gemaakt, maar ik heb steeds getracht deze zo klein mogelijk te maken. Het spijt me dat de Districtscommandant niet aanwezig kan zijn, doch Luit. Van Dijk heeft hem op waardige wijze vertegenwoordigd. Ik heb deze veertig jaren in volle tevredenheid gediend. Ik ben een tevreden man en een gelukkig man. Ik ben zeer dankbaar en ik hoop, dat het u allen gegeven mag zijn in dezelfde omstandigheden 40 dienstjaren te halen. Mijn familie kan ik de verzekering geven, dat het schaakspel de familieband niet zal schaden. Mijn gewicht en omvang brengen mee, dat ik niet meer aan sport deelneem. De Groepscommandanten zou ik willen vragen de R.P.S.V.L. zo veel als in hun vermogen is te steunen, omdat in de sport banden worden gelegd, die voor het verdere leven nodig zijn. Tracht het goede in de sport te zien.
We kennen elkaars fouten en gebreken te goed en daarom zijn deze vandaag niet naar voren gebracht, maar heeft men mij van alle kanten veel lof toegezwaaid. Ik ben dankbaar dat ik dit heb kunnen meemaken."
Hiermede was een einde gekomen aan het officiële gedeelte van de receptie. Rest ons nog te vermelden, dat we in ruime mate werden getrakteerd op verversingen en dat we op plm. kwart over vijf met een handdruk van de Adjudant en zijn familie afscheid namen.

J. K.

Uitreiking diploma's van het verbond voor veilig verkeer

Aan het verzoek van het Bestuur van het Verbond voor Veilig Verkeer, District Friesland, om onderstaande verslagen van uitreiking van diploma's van het Verbond in „De Reflector" te willen opnemen, wordt door de Redactie vanzelfsprekend volgaarne voldaan.
In een feestelijke bijeenkomst te FERWERD, waarin de burgemeester van FERWERDERADEEL de diploma's uitreikte aan de leerlingen der lagere scholen, die waren geslaagd voor het verkeersexamen, greep de secretaris van het district Friesland van het Verbond voor Veilig Verkeer de gelegenheid aan eens te wijzen op de goede verhouding tussen het publiek en de Rijkspolitie in het district Leeuwarden en voorts op de bescherming van de weggebruikers door de overheid en wat daarmede verband houdt. Hij wees op het noodlottig ongeval te Twijzel, waarbij een wielrijdster, die geheel rechts van de weg reed, door een automobilist werd aangereden en in een sloot werd geslingerd. Deze wegpiraat reed snel door. Een telefoontje ging naar de Verkeersgroep te Leeuwarden met verzoek om aanhouding van een lange, blauwe auto. Ook op het bureau van deze groep was men paraat. Twee wachtmeesters 1e klasse reden de Groningerstraatweg op en begonnen in de avond hun speurderswerk. Vele auto's werden aangehouden en het duurde niet lang of ze hadden een beschadigde blauwe auto te pakken, waarvan de bestuurder ook

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (108)

nog onder invloed van sterke drank verkeerde. Hoewel de aangehoudene pertinent ontkende, hadden beide politie-ambtenaren zoveel bewijs gevonden, dat de automobilist er niet onderuit zal komen.
Dit kranig stukje recherchewerk is een gelukwens waard. Spreker bracht hiervoor hulde aan het Korps Rijkspolitie.

De twee enigszins feestelijke bijeenkomsten in de „Harmonie" te Leeuwarden, waarin de diploma's aan de leerlingen der lagere scholen in de gemeenten Leeuwarden, Leeuwarderadeel en Menaldumadeel, die voor het verkeersexamen waren geslaagd, werden uitgereikt, hadden ook een ernstige en deelnemende noot. In tegenwoordigheid o.a. van Mr. G. F. W. Hartung, Kabinetschef van de Commissaris der Koningin, de heer J. K. de Boer, hoofdambtenaar voor bijzondere diensten toegevoegd aan de Procureur-Generaal, fung. directeur van Politie te Leeuwarden, de Wethouder van Onderwijs, de heer J. K. Dijkstra, de inspecteur bij het L.O. in de inspectie Leeuwarden, de heer K. Elzinga, de heer A. Houwing, commissaris van Politie te Leeuwarden, de Adjudant N. de Groot als vertegenwoordiger van de Commandant van de Rijkspolitie in het district Leeuwarden en van plm. 1500 leerlingen met hun onderwijzers en onderwijzeressen, heeft de voorzitter van de Vereniging voor Veilig Verkeer voor Leeuwarden en omgeving, de heer H. Pols, het ernstige ongeval in herinnering gebracht, dat aan twee leden van de Verkeersgroep Leeuwarden bij Twijzel was overkomen. Hij sprak de wens uit, dat beiden van hun ernstige verwondingen mochten herstellen, waarmede alle aanwezigen hun warme instemming betuigden.

Oplossing en prijswinnaars woorden-toto no. 3

Van diverse kanten kreeg ik thans inzendingen van nieuwe zinnen. Dit komt de inhoud van de Woorden-Toto ten goede.
Echter het aantal oplossingen over de maand juli was laag. Waarschijnlijk is dit een gevolg van de vakanties. Daarom meen ik er dan ook goed aan te doen, deze maand de ruimte van de toto ter beschikking te stellen voor andere kopij. Ik heb n.l. een overvloed aan kopij te verwerken. Dit is zeer verheugend, maar ik zou u allen wel willen verzoeken om verslagen van wedstrijden, vakantie-uitstapjes en dergelijke niet té uitgebreid te maken. Ik begrijp dat u natuurlijk diverse vermakelijke incidenten tijdens vakantie-uitstapjes met de groep meemaakt, maar probeert u ze zo kort mogelijk weer te geven.
En nu de oplossing en motivering van woorden-toto no. 3:

1. **de a.b.s. zegt, dat dit voltrokken is;** de ondertekening is slechts een formaliteit, die nog volvoerd moet worden; door de a.b.s. echter wordt het huwelijk voltrokken.

2. **successievelijk;** bedoeld wordt hier achtereenvolgens. Respectievelijk wil zeggen onderscheidenlijk en dat is hier niet op zijn plaats.

3. **Gerechtshof;** zie Politie-almanak 1957, blz. 322.

4. **koe;** de eieren, die gelegd worden door de lintworm worden door de koe opgegeten. Dit geschiedt, terwijl de koe normaal op het land graast. Door maag, darmenstelsel en bloed komt dit eitje terecht in het vlees. Hier wordt het larve en ontwikkelt zich tot blaasworm. Indien het vlees later gegeten wordt door de mens en het zou niet of onvoldoende gebraden of gekookt zijn, dan is er de mogelijkheid, dat deze blaasworm niet gedood is. De worm komt dan in het darmenstelsel van de mens terecht, waar zich dan weer een nieuwe lintworm kan ontwikkelen.

5. **wel;** het antwoord moet „wel" zijn, omdat het strafbare feit bigamie (aangaan van een dubbel huwelijk) gepleegd wordt op het moment, dat het dubbele huwelijk door de a.b.s. voltrokken wordt. Dan begint dus ook de verjaring van het recht tot Strafvordering te lopen. Indien dit recht verjaard is, dan is het wel mogelijk dat een man officieel met 2 vrouwen gehuwd is, terwijl hij toch niet (meer) strafbaar is.

6. **pantoffeldiertje;** de Nederlander Anthonie van Leeuwenhoek ontdekte in 1675 de eencellige diertjes in regenwater. Het eerste eencellige diertje dat hij hierin vond, was het pantoffeldiertje. Het heeft een lengte van 0,2 millimeter en beweegt zich voort d.m.v. een groot aantal trilharen. Het diertje heeft de vorm van de onderkant van een pantoffel.

7. **meer;** normaal bedraagt het aantal rode bloedlichaampjes per kubieke millimeter mensenbloed ongeveer 5 miljoen. De ziekte Derde-daagse koorts is daarom zo gevaarlijk, omdat dan het aantal rode lichaampjes per kubieke millimeter wel terug kan lopen tot 500.000 en minder.

8. **wel;** sinds 1957, dit jaar dus, is adoptie van meerderjarigen door hun gewezen pleegouders wel mogelijk.

9. **Officiers-;** in deze zin was een drukfout geslopen. Het woord „kunnen" in de bijzin had er niet in moeten staan. Omdat echter niemand met de oplossing hiervan blijkbaar moeilijkheden heeft gehad, wordt deze zin wel medegeteld.

10. **Hans Martin;** hoewel „Hoog Spel" aan het circusleven doet denken en Van Doveren verschillende boeken over het circus heeft geschreven, is de schrijver van dit boek toch Hans Martin.

En nu de prijswinnaars:

Vier inzenders hadden een volkomen juiste oplossing ingestuurd. Bij loting tussen deze vier zijn de prijzen als volgt gevallen:
1. D. Schalk te Zuidwolde, A 93;
2. F. J. M. Drent—Dijkmeijer te Coevorden, Wilhelminasingel 22;
3. D. Reitsma te Winschoten, van Kinsbergenlaan 83.
De prijzen zullen u zo mogelijk worden toegezonden. Ook de prijzen van de woorden-toto no. 2, die i.v.m. de vakanties nog in mijn bezit zijn, zullen u zo spoedig mogelijk worden toegezonden.

Dank aan het 5-cent fonds werd ontvangen van

mevr. M. Hut—Hellinga, Emmastraat 61 te Appingedam, voor de mooie fruitschaal, waarmede zij tijdens haar rustkuur aangenaam werd verrast;
mevr. K. Klevringa—Schutter, Noordersingel 17 te Assen, voor de aardige attentie in de vorm van een heerlijke fruitschaal tijdens haar verblijf in het ziekenhuis;
wachtm. G. W. Mekel, Pioenstraat 65 te Groningen, voor de mooie fruitmand, die hij enige dagen na thuiskomst uit het Academisch Ziekenhuis te Groningen mocht ontvangen;
mevr. Rehwinkel—Hekert, A 275h te Borger, voor het fruit, dat haar zoontje Deddy in de kinderafdeling van het Academisch Ziekenhuis te Groningen mocht ontvangen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (109)

Schietwedstrijden Reserve-Rijkspolitie district Assen

(wegens plaatsgebrek sterk verkort)

Aan de op zaterdag 6 juli j.l. gehouden Districtsschietwedstrijden te Assen, die door prachtig warm zomerweer werden opgeluisterd, op de schietbanen te Witten, werden door ongeveer 33 schutters (12 lieten verstek gaan, waarschijnlijk i.v.m. drukke landbouwwerkzaamheden) deelgenomen. De opkomst had wel een beetje beter kunnen zijn. Wegblijven zonder kennisgeving is eigenlijk niet in de haak heren!
De wisselbeker, die verdedigd moest worden door het reserve-personeel van de Groep Gieten, werd gewonnen door de Groep Roden met een puntenaantal van 155, op de voet echter gevolgd door de Groepen Coevorden en Borger (ieder 153 punten).
De prijzen werden na afloop der wedstrijden in de kantine te Witten door de heer Districtscommandant, de Dir. Officier der Rijkspol. 3e kl. E. A. Mackay, uitgereikt.
De majoor, die de gehele middag persoonlijk op de banen aanwezig was geweest hetgeen vanzelfsprekend op hoge prijs werd gesteld, merkte tijdens de prijsuitreiking op, dat hij veel respect en waardering heeft voor de opoffering en plichtsbetrachting, die het personeel van de Reserve-Rijkspolitie toont. „Dat de meesten uwer uit uw drukke werkzaamheden zijn gehaald en weer andere de vrije zaterdagmiddag prijs geven om hier op de schietbanen aanwezig te zijn, geeft mij aanleiding u te rangschikken onder de besten van de Nederlandse bevolking", aldus de Mackay.
Er kan stellig worden teruggezien op een mooie geslaagde middag met bevredigende resultaten. Aan de organisatoren, baancommandanten en griffiers alle hulde.
Binnenkort zal nog een dergelijke wedstrijd worden gehouden, maar dan voor andere schutters.
De volledige personele uitslagen volgen hieronder:
1. res. Wmr. J. Friends, Groep Coevorden, 56 punten (na steunserie). 2. res. Wmr. J. Wolthuizen, Groep Beilen, 55 punten. 3. res. Wmr. A. Koekoek, Groep Westerbork, 55 punten. 4. res. Wmr. T. Kuiper, Groep Roden, 54 punten. 5. res. Wmr. R. Weijer, Groep Gieten, 53 punten. 6. res. Wmr. Nijlunsing, Groep Borger, 52 punten. 7. res. Wmr. v. Staalduinen, Groep Roden, 51 punten (na steunserie). 8. res. Wmr. J. Wiering, Groep Borger, 51 punten. 9. res. Wmr. J. Hut, Ruinen, 51 punten. 10. res. Wmr. M. v. Fennema, Groep Borger, 50 punten (na steunserie). 11. res. Wmr. Tj. M. de Groot, Groep Roden, 50 punten. 12. res. Wmr. B. Lubach, Groep Coevorden, 49 punten. 13. res. Wmr. B. G. Vroling, Groep Coevorden, 48 punten. 14. res. Wmr. G. Thiele, Groep Schoonebeek, 48 punten. 15. res. Wmr. W. Groen, Groep Ruinerwold, 46 punten. 16. res. Wmr. H. Thalens, Verkeersgroep, 46 punten. 17. res. Wmr. H. Appeldoorn, Verkeersgroep, 45 punten. 18. res. Wmr. Schenkel, Groep Ruinerwold, 44 punten.

Oorspronkelijk verslag W. R.

Volleybalwedstrijden in het district Groningen der Rijkspolitie

Op 28 mei en 12 juni j.l. werden in het District Groningen volleybalwedstrijden georganiseerd, waaraan door alle Groepen uit het District werd deelgenomen. Na een welkomstwoord van de voorzitter, de heer Dobma, werd een aanvang met de wedstrijden gemaakt.
Er is fel gestreden tussen de 12 deelnemende Groepen. De inzet was een door de R.P.S.V.G. ter beschikking gestelde beker, terwijl ook de heer Districtscommandant, de Dir. Officier der Rijkspol. 2e kl. J. B. S. Römelingh als eerste prijs een beker had geschonken. Winnaar werd uiteindelijk de Groep Zuidhorn, die hiermede dus de twee bekers mee naar huis kon nemen. De Staf van het Gewestbureau te Groningen werd tweede, terwijl de Groep Grootegast derde werd. De prijzen werden uitgereikt door Overste Römelingh; hij complimenteerde de Wachtmeester 1e kl. Tienstra voor het initiatief en de leiding voor deze wedstrijden en bracht dank aan het bestuur van de R.P.S.V.G. voor de sportieve medewerking.
Tot slot sprak voorzitter Dobma nog een enkel woord. Hij bracht allen dank, die op enigerlei wijze tot het welslagen van deze wedstrijden direct of indirect hadden medegewerkt en hij gaf de verzekering, dat de R.P.S.G.V. er naar zal streven, van dit tournooi een jaarlijks terugkerend evenement te maken.

Oorspronkelijk verslag v. d. W.

Volleybalwedstrijden in het district Assen der Rijkspolitie

Op 14 juni j.l. werden te Oosterhesselen volleybalwedstrijden georganiseerd door het personeel van het Sportcentrum Veenoord (opperwachtmeester I. J. van der Walle was de grote organisator hiervan), waaraan werden deelgenomen door de B-teams van alle sportcentra uit het District Assen.
Ongeveer 10 uur werden allen welkom geheten door de heer Burgemeester van Oosterhesselen, die in zijn welkomstwoord o.a. opmerkte, dat hij, als groot voorstander van de sportbeoefening bij de Politie, het een groot voordeel noemde, dat de organisatie en structuur van het Korps Rijkspolitie het mogelijk maken, dat deze wedstrijden kunnen worden gehouden. Vroeger kon dit jammer genoeg niet, aldus burgemeester Grolleman. Hij stelde het voorts zeer op prijs, dat hij de accomodatie hiervoor had en dat hij deze terreinen ter beschikking kon stellen voor deze wedstrijden.
De acht deelnemende zestallen, die tezamen een halve competitie speelden en die hun sets moesten spelen onder een fel brandende zon, die verschillende spelers naderhand zeer zeker nog op weinig zachtzinnige wijze aan deze wedstrijden zal hebben herinnerd, hebben verwoed gespeeld om de eerste plaats te bereiken.
Door de toegevoegd Officier aan de heer Districts-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (110)

commandant te Assen, de Officier der Rijkspolitie 2e kl. L. P. Bergsma (de Districtscommandant zelf was door andere bezigheden verhinderd persoonlijk aanwezig te zijn) werden na afloop de prijzen uitgereikt, zulks met een toepasselijk en aanmoedigend woord door de deelnemers.
Bij het Sportcentrum Zuidwolde, dat door de Groepscommandant te Ruinen persoonlijk werd aangevoerd, werd de eerste prijs behaald, met een puntentotaal van 12. De tweede plaats was voor het Sportcentrum Roden met 9 punten totaal. Sportcentrum Borger werd derde met 7 punten. De sportcentra Zuidlaren, Assen en Diever, die ook allen met 7 punten eindigden moesten Borger de eer laten, omdat het „doelgemiddelde" van dit centrum hoger lag.
Al met al kan worden teruggezien op een geslaagde sportdag.

Oorspronkelijk verslag J. F.

Individuele tafeltenniskampioenschappen

van het district noord der N.P.S.B.

Deze wedstrijden, die op donderdag 20 juni j.l. in „Apollo" te Groningen door de R.P.S.V.G. werden georganiseerd, kunnen ongetwijfeld als geslaagd worden beschouwd. Het was de eerste maal, dat deze kampioenschappen werden gehouden, maar het heeft overduidelijk aangetoond, dat deze tak van sport in het noorden ook zeer zeker gewild is, zodat meerdere wedstrijden in een behoefte voorzien.
De ruim 30 deelnemers hebben een sportieve strijd laten zien. Er werd in twee poules gespeeld, waarvan hieronder de eindresultaten staan vermeld:

Klasse A

1.	J. Aardema (R.P.S.V.G.) Noord. kampioen	5	gew. partijen
2.	C. Nijmeijer (K.M.G.)	4	„ „
3.	G. Zijlstra (R.P.S.V.G.)	3	„ „
4.	O. Burema (K.M.G.)	2	„ „

Klasse B

1.	H. Guichelaar (P.S.V.A.)	7	„ „
2.	D. N. v. Wier (P.S.V.O.)	6	„ „
3.	T. de Jong (K.M.G.) na barrage	4	„ „
4.	A. Schriemer (K.M.G.) na barrage	4	„ „

Wegens plotselinge verhindering van de heer Gewestcommandant werden de prijzen met een toepasselijk woord uitgereikt door de heer Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de Dir. Officier der Rijkspol. 3e kl. E. A. Mackay.
De wedstrijden werden o.a. bijgewoond door mejuffrouw mr. M. A. Boom, Officier toegevoegd voor Jeugdzaken, majoor W. A. C. Walraven namens de heer Divisiecommandant der Kon. Mar., de heren Districtscommandanten te Assen en Winschoten, alsmede de adjudant P. Procee, bestuurslid van het Noordelijk District der N.P.S.B.
Rest nog te vermelden, dat we alle bewondering hebben voor de wijze waarop deze wedstrijden waren georganiseerd. Een woord van dank aan Aardema van het Gewestbureau der Rijkspolitie te Groningen, is hier stellig op zijn plaats.

Oorspronkelijk verslag J. M. P.

De overige verslagen zullen zo mogelijk in het septembernummer van „De Reflector" worden opgenomen.

De Redacteur.

De gewestelijke atletiekwedstrijden 1957

Onder werkelijk gunstige weersomstandigheden werden op 9 juli j.l. in het sportpark te Delfzijl de gewestelijke atletiekwedstrijden gehouden.
Om 12 uur werden de atleten, juryleden en belangstellenden welkom geheten door de Districtscommandant der Rijkspolitie te Winschoten, Majoor A. W. de Vrieze. Hij wenste alle deelnemers een succesvolle dag toe en hoopte, dat in een sportieve strijd de sterkste zou mogen zegevieren. Met het oog op de Intergewestelijke wedstrijden kon men deze strijd als een soort generale repetitie beschouwen.
Hierna werd een aanvang gemaakt met het programma dat, ondanks de afwezigheid van enkele juryleden toch een vlot verloop had.
De twee vierkampen, t.w. A t/m 39 jaar en B. 40 jaar en ouder, trok de grootste belangstelling. Vooral de „oudjes" weerden zich uitstekend en menig jongere collega werd op sportieve wijze voor de puntentelling gepasseerd en uitgeschakeld. Verheugend was het verder, dat we zowel op de 100 als op de 200 meter weer eens aardig met de deelnemers voor de dag konden komen en deze twee nummers hebben wel getoond, dat we nog over sprinters in ons gewest kunnen beschikken. Alleen zal er nog intensiever getraind moeten worden! De 800 meter was maar zeer matig bezet, n.l. 3 deelnemers. Mogelijk sluimeren er nog enkele 800-meterlopers, die ons gewest ook op dit nummer kunnen vertegenwoordigen. Voor de 400 meter was slechts één deelnemer, zodat dit nummer van het programma moest worden geschrapt. Dit was wel heel jammer, want de 400 meter is toch een mooi nummer voor jongere mensen. Getracht zal worden om na te gaan wie 400 meter kan lopen. Voor de 1500 meter was meer belangstelling. Hiervoor waren n.l. 7 liefhebbers. Dit is in jaren niet gebeurd en de C.S.R.G.G. ziet de toekomst dan ook vol vertrouwen tegemoet. De 3000 meter was echter weer slecht bezet, n.l. 2 deelnemers. Ten einde dit nummer niet te doen verdwijnen van het programma werd besloten dit nummer af te werken, terwijl het tevens een goede training was voor de intergewestelijke wedstrijden. Bansema toonde zich heer en meester op dit nummer, door de tweede deelnemer zelfs een ronde te lappen.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Bij het ver-, hoog- en hinkstapspringen werden zeer goede resultaten bereikt. J. Wegter (Wins) sprong 5,30 meter. (Was je niet in vorm Wegter, want in Pekela sprong je tegen de 6 meter.)
Het hoogspringen gaf heel veel spanning. Drie deelnemers slaagden erin 1,55 meter te springen. Geen van drieën zag echter kans over de 1,60 te komen, zodat het aantal foutsprongen moest uitmaken wie 1, 2 en 3 werd. Bij het hinkstapspringen zag B. Zijlstra (H'veen) kans om een sprong te maken van 11,87 meter, terwijl nummer 2 ver achter bleef. Zijn sprong was 10,79, zodat hier dus wel een groot verschil was (1,08 meter).
Het kogelstoten was voor G. Timmer met 10,555 meter. Hier dient toch wel even vermeld te worden, dat Van Dalfsen kans zag om 10,27 te stoten. Voor een „veteraan" toch een knappe prestatie.
Bij het discuswerpen bleek Tissingh (Assen) nog steeds te sterk voor alle andere deelnemers. Gezegd moet echter worden, dat hij deze dag zeer bescheiden was en de discus „slechts" 32,52 meter wierp. Voor de Intergewestelijke wedstrijden zullen er toch nog minstens 7 meter bij moeten komen!
Het speerwerpen leverde een overwinning op voor B. Bosma (H'veen) met een worp van 33,13 meter. Hij werd echter zeer dicht gevolgd door J. Schoonoord (Winschoten) met een worp van 32,75 meter. De derde man bleef hier ruim een meter onder. Nog iets meer oefenen heren en we gaan geducht meetellen.
Doordat een der lopers van het District Assen tijdens de wedstrijden zijn enkel verstuikte, moest dit district zich terugtrekken van de 4 x 100 meter estafette. Nu namen hier drie districten aan deel, t.w. Winschoten, Heerenveen en Leeuwarden; in deze volgorde werd ook gefinished. De tijden vielen echter wat tegen.
Uiteindelijk werd het District Winschoten wederom voor een jaar winnaar van de wisselbeker. Zij behaalden 93 punten. Op de tweede plaats kwam het district Leeuwarden met 65½ punten. Derde werd Heerenveen met 65 punten. Hier dus slechts een ½ punt verschil. Vierde werd Groningen met 41 punten en Assen sloot de rij met 25½ punt.
Over het geheel genomen kunnen we zeggen dat de prestaties vooruitgaan en dat de animo voor de atletiek groter wordt. Mogelijk zijn we het dieptepunt voorbij, zodat we in de toekomst weer een behoorlijk woordje kunnen gaan meespreken.
Bij de vierkamp A (t/m 39 jaar) werd G. Timmer van Winschoten winnaar met 160 punten voorsprong op nummer 2. Hij behaalde in totaal 1766 punten. Bij de „oudjes" vierkamp zagen de oud-sportinstructeur Lijklema als winnaar uit de bus komen, hoewel hij ernstig bedreigd werd door de sportinstructeur Schoonoord (Lijklema: 1384 punten; Schoonoord 1374 punten). Carper weerde zich uitstekend in dit gezelschap, want hij legde beslag op de derde plaats met 1357 punten. Voorwaar een mooi resultaat.
Na afloop van de wedstrijden, die o.a. werden bijgewoond door de heren Districtscommandanten Winschoten en Assen en door mej. mr. M. A. Boom, werden te omstreeks 16.45 uur de prijzen met een toepasselijk woord uitgereikt door Majoor A. W. de Vrieze, die dit deed namens de Gewestcommandant, die helaas door dienstomstandigheden verhinderd was dit zelf te doen.
Alvorens de volledige uitslagen hieronder te laten volgen, wil ik gaarne nog van de gelegenheid gebruik maken de heer Gewestcommandant, de Dir. Officier der Rijkspolitie 1e kl. A. S. Fogteloo, alsmede de heren Districtscommandanten in dit Gewest — stellig mede namens alle beoefenaren van de sport — te bedanken voor hun medewerking, om ook deze gewestelijke wedstrijden weer doorgang te kunnen laten vinden.
De uitslagen waren:

100 meter hardlopen

1. B. Zijlstra, H'veen, 12.2 sec.; 2. G. J. Zwart, Winschoten, 12.9 sec.; 3. J. A. Helmantel, Leeuwarden, 13.1 sec.; 4. H. Guichelaar, Assen, 13.2 sec.; 5. M. Bosma, H'veen, 13.4 sec.; 6. H. Tiesinga, H'veen, 13.6 sec.

200 meter hardlopen

1. B. Zijlstra, H'veen, 26.8 sec.; 2. J. A. Helmantel, Leeuwarden, 28.2 sec.; 3. H. Guichelaar, Assen, 29.- sec.; 4. M. Nijmeijer, Assen, 30.- sec.; 5. G. Kamps, Leeuwarden, 30.1 sec.

1500 meter hardlopen

1. H. Bansema, Groningen, 5 min. 25.5 sec.; 2. H. Tiesinga, H'veen, 5 min. 30.3 sec.; 3. J. Schaper, Winschoten, 5 min. 36.2 sec.; 4. M. Bosma, H'veen, 5 min. 39.- sec.; 5. M. Nijmeijer, Assen, 5 min. 41.- sec.

Verspringen

1. J. Wegter, Winschoten, 5,30 meter; 2. H. Postma, Winschoten, 5,22 meter; 3. E. Rijpkema, Leeuwarden, 5,09 meter; 4. H. v. Dalfsen, Winschoten, 5,09 meter; 5. G. de Vries, Groningen, 5,065 meter; 6. K. Tuinenga, Leeuwarden, 5,01 meter.

Hinkstapspringen

1. B. Zijlstra, H'veen, 11,87 meter; 2. J. Wegter, Winschoten, 10,79 meter; 3. B. Bosma, H'veen, 10,71 meter; 4. H. Tiesinga, H'veen, 10,56 meter; 5. E. Rijpkema, Leeuwarden, 10,54 meter.

Discuswerpen

1. L. Tissingh, Assen, 32,52 meter; 2. G. Timmer, Winschoten, 31,81 meter; 3. F. Frederiks, Winschoten, 29,09 meter; 4. J. Klinkers, Winschoten, 28,05 meter; 5. J. Geluk, Assen, 27,95 meter; 6. E. Rijpkema, Leeuwarden, 27,95 meter.

800 meter hardlopen

1. M. Groen, Leeuwarden, 2 min. 28.- sec.; 2. J. Hiemstra, H'veen, 2 min. 44.2 sec.; 3. H. Dijkstra, H'veen, 2 min. 55.1 sec.

3000 meter hardlopen

1. H. Bansema, Groningen, 11 min. 23.9 sec.; 2. A. de Haan, Assen, 13 min. 8.9 sec.

Polsstokhoogspringen

1. K. Tuinenga, Leeuwarden, 2,80 meter; 2. H. v. Dalfsen, Winschoten, 2,80 meter; 3. W. Meinema, H'veen, 2,50 meter.

Hoogspringen

1. G. de Vries, Groningen, 1,55 meter; 2. H. Larooi, Leeuwarden, 1,55 meter; 3. K. Tuinenga, Leeuwarden, 1,55 meter; 4. J. Wegter, Winschoten, 1,50 meter; 5. H. Tiesinga, H'veen, 1,50 meter; 6. H. Dijkstra, H'veen, 1,50 meter.

Kogelstoten

1. G. Timmer, Winschoten, 10,555 meter; 2. J. Klinkers, Winschoten, 10,27 meter; 3. E. Rijpkema, Leeuwarden, 9,935 meter; 4. L. S. Carper, Groningen, 9,845 meter; 5. O. H. Klevringa, Assen, 9,625 meter, 6. P. Dobma, Groningen, 9,62 meter.

Speerwerpen

1. B. Bosma, H'veen, 33,13 meter; 2. J. Schoonoord, Winschoten, 32,75 meter; 3. G. Timmer, Winschoten, 31,70 meter; 4. H. Wieringa, Groningen, 31,63 meter; 5. E. Rijpkema, Leeuwarden, 31,06 meter; 6. R. Spijker, H'veen, 30,90 meter.

Vierkamp A (t/m 39 jaar)

1. G. Timmer, Winschoten, 1766 punten; 2. G. de Vries, Groningen, 1606 punten; 3. E. Rijpkema, Leeuwarden, 1605 punten; 4. L. Tissingh, Assen, 1516 punten; 5. K. Tuinenga, Leeuwarden, 1509 punten; 6. J. Geluk, Assen, 1440 punten; 7. F. H. Larooi, Leeuwarden, 1302 punten; 8. L. Smeding, Leeuwarden, 1273 punten; 9.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (112)

J. Klinkers, Winschoten, 1225 punten; 10. J. Zijlstra, Leeuwarden, 1217 punten; 11. G. Kamps, Leeuwarden, 1210 punten; 12. R. Spijker, H'veen, 1104 punten; 13. W. Kattenberg, H'veen, 1099 punten; 14. A. Hummel, Assen, 958 punten; 15. H. de Jonge, Assen, 698 punten; 16. v. Ringelenstein, Assen, 434 punten.

Vierkamp B (40 jaar en ouder)

1. B. Lijklema, Leeuwarden, 1384 punten; 2. J. Schoonoord, Winschoten, 1374 punten; 3. L. S. Carper, Groningen, 1357 punten; 4. P. Tolman, Leeuwarden, 1267 punten; 5. H. v. Dalfsen, Winschoten, 1255 punten; 6. E. Kruit, Winschoten, 1219 punten; 7. P. Dobma, Groningen, 1107 punten; 8. J. Westerhuis, Assen, 1031 punten; 9. J. v. d. Haak, Leeuwarden, 994 punten; 10. E. Boes, Assen, 986 punten; 11. D. Schalk, Assen, 872 punten; 12. J. Nagelhoudt, Assen, 510 punten.

4 x 100 meter estafette

1.	District Winschoten	tijd: 51.8 sec.
2.	District Heerenveen	tijd: 52.- sec.
3.	District Leeuwarden	tijd: 53.1 sec.

Rest mij tot slot nog een dankwoord voor de heren juryleden, die het mogelijk hebben gemaakt dat ons programma zo'n vlot verloop kreeg.

De Secretaris-penningmeester,
D. N. W. TITS.

Tips voor juryleden

Nu het Gewest Groningen dit jaar de organisatie heeft van de Intergewestelijke atletiekwedstrijden, zullen wij zelf voor een groot aantal juryleden moeten zorgen. Om te voorkomen dat men zal zeggen. „Dat is niets voor mij, daar heb ik geen verstand van", heb ik gemeend enkele tips te moeten vermelden, steunende op de reglementen van de K.N.A.U. en N.P.S.B.

Loopnummers:

Het is de deelnemers niet geoorloofd vóór een mededinger te gaan lopen, indien hij niet ten minste 2 meter op hem voor is, of hem op enigerlei wijze te hinderen. Wanneer men in afzonderlijke banen loopt, dan mag de loper deze op straffe van uitsluiting niet verlaten. Met de romp moet het eerst de finishlijn worden bereikt, dus niet met een arm of been. Een deelnemer die over de eindstreep valt, wordt eerst beschouwd de loop te hebben beëindigd, wanneer zijn gehele lichaam de eindstreep heeft gepasseerd.

Bij de start van de estafetteloop mag de stok de startlijn en de grond vóór de startlijn niet raken.
De estafettestok moet overgegeven worden; laat de deelnemer de stok vallen, dan moet hij hem zelf oprapen. Het afduwen of op gelijke wijze helpen van een deelnemer bij de start is niet toegestaan.
Niemand mag de loper helpen bij het in orde brengen van het startblok.

Springnummers:

(h o o g s p r i n g e n) Een deelnemer mag op elke hoogte boven de minimum-hoogte aanvangen en op elke volgende staat het hem vrij al dan niet te springen. Drie achtereenvolgende foutsprongen — onverschillig op welke hoogte — schakelen de deelnemer uit.

Als foutsprongen gelden: het afwerpen van de springlat, ook al wordt de sprong niet volledig uitgevoerd. Soms valt de lat pas als de deelnemer al is geland, ook dit is een foutsprong. Verder telt als foutsprong het passeren van het loodrechte vlak door de lat en haar verlengde, ook al wordt de lat niet afgeworpen. De springer mag een zakdoek over de lat hangen en merktekens plaatsen voor aanloop of afzet.
Elke soort sprong is geoorloofd, mits de afzet met één voet geschiedt.

Wanneer twee deelnemers op gelijke hoogte eindigen, laat dan de beslissing aan de wedstrijdleiding, aangezien er een viertal mogelijkheden zijn om de winnaar aan te wijzen.
Als hoogte van de sprong geldt de afstand tussen de bovenzijde van de lat, waar deze het laagst is, en de grond.

Bij het v e r s p r i n g e n telt als sprong: wanneer de deelnemer met enig lichaamsdeel de afzetbalk of haar verlengde overschrijdt en de grond daarbij raakt. De meting van de sprong geschiedt vanaf de achterste indruk, loodrecht op de afzetbalk, tot aan de binnenkant van de balk, zodanig dat de gesprongen afstand bij de balk wordt afgelezen.

De standaards bij het p o l s s t o k h o o g s p r i n g e n mogen niet verder van de balk verwijderd staan dan 60 centimeter. Verder gelden dezelfde bepalingen als bij hoogspringen, doch tevens wordt als foutsprong gerekend als de stok het loodrechte vlak passeert.

Tevens wordt als foutsprong gerekend, als de deelnemer na de aanloop de grond verlaten heeft, zonder dat hij over de lat komt en als hij na de aanloop in de stok klimt.

Niemand mag de polsstok aanraken, voordat hij terugvalt van de springlat of van de standaards.

Bij het h i n k s t a p s p r i n g e n moet de deelnemer het eerst neerkomen op de voet waarmede werd afgezet, daarna op de andere en dan op beide. Verder als bij verspringen.

Een volgende maal iets over de technische nummers.

(Wordt vervolgd) J. S.

Wie helpt?

De owmr. J. C. Tintel, Oud-Nieuwveenseweg 51 te Nieuwveen, is reeds een jaar bedlegerig en het zal nog wel even duren, voordat hij zijn normale werkzaamheden weer kan hervatten. Hij heeft als hobby een verzameling aangelegd van ansichtkaarten met afbeeldingen van Ned. Hervormde kerken. Zijn verzameling bestaat al uit 250 verschillende ansichtkaarten.

Wij allen zijn in staat de verzameling van de owmr. Tintel uit te breiden en verzoeken u daarom langs deze weg: Stuur een ansichtkaart met afbeeldingen van **uitsluitend** Ned. Herv. kerken aan uw zieke collega te Nieuwveen. Hij zal u daarvoor dankbaar zijn! Noteert u ook even zijn adres als u met vakantie gaat.

Vraag en aanbod

Te koop **1 paar laarzen z.g.a.n.**, maat 42, zwart lederen. Te bevragen bij de Materiaalbeheerder, Gewestbureau te Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (113)

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold

Freins had afscheid genomen van Hillechien, op 't grintpaadje in de tuin van Karst Karsies en stapte nu weer op huis aan.

't Was duister, koud en somber en akelig winterweer. Maar in het hoofd van Freins was het helder en in zijn hart scheen het zonnetje van een mooie zomerse dag.

Wat was hij gelukkig, wat was hij blij. Hoe was het mogelijk, dat hij zo maar ineens de grote stap gedaan had!
Hoe had hij er al niet tegen aangezien als tegen een berg en nu was het maar zo ineens voor elkaar. Hij wist zelf nog eigenlijk niet hoe 't gekomen was, maar voor geen geld zou hij terug willen, hij was de koning te rijk!

Als hij straks thuis kwam en ze waren nog wakker, dan durfde hij best te vertellen waarom hij zo laat was. Nu zou hij zich er niet meer voor schamen als ze er naar vroegen. En „ome Luuks Fömmechien van Nijeveen" moest het nu ook weten dat ze haar hoop, om nog eens met hem te kunnen trouwen, wel kon opgeven. Vanavond zou hij haar nog een brief schrijven, dan wist ze er alles van, dan was hij daar ten minste óók af. En zo, van alle lasten en zorgen ontdaan, zette hij, vrolijk en met opgeruimd gemoed, fluitend een liedje in en stond al voor de deur, voordat hij het zelf wist.
Alles was stil; 't nachtlichtje brandde, dus ze waren al naar bed.

Freins schoof de stoel, die voor de deur stond, opzij, ging naar binnen, sloot de deur en schoof de grendel ervoor.
„Bi'j d'r weer, Freins," vroeg Jan vanaf het bed.
„Ja", zei Freins.
„Wat bi'j laate", zei Jan. „Wi'j heb nog een hiele pooze op oe ewacht, maar ie kwamen maar niet weer. 't Duurde oews te lange en doe biw maar hèn 't bedde gaone."
„Zoo", zei Freins.

„Now, en hei een veerskalfien ekocht?"
„Ja", zei Freins.

„Is 't nogal wat een schier kalfien en veur een geschikt priesien?"

„Och," zei Freins, „ze verkoopt vanzölf de beste veerskalver ook al niet; 't is wat een minnechien, maar toch wel een schier kalfien en ook niet te duur."

„Hold now ies een beechien op te prooten, oewze volk," zei Fömmechien tot de beide broers, „ik wil geern slaopen. En laot Freins ook maken, dattie op bedde komp, die kan d'r 's mörregens zeins ook zoo slecht ofkomen!"

„Ik wol aanders eerst nog wel èèvm een brief schrieven", zei Freins. En toen Fömmechien op haar vragen vernam, dat Freins aan Ome Luuks Fömmechien van Nijeveen wilde schrijven, toen zei ze: „Ja, das zeker goewd, Freins, dat muj niet langer uutstellen!"

Fömmechien kon vanzelf niet weten, wàt Freins wou schrijven, anders zou ze zich niet zo druk gemaakt hebben om meteen uit de losse naaizak, die voor op het bed lag, de sleutelbos te pakken en die Freins te geven om het kabinet te openen.

Een ogenblik later had Freins de lamp opgestoken, papier, inkt en een envelop uit het kabinet gehaald en schreef een brief naar „ome Luuks Fömmechien". De korte inhoud hiervan was, dat hij haar bedankte voor haar brief.

Dat hij nog goed gezond was en het met Fömmechien ook aardig goed ging. Verder schreef hij, dat het op de boerderij ook goed ging, maar dat ze allemaal stierkalveren kregen en dat hij juist bij de ouders van Jan Knelis een vaarskalfje had gekocht. Ook schreef hij, dat hij nog wel eens aan haar dacht, dat hij haar zo'n buitengewoon flink mens vond en dat hij lang niet goed genoeg was om haar man te kunnen worden. Zij kon nog wel een heel andere man krijgen.

Hij zou haar altijd blijven hoogachten, maar... hij zou nooit met haar kunnen trouwen. Dat hoogachting wat anders was dan liefde, zoals hij die voor Hillechien voelde en waar hij diezelfde avond mee uit vrijen was geweest. Dat hij aan haar zijn ganse hart had verpand, dat Hillechien zijn vrouw zou worden en dat hij haar, Fömmechien, tenslotte de raad gaf om haar de moeite te sparen, om er zelf nog eens weer op aan te dringen om zijn vrouw te worden.
Toen de brief klaar was, deed hij deze in een envelop. Er zat wel niet te veel lijm aan de envelop, maar hij kreeg de brief toch dicht. Hierna blies hij de lamp uit en even later lag hij onder de dekens, dromend van rozegeur en maneschijn, van liefde en geluk.

Toen Freins de andere morgen naar Jan Knelis was om het kalf op te halen, had Fömmechien gauw de envelop boven de wasem van de ketel losgeweekt en werd er gezamenlijk familieraad gehouden. Allemaal zaten ze in een kring om de ronde tafel met opgewonden of hele bedrukte gezichten.
„Verdomme!" vloekte Jan en sloeg met z'n vuist op tafel, „die olde bok, wat mekeert hum, zuj hum niet..."

„Zo'n olde gek", schold Fömmechien; „'k heb 't altied wel edacht, dattie achter det mein anleup en dat die hum inpikken zul. Wi'j wel gleuven, dat 't oewze ongelok ewest is dat det duveltien hier as maagd ediend hef?"

„Schaande," riep Garriet, „schaande veur de hiele familie, grote schaande!"
„Van 't allerminste soort volk", zuchtte Jantien met een gezicht als een treurwilg.

„Kriege wi'j d'r now niks van?" vroeg kleine Garrechien, die dadelijk al wel begrepen scheen te hebben waar het zwaartepunt van de hele zaak eigenlijk lag.
„Aster kiender koomt, dan kriew niks ter van, gien halve rooie cent," legde Jantien aan haar zusje uit, want Fömmechien had dit de grotere kinderen al zo vaak verteld.
„En koomter dan kiender?" vroeg kleine Luuks, die met die dingen nog niet zo goed op de hoogte was.
„Wis en zekers, daor duur ik mien kop wel onder te verwedden!" schreeuwde Jan.

„En dan zulle wi'j tegen Hillechien „Meuje" mutten zeggen?" vroeg Garriet. „Maar dat doek nooit, nooit van mien leemt!" liet hij er direct op volgen.
„Harrejakkus nee! Ikke ook niet!" schreeuwde Jantien. „Ik blieve net as altied gewoon zeggen van Hillechien."
„Ikke ook!" riep Luuks. „Meuje zeggen tegen Hillechien, ik zul nog liever!"

„Ikke ook," giechelde Garrechien, „ik zegge ook gewoonweg Hillechien."
En zo was dan het voorstel van Gerrit om geen van allen „Meu Hillechien" te zeggen, met algemene stemmen in de familieraad aangenomen.

Maar daar moesten nog meer spijkers met koppen worden geslagen. Er moesten nog meer belangrijke besluiten worden genomen en een beetje vlug ook, want Freins kon zo weer terug wezen en Jenne, de dienstmeid, moest hun met elkaar in de vergadering van de familieraad ook niet overrompelen.

Daarom werd de brief van Freins aan Ome Luuks Fömmechien van 't Nijeveen nog eenmaal door Jan Hilberts duidelijk en hardop voorgelezen, zodat ze allemaal goed op de hoogte waren, hoe het er nu precies

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (114)

bijstond op 't ogenblik. Toen plakte Fömmechien de brief met wat stijfsel dicht. Vervolgens hielden ze nog een poosje drukke raad, waarin ze met elkaar hun houding vaststelden die ze zouden aannemen en wel ten opzichte van Freins in de eerste plaats. Tenslotte spraken ze nog af dat Fömmechien die zelfde dag ook zelf nog een grote brief zou sturen aan Ome Luuks Fömmechien te Nijeveen. Een laatste wanhoopspoging om nog te helpen met raad en daad, als er ten minste nog wat te helpen of te redden viel.
Dachten Jan Hilberts, Fömmechien en de kinderen, dat zij ongestoord en onbespied familieraad gehouden hadden, dat er „geen haan zou kraaien" naar alles wat ze verhandeld en besproken hadden, dat Freins, die naar de ouders van Jan Knelis was om het kalf op te halen en Römmelt en Jenne, die achter de boerderij aan het werk waren, van alle plannen en overleggingen niets wisten of gewaar zouden worden, dan hadden ze zich hierin toch heel erg vergist.
Toen Jan Hilberts zo te keer ging, zo vloekte en met z'n vuist op de tafel sloeg dat het door de keuken dreunde, toen had Jenne, die in het achterhuis druk aan het werk was om de emmers, melkzeef en ander melkgereedschap schoon te maken, de borstel neergegooid en Römmelt aangekeken, die op de deel stond stro te snijden.
„Now," zei Römmelt, „dat giet er van! Wat issie weer gek in de kop! Wat zul d'r tocht gebeurd wèzen?"
„'k Weet narrengs van! Vanmörreng vroo wassie nog best te sprèken," zei Jenne, die ook erg nieuwsgierig was wat dat lawaai bij de boer in de kamer had te betekenen.
Aan de deur gaan staan luisteren durfden ze ook niet, want o wee als Jan Hilberts er dan onverwachts aankwam, dan was het niet best voor hen. Maar Jenne die wist er wel raad op.
„Kom, Römmelt, gauw hierhèn," zei ze, „wi'j kroept in 't eerappelkeldertien, dan kuw alles heuren en dan heb ze niks gien arg in oews."
Römmelt en Jenne kropen beiden in de aardappelkelder en 't was zoals Jenne had gezegd, woord voor woord konden ze alles verstaan. 't Was alsof ze bij de familie Hilberts in de kamer stonden, zo goed konden zij alles horen en een veiliger plaats als in de kelder konden ze niet uitzoeken.

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

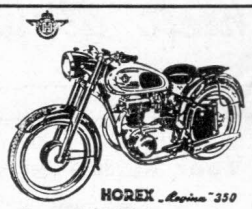

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

MEDEMA Carrosserieën
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

Bezoek tijdens Uw vakantie
Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS
Telefoon Wirdum 31

MINCK aan de KRANEWEG
in GRONINGEN
'n Best adres voor fietsen en brommers

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door
te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons
blad!

Betere horloges
KIESTRA
b/d Poelebrug

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TELEVISIE

LAMPE

Telefoon 2208

GEDEMPTE SINGEL 50 – ASSEN

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Udema's

droge
Boerenmetworst

heeft altijd voorrang!!

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors
in elke prijsklasse

Eerst kijken bij: **ten Holder - aan de Brink - Assen**

SPROOKJESHOF ZUIDLAREN

Bezoekt Sprookjeshof Zuidlaren

Geopend tot half september dagelijks van 9.00 tot 19.00

's Avonds met verlichting van 21.00 tot 23.00

Inlichtingen verkrijgbaar.
Tel. 0 5905-437.
Zuidlaren

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (116)

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e jaargang
No 9
1 sept. 1957

ter introductie

Gaarne wil ik ook langs deze weg met enkele woorden mededeling doen van mijn benoeming tot Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Leeuwarden, tevens fungerend Directeur van Politie. Zoals u weet, vallen de grenzen van mijn ambtsgebied samen met die van het Gewest Groningen van het Korps Rijkspolitie.
Doordien mijn ambtsaanvaarding op 26 juni j.l. ongeveer samenviel met het begin van de zomervakantiën, had ik nog geen gelegenheid om op enigszins officiële wijze het bureau van uw gewestelijk commandant te Groningen te bezoeken, waar ik overigens toch ook niet het ganse personeel der Rijkspolitie zou hebben kunnen begroeten! Ik moge dit laatste daarom hierbij in deze regelen doen.
Gaarne spreek ik de hoop uit, dat zich later verschillende gelegenheden zullen voordoen, waarbij ik met velen uwer persoonlijk kan kennismaken. Verscheidene leden van het Korps Rijkspolitie ken ik, althans op papier, uit de tijd dat ik als advocaat-generaal bij het Gerechtshof hier werkzaam was en tal van processenverbaal onder mijn ogen kwamen. Voor dit gedeelte van uw vele werkzaamheden had en heb ik in het algemeen grote waardering.
Gij zult echter ook willen begrijpen, dat ook mijn ambtsbezigheden vele en van velerlei aard zijn, zodat ik in de eerste plaats zelf nog zal moeten ervaren in hoeverre het mij mogelijk zal zijn om min of meer geregeld de districts- en — eventueel — de groepsbureaus te bezoeken.
Ik moge u verwijzen naar wat mijn ambtsvoorganger, Mr. H. R. de Zaaijer, in het nummer van dit blad van 1 januari 1953 hierover en in het algemeen over de functie van de Procureur-Generaal, fgd. Directeur van Politie, schreef.
Wel zou ik willen vragen om te beginnen met mij als één uwer hoogste chefs uw vertrouwen te schenken. Gij kunt ervan verzekerd zijn, dat uw nieuwe fgd. Directeur van Politie wil trachten steeds een open oog

(vervolg op pag. 4)

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Veerman, H. J., wmr. 1e kl. no. 2346, van Grootegast naar Niekerk.

Sligter, L., wmr. 1e kl. no. 2172, van Verk.gr. Utrecht naar Verkgr. Winschoten.

Nijhof, J., wmr. 1e kl. no. 440, van De Wijk naar Een als Post C.

Wesseling, J., wmr. 1e kl. no. 550, van Een naar Gieten.

Leutscher, M., wmr. 1e kl. no. 3160, van Gieten naar De Wijk.

Drolenga, B., wmr. 1e kl. no. 3447, van Peize naar Verk.gr. Heerenveen.

Met eervol ontslag:

Babtist, J., wmr. 1e kl. no. 2206 Groningen. Wegens benoeming als onderwijzer te Groningen.

Zuidweg, P., Opperwmr. no. 286 Marum. Met pensioen.

Bevorderd tot opperwmr. de wachtmr. 1e klasse:

Oosting, H., no. 206 Garmerwolde. m.i.v. 1-7-57.

Bevorderd tot wachtm. 1e klasse de wachtmeesters:

Achterstraat, J., no. 374 Coevorden, m.i.v. 1-7-57.

Warrink, E., no. 476 Scharmer, m.i.v. 1-7-57.

Gehuwd:

Hassing J. H., Monteur G. Winschoten met mej. R. de Groot.

Geslaagd voor akte onderwijzer:

Babtist, J., wmr. 1e kl. Groningen.

Geboren:

Karin Olga Maria, d. v. Wachtmr. F. Wierda en J. G. v. d. Hoek te Stavoren.

Nicolaas, Leonardus Johannes, zn. v. Wachtmr. Th. F. Bollen en C. M. v. Olphen te Heerenveen.

Elibert Wim, zn. v. Wachtmr. 1e kl. H. Klunder en I. v. Dijken te Hoogkerk.

Gesinus, zn. v. Wachtmr. 1e kl. O. J. Hazekamp en E. J. Knol te Middelstum.

Aukje, d. v. Wachtmr. J. Jongstra en A. A. Swart te Balk.

Jacobus Johannes, zn. v. Wachtmr. 1e kl. F. v. d. Werf en IJ. J. Boersma te Dokkum.

Dirk Theodoor, zn. v. Wachtmr. 1e kl. H. Meerveld en M. Staal te Groningen.

Emigratie en Verhuizen

Als één het kan is TIMMER uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

VERHUIZINGEN

«ALLE DIENSTEN»

Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Gebr. Ibelings

N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen

Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

6e jaargang no. 9 Verschijnt 1 x per maand 1 september 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertie dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Groep Wymbritseradeel

Op 13 juli 1957 heeft een groep beroeps- en reservepersoneel der Rijkspolitie Wymbritseradeel deelgenomen aan de Slotermeerwandeltocht. Dertien man startten bij stralend zomerweer in Woudsend en mocht men, vanwege het cijfer 13, al sombere voorgevoelens koesteren, er is fantastisch getippeld. Het tempo kon steeds goed worden gehandhaafd en de stemming was doorlopend 100%. Enkele kilometers voor Balk dreigde een onweersbui even met een regendouche. En dat in zomertenue! Maar juist bij de eerste druppels was er een cafeetje, waar geschuild kon worden. Over de koffie kan wel een opmerking worden gemaakt, maar deze was in elk geval warm. Spoedig was 't weer droog en werd de laatste etappe van de 25 km afgelegd. Bij Ypecolsga stond het Woudsender Muziekcorps opgesteld. Voorafgegaan door dit corps werd de intocht in Woudsend gemaakt, onder het kritisch oog van de Woudsenders. Maar, zoals gezegd, werd er prima gemarcheerd en kon de kritiek slechts gunstig zijn. De prijsbeoordeling leverde een 2e prijs met de kwalificatie „Zeer Goed" op; een ½ puntje onder de eersteprijswinnaar.

Een klein tikje weemoed heerste er bij deze tocht. De reden hiervan was, dat de res. wachtm. Ziengs voor de laatste maal „in functie" was, tengevolge van zijn verhuizing naar De Wijk. De Groep Wymbritseradeel zal hem missen, want in vele opzichten maakte hij zich verdienstelijk. Zijn speciale humor zal bij komende bijeenkomsten gemist worden, evenals zijn organisatorische kwaliteiten.

Na afloop van de wandeltocht werd nevenstaande foto gemaakt om Ziengs als herinnering te worden uitgereikt. Opgemerkt wordt nog, dat de groepscommandant en de nestor der reservisten Soetinga de tocht niet meeliepen, maar van hun belangstelling deden blijken.

H. d. B.

Schietwedstrijden

Reserve-Rijkspolitie district Heerenveen

Op zaterdag 27 juli 1957 werd de districtsschietwedstrijd voor de Reserve-Rijkspolitie District Heerenveen gehouden op de schietbaan te Sneek. Van ieder groep was een vijftal en een reserve aangewezen, die bijna allen met uitzondering van enkele reserves, voltallig aanwezig waren, zodat door 44 reservisten aan deze wedstrijd werd deelgenomen. Hoewel de weersgesteldheid zich 's morgens niet zo best liet aanzien, scheen 's middags het zonnetje, zodat het weer geen handicap behoefde te zijn.
Het geheel stond onder leiding van adj. J. Venema, die om 14.30 uur het sein tot de aanvang van de wedstrijd gaf.
Er werd geschoten op de schijf „Loosduinen", waarop door elke schutter een serie van 6 schoten werd gelost, desgewenst voorafgegaan door een proefschot, zodat als hoogste puntenserie 60 kon worden behaald.
Behoudens de wisselbeker, die door de groep Ooststellingwerf moest worden verdedigd, was voor de groep met het hoogste aantal punten nog een medaille beschikbaar gesteld door de heer districtscommandant der Rijkspolitie te Heerenveen.
De persoonlijke prijzen bestonden uit luxe voorwerpen en 2 dozen sigaretten, welke beide laatste prijzen beschikbaar waren gesteld door de heer burgemeester van Wymbritseradeel, die tot zijn spijt verhinderd was de wedstrijd bij te wonen.
De districtscommandant, majoor G. van Dijk, alsmede de secretaris van S.W.G., de heer S. de Jong te Balk, gaven van hun belangstelling blijk en volgden vol aandacht de verrichtingen der schutters, die allen met veel animo de sportieve strijd hadden aangebonden.
Tussentijds werd een kopje thee geschonken en een rokertje geoffreerd, hetgeen wel in de smaak viel.
Omstreeks 16.45 uur kon de uitslag worden bekendgemaakt, die als volgt luidde:

Groep Hemelumer Oldeferd	256 pnt.	(Wisselbeker + medaille)
„ Weststellingwerf	250 pnt.	
„ Ooststellingwerf	246 pnt.	
„ Wymbritseradeel	243 pnt.	
„ Lemsterland	238 pnt.	
„ Gaasterland	236 pnt.	
Verkeersgroep Heerenveen	234 pnt.	
Groep Haskerland	181 pnt.	

De persoonlijke prijzen werden behaald door de res. wachtmeesters:

1.	G. Dijkstra (Weststs.werf)	58 pnt.
2.	H. de Boer (H.O.)	57 pnt.
3.	K. Buitinga (Ooststs.werf)	56 pnt.
4.	H. de Blauw (Wymb.dl.)	56 pnt.
5.	H. v. d. Veen (Ooststs.werf)	54 pnt.
6.	H. J. Spin (Weststs.werf)	54 pnt.
7.	M. Jansen (Lemst.land)	54 pnt.
8.	F. Ensing (Verk.gr.)	53 pnt.
9.	A. Brouwer (H.O.)	53 pnt.

De districtscommandant reikte tenslotte met een toepasselijk woord de prijzen uit en zo behoorde deze wedstrijd, die in alle opzichten geslaagd mag heten, weer tot het verleden.

J. H.

Reserve-Rijkspolitie district Leeuwarden

De districts-schietwedstrijd voor de reservisten der Rijkspolitie in het District LEEUWARDEN werd op zaterdag 27 juli 1957 te Leeuwarden gehouden op de schietbanen van de Vliegbasis. Het was wel droog weer, doch er stond een sterke wind, dwars op de baan, die vanzelfsprekend van invloed is geweest op de uitkomsten. De opkomst van de reservisten was zeer goed: in totaal namen 69 schutters aan de wedstrijd deel. Alle groepen, m.u.v. Terschelling, hadden 2 tot 5 man afgevaardigd om elkaar het bezit van een zilveren wisselbeker te betwisten en mede te dingen naar de waardevolle prijzen. Door de Prov. Commissie „S.W.G." te Leeuwarden was een massief zilveren wisselbeker van hoge waarde beschikbaar gesteld, waarvoor, ook vanaf deze plaats, een woord van hartelijke dank wordt gebracht. 't Is een prachtbeker en waard om er elk jaar weer voor te vechten. De prijzen bestonden dit jaar uit waardebonnen, waarvoor door de winnaar, naar eigen verkiezing en smaak, een prijs gekocht kan worden. Er waren slechts vijf prijzen, doch de waarden daarvan liepen van dertig tot vijf gulden en deze prijzen zorgden ervoor dat er een felle kamp is gestreden. Bovendien waren er nog drie medailles uitgeloofd als groepsprijzen, welke medailles welwillend beschikbaar waren gesteld door de districtscommandant, de res. adjudant Plaat en de R.P.S.V. De twee schutters van elke groep, die het hoogst aantal punten hadden behaald, dongen mee naar de wisselbeker en naar de medailles.
De baancommdt., de distr. adjudant Procee, en zijn beide helpers, de owms. De Boer en Reitsma, konden direct om 13 uur laten beginnen en hadden tot ongeveer 16.30 uur steeds druk werk. De 3e schutter wist al 49 ptn. te behalen, doch we moesten wachten tot de

TER INTRODUCTIE.

(vervolg van pag. 1)

te hebben en te houden voor de belangen van de Rijkspolitie in zijn ressort.
Daartegenover mag ik van u allen van hoog tot laag natuurlijk in de eerste plaats een stipte en getrouwe dienstvervulling, zoals ook onder mijn ambtsvoorganger steeds het geval was, verwachten, en voorts — om te spreken met de woorden van de artikelen 28 en 29 van de nieuwe Politiewet —: „een daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde, verlening van hulp aan hen, die deze behoeven, het elkander wederkerig de nodige hulp verlenen en het bij voortduring betrachten van een eendrachtige samenwerking."
Dat dit laatste ook geldt niet alleen voor de samenwerking binnen uw Korps, waarbij ik o.a. ook denk aan uw eigen districtsrecherche, maar evenzeer voor en met uw collega's van de gemeentepolitie en in voorkomende gevallen met de rijksrechercheurs, spreekt wel vanzelf.
Op een juiste inachtneming van hetgeen bij dit alles de discipline en de hiërarchische verhoudingen eisen, stel ik zeer veel prijs.
Bij deze enkele woorden zou ik het willen laten.
Ik heb mijnerzijds mijn nieuwe ambt met veel plezier en enthousiasme aanvaard. Voor een groot deel ligt het mede in uw handen, of ik deze instelling kan blijven bewaren.
Ik reken bij voorbaat op u aller medewerking!

De Procureur-Generaal,
fgd. Directeur van Politie,
Besier.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (120)

25e, die met 54 ptn. tot de kopgroep zou gaan behoren. Fel en verbeten werd er gekampt en hoewel er nog 3 schutters waren, die het ook tot 54 ptn. wisten te brengen, toch kwam er niemand meer boven. Nadat ook de laatkomers nog een poging hadden gewaagd om het cordon van koplopers te doorbreken, zo mocht hun dit niet gelukken, en bleek bij de vaststelling van de prijzen, dat de res. wm. Brouwer, A (met 54 pnt.) en Scheringa, W. (met 53 ptn.), van de groep Dantumadeel, met tezamen 107 ptn. de hoogste serie hadden behaald. Op het moment, dat de distr. cdt. met de uitreiking der prijzen zou beginnen, kwamen de distr. cdt. van de Nat. Reserve majoor De Vries, en de wnd. secretaris, de heer Oldenburger, namens de Prov. Comm. „S.W.G.", het lokaal binnen; majoor de Vries heeft daarna de wisselbeker met enige toepasselijke woorden aan de groep Dantumadeel uitgereikt en overgegeven aan de res. wm. Brouwer. Natuurlijk heeft onze distr. cdt. de Prov. Comm. zeer hartelijk dank gebracht voor deze prachtige beker, die nu gedurende enige jaren steeds de inzet zal worden van deze districts-schietwedstrijden.
Ook moest Brouwer nog in ontvangst nemen de medaille, uitgeloofd door de distr. cdt, en bestemd om door de gr. Dantumadeel te worden behouden. De 2e medaille, geschonken door de res. adj. Plaat, ging naar de groep Hennaarderadeel, en werd overgegeven aan de res. wm. Hogendorp, F. J., die met 53 ptn., met zijn collega Jagersma, W., met 52 ptn., samen 105 ptn. wist te behalen. De medaille van de R.P.S.V.L. ging naar de gr. Menaldumadeel, van welke groep de res. wm. Wal, H. v. d., met 54 pnt en Haan, A. de, met 49 ptn., samen 103 ptn. behaalden. Zij konden deze medaille echter zo maar niet ontvangen, maar moesten eerst nog loten met de districtsstaf, waarvan de res. wm. Dijkstra, R., met 54 ptn. en Veldman, H., met 49 ptn., ook tezamen 103 ptn. hadden behaald. Het lot was deze keer echter de groep Menaldumadeel gunstig gezind.
De persoonlijke prijzen werden behaald door de res. Wm.:
1. Brouwer, A., gr. Dantumadeel, 54 (29) ptn.
2. Walle, F. de, gr. Ferwerderadeel, 54 (26) ptn.
3. Wal, H. v. d., gr. Menaldumadeel, 54 (24) pnt.
4. Dijkstra, R., districtsstaf, 54 (21) ptn.
5. Kingma, A., gr. Wonseradeel, 53 (26) ptn.
(de tussen (..) geplaatste getallen zijn de uitkomsten van de steunseries van 3 patronen.
Er waren nog 3 reservisten, die 53 ptn. hadden behaald, n.m.l. Scheringa W. (Dantumadeel), Hogendorp, F. J. (Henn.deel)) en Groot, P. de, (Idaard.deel), doch omdat zij met hun steunserie resp. 24, 23 en 23 ptn. behaalden, kwamen zij niet voor een prijs in aanmerking. De prijzen en medailles werden door de distr. cdt. uitgereikt, waarbij hij o.a. opmerkte dat het goed kunnen schieten juist voor de politie van zo'n groot belang is. Hij wekte ons dan ook op de praktische schietoefeningen niet te verzuimen, omdat door gestadig oefenen veel kan worden bereikt.

Pl.

Nieuws van de R.P.S.V. „Groningen"

Ook dit jaar nam een aantal leden van onze vereniging deel aan de Garnizoens-schietwedstrijden te Groningen, een jaarlijks terugkerend sportevenement, waaraan door zeer velen wordt deelgenomen.
Op de pistoolbaan kwam een vijftal van ons uit zowel op de personele wedstrijden als in korpsverband.
Personeel werden de volgende resultaten behaald:

Koolman	77
v. d. Woude	78
Kruit	77
Wilkes	76
Zwaagman	74

In korpsverband werden de uitslagen:

Koolman	77
v. d. Woude	76
Kruit	76
Wilkes	75
Zwaagman	68
Totaal	372

Hiermede plaatste ons vijftal zich op de 9e plaats.
Op de karabijnbaan waren de uitkomsten als volgt:

Personeel:		Korps:	
Koolman	32	Koolman	28
v. d. Woude	33	v. d. Woude	17
Dobma	30	Kruit	29
Kruit	34	Dobma	29
Bosker	32	Bosker	34
		Totaal	137

Dit leverde ons de 15e plaats op.
Ook de reservisten namen aan deze wedstrijden deel. Hun resultaten (alleen op de pistoolbaan) waren als volgt:

Personeel:		Korps:	
Buikema	66	Scholma	74
Hovinga	69	Scheefstra	69
Gol	64	Nube	58
Wijma	71	Rispens	55
Hoekstra	69	Sijtsema	52
Scholma	77		
Rispens	53	Totaal	308

Dit vijftal, behorende tot de Groep WARFFUM, bereikte hiermee de 16e plaats.
Vooral vriend Scholma verdient een woord van hulde, want hij heeft zich met zijn serie van 77 geschaard onder de beste schutters van het noorden.
De wedstrijden waren zwaar. Alle deelnemers van ons waren tegen half negen reeds op de baan. Doordat het tijdschema in de war liep, was het allang reeds namiddag voor wij af konden schieten.

v. d. W.

Politie sportvereniging oefengroep Weststellingwerf organiseerde met andere sportverenigingen te Wolvega, de „Sportweek Wolvega"

In het kader van de sportweek WOLVEGA werd zaterdag 20 juli 1957, de „Eerste Lindenoord-wandeltocht" georganiseerd door de Politie Sport Vereniging Weststellingwerf onder auspiciën van de N.N.W.B.
Aan deze tocht, die door een van de mooiste gedeelten van de gemeente Weststellingwerf voerde, deden ongeveer 1000 deelnemers mee, onder wie zeventien groepen senioren, 21 groepen junioren en twee kleutergroepen.
Voorafgegaan door het muziekkorps De Schutterij van

Bolsward defileerde de enorm lange stoet langs het gemeentehuis, waar zich hadden opgesteld de loco-burgemeester A. Heida, wethouder Piek, de gemeente-secretaris Hofman, alsmede de commissie van de sportweek Wolvega. Uitgeleide gedaan door het muziekkorps begonnen de tippelaars aan hun tocht. Deze bedroeg voor de senioren 20 km, voor de junioren 5 km en voor de kleuters 5 km.
Ondanks een hevige plensbui bleef de stemming onder de wandelaars uitstekend. Na 15 minuten verplichte rust te Nijholtpa werd het weer droog en in opgewekte stemming gingen zij via Idzard en Nijholtwolde weer in de richting Wolvega. De senioren arriveerden te omstreeks zes uur weer te Wolvega, waar zij werden opgewacht door de Schutterij. Op de vrolijke tonen van dit korps wogen de laatste loodjes niet zwaar.
De junioren en de kleuters waren al eerder feestelijk ingehaald door de drumband van Grouw. Ook deze drumband liet een uitstekende indruk achter.

De navolgende prijzen werden toegekend:

Militaire groepen:	1e prijs; 42e eskadron zware tanks van Havelte.
Burger Sen.groepen:	1e prijs; W.V.O. dames Oosterwolde; 2e prijs B.B. Heerenveen; 3e prijs Orvelte Wolvega.
Burger Jun.groepen:	1e prijs W.V.O. groep I Oosterwolde,; 2e prijs Lyts Rodo, Oosterzee-Echten; 3e prijs W.A.T.S. Bantega. Een extra prijs werd toegekend aan de Drumband van Grouw.

De prijsuitreiking aan de senioren geschiedde door adjudant Heystra in hotel „De Kroon" en die aan de junioren door wachtmeester 1e kl. Draaisma in het r.k. gymnastieklokaal.
De deelnemers waren vol lof over de prachtige route, de organisatie en waren zeer ingenomen met de fraaie herinneringsmedaille.
De eerste Lindenoord-wandeltocht is dermate goed geslaagd, dat de Politie Sport Vereniging Weststellingwerf heeft besloten deze tocht tot een jaarlijks terugkerende traditie te maken, ongeacht of er al of niet een sportweek wordt georganiseerd.
Tot besluit van de sportweek werd dezelfde avond door de Schutterij op het Sickenga-plein een taptoe gehouden, waarvoor enorme belangstelling bestond.
Loco-burgemeester Heida bracht hier hartelijk dank aan de initiatiefnemers voor het organiseren van de sportweek, die zo uitstekend is geslaagd.
De voorzitter van de sportweek-commissie de heer H. Krechting bracht na afloop de politie van Wolvega zijn welgemeende dank voor de wijze waarop zij tijdens de sportweek hun langdurige en zware diensten hadden verricht.
En wij als Politie Sport Vereniging zijn uitermate blij, dat wij op deze wijze weer eens hebben kunnen tonen, dat het ons ernst is om de goede verstandhouding tussen politie en burgerij te bewerkstelligen.

J. Draaisma.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Een verhaal uit het oude Drente door H. van 't Wold

Wat hadden ze een plezier en wat moesten ze lachen! Toch voelde Römmelt zich nog niet helemaal op zijn gemak en stond alweer op de deel, voordat de familieraad in de keuken was afgelopen. Maar Jenne, die er het hare van moest hebben, wachtte vanzelf tot het laatste toe en kwam toen met een mandje met aardappelen uit de kelder weer te voorschijn, zo onnozel, kalm en doodgewoon, alsof ze nergens van wist.
Maar dat Jenne daar niet voor niets had zitten luisteren bleek wel, toen kort daarop het hele verhaal van de familieraad in geuren en kleuren de ronde deed. Het werd hier en daar nog wat opgeschroefd en nog gekker gemaakt dan het al was.
't Was gewoon schandalig zoals Jan Hilberts, Fömmechien en de kinderen door het slijk werden gehaald. Iedereen wist woordelijk wat Freins aan Fömmechien van Nijeveen geschreven had, wat Jan, Fömmechien, Garriet, Jantien, Luuks en Garrechien gezegd hadden en wat voor maatregelen er genomen waren. Het ontbrak er nog maar aan, dat er ook nog bij verteld werd, wat voor uitwerking de brieven in Nijeveen hadden gehad. Maar daar werden ze vooreerst niets van gewaar, want „oome Luuks Fömmechien" vertelde het niet en liet zich er ook niet over uit tegen haar huurder en zijn vrouw. Dezen werden alleen zoveel gewaar, dat ze rustig op de boerderij konden blijven wonen. Dat was al prachtig en alvast een goed gevolg van de brieven, die Fömmechien 's zaterdagsmorgens kreeg.
Annechien hing die zaterdagmorgen net de ketel met water boven het vuur, toen ze toevallig het raam uitkeek en de postbode zag aankomen. „Fömmechien," riep ze naar de achterkamer, „koomt ies gauw hierhèn, daor komp de brievenbesteller, waor aw zo naor verlaangd heb, op oewze huus an!"
„Och," zei Fömmechien onverschillig, „'t is zaoterdag, 't zal de Olde Möppelder kraante wèzen, laow oews now maar niet blied maken mit een dood veugeltien!"
Maar nee hoor, niet enkel „de Olde Möppelder", al was die er wel bij, maar ook had de postbode twee brieven, beide brieven voor Fömmechien, een van „Jans Fömmechien", haar nicht, en de andere van Freins.
Hè, hè, gelukkig! Eindelijk dan toch bericht! Wel lang

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (122)

laten wachten, maar dat was niet zo erg, want boerenmensen waren nu eenmaal niet zo vlug met de pen; daar had zij aan moeten denken voordat ze begon te mopperen!
't Allervoornaamste was natuurlijk de brief van Freins, die ze het eerste losmaakte en waar ze dadelijk met alle aandacht in verzonken was.
In het begin keek ze wijs en blij, lachte eerst hardop en knikte bij de eerste regels alsmaar met haar hoofd van ja, ja, ja! Maar och arme! Wat scheen het zonnetje maar kort, wat betrok de lucht. Wat een donkere wolken trokken er voorbij. Het kon nog wel eens op een regenbui uitdraaien. Maar nee, daar was Fömmechien te kordaat voor. Ze kneep de lippen stijf op elkaar en hield zich goed. Toen maakte ze de brief van Fömmechien open, las die ook door en daarop dreven de donkere wolken al een beetje af, toen ze las wat voor moeite Fömmechien al had gedaan. Hoe ze hem, Freins, bijna gaten in de kousen had gezanikt, maar dat het niets hielp, al gonsde ze hem ook om het hoofd als een mug of een bromvlieg, die steeds maar weer opnieuw komt aanvliegen.

Erg nieuwsgierig en verlangend zat Annechien, die er zeer bij betrokken was, Fömmechien aan te kijken. Eerst durfde ze niets te zeggen, maar toen vermande ze zich en vroeg driest: „Now, Fömmechien, mut Römmelt ies uutkieken offie tegen de Meitied of tegen Alderilling een aander spillechien kan huren?"
„Waorumme?" vroeg Fömmechien kortaf. „Dachtie intmit dak det Freinsien wol hebben, det zoepertien? Nee heur, gien dèènken an! Ja, 't isser wel zo met gesteld, hi'j hold maar niet op mit zien gezeur; now weer in die brief ook schrif hi'j dattie mi'j zo hooge acht, ja slim zoas hi'j mi'j pris en zo hohe assie tegen mi'j opkik, maar al löt hi'j now op 't ogenblik dat zoepen ook een beechien, ik zegge maar zo: Het aordt meer as 't sprut. Zien vaar was ook een grote zoepert; ik wil Freins niet hebben, gien dèènken an! Freins mut maar zien dattie d'r iene krig, die 't niet zo krek nemp. En dan zo'n goddeloze heiden assie is, hi'j gleuft jao narrengs an, nee heur, dat zul nooit goewd komen!"

„Maar toe hi'j oe van 't winter mit 't scheuvellopen weerumme bracht hef en toe...", wou Annechien doorgaan, maar Fömmechien viel haar in de rede en zei: „Now ja, ies een keer mit menaar scheuvellopen op 't ies, das niet zo slim. Al miszuunt zien kroeme neuze en zien grote flaporen zien hiele gezichte ook, daor kannie èèvmgoewd um scheuvellopen, maar ik heb 't now aover trouwen! En dat is 't hum: ik zul zo'n Freins niet as keerl willen hebben. En ak eweten haar, wak now weete, dat hi'j mit Hillechien van Poesten Klaos, heur vroggere dienstmaagd evri'jd hef", dat was het laatste wat ze erover zei, „dan haak van 't winter ook nog iens niet mit hum willen scheuvellopen!"
Toen zei ze geen stom woord meer over Freins en Annechien ging gauw Römmelt opzoeken en vertelde hem, dat Freins Fömmechien had afgeschreven en dat ze nu op de boerderij konden blijven.

Fömmechien schreef die zelfde dag nog een brief aan haar nicht Fömmechien, waarbij ze haar bedankte voor de goede bedoeling. Ze schreef erbij, dat ze nu verder maar geen moeite meer moest doen, dat het zeker niet zo had mogen zijn en dat zij er daarom maar van afzag.
Jans Fömmechien kwam er van onder de indruk, dat haar nicht altijd met zo'n gelatenheid haar lot kon aanvaarden. Het was toch wel gemakkelijk, als je zo vast kon geloven dat alles kwam zoals het moest wezen.
Toen zo zoetjesaan uitlekte wat voor uitwerking de brieven van Freins en Jans Fömmechien op Nijeveen gehad hadden, werd het ook algemeen bekend, dat Freins Hilberts verkering had met Hillechien van Poesten Klaos en Eule en dat dit vast niet meer uit zou raken.
In het voorjaar zouden Freins en Hillechien in onder-

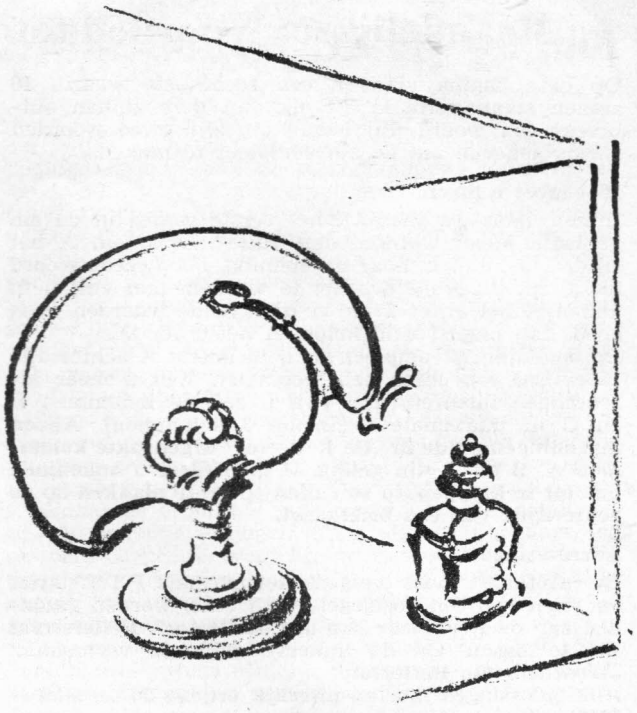

trouw gaan of, zoals dit met andere woorden meer gebruikelijk is te zeggen, zouden Hillechien en Freins bruid en bruidegom worden. Het gaf een hele voorbereiding en een hele drukte. Maar het was nu al zóver, dat het er aardig op begon te lijken, dat alles goed voor elkaar zou komen.
Wel hadden Jan Hilberts en Fömmechien zich er eerst met hand en tand tegen verzet en alles in het werk gesteld om tegen te gaan, dat Freins met Hillechien aan het vrijen kwam, maar nu ze toch onmachtig gebleken waren om dit tegen te houden kozen ze maar de wijste partij en hieden zich alsof ze er vlak vóór waren dat Freins met Hillechien trouwde.
Hillechien was zo flink en zo knap, zo aardig en zo ijverig in het werk. Alles wat zij deed, ging allemaal handig en vlug. En zij was zo schoon en zo netjes en ze was altijd zo keurig gekleed. Ja, het waren allemaal deugden die je van Hillechien hoorde noemen. Een betere vrouw bestond er volgens hen niet. „Freins hef groot geliek", zei Jan. „Wie kik er now in de tegenswoordige tied in de eerste plaasse nog op geld? Freins hef toch zölm genogt, wat zal hi'j mit meer doewn, wördt hi'j d'r veur één cent gelokkiger umme? Geld!" schreeuwde Jan met de grootste minachting: „geld! gien dier dat er de bek anzet en d'r is nog gien hond, die 't vreten wil!" En een hoge borst opzettend blufte hij: „Heb ik daor ook naor ekeken? „Zeuven kiepen en een haane" of „hielemaole niks", dat komp toch al haoste op 't zelfde neer!"
Fömmechien, die dit alles nog niet zo gauw kon verwerken als Jan, zuchtte: „Och ja, das wel waor, geld allennig dat mak nog niet altied gelokkig en wat de hoogere staand betreft, waor Hillechien dommiest in komp, daor zal ze heur op de duur ook wel bi'j kunnen anpassen", en intussen had ze de rozijnen al in de „week" gezet, zodat er op de bruiloft niets aan mankeren zou, net zo min als toen ze zèlf Jan gekregen had. En Freins, die zich nog nooit zo gelukkig had gevoeld als de laatste tijd, die zou er ook wel voor zorgen, dat Hillechien van onder tot boven behoorlijk in de kleren kwam en net zo goed als de rijkste boerenvrouw, met goud en zilver „beslagen" werd. Dan kwam de uitzet van Hillechien hem wel aardig op kosten, maar dat was niet zo erg.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (123)

Maandelijkse Woorden-toto van „De Reflector" No. 4

Op deze pagina vindt u een rechthoek, waarin 10 zinnen staan vermeld. In elk van deze zinnen ontbreekt één woord. Bij iedere zin zijn twee woorden steeds gegeven om de zin compleet te maken.

Wat moet u doen:

Indien, naar uw mening, het eerste woord in de zin geplaatst moet worden, dan vult u in kolom A het cijfer 1 in; indien, naar uw mening, het tweede woord in de zin ingevuld behoort te worden, dan vult u in kolom A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, dan plaatst u in kolom A het cijfer 3.
De oplossing is compleet als u in kolom A achter alle 10 zinnen een cijfer hebt geplaatst. Wilt u meer inzendingen insturen, dan vult u ook de kolommen B en C in (maximale deelname 3 kolommen). **Alleen inzendingen op de in „De Reflector" afgedrukte kolommen A, B en C zijn geldig.** U dient **deze 3 kolommen** dus **uit te knippen, in te vullen** en **op te plakken** op de **achterzijde van een briefkaart.**

Adressering:

De briefkaart moet (volgens het normale P.T.T.-tarief voorzien van een postzegel van 7 cent) worden gezonden aan de **Redacteur van „De Reflector", Beilerstraat 155 te Assen.** Op de linkervoorzijde te vermelden: **„Woorden-toto Reflector."**
Alle oplossingen moeten **uiterlijk vrijdag 20 september 1957** in het bezit zijn van de redacteur; inzendingen die later binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

U kunt meehelpen bouwen aan de nieuwe woorden-toto!

Door zoveel mogelijk nieuwe zinnen in te zenden bij de redacteur werkt u mede aan het samenstellen van de nieuwe woorden-toto voor het september-nummer. Het maakt de woorden-toto gevarieerd en u neemt de redacteur veel werk uit handen.
Stuurt allen nieuwe zinnen! Adresseert deze aan de medewerkers van „De Reflector" (bij iedere districtsstaf is een medewerker) of rechtstreeks aan de redacteur, Beilerstraat 155 te Assen.

Prijzen:

Voor de drie beste oplossingen worden 3 prijzen tot een totale waarde van f 15,— beschikbaar gesteld. Bij meer goede oplossingen beslist het lot. De volledige oplossing zal met de nieuwe woorden-toto in het aug.-nummer worden bekend gemaakt. Over deze woorden-toto kan geen correspondentie worden gevoerd.
Bij voldoende deelname wordt maandelijks een nieuwe woorden-toto gepubliceerd. Over een periode van **6 maanden** zal **één hoofdprijs** beschikbaar worden gesteld voor diegene, die de meeste goede oplossingen in die maanden heeft ingezonden (zulks echter eveneens uitsluitend bij voldoende deelname).

Vindt u het eerste woord juist, vul dan onder A het cijfer 1 in; vindt u het tweede woord juist, vul dan onder A het cijfer 2 in; vindt u beide woorden even goed, vul dan onder A het cijfer 3 in.			a	b	c
Toen mijn buurman zijn voornaam liet veranderen, had hij toestemming nodig van de	rechtbank	Koningin			
..... was de schepper van het Basketbal-spel.	Abe Saperstein	Dr. James Naismith			
Een opsporingsambtenaar (niet H.O.v.J.) kan ..... in verzekering stellen.	niet	wel			
Jongens van 17 jaar kunnen gevangenisstraf ..... ondergaan in de Jeugdgevangenis.	wel	niet			
„Waar kom jij zo laat .....?" vroeg de onderwijzer aan de laatkomer.	weg	vandaan			
De internationale paardenhandelaar importeerde 18 merries ..... België.	uit	naar			
De politieman rapporteerde, dat terstond na het ongeval een ..... onderzoek was ingesteld.	proviso-risch	professo-risch			
Maggi is de naam van een	Zwitserse uitvinder	verduur-zaamde soep			
In New-York City is ..... van alle misdadigers verslaafd aan verdovende middelen.	10%	30%			
Toen de matroos zijn vriend Thijs riep, keek ook de ..... om.	roerganger	tamboer			

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (124)

Paraatheidsoefening Reserve-Rijkspolitie groep Bedum

Op vrijdag 31 mei 1957 te 19.30 uur werd de landelijke rust van het dorp Sauwerd verstoord door het snerpende rinkelen van de telefoon in het café Sijbolts aldaar. In dit café worden wekelijks de instructiebijeenkomsten gehouden van de reserve-rijkspolitie, hetgeen op deze avond in breder verband, namelijk voor de gehele groep Bedum, plaats vond.
De dienstdoende wachtcommandant greep naar de telefoon en werd na enkele seconden krijtwit. Hierop deelde hij de aanwezige reservisten mede, dat zojuist een overval had plaatsgevonden op het postkantoor te Sauwerd. Onmiddellijk werd een patrouille geformeerd en deze snelde derwaarts. Zo werd een aanvang gemaakt met de paraatsheidsoefening. Voor deze oefening waren alle reservisten van de groep Bedum opgeroepen. Wegens drukke werkzaamheden in de landbouw moesten verschillende reservisten verstek laten gaan. Op deze avond waren de twee instructeurs tevens aanwezig. Het geheel stond onder leiding van de groepscommandant der rijkspolitie J. Kruit te Bedum, terwijl mr. Dorhout, voorzitter van de provinciale commissie S.W.G. het begin van de oefeningen bijwoonde, hetgeen door de reservisten zeer werd gewaardeerd. De overval op het postkantoor was één van de geprojecteerde oefeningen. Verder bestonden deze uit: ernstig verkeersongeval (Bestuurder onder invloed); twee stropers in het veld; verkeersovertredingen en ongeval bestuurder van rijwiel met hulpmotor (E.H.B.O.). Tijdens de oefeningen bleken de reservisten (verdachten) over veel fantasie te beschikken, hetgeen bleek o.a. bij de onder invloed zijnde bestuurder van de auto. Deze persoon stond tijdens het verhoor te wiegen gelijk een door de wind bewogen populier. De overvaller van het postkantoor werd na een wilde jacht aangehouden, waarna deze persoon pogingen aanwendde om te ontsnappen vanzelfsprekend onder grote hilariteit van een menigte nieuwsgierigen. De uitvoering van deze poging mislukte echter volkomen. Dat de oefeningen zeer natuurgetrouw waren, bleek wel uit het volgende. Twee stropers gewapend met een jachtgeweer bevonden zich in het veld in de omgeving van een boerderij. Deze boerderij scheen bewoond te zijn door een persoon, die een gruwelijke hekel aan stropers heeft. De reservisten stropers waren, om het zich gemakkelijk te maken, per rijwiel met hulpmotor naar deze boerderij gereden en hadden deze aldaar achtergelaten. De bewoner, die niets van de oefening afwist, ontstak bij het zien der stropers op zijn land zo in toorn, dat zijn eerste reactie was hen te achtervolgen. Toen hij op zijn erf kwam en aldaar de bromfiets zag, (die hij met zijn combinatie- en deductievermogen direct als het eigendom der stropers herkende) werd hij zo boos, dat hij volkomen impulsief de banden hiervan leeg liet lopen. Gelukkig zag de boer hierna twee stoere politie-ambtenaren; hij bood deze terstond aan om met zijn auto de stropers te achtervolgen, hetgeen ook geschiedde. Door deze manupilatie kwam één der stropers zo in het nauw te zitten, dat hij een sprong over een sloot beëindigde door er midden in te springen. Met een nat pak werd deze stroper hierop aangehouden. Na afloop der oefeningen te ongeveer 21.30 uur, werd in café Sijbolts onder het genot van een kop koffie, aangeboden door de plaatselijke afdeling der S.W.G., een resumé gehouden door de adjudant-groepscommandant. Nog napret hebbende over de gehouden oefening keerden allen huiswaarts.

ESVO.

Tips voor juryleden (vervolg)

De technische nummers geven voor een adspirant-jurylid nog wel eens moeilijkheden, doch na lezing van het onderstaande hoop ik dat die hiermede uit de weg geruimd zullen zijn.
Bij het discuswerpen en het kogelstoten mag de deelnemer, zodra hij de ring heeft betreden, en met de voorbereidingen voor de worp of stoot is begonnen, niet met enig lichaamsdeel de grond buiten de ring aanraken.
Ook het aanraken van de bovenzijde van ring of stootblok, maakt de worp of stoot ongeldig.
Voor beide nummers geldt, dat de deelnemer na de stoot of worp de ring moet verlaten — via de achterste helft — in een stabiele staande houding.
Men mag de ring pas dan verlaten, als de discus of de kogel de grond heeft bereikt.
Het meten dient zodanig te geschieden, dat de afstand op het meetlint aan de binnenzijde van de ring (en bij het speerwerpen aan de binnenzijde van de werplat) kan worden afgelezen.
Zet steeds het vlaggetje of ander herkenningsteken neer op de plaats waar de afdruk van de discus, kogel of speer het dichtst bij de afwerpplaats is te zien.
Bij een kogelafdruk is dit dus niet het midden van het kuiltje doch de rand van het kuiltje, het dichtst bij de ring.
Bij een gelijk resultaat van twee of meer deelnemers, wordt de volgorde bepaald door de op één na beste worp; is ook deze gelijk dan de op twee na beste enz.
Wist u dat een kogel van ieder soort metaal mag zijn, mits het tenminste even hard is als koper?
Het speerwerpen levert in het algemeen geen moeilijkheden op, doch als de nieuwe sectorindeling 28°) wordt aangehouden, moet de speer evenals de discus binnen de sectorbegrenzing neerkomen.
De speerwerper mag ook niet de cirkelboog of de aanlooplijnen raken op het moment van de worp.
Hij mag wel over die lijnen aanlopen, voordat hij werpt.
Een worp is geldig, als de punt van de speer het eerst de grond geraakt heeft; de speer hoeft dus **niet** te „staan."
Het jurylid, dat bij discus en speerwerpen het dichtst bij de afwerpplaats staat, dient een rood vlaggetje bij zich te hebben, om zijn mede-jurylid, die in het veld staat, op ongeldige worpen te attenderen. Dit voorkomt het hinderlijke schreeuwen.
Zoek steeds vóór het meten het middelpunt van de ring op, omdat dit punt voor de meting moet worden aangehouden.
Let er op dat u meet en dat de deelnemer mag toekijken, en laat het niet zoals vaak gebeurt, juist andersom zijn.

J. Schoonoord,
Distr. Instr. L.O. Winschoten.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (125)

Verleen bijstand aan „bijstand"!

Het „Koningin Juliana Fonds" zal middels een grote financiële radioactie die wordt gevoerd onder de naam „BIJSTAND" hulp en bijstand van het gehele Nederlandse volk inroepen.
Op 17 augustus begon door het gehele land de verkoop van oranje, blauwe en rood-kleurige loten die à f 1.— per stuk bij winkeliers, benzinestations en ook op particuliere adressen verkrijgbaar zijn. Op 28 september heeft de trekking door notaris Mr. M. J. Meijer (Amsterdam) plaats. Meer dan 5000 belastingvrije prijzen, waarvan de gezamenlijke waarde ruim tweehonderdduizend gulden bedraagt, waaronder 5 woonhuizen van f 20.000.— per stuk (of goederen naar verkiezing) zullen gelukkige bezitters van prijsbepalende loten worden toebedeeld. De hoofdprijzen worden voor de microfoon op laatstgenoemde datum bekend gemaakt, terwijl gratis trekkingslijsten op 30 september op alle verkoopadressen ter inzage zullen zijn.
Het „Koningin Juliana Fonds" subsidieert organisaties van alle gezindten, werkzaam op het gebied van maatschappelijk werk, waarvan wij er slechts enkele noemen: Zorg voor Massajeugd, Kinderuitzending, Kindertehuizen, Bejaardenzorg, Geestelijke Volksgezondheid, Zorg voor Minder-Validen enzovoort.
De bijstand die het „Koningin Juliana Fonds" vraagt is verantwoord, want het centraal fonds heeft een volledig overzicht van het gehele arbeidsterrein in Nederland en weet ook waar directe hulp het meest nodig is. Het kan ook beoordelen waar de steun op een bepaald ogenblik het beste doel treft.
Ondanks de voortreffelijke en sympathieke wijze waarop de noden van een bepaalde instelling worden voorgedragen weet de particulier niet en kan dit ook onmogelijk weten of de steun, die verleend is, vandaag óf morgen óf over een jaar het best besteed kan zijn. Het Koningin Juliana Fonds kan dat wel. De collecte is bovendien op moderne controleerbare leest geschoeid daar de minister van justitie goedkeuring aan de actie „Bijstand" verleende en de actie onder de controle-bepalingen van de politie valt. Bovendien weet men dat juist bij grote financiële acties zeer lage percentages kosten aan de orde worden gesteld en de geboden steun het doel bereikt.
De bijstand die het Koningin Juliana Fonds voor het gehele Nederlandse volk aan het ganse volk vraagt is dan ook volkomen verantwoord. De mogelijkheid bestaat dat de controleerbare vorm niet voor alle Nederlanders acceptabel moet worden genoemd. In dat geval zal men echter steun willen geven. Deze is te verlenen via postrekening 433 t.n.v. het „Koningin Juliana Fonds", waarbij men echter op de bijstrook van het girobiljet gelieve aan te tekenen „gift".

Dank aan het vijf-cent-fonds

„Hartelijk dank aan het 5ct. fonds voor de prettige en smakelijke verrassing, welke ik in de vorm van een fruitschaal, tijdens mijn ziekte mocht ontvangen."
Roel Prins, A. Westersstraat 19,
te Nieuwe Pekela.

Hengelwedstrijden in het sportcentrum Veenoord

Voor het personeel van het sportcentrum „Veenoord", werden op dinsdag 9 en dinsdag 16 juli 1957, hengelwedstrijden georganiseerd. De opkomst voor deze wedstrijden was goed.
De hengelwedstrijden werden gehouden in „De Bongerd" te Dalen. Het viswater, alwaar zich volgens insiders, veel vis schuil hield, was welwillend beschikbaar gesteld door de hengelvereniging te Dalen.
Het viel voor de „opsporingsambtenaren" echter niet mede om de vis te bemachtigen, zodat de vangsten gering kunnen worden genoemd. Mogelijk is dit te wijten aan het feit, dat niet voor de aanvang „een duidelijk signalement" was opgegeven.
Al met al zijn het echter een paar aardige wedstrijden geworden en dit duidt erop, dat het sportcentrum Veenoord „leeft."
Bij de eerste wedstrijd werden de prijzen toegekend aan:
1. Wmr. I. G. Ottens van de groep Schoonebeek.
2. Opperwmr. K. Slik van de groep Sleen.
3. Wmr. I. J. Timmer van de groep Sleen.

Bij de tweede wedstrijd aan:
1. Wmr. I. H. A. Blaauwgeers van de groep Schoonebeek.
2. Opperwmr. J. v. d. Walle van de groep Sleen.
3. Wmr. I. Joh. v. d. Sluis van de groep Coevorden.

De prijsjes, bestaande respectievelijk uit een hengel, een doos sigaren en een pakje sigaretten, werden aan de winnaars uitgereikt in hotel De Boer te Dalen, onder het genot van een consumptie, die uiteraard voor eigen rekening kon worden opgenomen.
M. Nolles.

BONTWERKERIJ
ZIEMAN
Een zeer uitgebreide
COLLECTIE
hebben wij voor u samengesteld
Nog enkele weken
ZOMERPRIJZEN
Stelt u prijs op
VAKKUNDIGE BEDIENING
Let dan op het juiste adres
ALLEEN
MR. DE RANITZSTRAAT 2
Ingang onder de poort
TELEFOON 30634
GRONINGEN

TELEVISIE

LAMPE
Telefoon 2208
GEDEMPTE SINGEL 50 - ASSEN

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Door of **in Assen**?
✳ Even vertoeven in het verkeersrestaurant

Busstation of Stationsrestauratie

Restaurateur H. J. B. de Herder

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9

Groningen

★ Voor het vervoer van grond en het ontgraven met draglines is het adres

TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

Bezoekt
Sprookjeshof Zuidlaren

Geopend tot half september dagelijks van 9.00 tot 19.00

's Avonds met verlichting van 21.00 tot 23.00

Inlichtingen verkrijgbaar.
Tel. 0 5905 - 437.
Zuidlaren

N.V. Gremi

OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

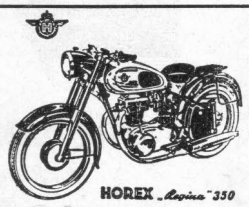

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander — Hoogkerk

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

Bezoek tijdens Uw vakantie
Landgoed „Ekenstein"
APPINGEDAM

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
VOOR LOGIES, PARTIJEN EN DINERS
Telefoon Wirdum 31

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-**remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

★ *Timtur* ★
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

H.H. Rijks- en Gemeentepolitie -ambtenaren!!

Een **W.A. verzekering** voor auto's kost alleen **voor politiemensen f 56.– per jaar.**
4 maanden buitenland dekking f 10.– extra. Korting voor schadevrij rijden oplopend tot 30 %.
Schrijf:
R. YTSMA, J. v. Scorelstraat 34 - **Leeuwarden**
Tel. 05100–21552
Vert. „ONS BELANG"

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 35'
Rentevergoeding $2^{3}/_{4}$ %

schade aan Uw wagen...
CAROSSERIEBEDRIJF **W.K.W.**
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)
Schuifdaken ★ Eigen beklederij

*BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT*

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

VOORTREKKERS TABAK

Een melange van 16 edele tabakken, BLIJVEND VERS in deze patent-tabakszak

Niemeijer tabak
Erkend de beste!

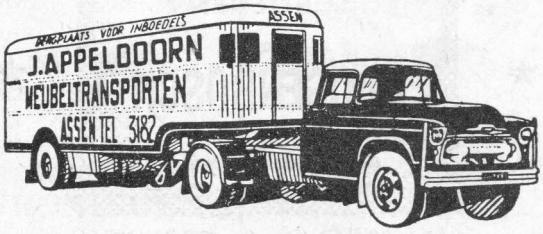

MOLENSTRAAT 33

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 10
1 okt. 1957

Van de redactie

Hoewel het nog wel een week of zes duurt, moeten we ons toch zo langzamerhand weer gaan bezinnen op de Sint Nicolaas-prijsvraag, die evenals vorige jaren in het novembernummer zal worden opgenomen.

In verband hiermede stelt de Redactie thans een aardige verrassing in het vooruitzicht voor diegene, die de meest originele prijsvraag — zulks ter beoordeling van de Redacteur en zijn medewerkers — instuurt, die in het novembernummer als Sint Nicolaas-prijsvraag kan worden gepubliceerd. Inzendingen worden ingewacht tot uiterlijk 29 oktober a.s.

Tenslotte moeten we nog tot onze spijt mededelen dat ons blad deze keer iets te laat uitgekomen is. Dit vond zijn oorzaak in het feit dat wij gaarne de verhalen over de intergewestelijke atletiek- en sportwedstrijden wilden meenemen.

Dat is gelukt, maar het ging ten koste van de verschijndatum.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Zondervan, N., opperwmr. no. 803, van Dokkum naar Metslawier als post.c.
Vries, J. de, opperwmr. no. 558, van Tzum naar Dokkum als post.c.
Bakker, P. A., wmr. 1e kl. no. 1508, van Mantgum naar Sijbrandaburen als post.c.
Broens, A. J., opperwmr. no. 839, van Sauwerd naar Wehe als post.c.
Freederiks, H., wmr. 1e kl. no. 1678, van Drieborg naar Bellingwolde.
Bosscher, H., idem no. 3136, van Nieuwolda naar Drieborg.
Porte, T., idem no. 275, van Berlikum naar Oldeboorn als post.c.
Wal., Tj. v. d., wachtmr. no. 332, van Warga naar Berlikum.
Pruis, J., wmr. 1e kl. no. 2676, van Staf Gewest Groningen naar Parketgroep Groningen.
Dijkstra, Th. J., idem no. 1014, van Staf Gewest Groningen naar Parketgroep Groningen.
Haan, H. de, idem no. 3218, van Verk.gr. Groningen naar Hoogkerk.
Kruit, J., opperwmr. no. 136, van Beilen naar Waddinxveen als gr.c.
Dijk, J., wmr. 1e kl. no. 2598, van Verk.gr. Doetinchem naar Verk.gr. Groningen.
Poelstra, D., opperwmr. no. 249, van Parketgr. Alkmaar naar Uithuizen.
Vries A. de, wmr. 1e kl. no. 1424, van Sijbrandaburen naar Tzum als post.c.

In de sterkte opgenomen:

Kluiter, A., wmr. 1e kl. Wildervank, afk. v. Gemeentepolitie Onstwedde.

Met eervol ontslag:

Hoek, S. v. d., adjudant no. 123, Parketgr. Assen. Met pensioen.

Bevorderd tot opperwmr. de wachtmr. 1e kl.:

Holman, D., no. 229, Verk.gr. Assen.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeesters:

Klinkhamer, J. L., no. 278 Parketgr. Assen.
Elsinga, P., no. 301, Wolvega.
Vos, F., no. 322, Verk.gr. Assen.

Aangewezen als commandant over de post Berlikum:

Zaagemans, J., wmr. 1e kl. no. 1849, Berlikum.

Aangesteld in vaste dienst:

Verbrugge, H. L., magazijnknecht, C. Bur. Materieelbeheerder Groningen.

Gehuwd:

Koops, J., wachtmr. Blijham, met mej. J. M. v. d. Berg.

Geboren:

Marjan, d. v. wmr. 1e kl. J. Elzinga en A. de Boer te Zevenhuizen.
Albert, zn. v. wmr. 1e kl. R. Heidema en J. v. d. Meulen te Veenwouden.
Johanna, Reina, d. v. magazijnkn. C. H. L. Verbrugge en R. Park te Groningen.
Jantje, Grietje, d. v. wmr. E. Idsardi en J. M. Schuiteboer te Menaldum.
Johannes, zn. v. wmr. 1e kl. K. de Boer en T. v. Dijk te Oosterzee.
Jans, Hendrik, zn. v. wmr. H. Speelman en A. M. Etten te Beilen.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Emigratie en Verhuizen
Als één het kan is TIMMER uw man
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (130)

6e jaargang no. 10 Verschijnt 1 x per maand 1 oktober 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertie dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Rijkspolitie-kalender 1958

Hoe ziet onze jeugd de politie?

..... deze vraag stelden we u eind 1956 met de opwekking om de commissie in het bezit te stellen van tekeningen, door de jeugd vervaardigd, teneinde hiervan een of meer bruikbare exemplaren te kunnen gebruiken voor plaatsing in de R.P.-Kalender 1958, aan de voorbereiding waarvan weer met voortvarendheid wordt gewerkt. Dankbaar zijn wij voor de reacties naar aanleiding van die vraag, want in de loop van 1957 werden uit alle hoeken van ons land, uit de gezinnen van het vaste en reservepersoneel tekeningen ontvangen, die door hun eerlijkheid en spontaniteit de gedachte van de jeugd t.o.v. de politie ten volle demonstreren.

Nog meer verrassingen hebben wij in petto, voor wat betreft de uitvoering van de komende kalender. U kunt ervan verzekerd zijn, dat aan de verzorging weer de grootst mogelijke aandacht zal worden besteed, zodat u met een waar genoegen deze, in de afgelopen jaren tot een huisvriend geworden kalender, weer een plaatsje op uw bureau of in uw huiskamer zult geven.

Erop vertrouwende, dat we u aller nodige medewerking weer zullen mogen hebben voor het bereiken van een zo groot mogelijke oplaag, kunnen wij u de R.P.-kalender weer aanbieden voor de prijs van f 1.25.
We doen daarom nog eens een beroep op allen, die op enigerlei wijze kunnen medewerken tot het propageren van deze onze eigen Korpskalender. De kostprijs behoeft zelfs in deze tijd van bestedingsbeperking, voor niemand een beletsel te zijn.

Daar nog regelmatig nabestellingen worden ontvangen **na** het verschijnen van de kalender zijn er telkenjare velen, die teleurgesteld moeten worden, omdat geen al te grote reserve wordt gedrukt en nadrukken te kostbaar wordt. Om dit euvel op te heffen vragen wij gaarne ieders medewerking om **al** het personeel in kennis te stellen met de wijze van bestelling, betaling enz.

Bestellingen worden gaarne, zoveel mogelijk per Groep of Bureau, vóór 10 oktober ingewacht aan het adres **Gewestcommandant der Rijkspolitie, Postbus 260 te 's-Hertogenbosch**, met op de enveloppe de vermelding K 58.

Bestellingen door hen, die niet behoren tot het Korps Rijkspolitie kunnen geschieden door betaling van f 1.25 aan adres: Gewestcommandant der Rijkspolitie Postbus 260, 's-Hertogenbosch met opgave van adres van toezending.
Voor u aller medewerking zegt u bij voorbaat dank

DE COMMISSIE R.P.-KALENDER 1958.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Uitslag woorden-toto van de Reflector no. 4

Deze maand waren er weer vele inzenders, maar slechts drie wisten hun oplossing foutloos te maken. Het komt overigens nog steeds voor, dat de inzenders slechts 1 of 2 kolommen invullen; een ieder is hierin natuurlijk vrij, maar voor het totaal aantal goede oplossingen over 6 woorden-toto's wordt één hoofdprijs ter beschikking gesteld. Hoe meer oplossingen men dus inzendt, hoe groter de kans is, dat men de hoofdprijs in de wacht sleept.
En nu de drie prijswinnaars. Bij loting is de volgorde bepaald.

1e prijs: **F. Nijmeijer,** Prins Bernhardlaan 12 te Coevorden.
2e prijs: **M. Nolles,** Prinses Beatrixlaan 39 te Coevorden.
3e prijs: **mevr. A. G. Tits-Wolthuis,** Schaperstraat 5 te Assen (voor de 2e maal prijswinnares).
De prijzen zullen u zo gauw mogelijk worden toegestuurd.
Wegens plaatsgebrek kan deze maand helaas de volgende toto niet worden opgenomen.
Motivering toto no. 4.

1. **rechtbank;** zie art. 68 van het Burgerlijk Wetboek of blz. 11 bespreking Burgerlijk Wetboek in Stapel en de Koning.
2. **Dr. James Naismith;** deze was Professor aan 't Springfield College en wilde niet, dat de atleten zouden verslappen in de periode tussen de seizoenen van voetballen en baseball. Hij voelde, dat zijn leerlingen „zaalsport" nodig hadden en ontwierp in 1891 een spel, dat bestond in het werpen van een bal in een gewoon rieten mandje (basket), dat aan een muur vastgemaakt werd. Later werd dit spel meer geperfectioneerd.
   Abe Saperstein is manager-trainer van de Harlem Globe Trotters.
3. **wel;** zie art. 124 van het Wetboek van Strafvordering, volgens welk artikel de ambtenaar tijdens zijn ambtsverrichtingen iemand die tijdens die verrichting de orde verstoort of anderszins hinderlijk is, voor de duur der ambtsverrichtingen in verzekering kan doen stellen.
4. **wel;** zie art. 13a van het Wetboek van Strafrecht.
5. **vandaan;** „weg" wordt in dit verband heel dikwijls gebezigd, vooral in het noorden van het land; het moet beschouwd worden als dialect.
6. **uit;** het is „importeren uit" en „exporteren naar"
7. **provisorisch;** professorisch is geen gangbaar Nederlands woord; bovendien wordt hier bedoeld, dat er een voorlopig onderzoek is ingesteld.
8. **Zwitserse uitvinder en verduurzaamde soep;** hier is nader commentaar wellicht overbodig.
8. **30%;** zie het Algemeen Politieblad no. 3 dd. 2 februari 1957 blz. 60 onder Politienieuws.
10. **roerganger en tamboer;** beide woorden zijn goed. Bij de Marine wordt iedere tamboer Thijs genoemd, zodat ook de tamboer kon omkijken, toen de matroos zijn vriend Thijs riep. De roerganger kan echter ook Thijs hebben geheten, zodat het eveneens mogelijk is, dat deze omkeek.

De intergewestelijke atletiekwedstrijden
Rijkspolitie 1957

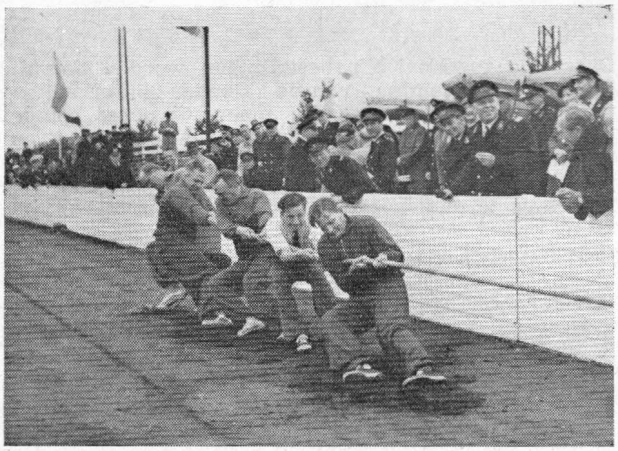

Op donderdag 19 september j.l. werden in het Sportpark Veenoord in de gemeente Sleen (Dr.) de jaarlijkse Atletiekkampioenschappen der Rijkspolitie gehouden.
In de loop van de morgen kwamen de deelnemers uit alle hoeken van ons land per trein en bus in „d'Olde landschap" aan, allen bezield met de beste voornemens, n.l. te strijden voor de eer van hun Gewest.
Om 12.15 uur precies marcheerden alle deelnemers in „slagorde" het zeer goed geoutilleerde — en van prachtige, droge sintelbanen, grasvelden en springbakken voorziene — sportpark binnen op de tonen van een pittige mars, die tot een ieders onuitsprekelijke teleurstelling niet werd gespeeld door „onze eigen Rijkspolitiemuziekvereniging", maar ten gehore werd gebracht d.m.v. een luidsprekerinstallatie.
De Rijkspolitiemuziekvereniging kon namelijk — tot onze grote spijt — geen luister bijzetten aan dit jaarlijkse, voor de Rijkspolitie-sportmensen belangrijkste sportgebeuren.
Nadat door de goede en vertrouwde zorgen van de adjudant Van Sluis van het Gewest Den Bosch, alle deelnemers per Gewest voor de tribunes waren opgesteld, werd, alvorens de wedstrijden voor geopend te verklaren, alle genodigden, belangstellenden en deelnemers door de voorzitter der organiserende C.S.R.G.G., de officier der Rijkspolitie 2e kl. L. P. Bergsma, een hartelijk welkom toegeroepen. Hieraan werd de wens toegevoegd, dat allen een prettige, genoeglijke en sportieve dag zouden mogen meemaken. De voorzitter merkte voorts op, dat getracht was het contact tussen het publiek en de deelnemers zo nauw mogelijk te maken, uiteraard in de eerste plaats door het uitgereikte programma, waarin ruimte was opengelaten om de uitslagen te noteren en een goed overzicht te verkrijgen, en door de microfonist, de adjudant Schoenmaker van het District Heerenveen, maar daarnaast waren in het Sportpark aanwezig enkele portofoons, waarmede de mogelijkheid was geschapen een ieder zo veel mogelijk mee te laten leven met de prestaties van hun favorieten.
Teneinde het gehele programma nog aantrekkelijker te maken, had het bestuur der C.S.R.G.G. tussen de verschillende atletieknummers door — een in het hoge noorden meer dan in het overige deel van het land beoefende tak van sport — een touwtrekwedstrijd georganiseerd. De vier hieraan deelnemende ploegen, ieder 5 man sterk, waren afkomstig uit het Gewest

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (132)

Groningen. Zij waren samengesteld uit de verschillende takken van dienst van dit Gewest, n.l. uit de Verkeersgroepen, de Landgroepen, het Bereden Peloton en de Rijkspolitie te Water uit het District Leeuwarden.
De voorzitter besloot zijn openingswoord met de wens, dat er een sportieve en faire strijd zou worden gestreden, waarbij echter een ieder moest bedenken, dat hij de sport dient te beoefenen om de sport; niet iedereen kan nummer één worden.

Nadat daarna de burgemeester der gemeente Sleen, de heer S. J. van Royen, allen nog een welkomstwoord had toegeroepen en de deelnemers aan de wedstrijden alle succes had toegewenst, werd een aanvang gemaakt met de verschillende nummers.
Het programma werd — dank zij de grote stuwende kracht van de wedstrijdleider, de heer Weerman, directeur van het Sportpark Veenoord en het grote enthousiasme waarmede de starter, de burger- en politiejuryleden, de microfonist met zijn helpers en het personeel op het secretariaat hun werkzaamheden verrichtten — op de minuut afgewerkt. Geen wanklank werd gehoord; slechts één protest t.a.v. de beslissing van de finishing van de 800 meter-deelnemers werd behandeld.
De banken der genodigde autoriteiten liepen allengs vol; verscheidene officieren van de Rijkspolitie, Gemeentepolitie, Koninklijke Marechaussee en Landmacht gaven blijk van hun belangstelling. We zagen o.m. de dir. officier der Rijkspol. 1e kl. J. Gerritsen, als plaatsvervangend algemeen inspecteur van de Rijkspolitie met echtgenote, de dir. officieren der rijkspolitie 1e kl. E. Meijer en echtgenote, G. H. van Helden en echtgenote, en A. S. Fogteloo; de dir. officieren der Rijkspolitie 2e kl. W. de Gast, J. B. S. Römelingh en echtgenote en jhr. W. A. Gevers Deynoot met echtgenote; de dir. officieren der Rijkspolitie 3e kl. H. E. Overbeek en echtgenote, W. C. Bijl de Vroe, A. W. de Vrieze, G. van Dijk, E. A. Mackay en echtgenote en F. M. C. Offermans; de officier der Rijkspolitie 1e kl. mej. mr. M. A. Boom en officier der Rijkspol. 2e kl. J. H. G. C. Elzinga.
Daarnaast merkten we op de territoriaal bevelhebber Noord, de kolonel Duchateau: namens de divisiecommandant der Kon. Mar. te Groningen de majoor W. A. C. Walraven, de districtscommandant der Kon. Mar. te Assen, de kapitein H. A. W. van der Vegte; namens de commissaris der politie te Emmen de hoofdinspecteur van politie A. W. Hilbers en de inspecteur J. Rutgers; de inspecteur Korpschef van gemeentepolitie te Hoogeveen A. J. P. Veerman en de inspecteur van gemeentepolitie G. van Schaik te Assen.
Eveneens verheugden wij ons in de aanwezigheid van verschillende justitiële en bestuurlijke autoriteiten; o.m. waren aanwezig de officier van justitie in het arrondissement Assen Mr. C. W. baron van Dedem, vergezeld van de substituut officier van justitie Mr. C. J. van Oldenbeek; de burgemeesters van diverse Drentse gemeenten, o.a. burgemeester S. J. van Royen met echtgenote, burgemeester J. Wessels Boer van de gemeente Dalen, burgemeester J. van Royen van de gemeente Odoorn, burgemeester W. F. P. Osse van de gemeente Schoonebeek, burgemeester Mr. H. Greebe van de gemeente Zweeloo en de burgemeester Mr. J. van Huis van de gemeente Rolde.
Ook de directeur van het C.I.O.S. te Overveen kwam naar de prestaties van de Rijkspolitiesportmensen kijken, alsmede de secretaris en directeur gemeentewerken van de gemeente Sleen.
Om 16.30 uur verzamelden allen zich — zulks onder het genot van een kopje koffie of thee — in één der splinternieuwe zalen van het café-restaurant „'tAol Meul", welk café-restaurant als het ware deel uitmaakt van het gehele sportcomplex Veenoord.
Nadat de volledige uitslagen gestencild en wel in ieders bezit waren, werd door de luitenant Bergsma een woord van dank gericht tot allen, die op enigerlei wijze hadden medegewerkt tot het welslagen van deze sportdag.

De prijzen werden — namens de inspecteur-generaal A. F. J. Penders, die niet persooonlijk aanwezig kon zijn — uitgereikt door de Gewestcommandant te 's-Gravenhage, de dir. officier der Rijkspolitie 1e kl. J. Gerritsen. Alvorens hiertoe over te gaan, bracht de kolonel o.m. naar voren, dat het nummer touwtrekken, dat nog nimmer bij dergelijke wedstrijden op het programma had gestaan, alle lof verdiende en zich naar zijn mening stellig een vaste plaats had veroverd in het kader van deze wedstrijden. Het was het aanschouwen ten volle waard.

„de burgemeester der gemeente Sleen, de heer S. J. van Royen, die ons tot grote steun is geweest bij de organisatie van de wedstrijden".

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (133)

Daarna reikte de kolonel met een persoonlijk woord voor iedere winnaar de prijzen uit.
Na afloop bleven de vele aanwezige genodigden en de voltallige C.S.R.G.G. nog gedurende enige tijd als gasten van de burgemeester van de gemeente Sleen gezellig bijeen.
Alvorens nu hieronder de volledige uitslagen te laten volgen nog een kort verslag der wedstrijden. Alles bij elkaar genomen kan er stellig worden gezegd, dat de Atletiekkampioenschappen der Rijkspolitie 1957 volkomen zijn geslaagd!
De 100 meter werd een overwinning voor v. d. Berg van het gewest Arnhem, in de tijd van 11.8 sec. Gelet op de zware baan, mag deze tijd wel als goed worden aangemerkt. P. v. Laatum van het gewest Amsterdam werd hier met minimaal verschil geklopt (tijd 11.85 sec.), terwijl v. d. Steen van het gewest Den Bosch derde werd (11.9 sec.).
De Groninger atleet B. Zijlstra, werd in zijn serie uitgeschakeld, doordat hij op de eindstreep van de derde plaats werd verdrongen door Pannekoek van het gewest Den Haag.

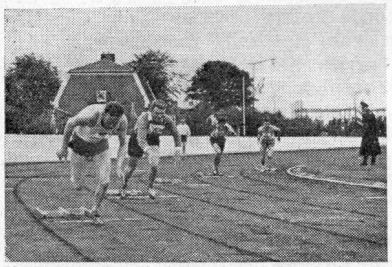

De 200 meter werd wederom een overwinning voor v. d. Berg in de tijd van 24.7 sec. Tweede werd hier Pannekoek en derde De Jong, beiden Den Haag.
De derde overwinning behaalde v. d. Berg op de 400 meter en hij bewees hiermede, dat hij toch een loper van klasse is. Met ruim verschil klopte hij zijn medekandidaten. (tijd 54.4 sec.). De tweede plaats was voor v. d. Steen (Den Bosch) en de derde plaats voor v. Luik (Den Haag).
Op de 800 meter behaalde het Gewest Groningen de eerste punt. Het was W. E. Y. Kalt die een zesde plaats veroverde. Jansen (Arnhem) werd hier winnaar in 2 min. 12.9 sec., gevolgd door Voets (Den Bosch) en Winter (Amsterdam).

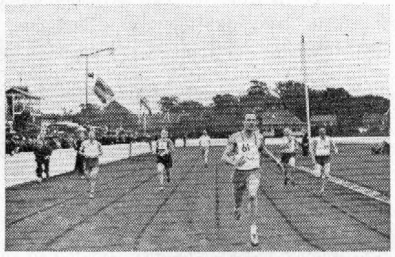

De 1500 meter werd een zege voor v. Gameren (Arnhem) die met ruim verschil zijn tegenstanders achter zich liet. Onze atleten telden hier helemaal niet mee, waarbij gezegd dient te worden dat Bansema een ontactische race liep. Hij verscheen laat aan de start en maakte toen de fout om direct op kop te gaan lopen. Dit zal hij toch nog eens af moeten leren. De tweede plaats was hier voor Jagt (A'dam) en Voets (Den Bosch) werd derde.
V. d. Berg van het gewest Den Bosch zegevierde op de 3000 meter in een goede stijl en met ruim verschil op nummer twee v. Gameren. De derde plaats was hier voor Jagt van Amsterdam.

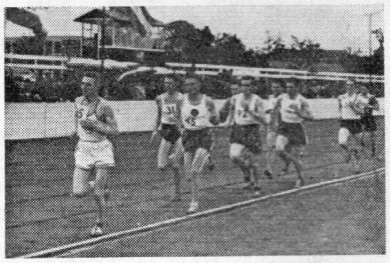

Bij het hoogspringen kon het gewest Groningen eindelijk weer eens een paar punten verzamelen. Tot dusver hadden wij slechts één punt behaald door Kalt. Larooi zag nu kans een derde plaats te bezetten en hierdoor kregen wij er 4 punten bij. Op dit nummer bleek wel dat het verschil niet groot was. Koning uit Den Haag sprong 1.60 meter en werd eerste. Hierna volgden vier springers van 1.55 meter. Het aantal foutsprongen besliste uiteindelijk dat Boomsma (Arnhem) tweede werd.

Bij het polsstokhoogspringen kwamen drie deelnemers boven 2.80 meter en drie deelnemers boven 2.70 meter. Ook hier moesten de foutieve sprongen de beslissing brengen. Schrijvershof won uiteindelijk, terwijl Tuinenga 5 punten in de wacht sleepte voor Groningen, door de tweede plaats te bezetten. Derde werd hier de veteraancrack Beintema van Arnhem.

Het verspringen werd een zege voor v. Laatum (A'dam) met een sprong van 5.98 meter. v. Uffelen werd tweede 5.89 meter en Damman derde 5.63 meter. Groningen telde hier helemaal niet mee en dit wekt toch wel enige verwondering, want verspringers hadden wij toch wel. Deze maal wilde het echter niet lukken.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (134)

Bij het hinkstapspringen zagen we een tweede plaats voor Zijlstra (Gron.) 12.05 meter. Dit leverde ons gewest wederom 5 punten op. Kuiperij (Arnhem) zegevierde hier met een goede sprong van 12.21 meter, terwijl v. Uffelen (Den Bosch) de twaalf meter niet kon halen en derde werd met een sprong van 11.99 meter.
Bij het speerwerpen zagen we Timmer voor Groningen 2 punten binnenhalen door het bezetten van de 5e plaats met een worp van 37.54 meter. Veenvliet (Arnhem) toonde zich echter heer en meester op dit nummer. Hij werd eerste met een goede worp van 43.18 meter. V. Laatum (A'dam) werd tweede 40.59 meter en v. Opijnen (Den Haag) derde met 38.56 meter.

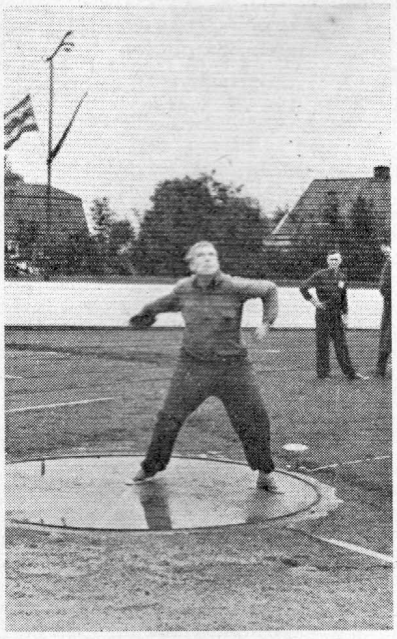

Het discuswerpen werd voor ons gewest wederom een teleurstelling. Hier hadden wij vast op een eerste plaats gerekend voor Tissingh doch hij bracht het deze reis niet verder dan een 6e plaats met de voor hem zeer matige worp van 31.30 meter.
Gelukkig weerde ons lid G. Timmer zich uitstekend en met een worp van 34.38 meter zag hij kans een tweede plaats te veroveren, waarbij hij de crack Appel (Arnhem) achter zich liet. Deze prestatie was een beste pleister op de wonde die Tissingh ons bezorgd had.
Timmer was echter voor ons de meest succesvolle deelnemer, want ook op het nummer kogelstoten zag hij kans nog een puntje voor ons in de wacht te slepen. Een zesde plaats met 19.95 meter. De overwinning ging hier natuurlijk naar **de** kogelstoter v. Treuren (Den Bosch) 12.17 meter. V. Opijnen Den Haag werd tweede met 11.485 meter en Leidekker (Arnhem) derde met 11.165 meter.
Een lichtpunt vormde de 4 × 100 meter estafette. Ieder jaar is ons gewest hekkesluiter geweest. Dit jaar zagen onze jongens kans om van die onderste plaats af te komen. Ze werden vierde. Arnhem won dit nummer in 46.8 sec. Den Bosch werd tweede en Den Haag derde.
Het Gewest Arnhem zegevierde uiteindelijk met 100 punten. Den Haag werd tweede met 73 punten en het Gewest Den Bosch moest dit jaar met de derde plaats genoegen nemen met 67½ punt. Amsterdam werd vierde met 42½ punt en ons Gewest sloot de rij met 30 punten.
Het gewest Den Bosch had de handicap dat J. Remmers ziek was. Vermoedelijk zou het puntenverschil dan niet zo groot zijn geweest, hoewel de eerste plaats dit jaar voor Den Bosch niet weggelegd zou zijn geweest, gezien de vele goede prestaties, die de atleten uit het Gewest Arnhem hebben geleverd.
Bij de driekamp voor veteranen, zagen we een noordelijk succes. L. S. Carper behaalde een tweede en J. Schoonoord een derde prijs, terwijl dit nummer gewonnen werd door J. F. Hoekstra van het gewest Amsterdam.
Tenslotte het nummer touwtrekken.
Met veel spanning hebben wij dit nummer afgewacht. Nog nooit was dit op onze intergewestelijke wedstrijden vertoond. Voor ons was de alles overheersende vraag: hoe loopt dit af?
Nu kunnen we zeggen, dat dit nummer het uitstekend gedaan heeft en dat het een succes is geworden, dat onze verwachtingen verre heeft overtroffen. De strijd die geleverd is, was fel en zwaar. Vooral de verliezers- en winnaarsfinales, waren van goede kwaliteit en een woord van dank aan allen die hieraan hebben medegewerkt is zeer zeker op zijn plaats. Uiteindelijk werd de ploeg van de Landgroepen eerste. Zij trokken de Verkeersgroepen naar de tweede plaats toe. In de verliezersronde bleken de mannen van het Ber. Pel. steviger te zijn dan de mannen van de Politie te water.
Over het geheel genomen moeten we, wat de prestaties van onze noordelijke atleten betreft, zeggen dat ze erg, ja heel erg zijn tegengevallen.
Geen enkel punt werd behaald op de 100, 200, 400 1500 en 3000 meter en verspringen. Hier zijn dus onze zwakke nummers. Atleten van het Gewest Groningen, het volgende jaar zullen de intergewestelijke atletiekwedstrijden wederom worden gehouden. Laat ik u reeds nu oproepen om al uw krachten te geven voor de volgende wedstrijden. Ieder jaar weer is ons gewest de onderste plaats toegemeten. Laten wij hier eens verandering in brengen. Dit is mogelijk, getuige het feit, dat wij in 1952, die laatste plaats overdeden aan een ander gewest.

Volledige uitslagen:

100 meter hardlopen: 1. L. H. v. d. Berg Arnhem, 11.8 sec; 2. P. v. Laatum Amsterdam, 11.85; 3. v. d. Steen Den Bosch, 11.9; 4. Leurink Den Bosch, 12.1; 5. G. Pannekoek Den Haag, 12.2; 6. R. de Jong Den Haag, 12.25.
200 meter hardlopen: 1. L. H. v. d. Berg Arnhem, 24.7 sec.; 2. G. Pannekoek Den Haag, 25; 3. de Jong Den Haag, 25; 4. Leurink, Den Bosch, 26; 5. Damman Arnhem, 26.3; 6. van Uffelen Den Bosch, 30.
400 meter hardlopen: 1. L. H. v. d. Berg Arnhem, 54.4 sec.; 2. v. d. Steen Den Bosch, 55.2; 4. van Luik Den Haag, 56.4; 4. A. Minor Arnhem, 58.1; 5. De Jong, Den Haag 60.3; 6. Boer Den Bosch, 60.3.
800 meter hardlopen: 1. H. J. Janssen Arnhem, 2.12.9; 2. Voets Den Bosch 2.14.4; 3. C. N. Winter Amsterdam, 2.16.3;4. J. Koopman Amsterdam 2.17.8; 5. H. Verschoor Den Haag, 2.19.8; 6. W. E. IJ. Kalt, Groningen 2.20.
1500 meter hardlopen: 1. van Gameren Arnhem, 4.32.6; 2. A. Jagt Amsterdam, 4.37.6; 3. Voets Den Bosch, 4.39.9; 4. H. Engelaar Den Haag, 4.48; 5. C. N. Winter Amsterdam 4.48.6; 6. W. v. Atten Den Haag 4.51.8.
3000 meter hardlopen: 1. v. d. Berg Den Bosch, 9.56.3; 2. van Gameren Arnhem, 10.08.4; 3. A. Jagt Amsterdam 10.22.3; 4. W. v. Atten Den Haag 10.32.2; 5. Lamein Amsterdam, 10.38; 6. Thijssen Den Bosch, 10.50.
Hoogspringen: 1. G. M. Koning Den Haag, 1.60 m; 2. H. Boomsma Arnhem, 1.55 m.; 3. F. Larooi Groningen, 1.55 m; 4. L. Kristelijn Den Haag, 1.55 m; 5. A. J. Brouwer Arnhem, 1.55 m; 6. Vervoort Den Bosch, 1.50 m.; 6. R. W. Jans Amsterdam 1.50 m.
Verspringen: 1. P. v. Laatum Amsterdam 5.98 m; 2. van Uffelen Den Bosch, 5.89 m; 3. G. A. Damman Arnhem, 5.63 m.; 4. A. Minor Arnhem, 5.62 m.; 5. v. d. Steen Den Bosch, 5.51 m.; 6. J. Kuijn Den Haag, 5.50 m.
Hinkstapspringen: 1. M. Kuiperij Arnhem 12.21 m.; 2. B. Zijlstra Groningen, 12.05 m; 3. van Uffelen Den

Bosch 11.99 m.; 4. J. W. Appel Arnhem, 11.90 m.; 5. Goenengijk Den Haag, 11.54 m.; 6. J. Kuijn Den Haag, 11.04 m.

Polsstokhoogspringen: 1. W. Schrijvershof Den Haag, 2.80 m.; 2. K. Tuinenga Groningen, 2.80 m.; 3. H. P. Beintema Arnhem, 2.80 m; 4. Tj. Rijpma Den Haag, 2.70 m.; 5. B. Grevink, Arnhem, 2.70 m; 6. van Leur Den Bosch, 2.70 m.

Kogelstoten: 1. v. Treuren Den Bosch, 12.17 m; 3. T. v. Opijnen Den Haag 11.48½ m.; 3. W. Leidekker Arnhem, 11.16½ m.; 4. D. Smit Den Haag, 11.10½ m.; 5. A. Buizert Amsterdam 11.04 m; 6. G. Timmer Groningen 10.95 m.

Speerwerpen: 1. A. W. Veenvliet Arnhem, 43.18 m.; 2. P. v. Laatum Amsterdam, 40.59 m.; 3. T. v. Opijnen Den Haag, 38.56 m; 4. H. ten Kolste Arnhem, 37.95 m.; 5. G. Timmer Groningen, 37.54 m.; 6. J. Kuijn Den Haag 36.76 m.

Discuswerpen: 1. Thewissen Den Bosch, 35.66 m.; 2. G. Timmer Groningen, 34.38 m.; 3. J. W. Appel Arnhem, 33.73 m.; 4. T. v. Opijnen Den Haag, 33.43 m.; 5. N. Pronk Arnhem, 32.43 m.; 6. L. Tissingh Groningen, 31.30 m.

4 × 100 m estafette: 1. Arnhem 46.8; 2. Den Bosch 49.2; 3. Den Haag 49.3; 4. Groningen 50.5; 5. Amsterdam 50.5

Totaaluitslag: 1. Gewest Arnhem 100 punten; 2. Gewest Den Haag 73 punten; 3. Gewest Den Bosch 67½ punt; 4. Gewest Amsterdam 42½ punt; 5. Gewest Groningen 30 punten.

Uitslag driekamp veteranen: 1. J. F. Hoekstra Amsterdam, 1029 punten; 2. L. S. Carper Groningen 868 punten; 3. J. Schoonoord Groningen 866 punten.

Uitslag touwtrekken: 1. Landgroepen; 2. Verkeersgroepen; 3. Ber. Pol.; 4. R. Pol. te Water.

DE HOND

Moeizaam trapt wachtmeester Stelpstra tegen de wind in. „Ba, wat een weer. En niets te beleven natuurlijk op die kale dijk. En maar waaien .... en maar trappen." „Krak".. zegt de fiets en kreunt onder het gewicht dat op de trappers wordt geworpen. „Kalm aan jong", moppert Stelpstra, „een nieuwe fiets kan er voorlopig nog niet af, dat is boven mijn stand." Zijn somber gepeins wordt plots verstoord door de roep: „Stelpstra, Stelpstra!!" Boer Jansen staat voor hoeve Welgelegen en galmt nogmaals, met beide handen als een trechter voor zijn mond: „Stelpstra, Stelpstra!!!!" Even later zit de wachtmeester achter een dampende kop koffie en bedenkt, dat het leven van een politieman toch ook zijn goede zijde heeft. Boer Jansen vertelt, dat hij reeds een week lang een bij hem aangelopen hond op het erf heeft. Bij kennissen en buren heeft hij reeds geïnformeerd naar de eigenaar van de hond, maar hij kan er niet achter komen. Of de politie zich nu over de hond wil ontfermen, want hij heeft geen zin het dier langer op zijn erf te houden.

Zo rijdt Stelpstra even later opnieuw, pal tegen de wind, in de richting van het groepsbureau. Zijn rechterhand omklemt het eind van het als een snaar gespannen touw, aan welks andere einde, de hond is bevestigd. „Sjonge, wat kan dat dier lopen." Gezellig zo'n dier mee op patrouille en zo, tegen de wind in, heb je er nog plezier van ook. Jammer dat vrouwlief niet van honden houdt. Ze zou raar opkijken als ik met de hond thuis zou komen. Zo mijmerende is Stelpstra in korte tijd bij het groepsbureau en stapt binnen met de hond kort gehouden naast zich. Collega Haaks laat zijn vingers rusten op de toetsen van de schrijfmachine en vraagt verwonderd: „Waar heb je die weg?" Dan doet Stelpstra zijn verhaal en besluit met te zeggen, dat het zo jammer is dat zijn vrouw niet van honden houdt, want hij zou best zo'n soort hond willen hebben. „Neem hem mee naar huis, man", zegt Haaks en streelt onderwijl de hond over zijn kop. Maar Stelpstra ziet onoverkomelijke bezwaren van de zijde zijner eega.

„'t Is toch zonde om zo'n mooi dier naar het asyl te brengen", zegt Haaks. „Wacht, ik zal de adjudant eens roepen, die heeft verstand van honden." Even later is hij met de adjudant terug en Stelpstra doet opnieuw zijn verhaal. Ondertussen onderwerpt de adjudant de hond aan een nauwkeurig en blijkbaar deskundig onderzoek. „Moet je die stand van de achterpoten eens zien", zegt hij tegen Haaks, „man, wat een prachthond, buitengewoon." Dan kijkt hij de hond in de bek en laat daarbij een goedkeurend gebrom horen. „Zo, zo, een jong beestje nog, kan nog van alles geleerd worden." Steeds groter wordt bij Stelpstra de zekerheid dat hem iets buitengewoons in handen is gevallen, het neusje van de zalm in de hondenwereld. Sjonge, als de eigenaar niet komt opdagen, heeft hij de kans van zijn leven. „Waar wil je met die hond heen?" vraagt de adjudant. „'k Zou hem wel mee naar huis willen nemen, maar mijn vrouw...." „Ach wat", valt Haaks hem in de rede, „ik zal haar wel even opbellen, zo'n kans moet je toch niet voorbij laten gaan, man." Hij grijpt naar de telefoon, maar Stelpstra rukt hem de hoorn uit de hand en geeft zijn vrouw een enthousiaste omschrijving van de prachtige hond die hij door een buitenkansje, voor nul komma nul centen, kan bemachtigen. „Ja hoor, hij is ook zindelijk, een prachthond. Ja, echt ras. Vertrouwd bij kinderen." Mevrouw Stelpstra geeft haar fiat en zo stapt de trotse bezitter van een aangelopen hond even later huiswaarts, de hond aan een halfversleten pistoolkoord bevestigd, dat de adjudant hem goedgunstig heeft afgestaan. „Daar zullen we gein mee beleven", zegt Haaks, terwijl hij zich in de handen wrijft. „Kalm aan jong", zegt de adjudant, „anders krijgt hij het in de gaten."

Als Stelpstra de volgende dag met zijn hond een straatje omloopt, treft hij, schijnbaar toevallig, de heer Jongstra, hondenkenner van professie. Deze is dadelijk enthousiast, en informeert naarstig naar stamboekpapieren. Stelpstra vraagt naar het ras van de hond en Jongstra antwoordt prompt: „Chien de la rue, prachtexemplaar."

Stelpstra kan niet nalaten om even bij het groepsbureau aan te lopen en daar te vertellen dat de heer Jongstra gewoon weg was van zijn hond en had gezegd dat het een Sjienareu was. Een vrij onbekend ras overigens, maar daar was het niet minder om. De aanwezige collega's waren ook eenparig van mening, dat Stelpstra weer eens behoorlijk geluk had gehad en dat de hond hem nog wel wat geld kon opleveren. Stelpstra verkondigde echter resoluut, dat hij de hond nimmer zou verkopen. Het was Haaks die een domper zette op zijn blijde stemming, door hem het laatste nummer van de „Memlercourant" onder de neus te duwen, waarin onder het hoofd „Van de Politie" stond vermeld: „Aangelopen een hond. Inlichtingen aan het groepsbureau der rijkspolitie te Memler." Hierdoor zakte de stemming van Stelpstra zienderogen.

De volgende dagen was Stelpstra geregeld met de hond op pad. De adjudant en wachtmeester Haaks zaten echter ook niet stil.

In de woning van een ver verwijderde postcommandant, werd geconfereerd onder het genot van koffie en shagtabak. Het gevolg was dat de vrouw van de postcommandant, op een velletje papier uit een schoolschrift, de volgende brief schreef.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (136) 136

Meneer Kommandant van polisie,

Asdat ik in de krant lesen hef dat een hond is kommen anlopen. Mien hond is al twee weken fut en dit sal hem wel wese. Hij hiet pluto en het op zien rechterpoot een witte plek. Ik wil hem graag terug hewwe.

Met verskuldige eerbied,
P. Sminia
Scheenshoek no. 67.

Dit briefje werd in een enveloppe gestoken met het opschrift: Kommandant van polisie te Memler. Vervolgens werd het naarstig te Scheenshoek gepost.
Laat nu de postbode te Memler de volgende dag de brief bezorgen aan het gemeentehuis, inplaats van aan het groepsbureau! De adjudant, die toevallig even bij de burgemeester moet zijn, krijgt het briefje toegeschoven en doet dan in geuren en kleuren het verhaal van de hond van Stelpstra. De burgemeester grinnikt en wil ook zijn medewerking geven.
Hij schrijft een apostille: Aan de heer groepcommandant; met verzoek om afdoening en bericht.
Even later wordt Stelpstra bij de adjudant geroepen. „Kijk eens Stelpstra, dit heb ik van de burgemeester ontvangen." „Handel jij die zaak maar af en maak dan even een kort rapport voor de burgemeester."
Stelpstra krijgt de brief uit Scheenshoek met de apostille van de burgemeester in de hand geduwd en leest met stijgende belangstelling de inhoud. „Maar adjudant, dat is mijn hond!" roept hij verschrikt. „Ja jong, dat zal wel, 'k had je vooruit wel kunnen zeggen dat de eigenaar van zo'n dure hond de een of andere dag zou komen opdagen."
Aan collega Haaks klaagt Stelpstra zijn nood. „Mijn vrouw is al zo gehecht aan de hond en de kinderen zijn er gek mee, hoe moet ik hiermee aan, Haaks?" „Wel jong, koop die hond, de eigenaar stelt er vast niet zoveel prijs op, want dan was hij wel eerder komen opdagen", luidt het advies. Stelpstra bekijkt nauwkeurig de brief uit Scheenshoek en geeft dan blijk van waarachtig speurderstalent door uit de simpele letters het beeld van deszelfs schrijver te voorschijn te roepen: „Sminia, oude Friese naam; houterig geschreven en met veel taalfouten: maar netjes, keurig in vieren gevouwen en geen inktvlekken of vuile vingerafdrukken; een velletje uit een schoolschrift, zeker geen schrijfpapier in huis gehad."
Dan volgt zijn conclusie: „Die Sminia is waarschijnlijk een keuterboertje en woont ergens in de ruimte, ver van de bewoonde wereld. Hij heeft niet veel geleerd, maar is keurig netjes. Waarschijnlijk een ouderwetse, degelijke man, van gevorderde leeftijd." Terwijl hij bedachtzaam deze zinnen formeert, gelukt het Haaks maar nauwelijks niet in lachen uit te barsten.
„Ik doe het", roept Stelpstra, „ik schrijf die Sminia een brief en vraag hem of ik de hond kan kopen en hoeveel hij er voor vraagt. Die boer zal vast niet weten hoeveel de hond waard is."
Twee dagen later bezorgt de postbode, die tijdig is ingelicht, aan het postbureau te Scheenshoek een brief die is geadresseerd aan: de heer P. Sminia, Scheenshoek no. 67. In deze brief vraagt wachtmeester Stelpstra beleefd, of hij de bij hem aangelopen hond, die vermoedelijk het eigendom van de geadresseerde zal zijn, kan kopen, daar zijn kinderen zich inmiddels erg aan de hond hebben gehecht, en hij uit het vermoeden, dat de heer Sminia zeer zeker niet veel waarde aan de hond zal hechten, daar hij anders veel eerder kennis zou hebben gegeven van de vermissing van het dier. Een postzegel voor antwoord is ingesloten.
De vrouw van de postcommandant klimt opnieuw in de pen en schrijft op een blaadje van hetzelfde schoolschrift:

Meneer de polisie,

Ik bin bliid dat mien hond bij jou zo best verzorgd is. Ons eigen polisie seit ook altiid dat je goed voor dieren moet zorgen en daarom dacht ik dat jou de hond maar moesten kopen. Voor f 25.— hew je de hond met de pepieren.

Met verskuldigde eerbied,
P. Sminia.

Weer twee dagen later vertelt Haaks een smakelijk verhaal over de hond van Stelpstra aan de ten groepsburele verzamelde collega's. „Je lacht je dood, man. De eerste nacht heeft geen van de buren een oog kunnen dicht doen, de hele nacht heeft die hond gejankt. Een paar dagen later heeft hij de kat van de buren bijna doodgebeten. Stelpstra heeft ook al ruzie gehad met een buurman, omdat de hond diens hele tuin had geruïneerd. Vannacht heeft hij hem meegenomen op nachtdienst. We lopen door de Kakelsteeg en toen zegt Stelpstra: „Nou kan ik de hond ook wel even loslaten niet." Hij had hem maar amper los of de hond neemt een gier en weg was hij. Wij er achter aan en even later hoorden we een geblaf en gejank dat het meer dan verschrikkelijk was. Laat die hond aan het vechten zijn met zo'n schippershondje. En Stelpstra maar roepen van: „Hier Pluto, af Pluto." Maar de hond trok zich daar geen laars van aan. Het ging er maar raar om weg en het werd Stelpstra te bar. Hij stapte er op af en wilde Pluto bij de halsband pakken, maar de hond draaide even zijn kop om en gaf hem een beste beet in zijn hand. Ik stond krom van het lachen. Stelpstra nijdig natuurlijk en gaf de hond een schop met zijn laars dat hij wegstoof." Op dat moment stapt Stelpstra het bureau binnen.
„Zeg Haaks, ik heb een brief gekregen van die boer Sminia uit Scheenshoek." „Die kerel vraagt vijfentwintig gulden voor de hond en hij schrijft ook over de papieren. Waarschijnlijk zijn er dus ook stamboekpapieren bij. Maar 25 gulden is mij feitelijk teveel, ik kan niet meer dan een tientje voor die hond missen."
„Deksel jong", is het antwoord van Haaks, „dat is een koopje, 25 gulden voor een hond met stamboekpapieren, dat zou ik niet laten lopen." „Nee, dat doe ik ook niet, maar ik wil toch proberen er een tientje af te pingelen. Ik zal de postcommandant Scheenshoek eens even opbellen en hem vragen of hij eens met die boer wil praten. Hij zal die boer wel kennen en als hij dan zegt dat de hond zo goed wordt verzorgd enzovoort, dan scheelt me dat gauw een tientje."
Maar als hij even later met de postcommandant van Scheenshoek belt, dan is diens antwoord: „Nee man, als jij een hond wilt kopen dan ga je daar zelf maar achter aan. Daar bemoei ik me niet mee, ik heb het al druk genoeg."
„Ba", zegt Stelpstra tegen zijn collega's, „wat valt die postcommandant Scheenshoek me tegen, is dat nu collegialiteit."
De volgende dag rijdt Stelpstra op zijn hakkepuf naar Scheenshoek. Hij zal zelf de boer opzoeken en proberen of hij er een tientje kan afpingelen. Maar eigenaardig, niemand kan hem vertellen waar die boer Sminia woont. Dan maar even naar het postkantoor, daar zal men hem toch zeker kunnen inlichten. En hij wordt ingelicht. „Sminia, ja, er woont hier maar één Sminia. Maar dat is geen boer, dat is de meisjesnaam van de vrouw van de postcommandant der rijkspolitie." Na deze verklaring schenkt de vrouw van de kantoorhouder der P.T.T. haastig een kopje thee in en presenteert de kantoorhouder een sigaret. Dit alles om een eventuele ontploffing in de kiem te smoren.
En met de pee in rijdt de wachtmeester Stelpstra naar zijn standplaats terug.
Als hij bij de eerstvolgende groepssamenkomst de postcommandant Scheenshoek treft, vraagt deze: „En, hoe gaat het met boer Sminia?" „Best", is het antwoord, „de hartelijke groeten."
En de burgemeester wacht nòg op het gevraagde rapport!

X,
Groepscommdt. Lemmer.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (137)

Gewestelijke schietwedstrijden 1957

Op zaterdag 24 augustus j.l. werden op de schietbanen te Witten in de provincie Drenthe weer de gewestelijke schietwedstrijden gehouden. De organisatie hiervan is zo langzamerhand voor het District Assen routinewerk geworden, hetgeen natuurlijk niet wil zeggen, dat een woord van lof over deze organisatie niet op zijn plaats zou zijn, integendeel! Het geheel had een zeer vlot verloop, zij het dan, dat de harde wind letterlijk en figuurlijk veel stof deed opwaaien. Men zou kunnen zeggen, dat het een gelukkige omstandigheid is, dat het weer telkenjare **die** schutters, die „beneden de maat" hebben geschoten, een (maar al te graag aangegrepen) excuus in handen speelt, waarmede men zijn „falen" enigszins kan rechtvaardigen! Vorig jaar was het de regen, die velen parten speelde. Men vergeet hierbij dan — althans men rept hier niet over — dat deze „weersbeïnvloedingen" voor de andere deelnemers evenzeer gelden.
Al met al zullen deze Gewestwedstrijden bij de deelnemers en bij de toeschouwers wel in de herinnering blijven voortleven als de „stoffigste" die ze ooit meemaakten.
Het merkwaardige is echter, dat de totaal-uitslagen op karabijn en pistool van de 1e prijswinnaar, Groningen, dit dan ondanks de handicap van de harde wind en het vele stof, hoger liggen, dan die van het afgelopen jaar; eerste-prijswinnaar vorig jaar Assen met totaal 1198.65 tegen thans de eerste-prijswinnaar Groningen 1280.37. Ook is het opmerkelijk, dat het puntenaantal van het „slechtste" District ruim 400 punten lager ligt dan het puntenaantal vorig jaar. Hieruit volgt, dat de prestaties van de deelnemers van de verschillende Districten grote verschillen gaan vertonen. Dit is voor de onderlinge wedijver en voor de spanning, wie op de eerste plaats zal eindigen, en welke spanning tot dusverre gedurende deze wedstrijden altijd voelbaar aanwezig was, niet bevorderlijk. Ook zou daarom van deze plaats de Districten Leeuwarden en Assen, die thans tezamen de twee laatste plaatsen bezetten, dringend willen verzoeken in de loop van dit jaar en in het volgend seizoen goed te trainen, opdat de oude sfeer van spanning en wedijver bestendigd blijve!
Het District Assen heeft de wisselbeker niet gewonnen, hetgeen inpliceert, dat een nieuwe beker nog niet behoeft te verschijnen. Assen heeft deze prijs nu in het geheel viermaal in de wacht gesleept en het had dus dit jaar definitief beslag hierop kunnen leggen. Pech gehad, volgend jaar beter. Het District Groningen heeft, gelet op de uitslagen, deze prijs dit jaar ruimschoots verdiend.
Bij de reservisten werd dit jaar ook weer uitstekend geschoten; de totaaluitslagen van dit jaar en die van het vorig jaar vertonen niet veel verschillen. De prijswinnaar (Winschoten, vorig jaar 4e plaats) had slechts vier punten minder dan de eerste-prijswinnaar vorig seizoen (Groningen). De 5e plaats was weer voor het District Leeuwarden, waarbij echter gezegd dient te worden, dat het totaal aantal geschoten punten 17 méér bedraagt dan bij de vorige wedstrijden. Volhouden, mannen!
Alle deelnemers werden 's middags namens de Districtscommandant te Assen welkom geheten door de officier der Rijkspolitie 2e klasse L. P. Bergsma, waarbij vanzelfsprekend de wens werd uitgesproken, dat de wedstrijden een prettig en sportief verloop mochten hebben.
Tijdens de wedstrijden arriveerde de dir. officier der Rijkspolitie 2e kl. J. B. S. Römelingh, districtscommandant te Groningen, die door zijn persoonlijke aanwezigheid blijk gaf van zijn belangstelling voor dit evenement. Na afloop werden door de overste Römelingh, zulks namens de Gewestcommandant, die persoonlijk niet aanwezig kon zijn, met een persoonlijk woord voor ieder, de prijzen aan de winnaars uitgereikt. Evenals dit in voorgaande jaren het geval was, bestonden deze prijzen weer uit fraaie huishoudelijke voorwerpen voor de persoonlijke prijswinnaars en medailles voor de Korps-winnaars.
De overste bracht tot slot een woord van dank aan allen, die hadden medegewerkt deze wedstrijden zo vlot te doen verlopen, waarbij hij o.a. dacht aan de baangriffiers en het kuilpersoneel en natuurlijk aan de baancommandanten.
De totale uitslagen luidden als volgt:

Korpsuitslagen: (beroepspersoneel)

District	Waardering Karabijn	Waardering Pistool	Totaal	Prijs
Groningen	493.49	786.88	1280.37	1e
Winschoten	393.16	460.06	853.22	2e
Heerenveen	474.05	320.56	794.61	3e
Assen	264.36	287.65	550.01	4e
Leeuwarden	293.10	63.64	356.74	5e

Persoonlijke wedstrijden (beroepspersoneel)

Waardering Karabijn: 1e prijs: wmr. I H. v. d. Woude, Groningen 135.71; 2e prijs: wmr. I A. Scholten, Heerenveen 119.35; 3e prijs: owmr. J. v. Aalst, Groningen 112.90; 4e prijs: wmr I G. H. K. Woltjer, Heerenveen 100; 5e prijs: wmr. I J. Stil, Heerenveen 100; adj. E. Koolman, Groningen 97.44; adj. H. v. Dalfsen, Winschoten 94.59; dj. E. Kruit, Winschoten 94.44.
Waardering pistool: 1e prijs: owmr. P. Dobma, Groningen 192.31; 2e prijs: adj. E. Koolman, Groningen 176.92; 3e prijs: wmr. I L. Siepel, Winschoten 162.50; 4e prijs wmr. I H. v. d. Woude, Groningen 154.55; 5e prijs: wmr. I H. G. Remmers, Heerenveen 146.67; owmr. J. v. Aalst, Groningen 141.67; owmr. W. A. Toet, Assen 125.00; wmr. I D. B. Oosterop, Assen 123.81.

Korpsuitslagen: (reserve personeel)

1e prijs: district Winschoten, 261 punten; 2e prijs: district Groningen, 248 punten; 3e prijs: district Assen, 241 punten; 4e prijs: district Heerenveen, 231 punten; 5e prijs: district Leeuwarden, 217 punten.

Persoonlijke wedstrijden (reserve-personeel).

1e prijs res.wmr. G. Douma, Groningen 58 punten; 2e prijs (na steunserie) (27), res.wmr. J. Bangma, Winschoten 57 punten; 3e prijs (na steunserie) (27) res.wmr. F. Ensing, Heerenveen 57 punten; 4e prijs (na steunserie) (29) res.wmr. J. Wolthuizen, Assen 54 punten; 5e prijs (na steunserie) (28) res.wmr.H. Roodenboog, Groningen 54 punten; 6e prijs (na steunserie) (28) res.wmr. J. v. d. Molen, Winschoten 54 punten; (na steunserie) (16) res.wmr. W. Nijlunsing, Assen 54 punten; (na steunserie) (16) res.wmr. G. Garst, Winschoten 54 punten.

Dank aan het 5-cent fonds

Dank aan het 5-cents fonds werd ontvangen van:
Mevr. Spans-Bosscher, Gr. Singel no. 11, Oosterwolde (Fr.) voor de smakelijke verrassing, welke zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

S. F. Havenga, De Wilp F-72a, voor de prachtige fruitschaal, welke hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen.

E. Bonsema-Mellius, Hoofdstraat 40, Noordbroek (Gr.), voor de prachtige fruitmand, die hij bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis heeft ontvangen.

De wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse J. Prijs, Staf-Gewestbureau, Groningen, voor de heerlijke schaal met fruit, welke hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (138)

BESTEL NU de losbladige POLITIE-AGENDA 1958

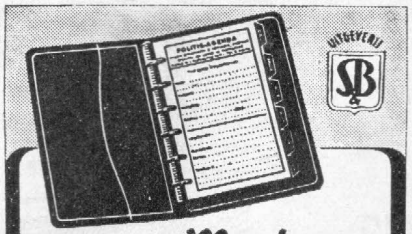

Modern
GEREEDSCHAP
OOK VOOR DE POLITIE

De losbladige Politie-agenda compleet met band **f 7.25**
Volgende jaren alleen losse inhoud nodig . . . à **f 3.35**

SCHAAFSMA & BROUWER - DOKKUM
UITGEVERIJ VAN WERKEN OP POLITIE GEBIED

MEDEMA *Carrosserieën*
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

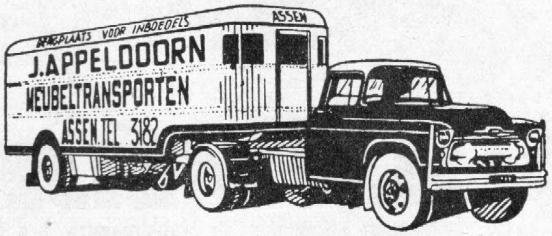

MOLENSTRAAT 33

Materialen voor tekenen en kunstschilderen
H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
K. BOSSINA
Zuiderdiep 9
Groningen

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

★ Voor het vervoer van grond en het ontgraven met draglines is het adres
TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons blad!

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TELEVISIE

LAMPE

Telefoon 2208
GEDEMPTE SINGEL 50 – ASSEN

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 35'

Rentevergoeding $2^3/_4$ %

N.V. *Gremi*

OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

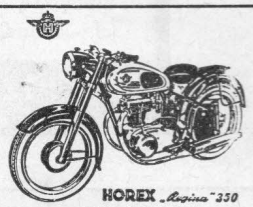

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

schade
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist

★ ★

HERESTRAAT 81 - GROENINGEN

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
No 11
1 nov. 1957

Uit de praktijk

Tijdens een patrouille stond ik onlangs nabij een kruispunt, dat werd gevormd door twee elkaar ongeveer haaks kruisende wegen. Terwijl ik daar zo een tijdlang het verkeer gadesloeg, viel het mij op, dat toch vrijwel iedere weggebruiker de verkeersregels tot in de puntjes bleek te kennen en — tenminste op dat moment — naleefde ook. Men was tot in het overdrevene „heer in het verkeer". Voorrang verlenen, richting aangeven, links, rechts en achteromkijken, snelheid verminderen enz.; het was of men allemaal meedeed aan een verkeersexamen. Zelfs een bejaarde vrouw, die per rijwiel de kruising naderde, gaf op onmiskenbare wijze blijk, dat zij de redactie van artikel 28, 1e lid sub a van het Wegenverkeersreglement behoorlijk onder de knie had. Zij strekte haar linkerarm zo strak en resoluut tot schouderhoogte zijwaarts, dat er bij niemand enige twijfel behoefde te bestaan omtrent haar bedoelingen. Weliswaar vergat zij een zeer belangrijke handeling bij haar te nemen manoeuvre, n.l. achteromkijken, maar ja, men kan ook niet alles tegelijk zien. Gelukkig voor de vrouw naderde er op dat moment geen ander verkeer, zodat zij zich niet om voorrangsregels enz. behoefde te bekommeren. En zo er wel verkeer was geweest, welke goeddenkende weggebruiker zou dan geen rekening hebben gehouden met de wensen van een vrouw op leeftijd die op zo ondubbelzinnige wijze te kennen gaf dat zij naar links van richting wilde veranderen. Edoch...., wat had ik mij schromelijk vergist. Zowel in de richting, welke de vrouw insloeg, als in haar kennis der verkeersregels. Want zie...., wat gebeurde? Op het kruispunt aangekomen, veranderde de vrouw niet naar links, maar naar rechts van richting. Keurig de bocht nemende, hield zij nog steeds haar linkerarm horizontaal gestrekt. Even stond ik perplex. Toen drong het tot mij door, dat ik hier toch corrigerend diende op te treden. Ofschoon het altijd een hachelijke onderneming is een dergelijk bejaard iemand een halt toe te roepen — dit met het oog op het schrikken en het landen op de begane grond —, meende ik toch dit risico te moeten aanvaarden. Aan mijn verzoek om even af te stappen, voldeed de vrouw, zij het dan enige tientallen meters verder. Verwonderd kijkende, wat zijn nu toch wel verkeerd mocht hebben gedaan, wachtte zij mijn komst af. Op mijn vraag waarom zij toch haar linkeram uitstak, terwijl zij naar rechts een zijweg inreed antwoordde zij, doelende op haar rechterarm: „Die kan'k niet zo goed miss'n". P.K. te Z.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Elzinga, J. H. G. C., off. der Rijkspol. 2e kl., van Staf Distr. Alkmaar naar Staf Gewest Groningen als officier toegevoegd.
Poelstra, D., opperwmr. no. 146, van Ten Boer naar Zuidhorn als post.c.
Alers, J. J., idem no. 44, van Grootegast naar Slochteren als post.c.
Dijkstra, A., adjudant no. 375, van Marum naar Staf Distr. Groningen als distr.adjudant.
Smidt, J., opperwmr, no. 159, van Schoonoord naar Marum als gr.cdt.
Oosting, H., idem (no. 206) (als 1e kl.), van Garmerwolde naar Ten Boer als post.c.
Wieringa, H. J., wmr. 1e kl. no. 677, van Hoogkerk naar Grootegast als post.c.
Kluiwstra, D., opperwmr. no. 139, van Tzummarum naar Heerhugowaard als gr.c.
Bosma, B., wmr.1e kl. no. 3170, van Lemmer naar Rijkspol. te Water te Lemmer.
Cate, J. ten, wachtmr., van Verk.gr. Bilthoven naar Lemmer.
Wiersma, J. H., adjudant no. 98, van Kaderopl.school Bilthoven naar Parketgroep Assen als commandant.
Graaf, B. de, opperwmr. no. 161, van Zwaagwesteinde naar Schermerhorn als gr.c.

Met eervol ontslag:

Jong, S. de, adjudant no. 4, Staf Distr. Heerenveen. Met pensioen.

Overleden:

Sligter, L., wmr. 1e kl. no. 2172, Verk.gr. Winschoten.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Sijnstra, E, no. 111, Schoonebeek, m.i.v. 1-11-'57.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse:

Diemersen, H., no. 427, Oudwoude, m.n.v. 1-11-'57.
Kingma, G., no. 413, Ber. Pel. Hoogeveen, m.i.v. 1-10-'57.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeester:

Nooitgedagt, R., no. 331, Makkum, m.i.v. 1-11-'57.

Geboren:

Stientje, d. v. wmr. P. W. Dijkhuis en A. Boskamp te Scheemda.
Johannes, Sjoerd, zn. v. wmr. 1e kl. H. G. Remmers en J. Houwer te Elsloo.
Jantina, Dorothea, d. v. wmr. J. A. Helmantel en T. T. Kremer te Zwaagwesteinde.
Jantje, d. v. wmr. 1e kl. W. Betten en J. Steenge te Oudehaske.

Gedetacheerd aan de kaderschool te Bilthoven:

Limbergen, F. van, wmr. 1e kl., Uithuizen.
Westra, J., idem, Schiermonnikoog.
Visser, C., idem, Terschelling.

Gedetacheerd bij de vormingscursus groepscommandanten te Amersfoort:

Dijkstra, G., adj., Murmerwoude.
Kooistra, J., adj. Uithuizen.
Kleine, J. de, opperwmr., Borger.
Braad, W., opperwmr., Muntendam. Bestemd voor groespc.-Wieringen.

Emigratie en Verhuizen
Als één het kan is TIMMER uw man
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

6e jaargang no. 11 Verschijnt 1 x per maand 1 november 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertie dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse L. SLIGTER

Op woensdag 9 oktober 1957 is, na een ziekbed van ongeveer vier maanden, in zijn woning te Nieuwe Pekela overleden de wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse LAMMERT SLIGTER.
Collega Sligter, die voorheen geplaatst was op de Groep en Post Nieuwe Pekela, werd op 18 juni 1956 geplaatst op de verkeersschool der Rijkspolitie te Bilthoven, waar hij met vrucht de cursus doorliep. Hierna werd hij ingedeeld bij de Verkeersgroep te Bilthoven. Echter was er aldaar nog niet direct een woning voor hem beschikbaar, zodat zijn gezin te Nieuwe Pekela bleef wonen.
In het voorjaar van 1957 werd zijn echtgenote ziek en moest een vrij ernstige operatie ondergaan. Na haar terugkeer uit het ziekenhuis bleef Sligter met verlof thuis, daar zijn vrouw nog niet in staat was direct het huishouden weer waar te nemen. Inmiddels werd hij, op zijn verzoek, in afwachting van een woning te Bilthoven, tijdelijk geplaatst op de Verkeersgroep te Winschoten, opdat hij dagelijks naar huis zou kunnen gaan om zijn vrouw bij te staan in de huishouding en de opvoeding van zijn twee kinderen.
Echter werd hij nog tijdens zijn verlof ziek en dit ziekbed werd zijn sterfbed. Negen weken werd hij nog verpleegd in het R.K. Ziekenhuis te Groningen, doch zijn ziekte bleek ongeneeslijk te zijn. Eind september keerde hij naar huis terug, waar hij temidden van de zijnen is gestorven.
Op zaterdag 12 oktober 1957 werd hij met korpseer ter aarde besteld, nadat in de gereformeerde kerk te Nieuwe Pekela een rouwdienst was gehouden, welke o.m. werd bijgewoond door de districtscommandant met zijn districtsadjudant en chef de bureau, de commandanten van de Verkeersgroepen te Winschoten en Bilthoven, de groepscommandant te Nieuwe Pekela en de commandant van de Verkeersschool te Bilthoven.
De predikant ds. Van der Zwan sprak over een gedeelte uit het Boek der Openbaringen, waarna gezamenlijk werd gezongen het lied, dat de overledene op zijn ziekbed tot veel troost was geweest: „Vaste Rots van mijn behoud".
Na deze dienst werd, nadat in de kerk nog gelegenheid was gegeven om afscheid te nemen van de overledene, het stoffelijk overschot door zijn collega's van de Verkeersgroepen te Winschoten en Bilthoven naar zijn laatste rustplaats gedragen. Tijdens het dalen van de kist werd door alle aanwezige politieambtenaren de groet gebracht.
Aan het graf werd gesproken door de districtscommandant der Rijkspolitie te Winschoten, de dir. off. d. R.P. 3e kl. A. W. de Vrieze, die de overledene prees als een politieman met zeer goede vooruitzichten. Namens het Gewest Groningen der Rijkspolitie legde de districtscommandant een krans bij het graf. Vervolgens werden door de commandant van de Verkeersgroep te Bilthoven en de groepscommandant te Nieuwe Pekela bloemstukken gelegd namens het personeel van deze groepen.
Ds. Van der Zwan las hierna nog de Apostolische Geloofsbelijdenis en eindigde deze indrukwekkende plechtigheid met het bidden van het „Onze Vader".
Tenslotte bracht een broer van de overledene namens de familie dank voor het betoonde medeleven.
Dat hij ruste in vrede. A.G.P.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (143) 143

Ambtsjubileum adjudant P. Dissel

Op zaterdag 5 oktober 1957 was het voor de adjudant P. Dissel, districts-rechercheur, behorende tot de Districtsstaf der Rijkspolitie te Groningen een feestelijke dag.
Op deze dag herdacht de adjudant het feit, dat hij 25 jaar geleden in overheidsdienst was getreden.
In verband hiermede reisden 5 oktober j.l., de districtscommandant, de overste J. B. S. Römelingh, en het personeel van de Districtsstaf naar Rijksstraatweg 203 te Haren.
In de woonkamer van Huize Dissel bleek al direct, dat er iets bijzonders aan de hand was, want vele prachtige bloemen gaven de kamer reeds een feestelijk aanzien.
Nadat allen waren gezeten en een kopje koffie was ingeschonken, nam overste Römelingh het woord. De districtscommandant feliciteerde adjudant Dissel en zijn echtgenote hartelijk met dit jubileum. De overste was van mening, dat hij met tevredenheid terug kon zien op de afgelopen 25 jaren, ook wat betreft de promoties welke hij in deze jaren had gemaakt.
Niet ontkend kon worden, dat in deze jaren vele en verschillende indrukken waren opgedaan.
De aanvang van zijn loopbaan was gelegen bij de Koninklijke Marechaussee. Verschillende werkzaamheden had Dissel moeten verrichten. Het werk, dat thans door hem gedaan moet worden, is wel van zeer gevoelige aard, hetgeen tot volle tevredenheid van zijn superieuren wordt uitgevoerd. Dit spruit voort uit zijn karakter. Adjudant Dissel is ook bij zijn werkzaamheden steeds volledig mens gebleven. Men kan ook formeel zijn, souplesse bezitten en hard zijn. Bij Dissel staat het steeds in het teken van mens-zijn. De sterke constitutie houdt geen gelijke tred met wat er in vriend Dissel leeft. Hij is niet bekrompen en ziet de mens met al zijn karaktertrekken. Ook uit de rapporten, welke regelmatig door adjudant Dissel worden ingeleverd, blijkt dit steeds weer, hetgeen grote waardering heeft bij de overste.
Ook op deze dag heeft hij zich niet aan de naaste omgeving onttrokken. Het werd zeer op prijs gesteld, dat hij de gelegenheid had willen geven hem te complimenteren.
Dissel is thans ongeveer 11 jaar werkzaam op het Districtsbureau, waar steeds een goede geest en samenwerking heeft geheerst. Van hoog tot laag neemt men daar, als het nodig is, het werk voor elkaar weg. Ook de adjudant Dissel neemt daar deel aan, ook al is het zijn eigenlijke werk niet. De omgang met collega's en superieuren kenmerkt zijn gehele karakter. „Ik vind het prettig, Dissel," aldus de overste Römelingh, „dit eens op deze dag naar voren te kunnen brengen. Ik dank je hartelijk voor de wijze waarop je alles tot nu toe hebt gedaan. Ik hoop en vertrouw, dat je ook in de toekomst op deze manier voort zult gaan en wens je met je vrouw nog vele goede en gelukkige jaren toe!"

Hierna overhandigde de districtscommandant de „gebruikelijke enveloppe" aan de adjudant Dissel.
Vervolgens sprak adjudant Daling, bureauchef van het Districtsbureau, de jubilaris en zijn echtgenote toe, mede namens het personeel van de Staf. Na de vele waarderende woorden van de overste, welke hij volkomen onderschreef, meende hij er niet veel meer aan toe te behoeven te voegen. Hij bepaalde zich dan ook bij de vroegere jaren en herinnerde de jubilaris o.a. aan de tijd in Ter Apel en in het bijzonder aan de tijd van „Kleine Elinks". Dit scheen wel een heel bijzondere tijd te zijn geweest.
Hij meende zich geen betere vriend en collega te kunnen indenken dan Dissel.
Adj. Daling was dan ook buitengewoon blij geweest, dat hij na vele omzwervingen, weer teruggekeerd was naar het noorden. Maar het meest had hem nog verheugd, dat Dissel werd ingedeeld bij de Districtsstaf. Op hartelijke wijze bracht hij de adj. Dissel dank voor de grote collegialiteit en de warme kameraadschap, welke hij steeds had betoond en bood hem namens het personeel van de Districtsstaf een boekwerk aan. Ook mevrouw Dissel werd niet vergeten. Na ook haar op hartelijke manier te hebben toegesproken, overhandigde de adjudant Daling haar een fraaie bloeiende plant.
Hierna voerde de adjudant Koolman namens de districts- en technische rechercheurs uit het Gewest het woord.
Hij wenste de adjudant en mevrouw Dissel van harte geluk met dit jubileum. Hij had Dissel in deze 25 jaren leren kennen als een waarachtig collega, waarop steeds voor de volle 100% gerekend kon worden. Hij hoopte, dat er voor hem en zijn vrouw nog vele goede jaren waren weggelegd en bood namens de districts- en technische rechercheurs een fraai bloemstuk aan.
Hierna sprak nog de adjudant Mensinga als vriend de jubilaris en zijn echtgenote toe.
Hij had de adjudant Dissel pas na de bevrijding leren kennen en als districts-rechercheur met hem samengewerkt. Van deze tijd had hij nog vele dankbare herinneringen overgehouden.
Hij bracht dank voor de vele wijze lessen, welke hij van de adj. Dissel had mogen ontvangen, vooral ook op het gebied van het leren autorijden. Hierbij had hij het karakter van de adj. Dissel wel bijzonder goed leren kennen. Ondanks zijn grote lichamelijke kracht, had het „voorzichtig-zijn" steeds de boventoon gevoerd. (Men heeft schrijver dezes wel eens verteld, dat bakfietsen tijdens deze lessen vaak grote aantrekkingskracht bleken te bezitten, maar dit kunnen ook wel boze tongen zijn geweest).
Ook adj. Mensinga hoopte, dat er nog vele gelukkige jaren voor de familie Dissel zouden mogen volgen.
Hierna bracht een zichtbaar ontroerde adjudant Dissel dank voor de vele goede woorden, welke hem waren toegesproken.
Meerdere malen was hij bij een jubileum aanwezig geweest, doch er nog nimmer aan gedacht, dat het hem ook nog eens zou kunnen overkomen jubilaris te zijn.
In de eerste plaats dankte hij overste Römelingh voor

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (144)

het in hem gestelde vertrouwen, hetwelk hij nimmer hoopte te beschamen. Zo ook zijn collega's.
Nu 25 jaar geleden was hij met zijn vader naar Amsterdam gereisd. Vandaar ging hij door naar Apeldoorn. Bij aankomst daar was het reeds donker.
Met gemengde gevoelens heeft hij aanvankelijk daar de zaak bekeken en soms stond het hem daar ook lang niet aan. Toch doorzetten. Het ellendigste vond hij het kleinerend gedoe onder elkaar. Het grauwen en snauwen kon hij ook niet best verwerken, want hij voelde aan dat juist in goede harmonie iets tot stand kon worden gebracht. Het gaat om een goede teamgeest. Samen vormen wij één Korps. Wij moeten gezamenlijk proberen iets op te bouwen. Als het nodig is invallen en aanpakken wat er te doen is. De „ik" moet uitgeschakeld worden. „Ik" speelt geen rol. Het gaat om het samen iets doen, in het belang van allen.
Na dit officiële gedeelte bleven allen nog een tijdje gezellig bij elkaar, onder het genot van een rokertje en een versnapering, waarbij nog vele herinneringen werden opgehaald uit voorbije jaren. Uit de grote bloemenschat en de vele schriftelijke gelukwensen bleek wel hoe de adjudant Dissel bij velen bekend staat.
Des middags werd de adjudant Dissel nog gecomplimenteerd door het bestur van de afdeling Haren van de Nederlandse Politiebond, waarvan hij een actief lid is.
Door de afd.voorzitter Staal werd Dissel toegesproken en herinnerde er aan, dat hij aanvankelijk Dissel had opgevolgd als penningmeester in het afd. bestuur. Hij hoopte dat collega Dissel in de toekomst even trouw als voorheen de vergaderingen zou blijven bezoeken en wenste de jubilaris nog vele goede jaren toe, waarin hij ook zijn echtgenote betrok.
Namens het hoofdbestuur overhandigde de heer Staal de gebruikelijke gratificatie aan Dissel en voorts namens de afdeling een enveloppe met inhoud, te besteden voor een boekwerk naar keuze.
Al met al is deze jubileumdag voor adjudant Dissel een onvergetelijke dag geworden, waar hij nog lang met genoegen op terug kan zien.

Jubileum adjudant Van Dalfsen

Het was de wens van adjudant H. van Dalfsen, groepscommandant der Rijkspolitie te Appingedam, dat zijn 25-jarig ambtsjubileum voor zover mogelijk onopgemerkt voorbij zou gaan.
Dit jubileum is dan ook in de meer intieme kring gevierd. Ondanks dit min of meer intieme karakter kwamen toch nog velen deze jubilerende politieman feliciteren. Onder hen bevonden zich de burgemeesters van Appingedam en Bierum, alsmede de districtscommandant der Rijkspolitie te Winschoten, de majoor A. W. de Vrieze. In de avonduren volgde een feestelijke bijeenkomst met het vaste en reservepersoneel en hun dames.

Opperwachtmeester E. Bos, postcommandant te Appingedam feliciteerde de jubilaris met zijn jubileum en bood namens het personeel en reservepersoneel een fraaie „Groninger koffiepot" aan, terwijl mevr. Van Dalfsen een bloemstuk in ontvangst mocht nemen. De familie Van Dalfsen, die daarna ook nog enkele andere cadeaus werd aangeboden, toonde zich zeer erkentelijk voor de goede woorden en de aangeboden geschenken.
Op bijgaande foto wordt de adjudant juist zo'n geschenk aangeboden, zijnde een wielrijder die een karretje aan de hand meevoert. Dit als herinnering aan een komisch voorval uit de praktijk van de jubilaris.
Het verdere gedeelte van de avond werd op een zeer gezellige wijze met elkaar doorgebracht. E.B.

„Opdooi" . . . in oktober

„Reserve-Rijkspolitie - zeer paraat
actief als altijd - ook op straat.
Bij 'n oef'ning „Oriëtatietst"
ontdekten zij ook nog op 't lest
een model en helder bord
met het woordje „OPDOOI."

„Indachtig 't geen hen was geleerd,
niet denkend „Ongerijmd en dus verkeerd"
Hielden zij zich 't bord voor ogen,
gingen verder, speurend - opgetogen
nimmer reek'nend op een MOP
met het woordje „OPDOOI."

„Waarlijk, 't zat hun mee deez' keer.
De mannen zagen bij goed weer,
in een auto, frank en vrij
een heer met vrouwlief aan z'n zij
rijden langs dat held're bordje
met het woordje „OPDOOI."

„De mannen dachten: „Die is raak",
„Hij gaat er op, die domme snaak."
Hij stopt' op „Halt" en heel gerust,
zich van geen euv'le daad bewust
met 't rijden langs dat „vreemde" bordje
met het woordje „OPDOOI."

„Mijnheer", sprak d'oudste Reservist,
„U heeft zich lelijk hier vergist."
„In alle ernst, zonder verhaal,
krijgt u van ons proces-verbaal,
voor rijden (ondanks het verbod) langs 't bordje
met het woordje „OPDOOI."

„REACTIE van de dame in de wagen:
„Mijnheer, ik zal mij hiervoor gaan beklagen.
Wie heeft, 't is waarlijk ongehoord,
nu ooit iets gekkers nog gehoord
dan.....
OPDOOI in oktober!"

„'t Verhaal is nu reeds bijna uit.
Te melden valt nog tot besluit,
dat burgemeester, adjudant en nog veel meer
gelachen hebben deze keer....
om.....
OPDOOI in oktober!"

Hvn. 12-10-57.
TV.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (145)

14 + ½ kg

We wilden, Piet en ik, wel eens weer een dagje te vissen en dan op snoekbaars.
Zoals bij het brasemen zijn we nu niet bij nacht en ontij gestart, doch omstreeks 8.00 uur werd het stuur van de trouwe Hillman in de richting Tacozijl gewend. De vangsten waren daar voorheen geweldig groot. Nu met de nylonnetten, die in het IJsselmeer worden gebruikt, krijgt geen snoekbaars bijna meer de kans de dans te ontspringen. Met het instromen komt dan ook geen maatse snoekbaars mee naar binnen.
Bij Follega zagen wij echter dat „Tacozijl" werkte, zodat het doel nu de Follegastervaart werd.
Piet die tegen het sjouwen door de weilanden opzag, opperde dat het verstandig zou zijn een bootje te huren. Hij zou wel roeien. Voor f 2.50 kregen we dan ook de beschikking over een knots van een boot. Ik schrok wel even van dat bedrag, maar bij de Rijkspolitie knippert men niet gauw met de ogen. Na het bedrag te hebben overhandigd heb ik nog wel gezegd: „Dat is niet goedkoop, vader". Hij bood toen spontaan koffie aan, zodat dit weer veel vergoedde.
Er woei een stevige bries en Piet zou dan ook een hele pluk krijgen. Hij verbleekte echter niet. Maar zonder geluk vaart niemand wel. Een pracht van een motorboot kwam aangevaren. Een hallo naar de kapitein, een vraag en we mochten vast maken. Dit was een kolfje naar Piet zijn hand. Na twee mislukte pogingen was het touw bevestigd. Er werd vol gas gegeven en we stoven op ons doel af, zodat we dekking achter onze regenjassen moesten zoeken, daar het water in schuimen over de boot vloog. De kapitein zag wel dat dit niet vol te houden was en verminderde vaart. Na een bedankje meerden wij vlak bij de Brekken.
Na een „spiering" vakkundig aan de haak te hebben geslagen gingen we ons geluk proberen. Ik kreeg een pracht van een hobbel, de kurk verdween naar het midden van het kanaal. Even gewacht en met een krachtige slag werd de vis aangeslagen. De lijn gierde door het water en ik riep direct om hulp. Piet kwam dan ook met het schepnet stevig aangerend en zijn commentaar was dat het wel een goeie zou zijn, naar schatting 4 à 5 pond.
Alhoewel ik vroeger op snoekbaars met 22/00 viste, was mij dat niet bevallen. De lijn was te vaak stuk of geraakte verward. Ik had dan ook aan de werphengel 28/00 met een onderlijntje van 27/00 gemonteerd. Dat ik een „knaap" had vastgeslagen bleek mij alras. Wanneer ik even probeerde te halen, u weet wel de hengel een eindje in opwaartse beweging te brengen en dan het snoer op de molen te draaien, trok de vis door de slip heen. Die was door mij op de juiste kracht afgesteld. Doordraaien mag dan niet. Ik begreep dan ook wel dat ik met deze zware jongen op afstand moest vissen en probeerde het dan ook niet hem direct op de wal te sleuren. Afmatten was het parool.
En ja eindelijk zagen we een beweging in het water die Piet het commentaar ontlokte dat hij wel 10 pond was.
Wel waren we tot de overtuiging gekomen dat het geen snoekbaars was, want het z.g.n. „pompen", met korte rukjes aan de lijn trekken, bleef achterwege. Eindelijk kregen we de staart een keer in zicht. Ik werd er koud van en gaf Piet te kennen dat ik niks geen belang bij de vis had. Ik wilde dan ook maar een ruk geven en de snoek de vrijheid terug geven. Eerlijk gezegd ik was bang voor het monster dat ik aan de haak had.
Mijn vismaat gaf me echter duidelijk te verstaan dat we nu het hoogste visgenot beleefden en dat ik dat dan ook moest proberen, alhoewel hij mij weinig kans gaf, hem te bemachtigen.
Inmiddels waren de kijkers ook toegestroomd, drie stevige kerels. Men onthield zich echter van commentaar.
Maar daar de snoek zich niet direct gewonnen gaf, werd de techniek van de landing besproken. Vele mislukten, daar vooraf dan wel vast stond dat we hem zo niet te pakken kregen. Het stond echter vast dat één van ons allen de snoek achter de kaken moest vastgrijpen. Maar laat van ons vijven maar één hiertoe bereid zijn. En een stevige boy, dat bleek later. Het schepnet dat ik bezat was niet op dergelijke kanjers berekend.
Het plan van de landing kwam gereed. De wal werd een weinig ingetrapt dusdanig dat er voldoende diepte was om de kanjer op te slepen. Piet zou met het schepnet de snoek bij de staart scheppen en proberen hem zo op de wal te drukken. En onze boy, daar was ons aller hoop op gevestigd, zou zich op dat moment op de snoek werpen.
Het krijgsplan was gereed, doch een slag van het monster en alles zou in duigen vallen, tenzij men over het nodige geduld beschikt om een „kanjer" veilig te doen landen.
Endelijk werd de kracht van het monster minder, de halen werden minder lang en wij bemerkten dat hij de strijd opgaf. En ja, zowaar daar dreef hij plotseling boven water, de lijn in de zijkant van zijn bek. Wij stonden stomverbaasd, maar de landing moest nu ten uitvoer worden gebracht.
Ik gaf het sein van „pas op, daar gaat ie". Piet gaf de snoek van achteren een drukker met het schepnet en onze maat liet zich als een blok op de kanjer vallen. Hij had hem zo vast, dat zijn kaken, zoals later bleek, stuk waren. Onze boy zag echter geen kans om met de snoek overeind te komen, zodat we hem een handje moesten helpen. Zegevierend werd het monster door hem over de dijk gebracht. Zijn commentaar was dat ik „hem" nog niet had. Laatst hadden ze op dezelfde plek er een aan gehad, die nog een keer zo dik was.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (146)

Piet wil zijn geluk bij de a.s. viswedstrijd van de oefengroep Lemmer dan ook op die plek proberen. Men kan niet weten.
Bij weging bleek onze snoek 14 pond en 99 cm lang te zijn. Hier kunnen we weer een jaartje op teren.
Rest mij nog te vermelden dat we die dag ook nog 3 maatse snoekbaarzen wisten te bemachtigen.
Echter, ere wie ere toekomt, had ik geen hulp gehad, ik was zonder snoek en een ervaring rijker huiswaarts gekeerd.

Gabe

Viswedstrijd te Borger

Namens het „Overkoepelingsorgaan Belangenverenigingen in het district Assen" organiseerde het sportcentrum „Borger" op vrijdag 27 september l.l. een viswedstrijd in het kanaal Buinen—Schoonoord te Borger.

Bij de aanvang van de wedstrijd om 8.00 uur bleken 22 liefhebbers aanwezig te zijn. Omstreeks 10.00 uur werd er warme chocolademelk verstrekt. Vanwege het koude weer werd dit met graagte geaccepteerd. Er waren leden bij die hun beker prompt voor de vierde en vijfde keer vol lieten schenken. Het was een geluk dat de organiserende vereniging op een vijftig deelnemers gerekend had, zodat er in elk geval chocolademelk genoeg was!
Wat het vissen betrof hadden we een slechte dag uitgezocht, want er was bijna geen visje dat bijten wilde. Wormen, maden, roggebrood, wittebrood en zelfs ontbijtkoek werd op het laatst in arren moede maar om beurten als aas geprobeerd, maar niets hielp.
Eén der deelnemers verkeerde nog even in de mening dat hij de prijs mee naar huis zou nemen. Na te hebben gewandeld, kwam hij bij zijn hengel terug, waar bleek dat zijn dobber onder water verdwenen was. Na een deskundig rukje hoorden we roepen: „Ja, er zit er eentje aan". Enige in de buurt zittende collega's kwamen reeds met hun schepnetten aanlopen, doch dit bleek alleen maar energieverspilling te zijn, want met een flinke zwaai kwam het visje bijna aan de overkant van de weg terecht. Nadat de gelukkige zich in looppas naar het visje had begeven, hoorden we hem roepen: „Wat een rotters". Wie hij bedoelde weten we natuurlijk niet maar het bleek, dat het visje inderdaad was verrot en zelfs zijn staart al kwijt was. Een stuk lood hing naast het visje aan het snoer. Ook wij hadden dit visje wel langs de kant zien drijven, maar hoe het visje het klaar kreeg om uitgerekend juist bij een adjudant aan de haak te komen, is ons nog steeds een raadsel.
Na afloop van de wedstrijd, omstreeks 11.30 uur, bleek dat in totaal slechts twee maatvisjes waren gevangen.
De prijsuitreiking vond plaats in café Hooiveld te Borger.
1e prijs: wmr. I H. Gommers van de post Zuidlaren met een blei van 210 gram (een schemerlamp).
2e prijs: wmr. Kl. van Veen van de post Exloo met een palinkje van 65 gram (draaibare asbak).
Ondanks de slechte vangst was het een gezellige morgen, die zeer zeker een volgend jaar herhaald moet worden.

A.M.

Volleybalwedstrijd te Zuidbroek

Op maandag 30 september 1957 werd te Zuidbroek een volleybaltoernooi voor B-teams van het noordelijk district van de N.P.S.B. georganiseerd door de Rijkspolitiesportvereniging district Winschoten. Deelgenomen werd door zestallen van de gemeentepolitie te Meppel, Vlagtwedde en Veendam alsmede door een zestal van genoemde sportvereniging en een zestal van de 4e div. van de Kon. Mar. Gespeeld werd in het sportgebouw van de gemeente Zuidbroek aan de Heiligelaan aldaar. Het gebouw was welwillend ter beschikking gesteld door het bestuur van genoemde gemeente. Personeel van gemeentewerken te Zuidbroek was behulpzaam bij het in orde brengen van de zaal.
Omstreeks 10.30 uur heette de voorzitter van de R.S.D.W. de adjudant Jonk de aanwezigen allen hartelijk welkom en hij sprak de hoop uit dat de wedstrijden in een sportieve sfeer zouden worden gespeeld.
Tijdens de wedstrijden bleek al spoedig dat de gemeentepolitie van Meppel en Vlagtwedde elk over een behoorlijk team beschikten.
Meppel trad tenslotte als overwinnaar uit het strijdperk. Deze ploeg won alle partijen. Dit zestal maakte ook de meeste aanspraak op de eindoverwinning. Qua spel en ploegverband stak het team ver boven de anderen uit.
Na afloop van de wedstrijden reikte de inspecteur Witteveen van Vlagtwedde de prijzen met een zeer toepasselijk woord uit. Hij bracht tevens dank aan het gemeentebestuur van Zuidbroek voor het beschikbaar stellen van het sportgebouw en verder aan allen die aan het welslagen van dit toernooi hadden medegewerkt.
Een groot aandeel in het welslagen van deze dag had ook de owmr Schoonoord van de Districtsstaf te Winschoten. Het wedstrijdsecretariaat werd waargenomen door de ondergetekende.
De einduitslag van het toernooi luidde:
1e. Gemeentepolitie te Meppel.
2e. Gemeentepolitie te Vlagtwedde.
3e. R.S.D.W. te Winschoten.
4e. Politiesportvereniging Swart te Veendam.
5e. Kon. Marechaussee te Groningen.
Door een beter setgemiddelde dan de politiesportvereniging Swart, behaalde R.S.D.W. de derde prijs.
Het bovengenoemde resultaat had tot gevolg dat het zestal van de politie te Meppel promoveerde naar de A-klasse. Voorwaar een mooi succes.
Aan het slot van deze sportieve dag speelden de zestallen van Meppel en Vlagtwedde nog een vriendschappelijk partijtje. Kennelijk waren de mannen van inspecteur Witteveen nog belust op een revanche. Het mocht hun echter niet baten. Meppel won ook nu overtuigend.

F. C. Broekman.

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

De 4e Adjudant-Paulusma schietdag

Op donderdag 3 oktober 1957 organiseerde de Oefengroep der Rijkspolitie te Heerenveen voor de 4e maal de adjudant-Paulusma schietdag.
's Morgens om 9 uur opende de nieuwe voorzitter Opperhuis deze dag met een woord van welkom tot de aanwezigen. In het bijzonder heette hij adjudant Paulusma welkom. Ook heette hij de leden van de groep Haskerland welkom, terwijl het hem speet, dat de res-adj. Kuipers door ziekte was verhinderd deze dag bij te wonen. Ook had de A-griep enige mensen te bed geworpen n.l. Kelder en Betten. De voorzitter wenste deze zieken van harte beterschap toe.
Om ±9.30 uur begaven de diverse groepen zich naar de banen waarna de rust op de plantonkamer terugkeerde.
De traditionele tafel, beladen met prijzen, bleef echter staan. Deze tafel leverde, zoals altijd, een prachtgezicht op. De prijzen bestonden o.a. uit bekers, ballpoints (de luxe), autokaarten, vazen enz., teveel om op te noemen.
Om 10.30 uur werd gezamenlijk de koffie met gebak genuttigd. Deze smaakte weer prima evenals de op tafel staande rookstokken.
Tijdens de koffie werden er aanvankelijk weer diepgaande gesprekken gevoerd, doch toen bleek dat er een bandrecorder stond opgesteld, werden de gesprekken iets beheerster!
Na de koffie werden de banen weer opgezocht. Toen bleek, dat een paar beste schutters zwaar pech hadden. Eén der schutters kreeg een vlieg op de korrel. Hij ontdekte dit te laat, met het gevolg dat hij, in plaats van in de roos, een twee schoot.
De ander werd afgeleid door deze vlieg die bij hem óm de loop vloog. Boze tongen beweerden, dat het een gedresseerde vlieg was, maar dat is niet aannemelijk, omdat het dier(tje) de volgende dag nog in de garage vertoefde.
's Middags werd er weer verwoed geknald en tot het laatst toe kon niemand zeggen wie de koning-schutter zou worden.
Om half vier werd de thee gebruikt die door Meintje, onder leiding van mevr. Westra, was klaar gemaakt. Deze thee werd weer met smaak en veel gepraat genuttigd.
Na de thee moesten de laatste schoten worden gelost . Om ± 18.00 uur was de strijd afgelopen. De niet-prijswinnaars moesten om de troostprijzen nog twee schoten lossen op het beweegbare mannetje.
Daarna begaven allen zich weer naar de theoriezaal, om een flesje limonade en een bal gehakt te nuttigen. Hierbij sprak de voorzitter een woord van dank tot adj. Westra, voor het vele dat hij had verricht om deze dag te doen slagen. Hij vond het jammer, dat de D.C. 's morgens niet aanwezig had kunnen zijn, zodat deze nu in ijltempo diverse banen had moeten afrennen. Ook dankte hij mevr. Westra voor de hulp die deze aan Meintje had verleend voor het laven der schutters.
Dit dankwoord liet hij vergezellen van een boeket bloemen.
Hierna verzocht de voorzitter, de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspolitie 3e kl. G. v. Dijk, de prijzen te willen uitreiken.
De majoor zei het prettig te vinden de prijzen te mogen uitreiken. Het was hem opgevallen, dat de verstandhouding tussen de verkeersgroep en de andere groepen zo goed was. Dit vond hij prettig omdat daar, waar de verstandhouding goed is, het werk ook meestal goed was.
Hij vond het jammer, dat hij de „Adjudant Paulusma" wisselbeker, niet uit kon reiken aan de koning-schutter van deze dag, omdat dit adj. Paulusma, zelf was Hierdoor kreeg adj. Paulusma een tinnen sierkan en een prachtige stander.
Door deze regeling, kon de tweede man, de wmr. 1e kl. Worst de wisselbeker in ontvangst nemen.
De verdere uitslagen waren:

1e prijs buks: adj. Schoenmaker.
2e prijs buks: wmr. 1e kl. Worst.
1e prijs pistool: owmr. v. d. Sluis.
2e prijs pistool: adj. de Jonge.
1e prijs karabijn: wmr. 1e kl. Oppenhuis.
2e prijs karabijn: wmr. 1e kl. v. d. Kooi.
1e prijs Webley Scott: wmr. 1e kl. Eenkooren.
2e prijs Webley Scott: wmr. 1e kl. Buurmeijer.
1e prijs bew. doel karabijn: wmr. 1e kl. Kestens.
2e prijs bew. doel karabijn: wmr. 1e kl. Huijser.
Troostprijs bew. doel karabijn:
1e prijs: wmr. 1e kl. Fopma.
2e prijs: wmr. 1e kl. Drolinga.
3e prijs: wmr. Bollen.

Na de prijsuitreiking dankte de voorzitter de districtscommandant en de groepscommandant voor de medewerking, die zij hadden verleend voor het slagen van deze dag.
Hij hoopte, dat de „Adjudant-Paulusma dag" nog verscheidene jaren, in het bijzijn van adj. Paulusma, gehouden kon worden.
Verder dankte hij de aanwezigen voor het vele werk, dat zij hadden verricht om deze dag te doen slagen.
Hierna dankte adj. Schoenmaker de voorzitter voor het werk dat hij had verricht en hij verwachtte nog grote daden op organisatorisch gebied van de nieuwe voorzitter.
Na deze woorden gingen allen voldaan naar huis. Het was weer een prachtige dag geweest.

„JAPPIE".

Uitstapje Rijkspolitie en reservegroep Wymbritseradeel

Op woensdag 28 augustus maakten de Rijkspolitie en reserve Rijkspolitie met dames van de Groep Wymbritseradeel het traditionele jaarlijkse uitstapje. De eerste pleisterplaats was Volendam, waar na het gebruiken van de koffie de stad en haven in ogenschouw werden genomen. Hierna ging het richting Amsterdam Schiphol, waar de maaltijd werd gebruikt op het terras bij het vliegveld. Vervolgens werd een bezoek gebracht aan de tentoonstelling „Het Atoom", waar vooral de keuken de belangstelling van de dames zowel als van de heren wekte.
Tijdens het diner in Amsterdam in „Die Poorte van Cleve" werd de scheidende reserve-wachtmeester der Rijkspolitie W. Ziengs uit IJlst door de groepscommandant en de voorzitter van de reserve Rijkspolitie toegesproken, wat gepaard ging met het aanbieden van een schilderij van IJlst (gemaakt door een reservist) en een foto van de wandelgroep. Hierna werd de terugreis naar „It heitelân" aanvaard, doch alvorens de sprong over de Afsluitdijk te maken, werd in Den Oever nog even aangelegd. Na een gezellig samenzijn dankte de heer Soetenga de commissie, die de reis zo goed had georganiseerd, alsmede de buschauffeur. Hierop volgde de laatste etappe, en nu is het weer wachten tot volgend jaar.

C.W.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (148)

Sint Nicolaasprijsvraag 1957

De oproep in het oktobernummer was niet tevergeefs. Verschillende inzendingen kwamen binnen, nl. drie prijsvragen en een goed idee. Het laatste echter kon o.a. door tijdgebrek niet worden verwezenlijkt.
De opgave die hieronder is opgenomen, was naar de mening van de Redacteur de origineelste, maar dat wil niet zeggen, dat het ook de beste was. Dit zal op donderdag 21 november a.s. op de samenkomst van de Redacteur met de medewerkers worden uitgemaakt.
De inzendingen van de SINT-NICOLAASPRIJSVRAAG 1957 moeten **uiterlijk 20 november a.s.** in het bezit zijn van **de Redacteur, Beilerstraat 155 te Assen.**
Op de buitenzijde op de enveloppe of op de voorzijde van de briefkaart dient te worden vermeld: **SINT.**
De Redactie wenst u alle succes.

Hier volgt de opgave.

Vul aan de hand van onderstaande omschrijvingen het hiernavolgende tienregelige rijmpje in.
Elk cijfer is een letter. Elke klinker kan echter onder meer dan één bepaald cijfer vallen. Is bijv. de **a** in een bepaalde omschrijving 16, dan kan de **a** in een andere omschrijving bijv. 23 zijn.
De klinkers zijn op deze wijze ook in het rijmpje verwerkt.
Komen in één bepaalde omschrijving bijv. 3 a's voor, dan hebben deze a's **in die omschrijving** eenzelfde cijfer.

In het rijmpje komen de verschillende cijfers van één klinker **door elkaar** voor.

1.	21. 13. 31. 16. 15. 21.	een speurhond.
2.	29. 4. 22. 2. 8.	kijk hiervoor goed naar uw uniform.
3.	30. 3. 17. 28. 33. 11. 3. 17. 29.	bekend sigarettenmerk.
4.	1. 10. 10. 18. 9. 3. 25. 1. 6. 36. 21. 9.	naam die geregeld in De Reflector voorkomt.
5.	15. 9. 3. 7. 1. 34. 22. 15.	dit merk vindt u ook in De Reflector.
6.	18. 27. 21. 11. 27. 22. 9.	een rijzweep.
7.	29. 13. 30. 3. 20. 19. 8. 22. 8. 21.	meetwerktuig om de dikte van spiegelglas te meten.
8.	12. 11. 24. 16. 28. 31.	dit is goud.
9.	23. 36. 21. 19. 38. 1. 2. 14. 36. 31.	kleur.
10.	33. 1. 35. 6. 15. 21. 22.	wapen.
11.	21. 8. 33. 1. 8. 30. 22. 32. 21.	U zit er met de neus in.
12.	23. 4. 9. 28. 1. 17. 31. 28.	geweervet.
13.	11. 25. 21. 5. 26. 19.	deze post van de Rijkspolitie uit het Gewest Groningen werd dit jaar opgeheven.
14.	7. 1. 3. 20. 36. 11. 36. 1.	voegwoord.
15.	12. 37. 9. 29. 27. 31.	op elke groep kun je dit aantreffen.
16.	$12{,}75 + 7^{3}/_{12} =$	Het anwoord hierop moet worden ingevuld op de plaats van de vraagtekens.

11. 17. 15 23. 4. 31. 5. 8. 9. 17. 31. 22. 25. 28. 22. 9. 11. 34. 1. 23. 36. 21 11. 13. 30. 3. 22. 15. 31.

29. 21. 20. 6. 8. 21. 28. 36. 36. 21. 9. 22. 3. 38. 15. 21. 14. 29 12. 24. 31. 18. 21. 7. 30. 3. 22. 8. 31.

3. 28. 22. 17. 9. 5. 28. 29. 10. 12. 12. 36. 1. 23. 13. 31. 3. 15. 22 2. 4. 7. 21.

8. 31. ?? 31. 35. 23. 28. 19. 6. 28. 21. 19. 32. 36. 22 3. 37. 18. 1. 27. 13. 21.

20. 29. 3. 8. 22. 4. 5. 21. 15. 9. 23. 7. 31. 5. 36. 21. 15. 5. 27. 30. 22. 25. 8. 12. 37. 31.

5. 26. 9. 3. 14.10. 5. 22 26. 23. 27. 9. 22. 4. 13. 31 5. 34. 28. 22. 8. 21. 19. 24. 31.

11. 38. 1. 22. „9. 25. 31. 22". 34. 31. 1. 25. 31. 18. 28. 21. 6. 35. 23. 28. 31. 3. 32. 28. 18. 23. 27. 31. 5! 36. 31. 23.
15. 1. 14. 29. 23. 8. 21. 19. 28. 1. 5. 8. 31.

5. 4. 31. 16. 7. 27. 22. 10. 11. 6. 21. 38. 15. 33. 29. 7. 9. 16. 36. 1. 5. 8. 31.

15. 31. 11. 7. 30. 3. 22. 5. 27. 31. 23. 8. 21. 5. 36. 21. 21. 26. 9. 22. 17. 16. 13. 33.

19. 38. 9. 9. 30. 3. 25. 28. 31. 9. 22. 13. 4. 22. 26. 9. 22. 21. 27. 18. 9. 29. 4. 33.

29. 25. 36. 22.

11e Airbornemars 1957

Op zaterdag 7 september 1957 werd door een groep reserve Rijkspolitie uit het district Assen deelgenomen aan de 11e Airborne wandeltocht te Oosterbeek. De groep bestond uit 14 reservisten, afkomstig van de groepen Beilen, Borger, Coevorden, Gieten, Roden en Odoorn. Als leider trad op de wachtmeester 1e klasse van de groep Coevorden.
De Airborne wandeltocht is een jaarlijks terugkerend wandelfestijn en een gedeelte van de opbrengst van deze wandeltochten komt ten goede aan het Nederlands Oorlogsgraven Comité. De organisatie berust bij de politie-sportvereniging „Renkum".
Er is gewandeld onder bijzonder gunstige weersomstandigheden. De start vond plaats op het sportpark Hartenstein te Oosterbeek, waarna voor het hotel Hartenstein het defilé plaats vond voor de leden van het ere-comité.
Na het défilé werd minder stram gemarcheerd en welgemoed werd een begin gemaakt met de af te leggen 25 km. Uitgeleide werd gedaan door verschillende militaire en burgerlijke muziekkorpsen. Bij het Airborne kerkhof werd stilte betracht om hen te eren die hun leven gaven, opdat wij weer in vrijheid konden leven.
In afwijking van het heersende weertype van de laatste dagen is het de gehele wandeltocht goed weer geweest. In de bossen was het bijkans broeierig, zodat daar het luie zweet doorbrak. Onderweg werd dan ook een gretig gebruik gemaakt van de dranken die de verzorgingswagen van de Rijkspolitie tegen de kostende prijs ter beschikking stelde.
Enige kilometers voor het einde stond het muziekkorps van de Rijkspolitie opgesteld, hetwelk met pittige muziek de moeheid bij de wandelaars trachtte te verdrijven en hierin ook uitstekend slaagde. Dezerzijds dan ook veel dank aan het muziekkorps.
De laatste loodjes wogen wel zwaar voor enkelen, doch dank zij het doorzettingsvermogen wist de gehele groep het einde te halen en zijn geen uitvallers geregistreerd, zodat ieder na afloop de hem toekomende herinnering in ontvangst kon nemen en de groepsprijs werd uitgereikt.
Coevorden, 9 september 1957.

M. Nolles.

Te koop aangeboden

(tegen ieder redelijk bod) het Wetboek van Strafrecht van **Nayon** (boek I, II en III) tweede druk, en Wetboek van Strafvordering **Blok en Besier** (deel I, II en III, 1925/26). Te bevr. Distr.bur. Rp. Heerenveen.

Dankbetuigingen aan het vijf-cents fonds

Bij mijn terugkeer uit het Wilhelmina-Ziekenhuis te Assen, mocht ik middels de groepscommandant en echtgenote te Beilen, een prachtige fruitschaal in ontvangst nemen.
Dit is door ons op zeer grote prijs gesteld. Het doet je zo goed wanneer er in moeilijke tijden met je meegeleefd wordt.
Ik breng u allen voor dit blijk van medeleven, mede namens mijn man en beide kinderen, onze hartelijke dank hiervoor.

Bovensmilde, 19 oktober 1957.

Mevr. T. Mulder-Crajé.

Mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitmand, die ik na mijn terugkeer uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

J. Cnossen, Hemelum.

Alle leden van het „5-cents-fonds" hartelijk dank voor de prachtige fruitschaal, die ons zoontje bij zijn thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

Fam. Faber, Ruinen.

Langs deze weg betuig ik, mede namens mijn vrouw, mijn hartelijke dank aan de leden van het „VIJF-CENT-FONDS", voor de prachtige fruitschaal met inhoud, alsmede voor de daarmede gepaard gaande wens tot beterschap, die wij tijdens mijn ziekte mochten ontvangen.
Na langdurige ziekte ben ik thans aan de beterende hand en hoop, met Gods wil, spoedig mijn werk te kunnen hervatten.

Ik lag dag in dag uit te bed,
De muren kwamen alsmaar nader,
Verdwenen was de arbeidspret,
't Versomberd' altegader,
Gelukkig kreeg ik veel bezoek,
Van vrienden en collega's,
Zowel civiel- als blauwe broek,
Verrasten mij met extra's,
Toch werd de vrijheid steeds gemist,
Dat maakt een mens tot chagrijn,
Maar iemand zei mij heel beslist,
Je moest nog dankbaar zijn,
Je hebt nog zoveel dankensstof,
Denk aan je vrouw en kinder,
Zing dus een lied van lof,
Dan wordt 't gemis vast minder,
Eensklaps..... daar ging de bel,
Wat zou dat nu weer wezen?,
Plots steeg de „barometer"' snel,
Want wat stond daar te lezen?,
„Van harte beterschap",
Gewenst door „Vijf-Cent-Fonds",
Dat gaf weer ware blijdschap
En weg trok ied're frons,
Het was niet enkel maar een wens,
Nee, 't ging gepaard met daden,
Ik weet mij tolk van ieder mens,
„Zo'n fruitmand is niet te versmaden",
Daarom geachte „VIJF-CENTS-VRIENDEN",
Mijn welgemeende dank,
Ik meen, dat allen dit verdienden,
Zo'n daad vind zeker weerklank,
Alleen zo'n blijk van medeleven,
Doet een patiënt al goed,
Dan denk je heus wel even
„Ze leven mee in tegenspoed",
'k Wil, dit zeg ik tot besluit,
Het „Fonds" het allerbeste wensen,
Zij geve nog veel manden fruit,
Aan onze zieke mede-mensen."

M. v. d. Molen,
Rijksstraatweg 35, Noordhorn.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (150)

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Door of **in Assen**?
✳ Even vertoeven in het verkeersrestaurant

Busstation of Stationsrestauratie

Restaurateur H. J. B. de Herder

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

ZIENGS **POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN**
mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevorden

N.V. *Gremi*
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN

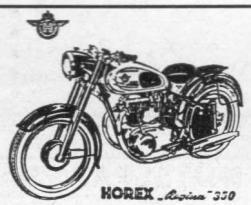

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

't Vulpenhuis *HIDDEMA*
Herestraat 43 - Groningen - Tel. 21382
Alle merken • Alle reparaties

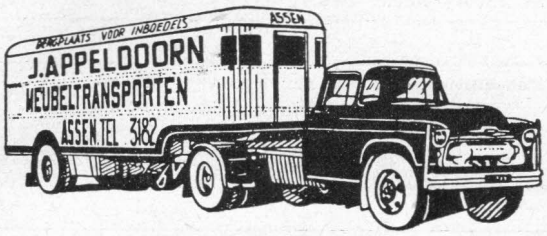

MOLENSTRAAT 33

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706

Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door
te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons
blad!

schade
aan Uw wagen...
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TELEVISIE

LAMPE

Telefoon 2208

GEDEMPTE SINGEL 50 - ASSEN

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551** — **Emmen** **Tel. 1372**

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Betere horloges
KIESTRA
b/d Poelebrug

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
★ ★
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

NUTSSPAARBANK - GROENINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 35¹
Rentevergoeding $2^3/_4$ %

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors
in elke prijsklasse
Eerst kijken bij: **ten Holder - aan de Brink - Assen**

Materialen voor tekenen en kunstschilderen
H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
K. BOSSINA
Zuiderdiep 9
Groningen

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

★ Voor het vervoer van grond
en het ontgraven met draglines
is het adres
TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

6e Jaargang
1 dec. 1957
No. 12

„Nu ik met ingang van 28 oktober j.l. mijn dienst weer gedeeltelijk heb hervat, wil ik, mede namens mijn echtgenote, een ieder die bij het mij op 5 juli 1957 overkomen dienstongeval enig blijk van belangstelling en/of medeleven heeft getoond, langs deze weg heel hartelijk dank zeggen.
De vele persoonlijke bezoeken tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en thuis hebben mij vooral geestelijk gesterkt; dit was collegialiteit in de ruimste zin des woords.

Bloemen, fruitschalen etc. mocht ik o.m. ontvangen van:
Het Verbond voor Veilig Verkeer, District Friesland; Cdt.en en personeel van de Verkeersgroepen Leeuwarden, Heerenveen en Groningen; samenkomst Cdten Verkeersgroepen Utrecht; Het 5 cent fonds; Ned. Pol. Bond, afd. Leeuwarden; Cdt. en personeel Brig. Kon. Marechaussee Leeuwarden; Cdt. en personeel Rijkspolitie te Water Leeuwarden; Districtsstaf en Postale Recherche Leeuwarden en de Rijkspol. Sportver. Leeuwarden."

Leeuwarden, 28-10-'57
De Wachtmeester 1ste klasse van de
Verkeersgroep Leeuwarden
B. Span

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Raspe, A., wmr. 1e kl. no. 2662, van Warffum naar Hoogkerk.

Hospes, C., wmr. 1e kl. no. 1411, van Tzummarum naar Oude Bildtzijl als post.c.

Dijkstra, T., wmr. 1e kl., van Dokkum naar Sexbierum.

Koopmans, P., wmr. 1e kl. no 1153, van Hindeloopen naar Delfstrahuizen als post.c.

Veen, A. C. v. d., wmr 1e kl. no 933, van Norg naar Schoonoord als post.c.

Knol, D., wmr. 1e kl. no 718, van Delfstrahuizen naar Noordgouwe als post.c.

Krijger, C., opperwmr. no 184, van Westzaan naar St. Anna Parochie als post.c.

In de sterkte opgenomen:

Dijkstra, T., wmr. 1e kl., Dokkum.

Met eervol ontslag:

Dijk, R. van, opperwmr. (no. 13 als wmr. 1e kl.) Oostermeer. Met pensioen.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Houwing, E., no 272, Staf District Assen, m.i.v. 1-12-'57.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeester 1e klasse:

Dijk, R. van, no 13, Oostermeer, m.i.v. 1-9-'57.

Aangewezen als commandant over de post Tzummarum

Looge, C., wmr. 1e kl. no. 2222, Tzummarum.

Geboren:

Trijntje, dv. wmr. 1e kl. Tj. Postma en G. de Boer te Wanswerd.

Margaretha Johanna, dv. wmr. 1e kl. J. Spijkerman en H. Hager te Wolvega.

Hendrik zv. wmr. 1e kl. H. v. d. Panne en Z. Beerta te Nieuwlande.

Lucas Johannes, zv. wmr. 1e kl. M. F. Foekema en M. M. v. d. Zee te Lemmer.

Hendrik Jan, zv. wmr. 1e kl. R. Everts en J. Haar te Ruinerwold.

Titia, dv. wmr. 1e kl. J. Nijhof en H. Spijkerman te Een.

Emigratie en Verhuizen

Als één het kan is TIMMER uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Gebr. Ibelings

N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen

Pelstersstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

VERHUIZINGEN

«ALLE DIENSTEN»

Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

6e jaargang no. 12 Verschijnt 1 x per maand 1 december 1957

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Een MIJLPAAL in het leven van districts-adjudant DE JONG te HEERENVEEN

De 30e oktober 1957 zal in het leven van adjudant SIKKE DE JONG een dag blijven die hij, en vele anderen met hem, niet licht zullen vergeten.
Deze dag nl. vormde het sluitstuk van een welbesteed leven als actief dienend politieman; welbesteed in de ruimste zin van het woord, getuige het werk dat betrokkene steeds in alle facetten van de politiedienst heeft willen en kunnen doen.
Op deze gedenkwaardige dag nam betrokkene, tot dan toe districts-adjudant der Rijkspolitie bij het District Heerenveen, officieel afscheid van de „actieve dienst der politie, zulks wegens pensionering i.v.m. het bereikt hebben van de 60-jarige leeftijd.
Tot dit officiële afscheid werd gelegenheid gegeven in een daartoe belegde bijeenkomst in hotel „De Koornbeurs" te Heerenveen, waar ca. 70 personen acte de présence gaven, een bewijs dat het hier niet ging om een man die zijn levenstaak op „matige" wijze had ten uitvoer gebracht.
Bij deze bijeenkomst, die onder leiding stond van majoor Van Dijk, distr.c. der Rijkspolitie te Heerenveen, waren o.m. aanwezig de gewestcommandant der Rijkspolitie te Groningen, de kolonel Fogteloo, de burgemeesters van de gemeenten Weststellingwerf, Wymbritseradeel, Workum en Sloten, vrienden uit de voormalige illegaliteit, de secr. van de Prov. Comm. S.W.G. in Friesland, vertegenwoordigers van de afd Sneek van de Bond v. Chr. Politieambtenaren — de afdeling waarvan betrokkene lid was — alle groepscommandanten uit het district Heerenveen, oud-medewerkers uit de P.O.D./P.R.A.-tijd en een aantal andere leden en oudleden van het korps Rijkspolitie.
De aanwezigheid tevens van Mevrouw Aalders, echtgenote van majoor Aalders, thans districts-commandant te Leeuwarden, die zelve door dienst verhinderd was, van de officier van Justitie Mr. Niemeijer en van de oud-burgemeester der gemeente Wymbritseradeel, de heer Tjaberings, waren mede tekenen dat hier geen „gewoon" mens in het middelpunt der belangstelling stond.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (155)

Vele sprekers voerden het woord, waarbij het emotionele — in het bijzonder wanneer bezettingsherinneringen werden aangeroerd — vaak ging meespreken.

Wij handelen zeker niet in de geest van de adjudant De Jong, wanneer al het gesprokene hier in extenso werd weergegeven.

Het gesprokene, hoe sober soms ook, in het bijzonder de „kleine biografie" gegeven door de majoor Van Dijk toonde aan dat hier een mens bij een grote mijlpaal in zijn leven stond wiens instelling in alle opzichten positief was geweest en wiens handel en wandel steeds gericht waren op „Dienst" aan God, Kerk, Staat, Maatschappij en Mensheid in de ruimste zin van het woord. De meeste sprekers lieten het niet bij woorden alleen. De majoor Van Dijk bood de scheidende adjudant een eigenhandig geschilderd portret van mevrouw De Jong aan als persoonlijk blijk van waardering. Namens het gehele personeel van het District Heerenveen werd de adjudant verrijkt met een prachtig polshorloge; de Politie Sportvereniging Heerenveen bood een vierkleurig vulpotlood aan; de afdeling Sneek van de Bond van Chr. Politieambtenaren een mooie schrijfmap en oudburgemeester Tjaberings van Wymbritseradeel mede namens zijn opvolger een kist geurige sigaren.

Mevrouw De Jong die, naar overduidelijk is gebleken, haar man steeds tot een grote steun is geweest, werd in de hulde op een dusdanige wijze betrokken, dat zij van meerdere plaatsen in de zaal uit vanwege de bloemen soms niet te zien was.

Ons rest nog te vermelden, dat al het gesprokene op deze middag werd vastgelegd op een geluidsband ten behoeve van het gezin van de in Nieuw-Zeeland wonende zoon van de scheidende adjudant en dat deze „mijlpaal" voor betrokkene voor wat de „dienst" betreft geen „eindpaal" is geweest.

Om te spreken met de woorden van de heer De Jong, secr. Prov. Comm. „Steun Wettig Gezag" in Friesland: „Dat het hem gegeven mag zijn nog lange tijd zijn kundigheid en krachten als reserve-adjudant bij het District Heerenveen der Reserve-Rijkspolitie, waartoe hij na 1 november 1957 geroepen zal zijn, te geven."

In zijn slotwoord gaf de adjudant De Jong in de allereerste plaats uiting aan zijn dankbaarheid jegens God die hem de kracht had gegeven om te doen datgene wat hij had mogen doen in zijn leven. Al de aanwezigen bracht hij dank voor hun aanwezigheid; de sprekers voor hun woorden en de daarbij aangeboden stoffelijke blijken van waardering.

Met de bede, neergelegd in het derde vers van Gezang 230 (Herv. Bundel):

„Schenk mij Uw zegen, toon m'uw wondermacht,
en leid mij voort
langs 't smalle pad, tot in den donk'ren nacht
de morgen gloort.
Dan lacht mij toe der eng'len trouwe wacht,
die mij geleidd' en mij heeft thuis gebracht."

welke bede, naar spreker mocht ervaren in leven en gezin, voor de achterliggende levensperiode reeds werd verhoord, eindigde hij zijn slotwoord.

dV.

* * * * * * * * * * * * * * * * * * *

vijf-cent fonds

De wmr. 1e kl. P. Christiani van het Gewestbureau kreeg bij zijn thuiskomst op 19 november na een opname van 3 weken in het R.K. Ziekenhuis te Groningen, een prachtige fruitmand aangeboden van het vijf-cents-fonds.
Hij zegt hiervoor hartelijk dank en hoopt dat het heerlijke fruit zal bijdragen tot zijn genezing.

Mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitschaal met inhoud, die mij op 19 november 1957 werd bezorgd.

J. Mulder, Haulerwijk.

Nu ik weer geheel hersteld in m'n gezin ben teruggekeerd, wil ik gaarne mijn hartelijke dank betuigen aan alle leden van het vijf-cents-fonds voor de prachtige fruitmand die ik mocht ontvangen. Zo'n blijk van medeleven doet je veel goed en blijft een dankbare herinnering.
Koudum, nov. 1957.

Mevr. R. Caro-de Vries.

Bij deze betuig ik mijn hartelijke dank aan het vijf-cents-fonds, voor de prachtige fruitschaal, die ik bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

Mevr. E. Bronsema-Schuur, Nieuw-Buinen.

Hiermede betuig ik mijn welgemeende dank aan het vijf-cents-fonds voor de prachtige fruitmand die mijn zoontje Jan bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis heeft ontvangen.
Tot mijn spijt ben ik extra laat met deze dankbetuiging, doch door gezinsziekte en verlof was ik daartoe niet eerder in staat.

H. Freederiks, Bellingwolde.

Mijn hartelijke dank aan het vijf-cents-fonds voor de prachtige schaal met fruit en de bijgevoegde wens tot beterschap, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen. Dit blijk van medeleven is door mij ten zeerste gewaardeerd.

Mevr. D. Strating-Ubels, Valthermond.

Bij dezen betuig ik mijn hartelijke dank aan het vijf-cents-fonds voor de prachtige fruitschaal met inhoud, die ik na mijn terugkeer uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

Mevr. A. v. d. Velde-Buisman, Eestrum.

Kruisjaswedstrijd te Heerenveen

Dinsdag 13 november 1957 organiseerde de oefengroep van de Gemeente Politie Heerenveen, op verzoek van het bestuur van de Politie Sportvereniging Heerenveen de jaarlijkse kruisjaswedstrijd in hotel „De Koornbeurs" te Heerenveen. Er bestond grote belangstelling voor deze wedstrijd want niet minder dan 64 leden namen er aan deel.
Voorzitter B. van Dam, die ook de leiding van de wedstrijd had en de deelnemers welkom had geheten, reikte te plm. 16.30 uur met een vlotte speech de prijzen uit die alle uit wild bestonden.
De uitslag was: 1. J. Draaisma, Steggerda 6876 punten; 2. J. G. Visser, Noordwolde 6849 punten; 3. S. van der Sluis, Heerenveen 6778 punten, terwijl verder nog 13 deelnemers met een wild konijntje huiswaarts keerden. De poedelprijs was deze keer voor F. Sleiffer, Oranjewoud met 4994 punten.
De P.S.V.H.-voorzitter dankte tenslotte de organisatoren voor de voortreffelijke wijze waarop zij de dag hadden georganiseerd en die wel bijzonder geanimeerd en vlot is verlopen.

JS.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (156)

SINT-NICOLAAS-PRIJSVRAAG 1957

Onder het genot van een goede sigaar of sigaret en een geurige kop koffie hebben de medewerkers van De Reflector zich op donderdag 21 november jl. weer met ware leeuwenmoed op de vele ingezonden oplossingen van de Sint-Nicolaasprijsvraag geworpen. Het resultaat? Dat volgt hieronder.
Allereerst echter wil ik de heren medewerkers uit de 5 districten van ons gewest op deze plaats nogmaals hartelijk dank zeggen voor hun omvangrijke werkzaamheden, t.a.v. deze prijsvraag verricht. Het aantal oplossingen naderde de 550 en alhoewel mij zo terloops door deze en gene wel in het oor werd gefluisterd, dat men over het algemeen de opgave niet moeilijk vond — om maar niet te zeggen van „gemakkelijk" — was er toch een vrij groot aantal foutieve inzendingen; er kwamen 337 goede oplossingen binnen.
Diverse kleine „slordigheden", zoals ondertekening met „Sint" i.p.v. „Piet", „puzzle" i.p.v. „puzzel", „in de linkerbovenhoek" i.p.v. „in linker bovenhoek" waren vrij veelvuldig voorkomende fouten. Het „uitroepteken" achter het getal 5 in het rijmpje was geen uitroepteken, doch een komma; achter ieder getal staat immers een punt. Overigens is deze fout — het was ook niet erg duidelijk — op geen enkele wijze aangerekend.
Alvorens hieronder de oplossing en de prijswinnaars bekend te maken, wil ik u een paar aardige gedichten, die mij door diverse inzenders bij hun oplossingen werden toegestuurd en die het corrigeren van de inzendingen een echt specifiek Sint-Nicolaastintje gaven — en ook het „zware" werk aanzienlijk verlichtten — niet onthouden.

't Heb op deze puzzel zitten turen
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
'k Liep bij mijn vrienden, bij mijn buren,
Maar niemand schafte goede raad
'k Wist niet hoe ik het moest schrijven
Mijn razernij steeg schier ten top
Het blad kon toch niet blaadje blijven
En schrijf alleen mijn naam maar op!!!!
Maar 't spreekwoord bleef mij steeds indachtig
Van „d' aanhouder" die steeds maar wint
En ja, het lukte mij waarachtig
Ik wacht nu op de goede Sint!

Ingezonden door Mevr. R. Lenos-Klaverboer, Kerkweg 4, Boyl.

De heer M. Weggemans van Gieten was blijkbaar wel ervan overtuigd, dat zijn oplossing goed was. Dat hij toch niet tot de prijswinnaars behoort, is gelegen in het feit, dat hij in zijn oplossing „puzzle" in plaats van „puzzel" heeft geschreven.

De puzzle van het jaar
Was één twee drie niet klaar.
Het wapen en een speurhond trouw
Brachten mij danig in het nauw.
En ook het meetwerktuig dat was
Voor mij niet helder zo als 't glas.

Na veel gezoek en combineren
Bleek vaseline 't vet voor geweren.
Van de kleuren bij de boog na regen
Paste geen der zeven bij vraag negen.
Door naarstig speuren bracht Van Dale toen
De uitkomst met de kleur vermiljoen.

Mijn krachten zijn thans uitgeput
Ik schaar mij daarom bij het grut,
Dat rustig op de uitslag wacht.
Wat hij hiervan heeft terecht gebracht.
En blijkt na 't oordeel van uw „STAF"
Mijn oplossing fout, dan sta ik paf.

De reserve-wachtmeester H. Benjamins te Zweeloo gaf zijn mening op onderstaande wijze weer:

Een rotpuzzel dacht ik bij 't begin
Maar het viel toch werkelijk mee
Toen ik aan het puzzelen ging.
Ik wist niet wat een speurhond was
Doch na 't ene volgde 't andre ras.
Nu mijn uniform eens goed bekeken
Ook de patjes, vastgezet met grote steken
Ik rook nooit Chief Whip, maar altijd sjek
Luuks Hilbers is bij iedereen in trek.
Eshalite, een produkt waarop je nooit glijdt
Een karwats, goddank uit de tijd
Van spiegelglas meten snap ik geen biet
Ik bekijk mezelf in de spiegel liever niet.
Goud, dat is iets wat ik wel nooit zal krijgen,
Dus daarover gevoegelijk zwijgen.
'k Ben kleurenblind, niks aan te doen
Maar vrouwlief zei: „'t Is vermiljoen".
Ik heb geen flobert, maar een Weblij Schot
Die ik als reservist geregeld poetsen mot.
De Reflector lees ik altijd graag
Dus zat ik daar niet mee in m'n maag.
Dat geweervet pure vaseline is
Wist ik als reservist gewis.
Wirdum nu een wijlen Post
Werd na lang zoeken opgelost.
Een voegwoord, nu zit ik in de knel
't Valt toch weer mee 't is alhoewel
Wat tref je op iedere Groep toch aan?
Zag ik daar ook geen zijspan staan?

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (157)

Breuken waren voor mij altijd latijn
Dus daarvoor moest ik bij de meester zijn.
Al met al een puzzel fijn
We hadden lol, we hadden gein,
We hopen beste Sint en Piet
dat u het volgend jaar ons ook weer zoiets biedt.

De oplossing luidt als volgt:

„Wie van de Sint iets wil verwachten
Probere eerst hierop zijn krachten
Het is de puzzel van het jaar
en 20 november moet hij klaar
op het adres van de redactie zijn.
Dus houdt u vast aan die termijn
Wilt „Sint" in linkerbovenhoek van d'envelop vermelden
dan gaat uw brief pas gelden
en wacht dan verder rustig af
misschien staat u straks paf".

Piet.

En nu de prijswinnaars. De vergadering van redacteur en medewerkers heeft gemeend 200 prijzen beschikbaar te moeten stellen en een „poedelprijs" voor degene, die het laatst uit de lotenbus te voorschijn werd gehaald.

De prijswinnaars:

Prijs No.	Naam en woonplaats van de prijswinna(a)r(es)	m/vr/kind	District	Gewonnen prijs
1.	D. Kluiwstra, Tzummarum	m	L	Fototoestel
2.	R. Zijlstra, Haren	m	G	Vulpen
3.	H. Jansen, Assen	m	—	Luxe tweekleuren ballpointpen
4.	H. Biemold, Nieuw-Schoonebeek	m	A	Lederen portefeuille
5.	J. Platje, Zwinderen	m	A	Boek over aquariumvissen
6.	D. Klein, Stadskanaal	m	W	Lederen portemonnaie
7.	Prins-Stijntjes, Diever	v	A	Theebeurs
8.	H. Bosma, Assen	m	A	Tafelaansteker
9.	A. Warntjes, Assen	m	A	Telefoonklapper
10.	E. Kruit, Wildervank	m	W	Idem
11.	H. Reijnders, Assen	m	—	Idem
12.	J. A. Nijenmanting, Assen	m	A	Bureaulampje
13.	H. Punten-Smit, Groningen	v	G	Luxe mand zeep (vierkant)
14.	E. Veenstra-Kloosterman, Lutjegast	v	G	Luxe mand zeep (vierkant)
15.	A. Frederiks-Landman, Winschoten	v	W	Luxe bloemgieter
16.	P. bij de Weg, Leeuwarden	m	L	Zelfbinder
17.	E. v. d. Laan, Vrouwenparochie	m	L	Bureaulampje
18.	J. Bult, Stadskanaal	m	W	Idem
19.	J. Jonk, Bellingwolde	m	W	Brievenstander
20.	M. de Jong, de Blesse	m	H	Zelfbinder
21.	J. Veenstra, Oostdongeradeel	m	L	Bierglas met verrassing
22.	Mevr. Kaman, Diever	v	A	Paddestoellampje
23.	G. v. d. Heide-Stevens, Oude Pekela	v	W	Keukenhanddoek met pannenlappen
24.	Y. J. Jaarsma, Ferwerd	m	L	Vloeiroller
25.	E. Vedder, Valthermond	m	A	Idem
26.	L. Brouwer, Assen	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
27.	M. Lether, Eelde	m	A	Bierglas met verrassing
28.	R. K. Meijer, Appingedam	m	W	Manchetknopen in etui
29.	W. Heijes, Blijham	m	W	Idem
30.	G. Popken, Schoonebeek	m	A	Idem
31.	T. Timmer-Bakker, Zweeloo	v	A	Luxe bloemgieter
32.	J. v. d. Zee, Oosterwolde	m	H	Luxe doos zakdoeken
33.	P. Kuindersma, Leeuwarden	m	L	Idem
34.	B. Bijma, Stiens	m	L	Lederen portemonnaie
35.	G. Hagedoorn-Vos, Valthermond	v	A	Luxe mand zeep (hartvorm)
36.	H. Tissingh-Grasmeijer, Ruinen	v	A	Idem
37.	P. A. Kestens, Heerenveen	m	H	Lederen portemonnaie
38.	G. Sijnstra, Schoonebeek	k (17 j.)	A	Boek „Vicky Verhagen"
39.	F. de Vries, Groningen	m	G	Draaiasbak
40.	E. Remerie, Groningen	m	G	Idem
41.	K. Koekoek, Nijeveen	m	A	Idem
42.	G. Tits-Wolthuis, Assen	v	A	Paddestoellampje
43.	Els van Dijk, Heerenveen	k (10 j)	H	Oudhollands Kienspel
44.	H. Hekert, Coevorden	m	A	Dassenhanger
45.	O. L. Post, Groningen	m	G	Idem
46.	E. Pauw-Meines, Nieuwolda	v	W	Gebak-draaiplateau
47.	W. Hadderingh, Roden	m	A	Dassenhanger
48.	A. de Roode, Westerbork	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
49.	J. Timmer, Assen	m	A	Idem
50.	E. de Vries, Marssum	m	L	Idem
51.	J. Olijve, Valthermond	m	A	Idem
52.	M. W. Tabak-v. Weert, Sleen	v	A	Jampothouder
53.	J. Hulzinga, Marrum	m	L	Politiezakagenda of losse inhoud
54.	J. Scholtens-Bettenbroek, Nieuweschans	v	W	Luxe doos zakdoeken
55.	G. Hoekstra, Buitenpost	k (16 j.)	L	Boek „De Nachtegaal"
56.	T. J. Dijkstra, Groningen	m	G	Luxe ballpointpen
57.	H. R. J. H. Blomberg, Vriescheloo	m	W	Politiezakagenda of losse inhoud

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (158)

58.	S. Westra Winselaar, Surhuizum	m	L	Idem
59.	H. Zweepe, Workum	m	L	Luxe ballpointpen
60.	R. v. d. Woude, Anjum	m	L	Politiezakagenda of losse inhoud
61.	G. v. d. Kuur-de Boer, Heerenveen	v	H	Suikerautomaat
62.	B. Haarsma, Nijland	m	H	Luxe ballpointpen
63.	P. Klein, Zweeloo	m	A	Schroevendraaierset
64.	B. Toorn, Finsterwolde	m	W	Idem
65.	H. Jansen, Winschoten	m	W	Vloeiroller
66.	P. Hiemstra, Wolvega	m	H	Politiezakagenda of losse inhoud
67.	B. Luppens, Haren	v	G	Dames-sigarettenaansteker
68.	J. L. Hoogesteger, Leeuwarden	m	L	Bougiecontroleur
69.	B. Bijlsma, Finsterwolde	k (12 j.)	W	Kinderdrukkerij
70.	F. J. Sytsema, Oosterwolde	m	H	Politiezakagenda of losse inhoud
71.	K. J. v. d. Burg-Kooistra, Scherpenzeel	v	H	Fotolijstje
72.	E. E. Padje, Leeuwarden	k (10 j.)	L	Mens erger je niet
73.	A. Maris, Exloo	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
74.	W. Dijkstra-Holwerda, Midsland	v	L	Luxe doos postpapier
75.	J. de Boer, Wolvega	m	H	Schroevendraaierset
76.	L. v. d. Ploeg, Stadskanaal	m	W	Politiezakagenda of losse inhoud
77.	B. Wiegman, Assen	m	A	Draaiasbak
78.	H. v. Dam, Niekerk	m	G	Idem
79.	H. Spijkerman-Hager, Wolvega	v	H	Fotolijstje
80.	D. Holman, Assen	m	A	Schroevendraaierset
81.	T. R. Meijer, Winschoten	m	W	Bougiecontroleur
82.	P. C. Dieterman, Bedum	m	G	Mouwophouders
83.	G. v. Ruiswijk, Groningen	m	G	Schroevendraaierset
84.	H. Rondhuis, Meppel	m	—	Mouwophouders
85.	G. Kingma, Hoogeveen	m	A	Dasspanner
86.	H. de Jonge, Westerbork	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
87.	J. Krol, Groningen	m	G	Mouwophouders
88.	L. M. H. Huyser, Heerenveen	m	H	Bougiecontroleur
89.	J. A. Sandérus, Veenhuizen	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
90.	J. Schoonbeek, Wildervank	m	W	Idem
91.	H. Bonsema, Noordbroek	m	W	Dasspanner
92.	J. Westerhuis, Witteveen	m	A	Idem
93.	L. de Graaf, Achlum	m	L	Politiezakagenda of lose inhoud
94.	H. Oldenbeuving, Beilen	m	A	Dasspanner
95.	J. Klinkhamer, Groningen	m	G	Idem
96.	H. Kuiper, Winschoten	m	W	Bougiecontroleur
97.	W. Fonk, Bergum	m	L	Vloeiroller
98.	H. Stoppels, Nieuw-Schoonebeek	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
99.	G. Lubberts, Koekange	m	A	Idem
100.	J. G. v. d. Haak, Akkrum	m	L	Idem
101.	J. F. Dontje-Kedde, Bilthoven	v	—	Eiersnijder
102.	G. Prak-Dijk, Kantens	v	G	Suikerautomaat
103.	H. Bosker-Borg, Uithuizen	v	G	Luxe doos postpapier
104.	M. Nolles, Coevorden	m	A	Politiezakagenda of losse inhoud
105.	C. Blouw, Roden	m	A	Idem
106.	H. Benjamins, Assen	m	A	Set vijlen
107.	E. Bos, Appingedam	m	W	Politiezakagenda of losse inhoud
108.	R. Middel, Middelstum	m	G	Idem
109.	P. Fokkema, Anjum	m	L	Idem
110.	J. Batstra, Holwerd	m	L	Dasspanner
111.	H. Delger, Wedde	m	W	Dasspanner
112.	F. C. Broekman, Muntendam	m	W	Idem
113.	A. Alting, Sloten	m	H	Idem
114.	P. A. J. v. d. Steen, Schouwerszijl	m	G	Sigarettenaansteker
115.	H. Eggink-Jacobs	v	A	Twee voorraadbussen
116.	J. Peerlkamp, Norg	m	A	Dasspanner
117.	J. Westra, Heerenveen	k (15 j.)	H	Zakkompas van Nederland
118.	J. Zijlstra-de Jong, Groningen	v	G	Luxe doos postpapier
119.	W. de Jong, Dokkum	m	L	Sigarettenaansteker
120.	E. v. d. Velde, Groningen	m	G	Doos zakdoeken
121.	J. F. Buitenhuis-v. d. Berg, Hellum	v	G	Maatbeker
122.	J. Postma, Bedum	m	G	Draaiasbak
123.	J. Kooistra, Uithuizen	m	G	Vloeiroller
124.	G. Woltjer, Workum	m	H	Vierkante scheerspiegel
125.	A. A. Karel, Vledder	m	A	After shave stick
126.	J. Stil, Blesse	m	H	Draaiasbak
127.	P. Elsinga, Wolvega	m	H	Idem
128.	E. Postma-Visser, Workum	v	H	Parelcollier
129.	C. Winters, Ulrum	m	G	After shave stick
130.	J. Eikema, Noordbroek	m	W	Idem
131.	H. Klinkhamer, Vriescheloo	m	W	Vierkante scheerspiegel
132.	A. Koolman, Haren	k (9 j.)	G	Jumbo Knibbelspel
133.	J. Hassing, Winschoten	m	W	Bougiecontroleur
134.	A. G. Prins, Nieuwe Pekela	m	W	Vierkante scheerspiegel
135.	G. Keurs, Beerta	m	W	Idem

136.	J. H. Assen, Groningen	m	G	After shave stick
137.	J. Boxma, Groningen	m	G	Idem
138.	L. Burgler, Winschoten	m	W	Draaiasbak
139.	G. Wiersma, Uithuizermeeden	m	G	Idem
140.	R. Tienstra, Groningen	m	G	Asbakkenset (glas)
141.	J. Nieuwland-Oost, Vries	v	A	Kop en schotel (in doos)
142.	J. C. de Vries, Assen	m	A	Luxe doos zakdoeken
143.	P. Blink, Nieuweschans	m	W	Sigarettenaansteker
144.	L. Muller, Groningen	m	G	Idem
145.	L. G. Bloemberg-Poelstra, Winschoten	v	W	Nagel-etui
146.	E. Woldendorp-Bolhuis, Groningen	v	G	Idem
147.	T. de Vries, Heerenveen	m	H	Luxe doos zakdoeken
148.	Mr. M. A. Boom, Groningen	v	G	Kop en schotel (in doos)
149.	H. Herder, Wolvega	m	H	Luxe doos zakdoeken
150.	J. S. Hiddes-Bakker, Leens	v	G	Twee voorraadbussen
151.	H. Duut, Blijham	m	W	Sigarettenaansteker
152.	H. A. Gijsen, Buitenpost	m	L	Vierkante scheerspiegel
153.	A. Bruinsma, Makkum	m	L	Fietspomp
154.	E. E. Bril-Neuzerling, Coevorden	v	A	Koekjestrommel
155.	J. Sanders-Meijer, Blijham	v	W	Maatbeker
156.	P. Jager, Bellingwolde	m	W	Luxe doos zakdoeken
157.	S. Remery, De Wijk	m	A	Fietspomp
158.	F. Burgler, Groningen	m	G	Ballpointpen
159.	Mevr. H. Hoorn, Uffelte	v	A	Luxe doos postpapier
160.	J. Schalen, Ann.veen.kanaal	m	A	Fietspomp
161.	P. de Haan, Twello	m	—	Ballpointpen
162.	A. M. Balkema-Eden, Groningen	v	G	Koekjestrommel
163.	A. G. Jager, Leeuwarden	m	L	Ballpointpen
164.	M. Schoonhoven, Groningen	m	G	Idem
165.	G. Jeurink, Assen	m	A	Schroevendraaierset (klein)
166.	S. Kok, Ferwerd	m	L	Ballpointpen
167.	H. K. Harms, Blija	m	L	Ronde scheerspiegel
168.	J. de Boer-Dijkstra, Hoogeveen	v	A	Koekjestrommel
169.	J. J. Volders-Elema, Zuidbroek	v	W	Luxe doos postpapier
170.	M. Mossel-Stremmelaar, Westerbork	v	A	Idem
171.	P. v. Blanken, Uithuizen	m	G	Ronde scheerspiegel
172.	E. Dijkstra, Hoogeveen	m	A	Idem
173.	G. Houwing-v. Herksen, Assen	v	A	Luxe doos postpapier
174.	G. Hensens, Winschoten	m	W	Schroevendraaierset (klein)
175.	J. G. Pijkstra, Groningen	m	G	Idem
176.	J. Huisman, Groningen	m	G	Idem
177.	J. Dunnewijk, Gasselternijveen	m	A	Ronde scheerspiegel
178.	H. J. Veerman, Niekerk	m	G	Idem
179.	W. C. Edens-Buitenhuis, Slochteren	v	G	Luxe doos postpapier
180.	H. Freederiks, Bellingwolde	m	W	Ballpointpen
181.	D. Zwerver, Leeuwarden	m	L	Idem
182.	M. Guichelaar, Ruinerwold	m	A	Idem
183.	G. H. Visser-Elzen, Haren	v	G	Luxe doos postpapier
184.	H. Ruiter, Leeuwarden	m	L	Schroevendraaierset (klein)
185.	H. Benjamins, Zweeloo	m	A	Ballpointpen
186.	A. R. Ousen-Kippers, Groningen	v	G	Luxe doos postpapier
187.	A. Scholten, IJsbrechtum	m	H	Ballpointpen
188.	G. Gansekoele, Kerkenbosch	m	A	Oliespuit
189.	H. G. Straver, Wijster	m	A	Idem
190.	J. Woudstra, Workum	m	H	Ballpointpen
191.	M. Buurmeijer, Heerenveen	m	H	Idem
192.	J. Hindriks, Buitenpost	m	L	Idem
193.	J. Poepe, Kolham	m	G	Idem
194.	G. Schoemaker, Assen	k (14 j.)	A	Doosje post plus gradenboog enz.
195.	J. Oosting, Nieuw-Roden	m	A	Ballpointpen
196.	N. Oosting-de Rover, Assen	v	A	Luxe doos postpapier
197.	J. Blanken, Roden	m	A	Ballpointpen
198.	R. Heidema, Veenwouden	m	L	Ballpointpen
199.	S. C. Jurna-Hettinga, Witmarsum	v	L	Luxe doos postpapier
200.	W. Kollen, Roodeschool	m	G	Ballpointpen
Poedelprijs:	H. Otten, Buinen	m	A	Plateel asbakkenset

Tot slot een woord van hartelijke dank tot diegenen, die de Redactie hebben geholpen met het vinden van een originele en goede prijsvraag. De beoordeling hiervan was moeilijk. We hebben daarom gemeend alle inzenders (mevr. M. Hoekstra-van Coevorden te Sneek, de heer J. Spijkerman te Wolvega en de heer S. v. d. Sluis te Heerenveen) een kleine attentie als blijk van waardering voor hun werk te moeten geven.
En last but not least hulde aan de vervaardiger van de gepubliceerde prijsvraag: de wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl. J. Hoekstra te Sneek. Hij was het uiteindelijk, die u allen aan het puzzelen heeft gezet. Dat voor de tweede achtereenvolgende maal de inzending van de heer Hoekstra werd uitgekozen als Sint-Nicolaasprijsvraag, berust op louter toeval.

De Redactie wenst u met uw gezinnen een goed en gezellig Sint Nicolaasfeest toe, alsmede prettige en genoeglijke kerstdagen.

De Redactie.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (160)

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

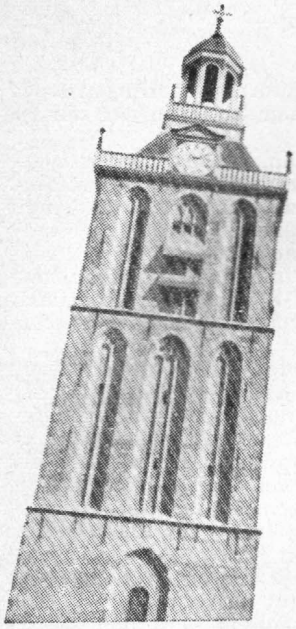

Een verhaal

uit het oude Drente

door

H. van 't Wold

Al moest hij nu dan ook een keer diep in zijn portemonnaie tasten, daar kon best wat af en dan bleef er ook genoeg geld over. En om wat polshoogte te nemen van de prijzen, ging Freins op een donderdag eens naar Meppel. Maar net alsof het zo moest wezen, zou Fömmechien van Nijeveen wel zeggen, kwam Freins in de hoofdstraat, dicht bij de Stinksloot, Benjamin tegen. Die Benjamin, die was toch altijd zo aardig en vriendelijk, geweldig, wat was dat een aardige Jood. Hij kwam direct op Freins af en gaf hem de hand. „Hé, dag Freins, bi'j vandaag ies in Möppelt? Hoe gaat het, nog goed gezond?"
„Best!" zei Freins.
„En Jan en Fömmechien ook? En de kiender? Wördt al grote kiender, hè? Die Garriet en die Jantien, och, och, wat wördt det al grote kiender, bint al haoste volwassen!", ging Benjamin verder.
„En kan Fömmechien d'r tegenswoordig nog wat tegen?", vroeg hij.
„Och, dat giet nog al zo'n beechien, 't holdt niet aover" zei Freins.
„Zo, zo, giet det nog al?" En toen een beetje fluisterend net of iedereen dat niet mocht horen: „En is Hillechien vandaage ook in de stad, Freins?"
„Nee", zei Freins, maar ankomen donderdag dan ware wi'j van 't plan daw samen koomt en dan wok oe eigenlijk ook nog wel ies wat vraogen."
„O, das best", zei Benjamin, „das best heur! Ie koomt dommiest toch nog wel ies eevm an um een koppien koffie te drinken niet waor?"
Ze liepen gezellig pratend met elkaar op en toen ze bij Benjamin zijn huis waren, zei hij: „Now Freins, gaot daalek maar ies mee, dan kan de vrouwe oe een koppien koffie inschinken."
De vrouw van Benjamin stond achter de toonbank toen ze er samen binnenkwamen.
„Vrouwe", zei Benjamin: „dit is Freins Hilberts, die kennie zeker nog wel hè?"
„Zeker", zei Benjamin's vrouw: „zeker, ik zul Freins niet meer kennen! Now kuj begriepen, maar Freins oen vader en moeder, die heb ik nog beter ekend. Die waren hier zo kunnig, die zullen nooit in Möppelt komen of ze kwamen hier altied an um een koppien koffie te drinken. Oen moeder Freins, 't is net of ik heur hier nog veur mi'j zie staon. Ze was een knap meinse, ie liekt sprekend op oen moeder! Now Freins, ik vind het erg mooi daj de kuunschop wat anholt en oews niet zo veurbi'jloopt!"
Ze vroeg ook naar de gezondheid van Freins, naar Jan, naar Fömmechien, naar de kinderen van Jan en Fömmechien en terwijl ze druk doorpraatte, vertelde Benjamin, dat Freins in het voorjaar ging trouwen en dat hij zo'n knappe vrouw kreeg.
„Zoo!", zei Benjamin's vrouw; „das verstaandig." „Eigen haard is goud waard!, „onthold dat maar van mi'j, een eigen huusholdege is beter as bi'j een aander de bienen onder de taofel te mutten stikken, al is 't ook bi'j familie en al hei 't er ook nog zo goed!" En Benjamin aankijkend, vroeg ze: „En van wie krig Freins d'r iene?"
Of Benjamin het eigenlijk niet hoorde, of de gedachten bij wat anders had, dat zou ik niet kunnen zeggen, maar hij gaf zijn vrouw direct geen antwoord. Alsof hem niets was gevraagd, ging hij verder: „Ja, Freins krig een fiks meinse, een knap, bi'j-de-warken meinse is Hillechien."
Benjamin's vrouw vroeg helemaal niet weer „van wie of Freins d'r iene kreeg", integendeel, ze zei: „Ja, een fiks bi'j-de-warken meinse is een boel te weerd, daor wördt tegenswoordig eigelijk lang niet genogt naor ekeken. Maar kom Freins, gaot maar ies in de kamer, ik koome daalek bi'j oe um oe een koppien koffie in te schinken."
Even later liet Freins zich neerploffen in zo'n mooie grote stoel, waarin hij bijna in de kussens wegzakte. Benjamin kwam er aan met een kistje sigaren en liet hem er één opstekeen en terwijl hij rookte als een kalkoven, stond er een kopje koffie voor hem ingeschonken en zat hij echt op zijn gemak an Benjamin te vertellen, wat hij op het hart had.
„Zie Beijemin", zei Freins, „ik wol d'r ies mit oe aover prooten wat een golden ooriezer mut kosten en hoeveule ak toebetalen mutte ak er een zulvern veur inruile. Ik zegge daalek nog niet dak det doewn wil, vri'j man blieven vanzölf, maar 'k wol d'r enkelt maar ies aover prooten."
„O, zeker', zei Benjamin, „dat begriep ik best en ie maakt niks gien verplichtige, niks gien verplichtige, maar ik kan oe zeggen ie treft het merakel, ja merakel treffie het. Ik hebbe vleene weeke net een best, zwaor golden ooriezer inneruild, dat kuj geschikt en veur old kriegen. Ie mut er maar niet aover prooten, maar ik wil het oe wel zeggen, het is afkomstig uit de boewl van Jan Beerns Kleussies volk uut De Schippers. Ie magt ze nog wel ekend hebben.
Kleussien, zo'n klein, een beechien kroem vrouwchien, ze hef eerst etrouwd west mit Harm Westerd van 't Wold en later hef ze d'r iene had uut De Wiek, ik meen wel haoste die oldste zeune van Jan Beerns Oosterd. Now, daor is de boewl uut mekaar egaone. Misschien hei d'r wel aover heuren prooten, dat het daor onder de kiender nogal spoekt hef mit de verdieling, dat ze groote ruzie onder menaar ekregen hebt en alles in de verkoop ebracht is."
Freins had daar wel van gehoord en als het uit de inboedel van „Jan Beerns Kleussien" afkomstig was, dat was het vast een best oorijzer. Het liep hem wel mee tot nu toe en Benjamin, daar kon je toch maar best terecht. Ze waren zo royaal en altijd even vriendelijk, ze kenden je zo goed, en zelfs ook zijn vader en moeder en de hele familie en die waren ook klant van hem geweest. En dan, al wou hij vanzelf wel graag verkopen, hij liet je toch vrij en drong nooit aan om iets te verkopen. Als je iets niet aanstond dan kocht je het niet, het was altijd goed bij Benjamin.
Het kon niet mooier treffen. Freins had zijn besluit al genomen, al deed hij dan ook direct nog geen zaken. Benjamin kon dat ook niets schelen. Freins moest het maar eens in zijn gedachten houden en later maar eens terug komen met Hillechien.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (161)

III De Zeevaart

Nu we in het voorgaande enige kennis hebben opgedaan van en inzicht hebben gekregen in het buitenaanzicht en de inrichting van de „Bacchus", gaan we nu de reis vervolgen. Sinds zij op 3 januari 1923 de sluizen van IJmuiden was uitgevaren en zich enige mijlen buitengaats bevond, is de bemanning nog steeds bezig geweest haar op te kalefateren. Het dekpersoneel: de matrozen onder leiding van de bootsman heeft de trossen geborgen, de laadbomen gestreken en afgetuigd en in de daarvoor bestemde mikken ter ruste gelegd en de luikhoofden afgedekt met de zware houten luiken en gespalkt, d.w.z. met geteerde dekkleden —presennings — waterdicht afgedekt. Ook heeft daaraan de „leerling" mee mogen helpen, zoals hij ook behulpzaam mag zijn bij het dekzwabberen. Hij is daarbij, evenals de bootsman en matrozen, in hoge lieslaarzen gestoken en hanteert eveneens met vlijt de „bezem". Voordat daarmede was begonnen, heeft hij eerst nog een schreeuw van — „water aan dek" — in de machinekamer gegeven, waarop het machinekamerpersoneel de waterpomp in werking stelde. Onderwijl had de bootsman, als spuitgast, de aangekoppelde waterslangen ter hand genomen en het water over de dekken doen plenzen van boven- en onderbrug, van voren naar achteren, zodat alles glom van het zilte nat. En zo grondig was daarbij geschrobd, dat bij beeindiging geen vuiltje, geen touwtje of as of een splintertje hout meer te bekennen viel, zodat men gerust van de dekken had kunnen eten zo schoon als zij waren. Voor een huisvrouw om jaloers op te worden! De eerste deugden, die een zeeman dan ook moet bezitten zijn die van rein-, net- en properheid en wee hem die, aan boord komende, deze deugden niet bezit. Zij zullen hem met harde hand worden geleerd. Maar onderwijl het dekpersoneel deze deugden in toepassing had gebracht, hadden ook het machinekamerpersoneel en het civiele personeel — t.w. de kok, koksmaat en bedienden — zich niet onbetuigd gelaten. Terwijl de eersten voor het schoonmaken van de machinekamer zorgden. beijverden de laatsten zich onder leiding van de steward de salon, de pantry, messroom en kombuis schoon en stofvrij te maken. Zo werden de kooien opgemaakt en van schone dekens en lakens voorzien en de wastafels, badkamers en toiletten uitgepoetst. Intussen, met dit werk bezig zijnde, moesten velen nog even turen naar de verdwijnende Hollandse kust. Vooral voor de nieuwkomers geeft het een vreemde gewaarwording. Zij voelen als zo velen, die hen voor zijn gegaan, dat zij voor lange tijd afscheid hebben moeten nemen van allen, die hen achter de verdwijnende kust dierbaar zijn, en ook maakt het hen een tikje melancholisch. Als de kust in de opkomende schemering al niet meer is te zien, zwaaien de machtige stralenbundels van de vuurtoren van IJmuiden nog de laatste groeten van Holland over schip en bemanning heen. Als het even later donkerder wordt, wenken ook de vuren van Scheveningen en Huisduinen nog een laatste groet. Het werk aan dek is nu teneinde en het schip is geklaard, zeeklaar, schoon en proper, zoals een Hollandse zeeman haar graag ziet. Deze eigenschap heeft algemene bekendheid verworven over de hele aardbol. Op en met een Hollands zeeschip is het pas goed varen! Nu komen de voor de zeeman goede tijden: de — „stille wachten" — zoals deze aan boord genoemd worden, het varen op de zeeën met een goed en proper schip, ver van de vuile en stinkende havens.

Over het algemeen zijn op de koopvaardijschepen de wachten als volgt onderverdeeld. Het etmaal is verdeeld in zes wachten van vier uren. De kapitein loopt geen wacht, maar heeft het oppertoezicht. De zes wachten zijn:

de H.W.	— hondenwacht —	24-4 uur
de D.W.	— dagwacht —	4-8 uur
de V.W.	— voormiddagwacht —	8-12 uur
de A.W.	— achtermiddagwacht —	12-16 uur
de P.W.	— platvoetwacht —	16-20 uur
de E.W.	— eerste wacht —	20-24 uur

Eventueel aan boord zijnde stuurmansleerlingen lopen wacht met de 2e en 3e stuurman. Zij lopen vier uur op, vier uur af.

Nu het werk aan dek is gedaan, hebben allen zich gewassen en het havenpakje verwisseld voor de uniform. Ook de leerling. Hij is nu bezig zijn koffers verder uit te pakken in de hut van stuur-3, wiens hut hij mag delen. Deze hut is een door stoom verwarmd en elektrisch verlicht compartiment, met twee kooien, waarvan de bovenkooi voor stuur-3 en de onderkooi voor de leerling bestemd is; elk voorzien van een patrijspoort met uitzicht over de zee.

Plotseling gaat de bel. Het is etenstijd en allen begeven zich naar de salon. De stuurlieden en machinisten schijnen daarvoor, op de goede afloop, al een borreltje — een „pikketanesie" te hebben genomen. Doch voor de leerling en vaak minderjarigen is er geen borreltje bij. Zij zullen, daar zal stuur-2 wel voor zorgen, van de steward een flesje melk krijgen. De maaltijd is rijkelijk en wordt weggespoeld met koffie, een flesje bier en wijn. Volgens de maatschappij hebben de minderjarigen recht op wijn bij elke maaltijd en op zondag een flesje bier. Begrijpelijk zijn bij het tafelen niet allen aanwezig. Nu ontbreken de kapitein — de ouwe — en stuur-1. Deze bevinden zich nog met de loods op de brug. Bovendien zijn enige machinisten op wacht in de machinekamer. Na het tafelen gaat de loods van boord. Een zeer gevaarlijk en hachelijk moment bij deze ruwe zee. Voor deze loodsen is het echter dagelijks werk en zij zijn eraan gewend. Trouwens de Hollandse loodsen staan er voor bekend, dat zij voor geen kleintje vervaard zijn. Zij zijn allen oudgedienden van de koopvaardij en gewezen kapiteins en stuurlieden, bekend met de nukken der zee. In het bootje staande, zwaait hij ons allen nog een „goede reis" toe. Daarna scheert het bootje pijlsnel weg naar het moederschip, de grote loodsboot. Nu we alleen zijn, commandeert „de ouwe" door de telegraaf „Volle Kracht". De malende schroef stuwt het schip vooruit door de golven. Het schuim vliegt over de voorplecht, terwijl het schip een brede witte baan achterlaat.

De wachten zijn inmiddels ingedeeld en op de brug heeft „de ouwe" de wacht aan stuur-3 overgegeven. Met „de ouwe" heeft de stuurman de koers vergeleken met de kaart, kompas en scheepsjournaal en heeft hij kennis genomen van de daarin opgetekende bijzonderheden betreffende koers, vaarsnelheid, windkracht, barometerstand etc., tevens heeft hij zich laten voorlichten over de bijzonderheden omtrent in zicht zijnde schepen, vuren of andere obstakels en van te verwachten in zicht komende lichtschepen, bakens en vuren van de Engelse wal.

„Rept handen en voeten
God zal 't versoeten."

„Niet veel wordt door 't oog op die vlakte gevonden,
Wier eind gij niet ziet;
Met al die beweging is stilte verbonden.
Een meeuw, hier en daar, of een schip in 't verschiet,
Is alles. Maar, onder,
In 't diep van die kom,
Grenst wonder aan wonder,
Schuilt leven, alom.
Daar kronk'len zich wieren, daar gloeien koralen,
Daar glinsteren schubben en schelpen en schalen, —
Een wereld vol leven, een joelende drom.

F. G.

Nieuws van Philips uit Eindhoven

Autolamp met asymmetrische dimbundel
Belangrijke bijdrage tot vergroting van de verkeersveiligheid

Als resultaat van jarenlang ontwikkelingswerk in internationaal verband brengt Philips thans de nieuwe autolamp met asymmetrische dimbundel in de handel,

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (162)

waarvoor inmiddels van overheidswege de vereiste goedkeuring is verkregen. Met deze „Duplo-d" lamp verkrijgt men bij dimmen een veilige lichtpiek op het eigen weggedeelte en op de berm. Deze belangrijke verbetering van de autoverlichting zal de verkeersveiligheid ten goede komen en het rijden bij avond vergemakkelijken.
Na de oorlog verschenen op de Europese wegen Amerikaanse wagens met de zogenaamde „sealed beam" koplampen. De aanwezigheid van wagens met Europese en Amerikaanse koplampen, die elk hun eigen voordelen hebben maar waarvan het gelijktijdig gebruik op de weg tot moeilijkheden kan leiden, was de feitelijke aanleiding om het probleem van een goede autoverlichting opnieuw aan de orde te stellen. Dit leidde tot de autolamp met asymmetrische dimbundel, welke echter in combinatie met een speciale koplantaarn moet worden toegepast om het gewenste resultaat te bereiken. In nauwe samenwerking met de fabrikanten van koplantaarns, hetgeen uiteraard gepaard moest gaan met veel buitenlands overleg, is het thans zover dat deze nieuwe lichtbron voor auto's in de praktijk kan worden toegepast.

Ruim twee jaar geleden trad Philips voor het eerst met deze lamp in de openbaarheid. Sindsdien zijn er nog bepaalde modificaties in het oorspronkelijke model aangebracht, zoals een opening voor het stadslicht alsmede de mogelijkheid de lamp zowel voor rechts als links verkeer toe te passen, waardoor de toepassingsmogelijkheden universeler zijn geworden.
De zo gevaarlijke „donkere muur", die iedere automobilist juist voor en tijdens het passeren van een tegenligger kent, behoort bij gebruik van deze lamp grotendeels tot het verleden. Bij dimmen blijft de rechterkant van de weg — zonder de tegenligger te verblinden! — over tamelijk grote afstand helder verlicht. Dit kon worden bereikt door een speciale constructie van de lamp, in combinatie met een reflector en koplampglas van bijzondere vorm. Dit betekent dus, dat de nieuwe lamp niet in bestaande koplampen kan worden toegepast. Ongetwijfeld zal een algemene toepassing van de nieuwe autoverlichting — bij verschillende typen wagens behoort deze verlichting bij de modellen 1958 al tot de standaarduitrusting — een belangrijke bijdrage zijn tot vergroting van de verkeersveiligheid bij avond.

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

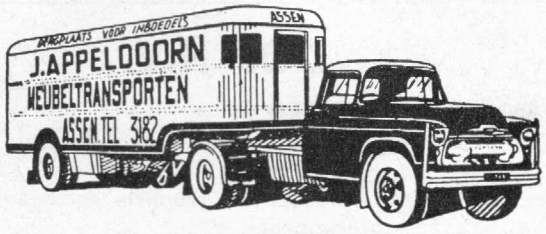

MOLENSTRAAT 33

de losbladige
POLITIE AGENDA
Nu bestellen!
compleet met band **f 7.25**
Volgende jaren alleen losse inhoud nodig . . . à **f 3.35**
SCHAAFSMA & BROUWER - DOKKUM
UITGEVERIJ VAN WERKEN OP POLITIE GEBIED
Giro 833111 – Postbus 10 – Telefoon 05190–321

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
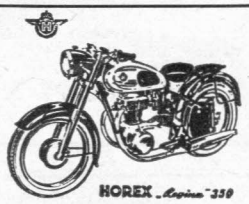

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door
te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons
blad!

★ Voor het vervoer van grond
en het ontgraven met draglines
is het adres
TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

schade
aan Uw wagen...
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)
Schuifdaken ★ Eigen beklederij

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9

Groningen

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 35

Rentevergoeding $2^{3}/_{4}$ %

SCHEEPSWERVEN

GEBR. VAN DIEPEN N.V.

WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GROENINGEN

Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

MEDEMA *Carrosserieën*

voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

*BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT*

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk**

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 2551 — **Emmen** Tel. 1372

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 6e jrg 57-58 (164) 164